

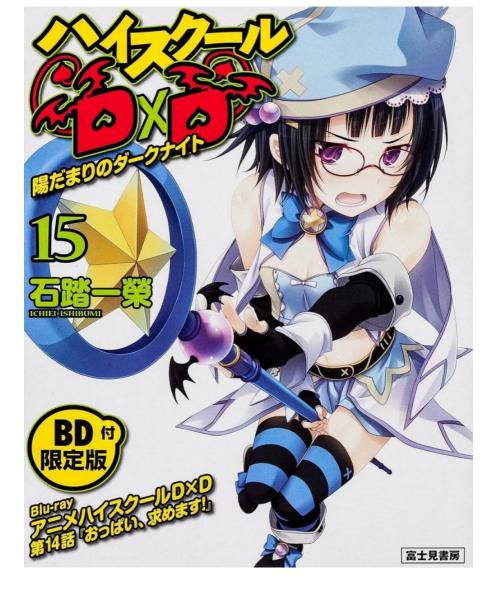
High School DxD

Ichiei Ishibumi

Tập 15 - Hiệp Sĩ Bóng Đêm của Sunny Spot

- Minh Hoa
- Issei 1
- Life 1 Ma pháp thiếu nữ Rias
- Issei 2
- Life 2 Scarlet và Crimson
- Issei 3
- · Life 3 Thánh nữ tới vùng đất thánh
- Issei 4
- Life 4 Hãy cùng Luyện Tập Chương Địa Ngục
- Issei 5
- Azazel 1
- Life 5 Chứng nhận của Sói
- Azazel 2
- Yuuto 1
- Life 6 Điều thắp sáng trong bạn
- Yuuto 2

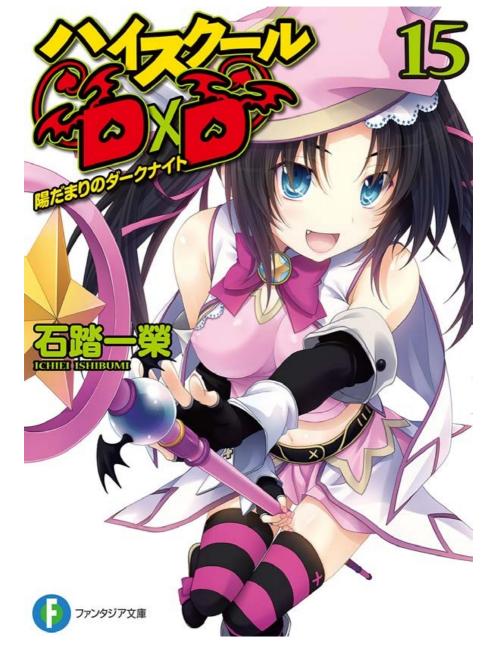

富士見書房

BD to ハイスクールD×D15 限定版 陽だまりのダークナイト

「赤龍帝ちーん♪ ちかれたんで癒してほしいのよねー」 黒歌が突然、俺、兵藤一誠に抱きついて、俺のほっぺに自分 のほっぺを擦りつけてきた。

謎の集団による駒王学園襲撃から数日、俺はレイヴェルと自 室で、真面目に契約相手となる魔法使いの選抜を進めていたハ ズなんだけど……。気づけばいつものユルユルで騒がしい日常。

そんな中、朱乃さんがリアスと出会った頃の事を語り始めた。 それは辛くて切なくてそして優しい、二人の絆の物語――。

悪魔な学園ラブコメバトルファンタジー、君は《絆》を感じ たことはあるか?

Tập 15 - Hiệp Sĩ Bóng Đêm của Sunny Spot

Issei 1

Đã vài ngày trôi qua sau cuộc tấn công của lũ ma thuật sư. Tôi, Hyoudou Issei, hiện đang ở trong phòng của dinh thự nhà tôi và đang mong chờ tin tốt từ Rias, trong khi tiếp tục việc lựa chọn Ma thuật sư mà mình sẽ lập khế ước cùng.

"—Với lí do đó nên người này—và vì nó vốn là như thế-và nếu em có thể thêm vào thì—"

Ravel giải thích trong khi đang đọc các tập hồ sơ ngay bên cạnh tôi.

...Thật sự thì những lời nói của Rivel chẳng hề lọt vô tai tôi một tí nào vì có quá nhiều thứ tôi phải bận tâm đến rồi.

Tôi đã nhận được thông báo rằng cuộc gặp giữa Rias với gia tộc Vladi vẫn đang diễn ra thuận lợi, nên tôi không cần phải lo lắng gì về nó nữa. Tôi sẽ lập tức đến trợ giúp nếu có chuyện gì đó xảy ra. Vấn đề chính là....

—-Euclid Lucifugus

Hắn chính là kẻ đã đứng sau cuộc tấn công vài ngày trước... Lucifugus. Phải, hắn ta còn có liên quan đến Grayfia-san nữa. Điều bất ngờ ở đây chính là hắn thực sự là em trai của chị ấy.

....Cấp trên bên phe Quỷ tộc đang loạn hết cả lên bởi sự xuất hiện của hắn.

Sau cùng thì đó là một kẻ ngoài Grayfia-san ra, vẫn còn sót lại từ gia tộc Lucigufus vốn trung thành với Quỷ vương Lucifer tiền nhiệm.

Tôi nghe nói rằng Grayfia-san hiện đang bị thẩm vấn....nó liên quan tới việc Euclid đã sống sót như thế nào. Chính vì điều đó nên có nghĩa rằng cấp trên đang nghi ngờ Grayfia-san và nghĩ chị ấy đã nói dối về cái chết của hắn .

...Không đời nào Sirzechs-sama lại nghi ngờ Grayfia-san cả, tuy nhiên những kẻ nắm quyền khác thì không như vậy. Bọn họ ắt hẳn đang cảm thấy lo lắng. Đó chính là lí do mà họ tra hỏi Grayfia-san.

Đặc biệt, các trường hợp có liên quan đến "Quỷ vương Lucifer" vốn được nhìn nhận là một câu chuyện hoàn toàn phức tạp dưới Địa ngục, bất chấp đó là người "cũ" hay "mới" đi chăng nữa.

Đúng thế, ví dụ như là, một kẻ nào đó như Vali vốn là hậu duệ của Quỷ vương Lucifer tiền nhiệm và đồng thời cũng là Hakuryuukou nữa. Và Quỷ vương Lucifer hiện tại, Sirzechs-sama, lại được cho là người mạnh nhất dưới Địa ngục.

Nếu kẻ còn sót lại từ gia tộc Lucifugus ngoài Grayfia-san, cũng là kẻ thân cận nhất với Quỷ vương Lucifer tiền nhiệm mà còn sống, và hắn đang trở thành một thành viên đầu não của tổ chức khủng bố "Khaos Brigade", thì tôi chỉ có thể hiểu rằng các vị lãnh đạo bắt đầu trở nên hoang mang cũng là điều hiển nhiên thôi.

Cuộc nội chiến trong quá khứ, cuộc đối đầu với phe Cựu Quỷ vương sau đó, và cả cuộc khủng hoảng do đám quái vật vừa xảy ra đều có liên quan đến nhau. Đó chính là những thứ mà cuộc thanh trừng nội bộ trong giới Quỷ tộc đã gây nên.

...Akeno-san đã cố gắng truyền lại lời nhắn mà Euclid đã nói với Grayfia-san, tuy nhiên có vẻ như là cái biểu hiện mà Grayfia-san trở nên hoang mang không hề bình thường tí nào.

Chị ấy có thể sẽ chẳng bao giờ tưởng tượng ra hay thậm chí là dự đoán được nó cả. Có những lý do gì để Grayfia-san nghĩ rằng đứa em trai vốn được cho là mất tích của mình đã chết rồi.

Tại sao bây giờ Euclid mới lộ diện cơ chứ? Một thứ như là ảo tưởng của phe Cựu Quỷ vương...không, có vẻ là không phải như vậy. Tôi không hề cảm nhận được sự hận thù và giận dữ mà Shalba mang lại từ Euclid. Hơn cả sự hận thù, đúng hơn là có một sự tham vọng mới mẻ nào đó trong con mắt của hắn vậy.

Ravel bỗng nói với tôi, người nãy giờ đã thả hồn vào một nơi nào đó với một vẻ tò mò.

"...Anh đang nghĩ về Grayfia-sama đúng không?"

Em ấy đúng là một cô bé sắc sảo. Em ấy mới trở thành người quản lí của tôi trong vài ngày thôi, nhưng có vẻ chỉ cần qua biểu cảm của tôi thôi là cô bé này đã biết được tôi đang nghĩ gì rồi.

....Không, có thể là do tôi thuộc tuýp người bộc lộ những suy nghĩ trong đầu thông qua biểu cảm bên ngoài.

"Em nhân ra sao?"

"Sau cùng thì em là người quản lí của anh cơ mà."

Ravel nói một cách đầy tự hào. Đúng là không thể nào xem nhẹ em ấy được . Có vẻ như em ấy không chỉ quản lí đống trợ cấp của tôi, mà thậm chí còn có thể sẽ là lượng dưỡng chất trong bữa tối của tôi nữa đấy.

Ravel hít một hơi và nói một cách thẳng thắn

"Thật sự mà nói, đây là những thứ có liên quan tới chính trị. Đó không phải là thứ mà chúng ta nên dâ vào. Những thứ có liên quan đến chính quyền tiền nhiệm đều bị xem là nhạy cảm, nên em chắc chắn là hiện giờ cấp trên đều đang loạn hết cả lên rồi."

Chính trị vốn không nằm trong công việc của tôi. Đúng là tôi đã từng nhận được lời đề nghị của chính phủ để thực hiện một show "Vếu Long", tuy nhiên cơ bản thì chúng tôi chỉ là đầy tớ của Rias Gremory thôi. Chúng tôi thường sẽ phải tiếp tục công việc của một con quỷ. Mặc dù chúng tôi đều phải chiến đấu vì Địa ngục dưới danh nghĩa thế hệ Quỷ trẻ theo lệnh của Sirzechs-sama.

Được rồi, tôi cần phải nghĩ về thứ gì khác thôi. Tôi phải ưu tiên việc lựa chọn ma thuật sư. Sau cùng thì tôi cần phải chọn ma thuật sư sẽ trở thành cộng sự với mình cơ mà.

Từ góc nhìn của Ravel, nếu không phải là ma thuật sư có tiếng, thì em ấy chắc chắn sẽ loại hết họ đi. Nói cách khác thì chúng tôi sắp đang chuyển đến lần lựa chọn kế tiếp rồi.

"Em nghĩ sao về điều này hả, Ravel?"

Tôi hỏi Ravel về việc lựa chọn đống hồ sơ mà cả hai đang làm.

Ravel liền bộc lộ vẻ khó khăn trên gương mặt đáng yêu của mình.

"Thật sự mà nói thì....em bắt đầu nghĩ rằng chuyển qua lượt lựa chọn tiếp theo sẽ là một ý kiến tốt đấy. Nói thật, phần lớn các ma thuật sử lựa chọn Ise-sama là những người chẳng thể nào đạt được điểm tốt dù chỉ là một từ em cả... Có những phần mà chúng ta không thể nào hiểu được nếu không kiểm tra sau việc lựa chọn hồ sơ, tuy nhiên việc đánh giá về kinh nghiệm và loại kĩ năng mà họ đạt được, thì em không hề thấy một cá nhân xuất sắc nào có thể được chọn để thành cộng sự với "Thiên long", Sekiryuutei cả."

Đó chính là Ravel, người đã nghiên cứu về họ cho đến từng chi tiết cuối cùng, nên đánh giá của em ấy về họ hầu hết là chính xác cả. Cũng có một phần là em ấy đã đánh giá tôi quá cao, tuy nhiên đó hẳn là hướng đi chỉ mang lại sự không hài lòng với em ấy nếu cả hai cứ bàn về người cộng sự lâu dài của tôi.

Em ấy hẵn đã đúng vì tôi cũng xem qua đống hồ sơ ấy rồi, nhưng thật sự chẳng có ai nổi bật cả. Mặc dù có vài người mà tôi nghĩ rằng có thể là phù hợp hoặc chỉ vì vẻ khiêu gợi!

Thay vào đó, nếu bàn về ngắn hạn (vài tháng cho đến một năm), thì sẽ có vài người mà tôi nghĩ rằng mình sẽ không phiền về chuyện lập khế ước đâu. Ravel cũng biết về hướng đi đó nữa.

Thậm chí xét đến các nhóm khác, có không ít người trong số họ cũng nghĩ về việc lập khế ước ngắn hạn đâu.

Trước hết, bọn họ hẳn là muốn làm quen với nó bằng một bản khế ước ngắn hạn. Tôi cũng đã nghe đồn rằng có các ma thuật sư đã kiếm được khoản thu từ bản khê ước đó.

"Hmm, vậy là cuối cùng chúng ta chỉ nên lập một bản khế ước ngắn hạn thôi sao ?"

Tôi vừa hỏi Ravel vừa nghiêng đầu qua lại. Ravel không hề phản đối nó, và thay vào đó là một biểu hiện nghiêm túc trên cái gương mặt đáng yêu đấy.

"...Nếu chúng ta lập một bản khế ước ngắn hạn và mắc phải một lỗi sai cơ bản vì chúng ta còn bỡ ngỡ với điều này, chúng ta có thể phải nhận lấy một sự đánh giá tồi tệ và vướng vào những lời đồn đại không hay trong cộng đồng của họ, nên em nghĩa rằng việc đó sẽ đầy rủi ro đấy.... Với tư cách là quản lí của anh, em chắc chắn sẽ rất buồn nếu anh không có lấy một người cộng sự để lập khế ước trong lần kế tiếp đấy."

Vậy là em ấy thậm chí còn lo xa đến thế à... Tôi sợ rằng mình sẽ mắc phải một sai lầm ngu ngốc nào đó. Tôi cổ tỏ ra nghiêm túc với vấn đề này, tuy nhiên nếu đem đi so sánh với Rias và Kiba thì có cảm giác như tôi sẽ còn pham phải nhiều sai lầm hơn cả hai nữa.

Đó là một phần của việc này rồi, nhưng tôi lại bắt đầu cảm thấy nghi ngờ về một vài thứ gì đó. Tôi cũng đang suy nghĩ về việc hỏi Ravel về chúng. Kể từ khi tôi giao lại mọi thứ cho Ravel, có những thứ mà tôi không thể nào hỏi em ấy được.

Khi mà cả hai còn đang mãi suy nghĩ trong khi phát ra những tiếng :"Hmm...", cánh cửa bỗng bật mở.

Người tiến vào trong phòng là Akeno-san, người mang trà đến cho chúng rôi.

"Ara Ara, cả hai vẫn còn đang thảo luận sao?"

"Vâng, cảm ơn vì đã—ah!"

Tôi bị bất ngờ trước người đang đứng đẳng sau Akeno-san.

"Xin thứ lỗi "

Đó chính là Chủ tịch Sona! Wow, hiếm à nha!

"Chủ tịch! Hôm nay chị đến có chuyện gì vậy?"

Khi nghe tôi hỏi, Chủ tịch liền nâng cặp kính của mình lên. Ah, Chủ tịch trong trang phục thường ngày đáng yêu thật đấy. Chị ấy đang mặc chiếc áo có ren màu xanh nhạt cùng với quần jeans. Chị ấy còn đang mang trên tay một chiếc áo khoác màu xanh đậm nữa.

Như chúng tôi, Chủ tịch và Akeno-san cũng ngồi trên những tấm đệm được đặt trên thảm.

"Vâng, chị đang nghĩ về việc thảo luận về những thứ mà chúng ta sẽ làm từ bây giờ cùng với Akeno-san và mọi người. Lát nữa Tsubaki cũng sẽ đến đây. Có thể sẽ cản trở một tí, những xin em hãy giành ra chút thời gian để chị có thể trò chuyện với tất cả mọi người."

Vậy là Phó chủ tịch cũng sẽ đến nữa. Tôi không biết tại sao, nhưng việc có nhiều người từ các nhóm khác đến nhà tôi chắc chắc là mang một hương vị khác rồi!

Tôi bỗng nghe thấy một giọng nói phát ra từ trần nhà! Khi tôi nhìn lên, có một vòng tròn ma pháp trên trần nhà, và có một Tử thần bé nhỏ đang lộ diện khuôn mặt từ vòng tròn trong tư thế lộn ngược! Đó chính là thành viên mới của nhóm Sitri, Bennia!

Wow! Vì cô ấy đang mặc một chiến mặt nạ hình đầu lâu, nên tôi cảm thấy có hơi tí kinh dị rồi đấy!

" Chị xin lỗi nhé Ise-kun. Cô bé này đã cầu xin chị vì em ấy muốn được tới nhà em nên chị đã mang con bé theo cùng."

Cô bé Tử thần hạ cánh xuống kế bên Chủ tịch, người vẫn còn đang

mãi lo xin lỗi. Em ấy ngay lập tức ngồi kế bên chủ tịch.

< Tư gia của Vếu Long....với em thì đây cơ bản giống như là một Shangri-La(hiểu nôm na là thiên đường) vậy>

Bennia liền đảo mắt khắp căn phòng của tôi với đôi mắt lấp lánh.

Được rồi, bỏ nó qua một bên đi. Tôi không phiền nếu cả nhóm Sitri đến viếng thăm nhà mình đâu!

Tôi liền đáp lại chủ tịch Sona bằng một nụ cười

"Không không, nếu chị cảm thấy ổn với nhà em, thì cứ đến bất cứ lúc nào chị thích! Mặc dù, em vốn không phải là chủ nhà."

Người chủ căn nhà trên giấy tờ là bố tôi cơ....tuy nhiên tôi gần đây tôi nghĩ rằng đó là Rias mới đúng...Sau cùng thì người đã cải tiến lại căn nhà chính là nhà Gremory cơ mà!

Sau đó Chủ tịch liền hướng ánh nhìn của mình về đống hồ sơ mà tôi và Ravel đang vứt lung tung trên sàn.

"Các hầu cận của chị cũng đang đau đầu với việc lựa chọn đấy. Hôm nay, ngoại trừ Tsubaki và chị ra, họ đang trải qua một quãng thời gian khó khăn trong việc quyết định. Chị cũng đưa cho họ một số lời khuyên, tuy nhiên chi lai muốn moi người tư quyết định."

Có vẻ như Saji và những người khác cũng đang có một khoảng thời gian vất vả khi trở nên nổi tiếng rồi. Và có vẻ như là họ ngày càng bớt lệ thuộc dần vào các thành viên nhóm Gremory.

Ô phải, đây là một dịp tốt đấy. Tôi sẽ hỏi về thứ trong tâm trí mình gần đây với những người này.

"Nhân tiện thì lợi ích lớn nhất khi thiết lập khế ước với một ma thuật sư là gì vậy ?"

Đó là thứ mà bất cứ ai cũng đều cảm thấy nghi ngờ. Đó là thứ mà tôi nên hỏi khi là người mới bắt đầu, tuy nhiên tôi lại quên mất. Thực ra là tôi cũng định hỏi Ravel về nó.

Với một ma thuật sư, một khế ước với một con quỷ chứa đầy lợi ích. Vậy thì, liệu có xứng đáng với một con quỷ khi lập khế ước với một ma thuật sư ngoài những thứ mà họ đã được truyền đạt từ xa xưa không nhỉ?

Đó chính là điều mà tôi muốn biết. Nếu chỉ đơn giản là kiếm tiền, thì

đã có quá nhiều lĩnh vực dưới Địa ngục rồi.

Chủ tịch liền trả lời sau khi nhấp xong ngụm trà được đưa từ Akenosan.

" Đó sẽ là thành quả mà họ đạt được trong nghiên cứu ma thuật."

Ma thuật sao? Chủ tịch tiếp tục.

"Quỷ lực là sức mạnh của Quỷ tộc, và ma thuật là sức mạnh được sinh ra từ việc nghiên cứu quỷ lực, thứ sẽ trở thành một dạng sức mạnh mà con người có thể kiểm soát được. Ngoài ra, còn có tiên thuật, ma thuật phương bắc và nhiều loại ma thuật với các công thức khác nhau. Trong số chúng, cũng có ma thuật được tạo ra bởi Chúa trời, tuy nhiên người ta nói rằng phần lớn ma thuật được dùng vốn được tạo ra bởi các ma thuật sư, vốn được tạo ra bởi Ma thuật sư vĩ đại Merlin Ambrosius, liên quan đến khả năng đọc các dòng chảy ma thuật." (edit: có coi Merlin và vương quốc Camelot chưa? :v)

Phải, tôi có nghe qua trước đây rồi. Hội trưởng Sona tiếp tục

"Các ma thuật đó đã được phân chia cho Quỷ tộc, và trong khi nó vượt qua giai đoạn tiến hóa và thay đổi, vẫn có những ma thuật được tạo ra mà Quỷ tộc không thể sử dụng được. Những ma thuật đó tiếp tục thay đổi cho tới tận bây giờ, và nó là một lĩnh vực không có điểm dừng. Cuối cùng, các ma thuật đó có thể được dùng để đóng góp vào nền công nghệ đang pháp triển dưới Địa ngục."

Ah, nếu nhớ không lầm thì tôi đã nghe hầu cận của Sirzechs-sama, quân [tượng] Macgregor Mathers-san, cũng đã từng đóng góp cho Địa ngục những công trình nghiên cứu ma thuật.

Chủ tịch nhìn vào tôi và chỉ vào cặp mắt kính của mình.

"Sự thật là, đây là một cặp kính đặc biệt được tạo ra dựa trên nghiên cứu ma thuật. Mặc dù chúng không hề có tí sức mạnh ấn tượng nào cả."

Chị ấy vừa tiết lộ sự thật á! Vậy ra chúng không phải là cặp mắt kính bình thường.

" Mặc dù đó là một ma thuật không có dấu ấn trong thế giới con người, nó vẫn có thể là một bước đột phá với Quỷ tộc. Những loại ma thuật này đều có giá trị cao, và họ có thể dùng chúng để trao đổi. Có thể nói rằng tài năng của một ma thuật sư vốn được đánh giá rất cao. Với lí do đó, có những trường hợp chúng ta đưa ra những khoản đầu tư ưu tiên cho các ma thuật sư. Đó là lí do tại sao mà việc lựa chọn họ kĩ càng là một điều vô cùng quan trọng. Có một khả năng cao là chúng ta sẽ chẳng nhận được bất kì ích lợi gì từ họ cả."

Vậy có nghĩa là công trình nghiên cứu của một ma thuật sư có thể là một món lời với Quỷ tộc. Tôi bỗng cảm giác có một thứ gì đó giống như là bất đồng ở đây bởi ma thuật thì được sinh ra từ việc nghiên cứu sức mạnh của Quỷ tộc, nhưng chúng lại trở thành thứ gì đó rắc rối cho Địa ngục theo một cách nào đó.

Chủ tịch đột nhiên nói như thể muốn cảnh báo tôi

"Tuy nhiên, em không được quên điều này. Khế ước với ma thuật sư chỉ đơn thuần là một trong các sứ mệnh của Quỷ tộc thôi. Đây không phải là tất cả. Khế ước với một con người, Rating Game, việc kinh doanh dưới Địa ngục, có nhiều thứ em cần phải đạt được để vươn xa hơn dưới trọng trách là một con quỷ đấy."

....Đúng như Chủ tịch nói. Trong suốt quãng đời lâu dài của một con quỷ, chỉ thông thạo về một mặt thôi là chưa đủ. Vì thế đạt được thêm một vài thứ trong số đó là điều mà một con quỷ Thượng cấp có thể làm.

Nó khiến tôi nhớ lại những điều mà sư phụ Kiba đã nói. Một con quỷ được tái sai nên có nhiều mục tiêu để hướng đến. Vậy có nghĩa là nếu chúng ta có dự định sống thọ, thì việc có một lối sống phù hợp với bản thân mình là điều cần thiết.

....Tuy nhiên, một kế hoạch sống trong suốt cả ngàn năm thì như thế nào nhỉ? Vậy là cần phải lập ra bản kế hoạch hàng năm xuyên suốt cả ngàn năm sao? Nó khiến tôi chỉ nghỉ tới thôi mà cũng thấy oải rồi.

Được rồi, tôi sẽ tận dụng thời gian của mình để thực hiện nó bằng cách trò chuyện vói Rias và quản lí của mình vậy.

Trước hết, tôi cần tiếp tục cuộc đối thoại của mình với Chủ tịch, người đã cất công tới nhà mình cái đã.

"Nếu em nhớ không nhầm thì chị rất hiếm khi đến nhà em đúng không Chủ tịch ?...Chỉ mới chỉ đến đây hai lần thôi đúng không ?"

"Đúng vậy. Lần cuối cùng là lúc chị đến và chơi một video game cùng với em và mọi người. Lần còn lại là, hình như là với chị hai..."

Đúng vậy, nhiều chuyện đã xảy ra. Chính xác là vào lúc đó, tôi đang

chơi game cùng với bộ ba Asia, Xenovia và Irina thì Chủ tịch tiến vào phòng tôi cùng với Rias và Akeno-san và chúng tôi đã bắt đầu một giải đấu game.

Kĩ năng chơi game của Chủ tịch đúng là đáng kinh ngạc! Chị ấy học được cách chơi một game mà mình chưa bao giờ chơi trước đây chỉ trong một khoảng thời gian ngắn, và thậm chí còn áp đảo cả tôi người vốn đã chơi nó rất nhiều lần rồi!

Khi mà để thua trong một cuộc đua mà mình giỏi, tôi đã nghĩ rằng mình sẽ không thể nào đánh bại được Chủ tịch trong các thể loại game tương tự.

Và lần còn lại chị ấy đến chính là trong suốt quãng thời gian xảy ra "chuyện đó". Đó chắc chắn là một biến cố điên cuồng.

-Sau đó Akeno-san bỗng phì cười. Chủ tịch Sona liền biểu lộ một biểu cảm đầy kinh ngạc

"Akeno, bị sao vậy hả?"

"Ufufu, Sona này, mình chỉ nhớ rằng cậu đã vượt qua nhiều rắc rối trong cái biến cố có liên quan đến ma thuật sư đó đấy. Khi mà buổi thử vai của Serafall-sama trong đó—"

Nghe thấy câu truyện đó, khuôn mặt chủ tịch bất chợt ửng đỏ.

Phải, cái tai nạn đó. Tôi cũng nhớ ra điều tương tự vậy. Nó là một biến cố xảy ra trong phần nơi mà Chủ tịch đã nói :"Cùng với chị gái của tôi..."

Đúng vậy, đó đúng là—một chuyện đã xảy ra trước khi tôi tham gia chuyến tham quan của nhà trường.

Tập 15 - Hiệp Sĩ Bóng Đêm của Sunny Spot

Life 1 - Ma pháp thiếu nữ Rias

Phần 1

"Ma pháp thiếu nữ Rias! Ta sẽ tiêu diệt những kẻ bạo ác từng tên một bằng ma thuật lấp lánh của mình "

Trước mặt tôi lúc này, một Onee-sama với mái tóc đỏ rực đang hóa trang thành một ma thuật thiếu nữ và trong một tư thế hết sức là đáng yêu.

Onee-sama với mái tóc đỏ rực – Người mà tôi đang nói chính Hội trưởng Rias.

Nàng công chúa đó, luôn được bao quanh bởi một hào quang lộng lẫy và quý phái, người cosplay thành một ma thuật thiếu nữ, với mái tóc đỏ rực được thắt thành hai bím, và một cây đũa phép (vốn là một thứ đồ chơi) trên tay.

Thật là chuẩn với gu của tôi đấy! Tuy nhiên, nếu quan sát từ một khía cạnh khác thì độ tuổi và chiều cao của chị ấy lại vượt quá so với cái hình tượng này rồi! Thậm chí cả tôi, người luôn ở bên cạnh chị ấy, cũng nghĩ là nó hơi quá!

Tuy nhiên... tôi ! Chỉ cần nhìn Hội trưởng cosplay thành một ma thuật thiếu nữ thôi cũng khiến tôi no bụng luôn rồi đấy !

Có một lí do khiến Hội trưởng, một nữ sinh năm ba cao trung, lại đang mặc một bộ đồ xinh đẹp và diễn giống như là một ma thuật thiếu nữ.

Đây chính là chuyện vừa mới xảy ra vài ngày trước.

Đó là vào một ngày cuối tuần. Một cặp đôi mà tôi không thường bắt gặp bỗng đến thăm nhà tôi. Một trong hai người chính là Hội trưởng Sona—Hội trưởng hội học sinh của Học viện Kuou. Và người còn lại là –

" Ta muốn được xuất hiện trong bộ phim Ma thuật thiếu nữ Milky."

Người hiện đang đứng trước mặt cả bọn và vừa mới phát ngôn xong

chính là một trong tứ đại Quỷ vương – Serafall Leviathan-sama.

Tôi liền có một cảm giác tồi tệ ngay từ câu chữ đầu tiên mà ngài ấy nói, nhưng đúng là chỉ có Leviathan-sama mới như vậy thôi.

Khi tôi hỏi về dụng ý của ngài ấy trong khi đang ở tại tầng cao nhất của dinh thự Hyoudo, VIP room...

"....Buổi thử vai cho vai diễn ma thuật thiếu nữ sao?"

Hội trưởng, người không biết phải đáp lại như thế nào đã nói như thế. Leviathan-sama liền gật đầu, xoay cái đũa phép trên tay của mình và chĩa thẳng lên trần nhà.

"Đúng vậy đấy! Buổi thử vai cho bộ live-action dựa trên "Ma thuật thiếu nữ Milky"! Không chỉ chiều mộ các diễn viên nổi tiếng mà họ thậm chí còn tuyển cả người thường nữa. Nếu mà ta đỗ, ta sẽ có thể thành một ngôi sao trong phim với vai Milky rồi!"

Levithan-sama nở một nụ cười tươi rói cùng với đôi mắt lấp lánh... Leviathan-sama vốn hâm mô các ma thuật thiếu nữ.

Ngài ấy có vẻ vô cùng yêu mến series "Ma thuật thiếu nữ Milky", một chương trình anime ở thế giới loài người, nên chị ấy mặc bộ trang phục ma thuật thiếu nữ như là quần áo thường nhật của mình vậy.

Vì vốn đã là một cô gái siêu xinh đẹp rồi, nên ngài ấy trông rất hợp với nó, và mọi người xung quanh thì không hề biết làm sao để cưỡng lại được sự trong sáng trong tính cách của ngài ấy cả.

Vì vậy cho phép tôi được gọi ngài ấy là "Ma vương thiếu nữ" nhé. Đó là bởi vì nếu gom hết tất cả mọi thứ về chị ấy lại, thì ... chị ấy là như vậy đấy....

Thậm chí ngay dưới Quỷ giới, ngài ấy đã sản xuất và đóng vai chính trong chương trình siêu anh hùng " Ma pháp thiếu nữ Levia-tan☆kì diệu" đấy.

Trong quá khứ, chúng tôi đã một lần trải nghiệm việc đóng vai kẻ phản diện trong bộ phim của ngài ấy rồi.

....Ù thì, Gasper để để lại một hình ảnh tuyệt vời qua vai diễn " Chúa tể Vampire Danball" cơ mà.

Tuy nhiên liệu có phải ngài ấy cũng đang cố gắng dấn thân vào thế giới của ma thuật thiếu nữ tại nhân giới không nhỉ ?... Tình yêu mà

Leviathan-sama dành cho các ma thuật thiếu nữ đúng là không tưởng mà.

Đang ngồi kế bên Leviathan-sama chính là cô em gái bé nhỏ mình, Hội trưởng Sona, người đang rối rít xin lỗi Hội trưởng và Akeno-san bằng câu nói "...Mình xin lỗi vì đã có một người chị gái như vậy..." với khuôn mặt đỏ ửng...C-chị chắc hẳn đã phải trải qua rất nhiều rồi đấy nhỉ.

Có nhiều con người kì quặc và vô tư trong số Tứ đại quỷ vương, nhưng mặt khác gia tộc của họ lại có rất nhiều con người nghiêm túc. Điển hình như là gia tộc của Hội trưởng và Hội trưởng Sona.

"Vậy lí do mà ngài đến thăm chúng tôi là gì vậy ?"

Tôi hỏi. Tôi đã hiểu được rằng Leviathan-sama muốn tham gia vào buổi thử vai rồi, nhưng mà cái lí do mà ngài ấy đến thăm nhà của tôi và mang theo cả Hội trưởng Sona là gì vậy nhỉ?

"Lý do là ta muốn tất cả mọi người -"

Sau khi chặn họng Leviathan-sama, người đang nháy mắt và sắp sửa nói điều gì đó , Hội trưởng Sona liền tiếp lời

"Yêu cầu chị giữ im lặng dùm cái, Onee-sama... Rias, mình cầu xin cậu. Hãy tham gia vào buổi thử vai cùng với mình."

Hội trưởng điềm tĩnh nói trong khi khuôn mặt thì thật sự đã đỏ lắm rồi.

Ở phía còn lại, Hội trưởng, chỉ biết há hốc mồm và câm nín trước lời đề nghị khó mà có thể tin được từ người bạn thân nhất của mình. Sau một thoáng bất động—

" U-Umm.... Ý cậu là sao hả Sona?"

Chị ấy nghe lại lời đề nghị một lần nữa trong khi vẫn đang cố gắng mỉm cười. Hội trưởng Sona liền giải thích tình hình

Quỷ vương, Leviathan-sama, tìm thấy một buổi thử vai cho phiên bản Live-action của Milky tại nhân giới và nài xin cô em gái bé bỏng của mình, Hội trưởng Sona, một lời đề nghị không tưởng – ngài ấy muốn tham gia vào buổi thử vai bằng cách tận dụng quãng thời gian nghỉ ngắn ngủi mà mình có được.

Mặt khác, Hội trưởng Sona đã ra sức khuyên ngăn, tuy nhiên

Leviathan-sama vẫn không chịu rút lại quyết định của mình (và cằn nhằn như một đứa con nít) và ngài ấy ngoan cố đến mức có thể làm ảnh hưởng đến cả kết quả công việc của mình. Hội trưởng, sau một hồi suy nghĩ kĩ lưỡng, đã quyết định nghe theo bằng cách bắt Leviathan-sama hứa rằng ngài ấy sẽ mang theo chị ấy và hầu cận của mình như là vệ sĩ (như là người bảo hộ và đặt ngài ấy dưới sự quan sát của ho).

Leviathan-sama là một nhân vật siêu VIP và việc có vệ sĩ theo kèo ngài ấy trong suốt thời gian ở nhân giới là hợp lí thôi. Chính vì lí do đó mà cô em gái bé bỏng của ngài ấy sẽ bảo vệ ngài ấy ở buổi thử vai.

Tôi đã ngộ ra vấn đề đó rồi. Nhưng tại sao chị lại đến và yêu cầu Hội trưởng: "Xin hãy tham gia vào buổi thử vai ma thuật thiếu nữ cùng với mình." vậy nhỉ? Tôi nghĩ rằng chị ấy chẳng có lí do gì để làm việc này cả, tuy nhiên thì tôi đã thật sự bị sốc với cái thứ mà Hội trưởng Sona lấy từ trong cặp của mình ra.

Một bộ trang phục lòe loẹt với nhiều nếp gấp. Nhìn kiểu nào thì nó cũng là trang phục cosplay.

Hội trưởng liền thốt lên trong khi nhìn như thể chị ấy đang cố gắng hết sức kìm nén lại cái sự xấu hổ đi vậy.

"...Đây là trang phục ma thuật thiếu nữ...mà chị gái đã chuẩn bị cho mình...trong buổi thử vai."

Cái gì cơ!? Trang phục cosplay dành cho Hội trưởng á!? Chỉ đơn giản tưởng tượng cảnh hội trưởng Sona mặc bộ trang phục này thôi mà tôi đã có thể hình dung ra một loại bùa mê mới rồi đấy.

Hội trưởng lại tiếp tục

"...Chúng mình, nhóm Sitri, sẽ hộ tống Onee-sama người sắp sửa tham gia vào buổi thử vai. Để có thể hành động được thì mình phải ở gần bên chị ấy...nên mình đã quyết định sẽ tham gia vào buổi thử vai cùng với Onee-sama.

Hội trưởng nói trong khi toàn thân thì run lên như cầy sấy.

Tôi-tôi hiểu rồi, vậy để có thể gần bên bảo vệ chị gái mình, chị ấy đã quyết định tự mình tham gia vào buổi thử vai! Với một người điềm tĩnh như Hội trưởng Sona, một buổi thử vai ma thuật thiếu nữ lại là một thế giới hoàn toàn khác! Thực sự đó lại là một thứ mà chị ấy ghét cay ghét đắng. Vì đã chị ấy sắp hi sinh thân mình để tham gia

vào buổi thử vai nên tôi có thể cảm nhận được một áp lực mạnh mẽ từ sự quyết tâm của chị ấy !

Đây chính là bất chấp mọi thứ để bảo vệ chị gái sao! Không, nó hẳn là để mắt đến và bảo vệ ngài ấy.

"Mình nhớ là mình đã nghe được một lời đồn rằng đám pháp sư trong nhóm Khaos Brigade và nhóm "pháp sư sa ngã"- những kẻ đã li khai khỏi hiệp hội ma thuật- đang săn tìm Leviathan-sama."

Akeno-san nói. Hmm, lần đầu tiên tôi nghe thấy tin này đấy. Vậy là Leviathan-sama đang là mục tiêu của bọn khủng bố à. Cũng là hiển nhiên thôi vì cô ấy là Quỷ vương cơ mà, một nhân vật quan trọng... nhưng tại sao chỉ riêng đám pháp sư là nhắm đến ngài ấy thôi nhỉ?

"Tai sao lai thế chứ?"

Khi nghe tôi hỏi, Hội trưởng Sona liền giải thích

"... Sở thích của chị ấy vốn bị các pháp sư ghê tởm, đặc biệt là các phù thủy... Nếu giải thích vỏn vẹn trong một câu thì bọn chúng cho rằng :"Chị ấy có lẽ mang đến một ấn tượng sai lệch về thế giới mà các pháp sư hiện tại đang sinh sống."... Chị nghĩ chắc em cũng hiêu được tình hình nếu nhìn vào cách mà chi ấy ăn mặc...."

Oh, vậy là từ góc nhìn của các pháp sư thật sự, trong trường hợp này là các phù thủy, thì vị Quỷ vương này bị coi như là một kẻ gây rối vì ngài ấy đã tham gia vào các vấn đề ngoại giao trong khi lại ăn mặc như là một ma thuật thiếu nữ chỉ có trong tưởng tượng. Hơn nữa, có lẽ với bọn chúng thì đây còn là một sự lăng mạ nữa.

Rốt cuộc thì ngài ấy là một Quỷ vương. Vì là một Quỷ vương, là một hình mẫu lãnh đạo, trông như một ma thuật thiếu nữ đã đủ lắm rồi, vậy mà ngài ấy thậm chí còn đi xa đến mức tự sản xuất và phát sóng một show truyền hình. Tôi thậm chí bắt đầu không thể thấu hiểu cảm giác hiện tại của các pháp sư chính thống rồi đấy. Mặc dù là tôi cảm thấy họ có quan tâm hơi quá đến vấn đề này rồi

Thở dài một phát, Hội trưởng lại tiếp tục

"Có thể đám pháp sư đó sẽ ám sát chị ấy tại tòa nhà diễn ra buổi thử vai nên bọn chị cần phải bảo vệ chị ấy. Mặc dù là chị không nghĩ chị gái mình có thể bị hạ gục một cách dễ dàng như vậy thậm chí là nếu bị đột kích bất ngờ đi nữa. Tuy nhiên, chị ấy có thể gây nên những tổn hại nghiêm trọng với nhân giới nếu trở nên điên cuồng, nên nghĩa vụ của bọn chị là kiểm soát chị ấy để ngăn chặn điều đó xảy

Chắc hẳn là đúng như vậy rồi... Nếu gắng sức thì con người này có thể hủy diệt cả một hòn đảo chỉ với một cú bắn đơn giảng bằng quỷ lực của mình! Đó sẽ là một vấn đề nghiêm trọng nếu có người vốn phụ trách về các vấn đề ngoại giao làm thay đổi bản đồi nhân giới đấy.

Leviathan-sama bỗng rơi nước mắt trước sự tận tụy của em gái mình, nên đã ôm chặt lấy Hội trưởng.

"Hic, Sona-tan thật sự quan tâm nhiều đến chị quá! Với em thì việc đến buổi thử vai cùng với chị là do em lo lắng cho chị đấy ư! Onee-san xúc động quá!"

"Nếu vậy thì xin chị hãy nhanh chóng dừng cái việc tham gia lại đi."

"Chị không thể làm thế. Chị đã chuẩn bị trang phục cho em rồi, Sonatan à, nên em hãy biến thành một ma thuật thiếu nữ cùng với chị gái của mình nhé."

Leviathan-sama liền khước từ ngay lập tức bằng một cái nháy mắt và một tư thế đáng yêu! Ngài ấy thật sự nhập tâm vào chuyện này! Ngài ấy đang vui vì đã khiến cho em gái của mình chịu mặc trang phục ma thuật thiếu nữ!

"Vậy thì, ý cậu là sao khi muốn mình tham gia cùng với cậu cơ chứ ?"

Một lần nữa Hội trưởng lại hỏi. Hội trưởng Sona liền nắm lấy tay Hội trưởng và nói

"Đi mà, Rias. Mình xấu hổ lắm... Xin hãy tham gia buổi thử vai cùng với mình nhé... Cứ thế này mình sẽ chẳng thể naod chịu đựng được nữa đâu...! Mình chỉ có thể yêu cầu mỗi cậu thôi vì cậu là bạn của mình... Mình chắc chắn có thể chịu được nếu đi cùng với cậu...!"

Hội trưởng nói với người bạn của mình trong khi đôi vai vẫn còn đang run lẩy bẩy. Yeah, tôi cũng hay thường nghe người ta yêu cầu bạn bè của mình tham gia cùng khi thử vai vào những sự kiện như thế này.

Hội trưởng nhắm mắt lại, và sau khi hít một hơi thật sâu thì chị ấy cũng nắm lấy tay Hội trưởng Sona

"Sona này. Mình và cậu đã là bạn bè từ khi còn thơ ấu rồi. Chắc chắn

rồi. Mình cũng sẽ tham gia buổi thử vai nữa. Mình sẽ phối hợp cùng với cậu trong trường hợp bọn khủng bố tấn công nên cứ yên tâm đi.

"...Cảm ơn nhé Rias..."

Cả hai Hội trưởng nhìn vào nhau! Thậm chí đến người bình thường vẫn điềm tĩnh như Hội trưởng cũng đã rơi lệ. Tôi chắc chắn cả hai đều đang nghĩ rằng có một người bạn đúng là vô cùng tuyệt vời.

Ôi trời, có cảm giác như mình đang làm chứng cho một tình bạn cao cả vậy!

"Yuri-yuri á! Sona-tan và Rias-chan là một cặp Yuri!"

Có vẻ như Leviathan đang thổi phồng lên quá rồi, nhưng tôi hi vọng rằng ngày ấy sẽ sớm nhận ra vị thế mà mình đang đứng.

"...Nếu trong trường hợp đó thì có nghĩa là chúng ta cũng phải đến tòa nhà diễn ra buổi thử vai đúng không?"

"...Có vẻ là vậy rồi."

Trong khi đó thì tôi và Koneko-chan, người vẫn đang an tọa trong lòng tôi, vừa có một cuộc trò chuyện như trên.

"Chị cũng đã chuẩn bị một bộ trang phục cho Rias-chan rồi đây. Nhìn này, nó còn có một cái ruy băng đáng yêu như thế này nữa đây!"

Leviathan-sama cũng đã lấy ra một bộ trang phục sặc sỡ dành cho Hội trưởng! Biểu cảm của Hội trưởng liền cứng lại

"...Vậy là em cũng phải mặc nó nữa sao?"

"...Mình đã lặp đi lặp lại nhiều lần rồi, xin lỗi vì có một người chị gái như vậy."

"Ốn mà, vì mình đã biết chuyện đó từ trước rồi... Tuy nhiên, bộ trang phục này thật là..."

Cả hai vị Hội trưởng đều thở dài trước sự tận tình quá mức của Leviathan-sama.

"Tuy nhiên, có vẻ như là bọn họ đã tuyển chọn khi bằng việc xem xét hồ sơ, nên em nghĩ bây giờ cũng đã quá trễ rồi"

Tôi nói ra sự lo lắng của mình... Sau đó Leviathan-bỗng lấy ra một tập hồ sơ trong khi nói "Ta-dah"

"Chị đã gửi cho họ hồ sơ về Sona-tan, các cô gái dưới trướng Sona, Rias-chan và các cô gái dưới trướng Rias rồi. Vì mọi người đều đáng yêu cả nên tất cả đã đâu vòng tuyển chon hồ sơ hết rồi!"

...Tôi không biết là ngài ấy đã chuẩn bị tốt như thế nào, nhưng chẳng phải là ngài ấy đã nghĩ đến việc lôi kéo chúng tôi vào ngay từ đầu rồi sao? Có vẻ như ngài ấy đã nắm rõ được bản tính của em gái mình và Hội trưởng, nên có lẽ là buổi thử vai này đã nằm gọn trong lòng bàn tay của Leviathan-sama rồi.

Như thế đó, việc chúng tôi bị dính vào cái ước muốn của Leviathansama vốn đã được định sẵn từ trước rồi.

Phần 2

Cứ như thế, vào ngày diễn ra buổi thử vai.

Chúng tôi, nhóm Gremory. Và nhóm Sitri đã tập trung lại tại đại sảnh của một cao ốc lớn nằm trong khu vực thủ đô.

Có nhiều cô gái trong cái đại sảnh rộng lớn này cũng đang chuẩn bị cho buổi thử vai. Mọi người đều có một cái bảng số trên áo. Tôi nghe nói rằng có khoảng hai trăm người ở đây. Vậy có nghĩa là có đến hai trăm người đã vượt qua vòng chọn lọc hồ sơ. Tôi tự hỏi có bao nhiêu hồ sơ đã được gửi đến...nó khiến tôi chợt nhận ra độ nổi tiếng của Milky lớn đến thế nào.

Xét về độ tuổi thì chủ yếu là từ các em học sinh cuối cấp tiểu học đến nữ sinh trung học.

"...Phần lớn những người đến buổi thử vai có độ tuổi từ 10.....vì Milky trong cốt truyện là vào khoảng độ tuổi của họ. Mặc dù em chẳng biết được chuyện gì sẽ xảy ra với phiên bản live-action nữa đây...."

Koneko-chan, cô bé đang bận trên mình bộ trang phục ma thuật thiếu nữ để lộ ra cả tai và đuôi nói.

Hmm, đúng không nhỉ? Rõ ràng, khi nghe đến từ khóa ma thuật thiếu nữ, tôi chỉ liên tưởng đến độ tuổi đó thôi. Sự thật là tôi cũng đã theo dõi Milky rồi, và nữ chính là một nữ sinh cấp hai.

Quan trọng hơn, Koneko-chan này. Em dễ thương chết đi được! Một ma thuật thiếu nữ với đôi tai mèo ở một cái đẳng cấp đáng yêu đến độ khiến tôi sấp mặt xuống sàn trước sự quyến rũ của nó đấy! Nếu nói ra ngay trước mặt, em ấy chắc sẽ đến và đánh tôi trong bộ dạng

xấu hổ nên thôi im lặng là vàng vậy.

Wow, có nhiều đứa trẻ nổi danh trong đại sảnh quá! Hiện tại, bọn họ đã vượt qua vòng chọn lọc hồ sơ, nên tất cả đều đáng yêu hết...! Mặc dù màn chọn lọc cho ngày hôm nay vẫn chưa bắt đầu, vẫn có những vệ sĩ và họ hàng của các cô gái trong đại sảnh.

Và những cô bé đều đang hướng ánh mắt về phía tôi đầy vẻ tò mò. Tôi thậm chí còn nghe thấy tiếng cười khúc khích phát ra trong số họ nữa. Lí do thì đơn giản thôi

"....Đây là một trận chiến chống lại chính mình."

Hội trưởng khẽ lầm bầm, cố chịu đựng sự xấu hổ trong khi mặc bộ trang phục với những nếp gấp.

Hội trưởng trong trang phục ma thuật thiếu nữ! Cột mái tóc đỏ của mình thành hai bím, và cũng có một cái ruy băng có vẻ đáng yêu nữa.

Siêu đáng yêu luôn! Đó là điều tôi nghĩ... nhưng độ tuổi của chị ấy là có khoảng cách khá lớn so với xung quanh. Có vẻ như khá là khó với một nữ sinh cấp ba trong việc hóa trang thành ma thuật thiếu nữ, nên từ góc nhìn của người thứ ba, việc chị ấy đã vượt quá giới hạn để trở thành một ma thuật thiếu nữ đúng là không thể nào cứu vãn được nữa.

Tôi cũng cho rằng bộ ngực vĩ đại kia cũng góp phần vào cái sự kì lạ ấy nữa. Rốt cuộc thì một ma thuật thiếu nữ thường đi kèm với hình tượng bộ ngực phẳng cơ mà....

Thậm chí vậy, cảm xúc tôi vẫn bị lay chuyển bởi hình ảnh Hội trưởng trong bộ trang phục ma thuật thiếu nữ! Ai thèm quan tâm đến chuyện một nữ sinh cấp ba hóa trang thành ma thuật thiếu nữ cơ chứ!

Tuy nhiên, những ánh nhìn hiếu kì đến từ những người khác không phải là do độ tuổi của chị ấy mà là do cái trang phục ma thuật thiếu nữ chị ấy đang mặc.

Đó là do những người tham gia khác chỉ mặc những bộ cánh đáng yêu thường ngày thôi! Những người duy nhất cosplay thành ma thuật thiếu nữ chỉ có Leviathan-sama, những cô gái nhà Gremory và những cô gái nhà Sitri! Tất nhiên là bọn họ cũng nổi bật trong đại sảnh rồi! Họ sẽ vượt trội hơn về mặt nâng cao tinh thần trong buổi thử vai, và thay vào đó là việc được xem như là một tín đồ cuồng nhiệt vậy.

"Ổn thôi, hôm nay hãy cố gắng hết sức nhé Rias. Ufufu."

Người đang động viên Hội trưởng trong khi đứng kế bên chị ấy chính là Akeno-san trong trang phục vu nữ! Là do tôi tưởng tượng hay sao mà trong chị ấy có vẻ như đang tận hưởng chuyện này vậy?

Không giống như bộ vu nữ mà Akeno thường mặc, trang phục mà chị ấy đang mặc lúc này lại có một thiết kế khác. Có vẻ như Leviathansama đã thiết kế nó thành một bộ ma thuật thiếu nữ theo phong cách Nhật Bản. Mặc dù khá là thiếu vải, hakama thì ngắn kinh khủng, và bộ ngực thì như sắp bung ra vậy! Và chị ấy cũng đang cầm trên tay một cây trượng phép thường thấy trong suốt buổi lễ thanh tẩy!

Rốt cuộc thì Akeno-san vẫn trông thật gợi cảm! Nhưng lại vô cùng hợp với chị ấy!

"...Nếu bị mọi người trong gia đình nhìn thấy trong bộ trang phục này, mình sẽ xấu hổ đến chết mất."

Hội trưởng Sona cũng đã thay bộ đồ ma thuật thiếu nữ và trình diện trong đại sảnh và đó là điều đầu tiên mà chị ấy nói trong khi cả cơ thể thì run lên cầm cập.

Có một cái ruy bằng lớn đính trên ngực! Một bộ trang phục tuyệt đẹp trái ngược hẳn so với vẻ điềm đạm của riêng chị ấy.

"Guha!"

Saji người đứng bên cạnh tôi bỗng bất tỉnh trong khi máu không ngừng phun ra từ mũi!

"Chuyện gì vậy hả Sanji?"

Tôi đỡ cậu ấy. Saji đang trong tình trạng thở hổn hển vẫn nở một nụ cười mãn nguyện mặc dù cậu ấy đang cố chịu đựng.

"....Haa-haa.... Hội trưởng trong trang phục ma thuật thiếu nữ.... điên mất.... mình sẽ chết trước sự điên dại này mất....H-hyoudou này... Mình, mình đang nghĩ rằng lúc này cái chết không còn nghĩa lí gì nữa rồi đấy..."

Vì Sanji vốn có tình cảm với Hội Trưởng cơ mà. Có vẻ như việc có được Hội trưởng trong bộ trang phục ma thuật thiếu nữ là một mũi tên chí mạng với cậu ấy rồi!

"Bình tĩnh lại nào, Sanji! Làm thế nào mà cậu lại chết ở một nơi thế

này được cơ chứ?! Buổi thử vai sắp sửa diễn ra rồi đấy!"

"...Cậu không nhận ra đó là một ma thuật thiếu nữ đeo kính sao...? Chính xác thì Hội trưởng sắp sửa giết chết mình vì nó rồi.... Mình nhận ra rằng chị ấy đã quá tuổi để trở thành một ma thuật thiếu nữ.... Thậm chí vậy, cậu có nhận ra rằng đây là một phép màu và theo logic thì một mũi tên chí mạng đã đâm vào mình, đúng không?"

"Cậu tôn sùng kính quá mức rồi! Không, lúc này đó không phải điều quan trọng! Mục đích chính đáng để chết ở đây là gì chứ? Thậm chí cả mình còn có thể tiếp tục chiến đấu sau khi chiêm ngưỡng Hội trưởng trong tình trạng như vậy cơ mà. "nữ sinh cấp ba tự bắt buộc bản thân mình mặc trang phục ma thuật thiếu nữ trong khi chịu đựng sự xấu hổ"!. Nên tiến lên nào, đồng dâm! Trận chiến của chúng ta chỉ vừa mới bắt đầu thôi!"

"Vậy thì, xin lỗi nhé...về việc trở thành một học sinh cấp ba hóa trang thành một ma thuật thiếu nữ."

Hội trưởng liền tẩn vào đầu tôi một phát. Xin lỗi mà, vậy là chị nghe rồi sao! Nhưng em nghĩ là chị sẽ ổn với nó thôi mà!

Khi chúng tôi còn đang trong một cuộc đối thoại như thế thì Kiba bỗng từ đâu đằng sau nở một nụ cười chua chát trong khi thốt lên "Ôi trời."

Chết tiệt, cái tên Kiba trời đánh này! Hắn ta đang nhận được ánh mắt hào hứng và say đắm từ những cô gái đang thốt ra những câu kiểu như là "Người đó ngầu quá! Hay "Anh ấy là người nổi tiếng đúng không?"!

"H
mp, có vẻ như di chuyển xung quanh trong bộ đồ này cũng khá dễ dàng."

"Hmm, việc một thiên thần trở thành một phù thủy..."

"Đây là ma thuật thiếu nữ mà Irina-san. Tuy nhiên, mặc thứ này chắc xấu hổ lắm..."

Bộ ba nhà thờ, Xenovia, Irina và Asia, xuất hiện trong khi hóa trang thành các ma thuật thiếu nữ! Xenovia đeo một thanh kiếm mô phỏng ở bên hông, và đeo một cái ruy băng trông khá là đáng yêu trên đầu. Irina để lộ bộ cánh thiên thần màu trắng của mình ra và hào quang hiện trên đỉnh đầu bộ trang phục ma thuật thiếu nữ.

Còn Asia-chan! Trong khi vận trang phục nếp gấp màu hồng, còn có

một con rồng Rasse trên vai nữa chứ.(nếu họ sử dụng mô hình của một con búp bê tự chế thì không có vấn đề gì cả). Trên tay là một chiếc đũa phép! Không nghi ngờ gì nữa, đây chính là diện mạo của một ma thuật thiếu nữ! Và còn có sức hút lớn nhờ mái tóc vàng và đôi mắt xanh lục nữa!

"Như tôi nghĩ, những người như Koneko-chan và Asia-san trông có vẻ sẽ hợp với thứ này"

Giọng của Rossweisse-san. Khi nhìn xung quanh, tôi nhận thấy Rossweisse-san trong thiết bị Valkyrie của mình.

"Vậy là chị không mặc trang phục ma thuật thiếu nữ sao?"

Khi nghe tôi hỏi vậy, Rossweisse-san thở dài

"Thay vài mặc những thứ như vậy thì mặc trang phục mà mình thường dùng sẽ tốt hơn đấy... Tôi cảm thấy thật tệ khi chỉ thành người duy nhất không mặc nó. Hi vọng là mọi người sẽ thứ lỗi cho chuyện này."

Hiểu rồi. Vậy là những người sử dụng ma pháp ưu tiên chọn trang bị hơn là trang phục ma thuật thiếu nữ. Và chị ý tự chủ được ý nghĩa to lớn của nhiệm vụ! Đúng như mong đợi từ người giữ vai trò như là chi gái của cả nhóm!

"S-senpai..."

Lần này là giọng của Gasper ở sau lưng. Khi quay người lại thì—chàng trai trung học đang đứng lắc qua lắc lại trong khi bận trên người trang phục ma thuật thiếu nữ!

Ooooooo! Tại sao một công tử như em ấy lại hóa trang thành như vậy chứ!? Không, đó là Gasper người thích bận những trang phục nữ tính cơ mà, nên tôi nghĩ rằng có thể em ấy có một sở thích dạng vậy!

Tên ngốc ấy nói trong khi khuôn mặt trở nên ửng đỏ

"...Hình như là Leviathan-sama cũng đã gửi đi hồ sơ của em.... V-và có vẻ là em đã đâu rồi..."

Thế méo nào? Vậy là em ấy đã vượt qua vòng chọn lọc! Hmm... Rốt cuộc thì em ấy là một chàng trai sinh ra trong cơ thể một cô gái cơ mà... Đúng không nhỉ? Liệu ngài ấy đã gửi cho họ thông tin sai lệch về giới tính sao? Không. thật là đáng sợ vì có vẻ như em ấy chỉ cần hành động thật tự nhiên như mọi khi là có thể vượt qua được cuộc

thi rồi. Quan trọng hơn, em ấy trông có vẻ ổn với trang phục ma thuật thiếu nữ, cái tên Gyasuke này!

....Geez, vậy là từ phía này ngoại trừ tôi với Kiba ra thì ai cũng đều tham gia vào hết.

"...Xấu hổ quá. Với mình, quân [Hậu] của nhà Sitri, hóa trang thành thứ như thế này... Umm, thậm chí Kiba còn đang nhìn vào mình nữa..."

"T-tất cả là vì Hội trưởng."

"Chúng ta sẽ không thể nào chịu đựng được điều này nếu bỏ đi suy nghĩ đó..."

Bên cạnh tôi là những cô gái nhà Sitri cũng đã hoàn thành việc hóa trang, và bắt đầu tập trung lại xung quanh Hội trưởng và Saji. Saji đang có bộ mặt dâm dê...cậu ấy hẳn là yêu thích việc Hội trưởng mặc trang phục ma thuật thiếu nữ lắm đây.

Khi tôi còn đang chăm chú nhìn vào bạn bè của mình thì—

"...Devil-san, nyo?"

Một giọng nói quen thuộc, một tông giọng dày hướng thẳng về phía tôi.... Giọng nói này là....

Khi quay lại vị trí xuất phát của giọng nói một cách hoang mang

"Thật trùng hợp khi được gặp cậu ở đây đấy-nyo."

—!

Tôi chỉ biết câm nín trước người đàn ông khổng lồ trước mặt,– không phải, ma thuật thiếu nữ mà tôi đã quá thân quen.

Cánh tay của cậu ta thì dày như là một cái cây, và bộ ngực nguy nga thì dường như muốn xé toạc trang phục ra vì sai lệch về số đo. Từ cái váy xếp, đôi chân còn dày hơn cả hông của phụ nữ được phô ra. Và còn có tai mèo trên đầu nữa chứ...!

Mỗi ngón tay của cậu ta đều to, và cây đũa phép mà cậu ta đang cầm trở nên nhỏ bé vì điều đó.

Khuôn mặt tráng kiện và đần độn nở một nụ cười.

"Mil-tan đây- nyo. Tôi đến đây để trở thành Milky -nyo."

Mil-tannn!

Tại sao cậu ấy lại ở đây!? Không, chờ đã! Mil-tan là một cô gái ngây thơ sinh ra trong cơ thể của một gã đàn ông hướng về hình tượng ma thuật thiếu nữ! Không có gì lạ khi cậu ấy ở đây.

Không, có gì đó sai sai!

Tôi lén nhìn lên trong khi cố giữ đầu mình cúi xuống! Sai sai! Chẳng phải có một cuộc chọn lọc hồ sơ sao? Những người ở đây không kiểm tra những tấm ảnh và sử thi của cậu ấy viết trên hồ sơ sao?

Tại sao họ là cho cậu ta đậu cơ chứ? Có phải là con gái đâu! Lại sự sai lệch về giới tính! Hắn ta là một gã toàn cơ không! Hắn là một gã đàn ông! Tại sao lại cho một tên có bộ mặt nguy hiển như vậy qua vòng chứ? Thật sự là đi xa quá so với hình tượng ma thuật thiếu nữ rồi!

"....U-umm, có nhầm gì trong buổi thử vai không? Đây không phải là phòng tập gym võ thuật đâu....?"

Tôi đã nói vậy. Tuy nhiên, Mil-tan chỉ mỉm cười bằng khuôn mặt tráng kiện và ngờ nghệch.

"Cậu đang nói gì vậy-nyo? Mil-tan đến đây để trở thành ma thuật thiếu nữ cơ mà-nyo."

"Không, cậu có một cơ thể phù hợp với luyện kung-fu hơn là dùng phép đấy..."

Tôi không muốn một ma thuật thiếu nữ chuyên về kung-fu đâu! Có thể là buổi thử vai này có một nền tảng tệ hại ngoài mong đợi trong việc tuyển chọn không biết chừng!

Khi tôi còn đang vấn vương những suy nghĩ như vậy thì đại sảnh đã trở nên náo nhiệt hơn hẳn. Khi tôi còn mơ hồ không biết chuyện gì đang diễn ra, những nhân vật có vẻ liên quan đến bộ phim đã tiến vào trong đại sảnh.

"Được rồi mọi người. Cảm ơn vì đã cất công tập trung tại đây ngày hôm nay."

Người đàn ông trong giống như các chủ nhiệm phim trường thời xưa qua cái cách vắt áo len ngang vai nói với chúng tôi những người đang ở trong đại sảnh...Chờ đã, đó chính là chủ nhiệm của bộ phim sao?

Đứng bên cạnh lão ta là một gã đàn ông có vẻ mặt đáng sợ đội một cái mũ lưỡi trai, cặp kính đen và một bộ ria mép nhỏ gọn và một người đàn ông gầy guộc với mát tóc dài.

Người đàn ông trông như là chủ nhiệm phim dừng microphone nói với tất cả mọi người trong đại sảnh

"Tôi là chủ nhiệm bộ phim "Ma thuật thiếu nữ Milky" Sakai. Người đang đội mũ ở đây chính là đại diễn Tooyama, và người có mái tóc dài kế bên là biên kịch Shouji!"

"…"

"Xin chào."

Lão đạo diễn thì im lặng không nói lời nào, còn gã biên kịch thì chỉ chào hỏi ngắn gọn.

"Nhìn kìa, nhìn kìa, Sona-chan! Đó chính là đạo diễn Tooyama và Shouji, người chuyên về các bộ phim ma thuật thiếu nữ và siêu anh hùng đấy! Đây là lần đầu tiên chị tận mắt thấy được bọn họ."

Leviathan-sama thật sự rất hào hứng. Có vẻ như bọn họ là những người nổi tiếng trong lĩnh vực này.

Chủ nhiệm phim lặp lại.

"Tôi hi vọng sẽ cung với đạo diễn Tooyama và Shuoji lựa chọn được vai diễn cho bộ phim trong ngày hôm nay. Bắt đầu thôi nào."

[Bắt đầu thôi!]

Các cô gái trong đại sảnh đều cùng nhau lặp lại khẩu lệnh.

Sau đó, vị đạo diễn biểu lộ khuôn mặt nghiêm túc, và bắt đầu quan sát các cô gái trong đại sảnh. Khi đạo diễn gật đầu xong, ông ta liền gọi chủ nhiệm phim đến và thì thầm vào tai ông ta điều gì đó.

"Hmm, tôi hiểu rồi."

Khi chủ nhiệm đồng ý, ông ta nhìn về phía hai vị Hội trưởng trong khi tỏ vẻ như đang so sánh với hồ sơ của họ. Sau khi vị chủ nhiệm ho một tiếng, ông ta liền tuyên bố.

"Umm, có vẻ là quá đột xuất, nhưng kết quả của bài kiểm tra đầu tiên đã được quyết định."

Eeeeeeeeeh! Thật sao? Nhanh quá vậy! Thậm chí những cô gái tại nơi xuất phát ra tiếng "Eeeeeh!" còn đang bị sốc nữa! Tất nhiên rồi! Bất ngờ quá mà!

Chủ nhiệm bắt đầu gọi tên trong sự chỉ đạo của vị đạo diễn

"_san, Rias Gremory-san, Sona Sitri-san, Asia Argento-san—"

Trong số đó là tên của nhị vị Hội trưởng, các cô gái nhóm Gremory cộng với Irina, các cô gái nhà Sitri, Leviathan-sama, và thậm chí cả-

"Và cả Mil-tan nữa"

Thậm chí cả Mil-tan cũng được gọi tên! Thật không thể tin được!

"Những người tôi vừa gọi tôi đã vượt qua bài kiểm tra đầu tiên! Đạo diễn của chúng tôi vốn là người coi trọng xúc cảm của mình, nên rất tiếc là bài kiểm tra đầu tiên xin phép được kết thức ở đâu!"

[Ehhhhhhhhhh!?]

Các cô gái hét lên đầy bất mãn.

"Ehhhhhhh!?" Dù bọn tôi đã hóa trang thành như thế này luôn sao?

Hai vị Hội trưởng cũng đều bị sốc đến nỗi hai mắt như thể muốn nhảy vọt ra ngoài vậy.

Trên đường tới đây, Hội trưởng đã mỉm cười nói với tôi rằng "Mặc dù chúng ta đã dự định hóa trang thành thế này rồi, thì có lẽ bao gồm cả Leviathan-sama, mọi người sẽ sớm bị loại sớm thôi. Việc chọn lựa sẽ không hề dễ dàng tí nào đâu."

...Đừng có nói với tôi rằng bọn họ đậu là nhớ cosplay nhé?

"Yay. Đúng như ta nghĩ, những người hiểu rõ tài năng của chúng ta có thể chỉ ra được sự khác biệt!"

Tinh thần của Leviathan-sama hiện đang dâng cao. Thật là một điều đáng ngạc nhiên khi mọi người đều đậu! Có thể đây không còn là một bữa thử vai bình thường nữa rồi....

...Vậy là buổi thử vai đầy rắc rối lại sắp sửa bắt đầu.

Phần 3

Nơi diễn ra vòng thi thứ hai được chuyển qua căn phòng trong một

tầng lầu rộng rãi. Những cô nàng tôi biết đều đã đậu và di chuyển tới đây. Nên tôi, Kiba, Saji hé mở cửa để quan sát bên trong căn phòng.

Bây giờ thì... Umm, có giám khảo và một vài nhân viên ngồi trước cái bàn dài. Và những người tham gia thì ngồi đối diện họ trên ghế xếp.

Có khoảng ba mười người còn trụ lại được đến vòng này sau cái thông báo về những người đã đậu bất chợt ấy, và trong số đó chính là những cô gái nhóm Gremory, nhóm Sitri, Leviathan-sama và cả Mil-tan... Đúng là một khung cảnh kì lạ bởi vì một nửa trong số đều đều đang mặc trang phục ma thuật thiếu nữ.

Sau đó vị đạo diễn nói

"Umm, chúng mừng vì đã qua được vòng đầu tiên. Lý do mà tất cả mọi người được thông qua là do phù hợp với góc nhìn của bộ phim. Phải vậy không Shouji?"

Người biên kịch được hỏi trả lời với giọng đầy khoe khoang trong khi hất nhẹ mái tóc dài của mình bằng tay.

"Chính xác. Cả đạo diễn và tôi đều đang nghĩ về việc biến bộ phim về Milky khác biệt so với trước đây. Đúng vậy, không thể nào tìm kiếm theo cách thông thường cho vai diễn được. Cực hạn! Lộng lẫy! Tôi muốn đào sâu vào tiềm năng của các bạn và hẳn là các bạn cũng muốn tạo ra một Milky mới cùng chúng tôi, phải vậy không thư đạo diễn?"

Lần này là đến đạo diễn được hỏi,

"Tuyệt."

....Gì nữa đó? Tôi không biết ông ta nói vậy nghĩa là gì, tuy nhiên vòng thi sắp sửa bắt đầu rồi. Có vẻ như vòng thứ hai chính là chất vấn với ban giám khảo, như vậy là một buổi phỏng vấn rồi.

Những cô gái được gọi đứng trước mặt ban giám khảo, và bắt đầu bị chất vấn trong khi trả lời các câu hỏi.

Những cô gái bình thường và các cô gái nhà Sitri đều trả lời theo cách thông thường. Và khi đến lượt các cô gái nhà Gremory và Irina thì....

Chủ nhiệm: "Kĩ năng đặc biệt của cô là gì?"

Xenovia: "Yểm bùa và cắt. Tôi khá tự tin về kiếm kĩ của mình đấy."

Đạo diễn: "Tốt"

Chủ nhiệm: "Tại sao cô lại muốn trở thành ma thuật thiếu nữ?"

Rossweisse:" Như vậy có nghĩ là tại sao tôi lại học ma thuật ư? Thì để thuận tiện cho việc kiếm một công việc ở nơi có tên là Valhalla, và bởi vì ma thuật chính là địa vị hậu thuẫn ở đây, nên tôi nghĩ học ma thuật là điều cần thiết. Không chỉ am hiểu các loại thuật phương Bắc, mà gần đây tôi còn mở rộng phạm vi tinh thông sang ma thuật hắc ám, thánh thuật, và triệu hồi thuật nữa. Tôi khá tự tin vào kỹ năng ma thuật của mình."

Biên kịch: "Vậy là cô đã tự bố trí cho mình rồi. Thậm chí còn đang mặc cả giáp nữa. Cô chắc chắn hợp với vai này đấy."

Chủ nhiệm: "Còn có cả hào quang trên đỉnh và cánh liền với một bộ trang phục ma thuật thiếu nữ nữa! Mội thiên thần kiêm luôn ma thuật thiếu nữ đúng là hiếm đấy."

Irina: "Không phải. Tôi là một thiên thần."

Chủ nhiệm: "Ôi trời, cô khá là tự tin trong việc tự cho mình là một "thiên thần" đấy."

Irina: "Không, không, tôi thật sự là một thiên thần. Nhìn này, có kí hiệu "Át bích" trên mu bàn tay của tôi này, thấy không? Điều này có nghĩ tôi chính là quân Át của tổng lãnh thiên thần Michael-sama trên thiên đàng đấy."

Đạo diễn: "Tuyệt."

....Cứ thế, đó là cách nó diễn ra, đúng là điên hết rồi! Tất cả các người có nhận ra rằng người khác đang nghĩ những thứ các cô đang thốt ra trôi trảy là những thứ kì lạ không vậy? Có có gì đó không đúng với các đạo diễn đang nghiêm túc trò chuyện nữa!

Hơn nữa, cần phải giữ những thứ đó như là một bí mật với mọi người xung quanh chứ! Được rồi, những người ở đây lúc này cũng không đánh giá họ một cách nghiêm túc! Chỉ ngày hôm nay thôi, những cô gái mà tôi biết đều dẫn dắt sự căng thẳng của mình theo một hướng đi kì lạ!

"Hôm nay có những cô nàng kì quái thật."

"Tuyệt."

Thậm chí cả chủ nhiệm và đạo diễn đều có vẻ đang vui! Chỉ toàn là đội ngũ giám khảo ở đây thôi sao?

Mặc dù Akeno-san, Asia, và Koneko-chan thì trả lời một cách bình thường...

Lần này là đến lượt Leviathan-sama

Khi Leviathan đi bộ đến trước ban giám khảo, cô ấy xoay người đầy đáng yêu và nháy mắt với họ.

"Tôi là Levia-tan. Tôi rất hâm mộ Milky nên đã đến đây hôm nay! Xin hãy chiếu cố đến tôi nhé. Yay."

"Đúng vậy. Thậm chí tôi còn có một xúc cảm mạnh mẽ từ hồ sơ của cô đấy."

"Đúng vậy, chính xác rồi đấy thưa chủ nhiệm! Lần gặp mặt đầu tiên của tôi với Milky chính là—"

Cứ như thế, Leviathan bắt đầu luyên thuyên về sự tuyệt vời của Milky như là một fan cuồng chính hiệu trong khi đôi mắt thì không ngừng lấp la lấp lánh.

Nhìn kiểu gì thì ngài ấy đúng là một fan cuồng của Milky, chỉ đơn giản là nói về các chương trình, tuy nhiên đạo diễn và biên kịch thì lại phấn khởi lắng nghe đầy đắc ý... Có vẻ như là Leviathan-sama cũng đang vui vẻ nên không cần phải bận tâm nữa rồi.

Có vẻ như Leviathan-sama đã kết thúc phần chất vấn của mình bằng những phản hồi tích cực từ phía họ rồi.

"Mil-tan, lượt tiếp theo là cô đấy!"

---!

Cùng thời điểm với tiếng nói của chủ nhiệm vang lên, tôi có thể cảm nhận thấy một dạng áp lực khó tả xuất phát từ hàng ghế dành cho người dự thi.

...Một cái bóng lớn chậm rãi đứng dậy từ hàng ghế. Người đang tiến đến chỗ đội ngũ giám khảo trong khi phát ra tinh thần đối kháng khiến tôi cảm thấy lạnh cả sống lưng chính là— thiếu nữ to lớn trong lốt đàn ông, Mil-tan!

"Xin hãy chiếu cố ~ nyo."

Thậm chí có vẻ như ban giám khảo cũng đã bị đẩy lui trước sự áp đảo của anh ta. Tất nhiên là họ sẽ như vậy rồi! Nhìn kiểu gì thì con người này rõ ràng không phải là một sinh vật nên có mặt ở đây!

"....Sinh vật gì thế này?"

Saji, người hiện đang quan sát bên trong căn phòng cùng với tôi, lẩm bẩm

"Saji, đó là cô gái trong lốt đàn ông mạnh nhất trên Trái Đất. Cậu có biết rằng thậm chí anh ta còn không để cho Bạch long đế vương hiện tại cảm nhận được sự hiện diện của mình nữa đấy. Nhân tiện, hắn ta còn là khách hàng thường xuyên của mình nữa."

"Nghiêm túc chứ? Đây là lần đầu tiên trong đời mình nghe thấy cụm từ "Cô gái trong lốt đàn ông" đấy. Những từ ngữ miêu tả một loại con người mà mình chưa từng gặp bao giờ là gì vậy...? Hắn ta là người à? Nghiêm túc đấy, là do mình tưởng tượng ra hay sao mà có quá nhiều người dị thường tập trung xung quanh của cậu vậy?"

"....Mình cũng không biết trả lời sao trước câu hỏi của cậu nữa."

Trong khi Saji và tôi còn đang trong cuộc đối thoại dạng vậy thì màn phỏng vấn Mil-tan đã bắt đầu rồi.

- "... Đây là câu hỏi của tôi trong trường hợp này. Kĩ năng đặc biệt của cô là gì?"
- " Tôi có thể thiết lập liên lạc với tiên nữ và sử dụng các loại ma thuật khác nhau \sim nyo."

"Hiểu rồi. Ngoại trừ điều đó thì sẽ giống với những người tham dự khác đấycô biết chứ?"

Đó là những gì mà biên kịch đã nói... Không không, tình hình hiện đang trở nên thật điên rồ mà. Có thể là do các cô nàng bên tôi đã phun ra những lời như thế kia nên ban giám khảo thậm chí chẳng thèm nhúc nhích trước lời nói của Mil-tan nữa rồi!

" Vậy thì tôi sẽ cho các ngài thấy sức mạnh ma thuật của Miltan \sim nyo"

Sau khi nói xong, Mil-tan liền nhấc một cái ghế lên. Sau đó thì tất cả cơ bắp trên cơ thể cô ta đều được nổi bật lên! Cánh tay này! Lưng

này! Trong khi cơ bắp dần gia tăng và trở nên to hơn, Mil-tan bắt đầu bẻ cong, nghiền và vặn cái ghế lại một cách đơn giản!

RĂC! RĂC!

Một âm than kinh dị mà bạn không nên nghe một tí nào trong buổi thử vai của một bộ phim vang lên trong đại sảnh!

Người đó đang làm cái gì vậy!?

Mọi người bao gồm cả chúng tôi và những người còn lại đều bị sốc! Mil-tan tiếp tục nén chặt cái ghế lại! Cuối cùng, cái ghế bắt đầu thay đổi hình dạng và dần trở nên nhỏ lại thành một kích cỡ vừa vặn với lòng bàn tay của Mil-tan!

Cruuuuuuuuunch....

Như thể làm sushi vậy, cái thứ được tạo ra trong bàn tay Mil-tan chính là tình trang thảm thương của cái ghế đã bi ép chặt lai.

Nó đã biến thành một khối kim loại méo mó rồi.

Mil-tan phô bày với ban giám khảo bằng một nụ cười

"Nó là ma thuật biến ghế thành một khối cầu kim loại đấy~nyo. Các ngài tin vào sức mạnh ma thuật của tôi rồi chứ~nyo?"

Chẳng lẽ tôi lại phải tiếp tục nói với hắn đó không phải là sức mạnh ma thuật nữa sao! Đó là sức mạnh quái vật thì đúng hơn! Tôi vừa được chứng kiến một thuật giả kim điên rồi đấy!

"Mil-tan thỉnh cầu một vai diễn mà mình có thể chữa trị cho trái tim con người ~nyo."

Vai phá hủy mọi thứ thì đúng hơn đấy! Tôi chẳng cần được hắn ta chữa trị một tí nào đầu! Ban giám khảo và những người tham gia đều run rẩy trước sức mạnh của Mil-tan!

"Tuyệt!"

Đạo diễn đứng bật dậy, tỏ vẻ thích thú! Người này vô vọng mất rồi!

Nhìn kĩ lại đi! Nhìn đi! Soi sét kĩ lại dùm đi! Trên thế giới này làm gì có một ma thuật thiếu nữ đầy cơ bắp như vậy chứ?"

Trời, đây là một buổi thử giọng điên rồ! Tôi đành cuối đầu xuống vì đã quá mệt mỏi với các phản ứng thái quá bên trong cơ thể rồi!

Thời gian chất vấn Mil-tan đã kết thúc, và người tiếp theo đã được gọi.

" Kế tiếp là Rias Gremory-san."

Là lượt của Hội trưởng! Khi hướng mắt về Hội trưởng thì—khuông mặt chị ấy đang ửng đỏ còn cơ thể thì không ngừng run rẩy.

Có một lí do khiến chị ấy run rẩy. Bây giờ thì bộ trang phục mà chị ấy đang mặc không còn phải là vấn đề nữa rồi...

Sau khi đã qua được vòng thi đầu tiên, chị ấy đã nói với tôi trên đường đi đến đại sảnh.

"....Ch-ch-chị đã nói với Leviathan-sama rằng mình sẽ chuẩn bị cho vòng hỏi đáp, nếu chị qua được dù bài thi đó chỉ chọn một, chính xác thì đó là cách mà Leviathan-sama nói với chị trong suốt lượt thi để chuẩn bị cho vòng hỏi đáp..."

Có vẻ như là Leviathan-sama đã chuẩn bị một bản ghi chú cho hai vị Hội trưởng trong thời gian chuẩn bị cho vòng hỏi đáp. Hai vị Hội trưởng giả vờ sẽ không qua được buổi thử vai dễ dàng, nên đã tự lập một lời hứa với vẻ dễ dãi của mình.

Vì điều đó đã thực sự có xảy ra, nên Hội trưởng đã bị dồn vào thế bí trong một tình thế khắc nghiệt mất rồi. Khuôn mặt của cả hai đều lộ ra vẻ không tự nhiên!

Hội trưởng quay người lại để nhìn vào Leviathan-sama. Leviathan-sama thì lại nhìn Hội trưởng với một biểu cảm tràn đầy hi vọng... Ôi cái ánh nhìn thuần khiết ấy. Ngài ấy hoàn toàn mong đợi điều này. Với Hội trưởng, để tự mình nghĩ ra một ma thuật thiếu nữ quyến rũ thì thật là....!

Không đời nào Hội trưởng lại phá vỡ lời hữa của mình được cả, nên là—Hội trưởng đứng dậy từ ghế ngồi của mình, và bước về phía ban giám khảo.

Lấy lại nhịp thở- Hội trưởng nói với một chất giọng dễ thương

" Ta là Ma thuật thiếu nữ Ria! Người sẽ tiêu dừng từng kẻ xấu một bằng ma thật lấp lánh của mình."

Đó chính là thứ kéo tôi về với hiện tai.

Hội trưởng, em nghĩ là chị đáng yêu lắm đấy.

"Ta là Ma thuật thiếu nữ Sona! Người sẽ tiêu diệt những tên côn đồ hung ác bằng ma thuật sáng chói của mình."

Sau khi chứng kiến cảnh Hội trưởng Sona bị buộc phải nói những lời như vậy, cả Leviathan-sama và Saji đều xịt máu mũi và rơi vào trạng thái múa máy điên cuồng.

Cuối cùng, nhị vị Hội trưởng, Leviathan-sama, và vài người tham dự khác bao gồm cả Mil-tan tiến vào vòng thi thứ ba—

Phần 4

Chúng tôi di chuyển bằng xe bus và địa điểm thì đã bị thay đổi.

"...Mình muốn chết."

"....Mình cũng vậy."

Cả bọn đang cổ vũ hai vị Hội trưởng đã hoàn toàn suy sụp bên trong xe bus. Nghiêm túc mà nói thì cả hai đã làm việc rất chăm chỉ. Tuy nhiên, buổi thử vai đầy vấn đề này lại tiếp tục.

Nơi mà chúng tôi đến là một trong những địa điểm đóng phim và đó là một công trình bỏ hoang gần cảng.

Có vẻ như là vòng kiểm tra khả năng diễn xuất. Bọn họ chắc chắn đã bỏ nhiều nỗ lực vào thứ này vì dùng đến cả một địa điểm quay phim luôn mà.

Khi tôi còn đang nghỉ vẩn vơ thì có vài người phụ nữ đáng ngờ mặc áo choàng đen xuất hiện ở đằng sau tòa nhà.

Bọn họ tổ vẻ thù địch và ý định giết chóc về phía chúng tôi, và đứng trước mặt cả bọn... Bọn họ là ai vậy? Rõ ràng không phải là người bình thường rồi.

"Chúng ta là một trong số những người thuộc phe Khaos Brigade, các ma thuật sư thuộc "Nilrem". Bọn ta đến để phản đối lại việc Quỷ vương Leviathan lăng mạ những người sử dụng ma thuật như bọn ta."

Khaos Brigade sao? Tại một nơi thế này á? Và bọn họ còn là ma thuật sư nữa! Chính là bọn đang săn đuổi Leviathan-sama theo lời đồn sao! Tôi không bao giờ mong đợi việc bọn chúng đặt chân đến nơi này tí nào cả! Có thường dân ở đây đấy! Thực sự thì chắc bọn chúng cũng chẳng suy nghĩ đến những việc như việc vì chúng vốn là những kẻ

khủng bố!

"Hmm? Một chương trình bất ngờ sao?"

Vậy đó, Chủ nhiệm và những người khác có lẽ không biết được tình trạng mà chúng tôi dính vào! Thật tệ khi kéo thường dân vào một nơi như thế này! Trong khi sự cẳng thẳng đang dần gia tăng, những người tham dự khác và ban giám khảo bắt đầu thấy hoa mắt.

"Huh....buồn ngủ quá...."

Từng người một dần gục xuống.

"Ta nghĩ việc kéo họ vài chuyện này là một điều tệ hại, nên đã cho họ ngủ cả rồi."

Leviathan-sama nháy mắt với tôi trong khi ngón tay đang tích tụ quỷ lực.

Oh! Một nước đi tuyệt vời đấy! Ngài ấy đã ru ngủ mọi người chỉ bằng một ngón tay!

"Ise, mọi người, đưa mọi người không liên quan đến nơi an toàn đi!"

"Tuân lênh!"

Chúng tôi, những hầu cận của Hội trưởng, đưa ban giám khảo đang nằm trên sàn đến các nơi mà ngài ấy đã ra lệnh!

"Bây giờ thì, Sona-chan, Rias-chan! Đây là cuộc chiến giữa các Ma thuật thiếu nữ đấy! Hãy khiến ma thuật của chúng ta trở nên lấp lánh nào! Được chứ hả? Chúng ta sẽ làm điều này trong khi nói ra các thành ngữ đã luyện tập hôm qua!"

Thậm chí là trong tình trạng như thế này, Leviathan-sama lại đưa ra những đề nghị bất cẩn dành cho hai vị Hội trưởng á. Cả hai đều đang bị sốc kìa!

"Eeh! Tại một nơi như thế này sao?"

"Onee-sama này! Vui lòng để ý đến địa điểm và thời gian dùm cái đi! Đối thủ là bọn khủng bố đấy!"

Mặc dù Leviathan-sama đã được nhắc nhở bởi Hội trưởng, người có vẻ đang khá hoang mang, ngài ấy vẫn không chịu ngưng đi cái nụ cười bất chấp tất cả của mình "Ufufu"

"Bộ trang phục ma thuật thiếu nữ mà cả hai đứa đang mặc được thiết kế theo cách đặc biệt cần đến phương thức mà chúng ta đã thực hành ngày hôm qua để mở khóa quỷ lực khi mặc đấy! Bây giờ thì, cùng nã ra những tia ma thuật bằng quỷ lực nào!"

" Không thể nào! Ngài giở cả thủ đoạn trong bộ trang phục này sao?"

"Onee-sama! Geez! Sao chị cứ tiếp tục làm những việc như thế này vậy chứ!?"

Cả hai gào lên một cách bất mãn, tuy nhiên đối thủ thì lại không có đủ nhẫn nại để chờ họ.

"Đừng có mà coi thường phù thủy!"

"Chết đi bọn quỷ dữ!"

Bằng việc kích hoạt vòng tròn ma thuật, bọn chúng bắt đầu tung ra những đòn tấn công với nhiều thuộc tính khác nhau: lửa, ánh sáng, và cả nước về phía chúng tôi!

Cả bọn chờ đợi mệnh lệnh từ Hội trưởng trong khi đang né tránh chúng!

"Ta sẽ không tha thứ cho bon pháp sư độc ác- nyo!"

Mil-tan bắt lấy một cái thùng trống gần đó và ném về phía đám phù thủy! Nhìn kìa, anh ta đang chiến đấu với lũ phù thủy bằng chính nắm đấm của mình!

"Bom xoắn ốc Milky!"

Cậu ta bắt đầu phá hủy cầu lửa và thương băng được tạo ra từ ma thuật được tung ra từ phía đám phù thủy bằng nắm đấm của mình!

" Hắn ta là cái thể loại gì thế này?"

"Đây là một giống loài mới dưới Địa ngục sao?"

Thậm chí cả bọn phù thủy cũng đang bị sốc! Tất nhiên rồi! Cậu ta cuối cùng cũng dùng đến cây đũa phép đó để chặn đứng các đòn công kích, nên trên trái đất này chỉ có duy nhất một Mil-tan này thôi đấy.

Chờ đã, tại sao Mil-tan vẫn còn thức được? Đáng lẽ quỷ lực của Leviathan-sama phải có tác dụng với cậu ta chứ?

Cơ thể Hội trưởng run lên cầm cập, và gào lên với đôi mắt đẫm lệ

như thể chị ấy đã hoàn toàn bỏ cuộc.

"Xuất hiện nào Đũa phép Gremory!"

Một cây đũa phép xuất hiện đi kèm với một hiệu ứng đáng yêu từ phụ tùng đính trên ngực chị ấy.

"Xuất hiện nào đũa phép Sitri!"

Giống như vậy, Hội trưởng Sona cũng tạo ra một cây đũa phép trong khi ngấn lệ vì xấu hổ.

Leviathan-sama cũng lấy cây đũa phép của mình ra, và gọi hai vị Hội trưởng cùng những cô nàng trong cả hai đội.

"Bây giờ thì tiến lên nào mọi người! Levia-beeeeeam!"

"Ria Shining Love Fiiiiiiiire!"(Hỏa quang tình yêu Ria)

"Sona Lightning Aqua Juuuuuuuuustice!" (Thủy lôi phán xét Sona)

Dưới sự dẫn dắt của Quỷ vương, Hai vị Hội trưởng tung ra những đòn tấn công ma thuật đầy sức mạnh!

Hơn hết, các đòn công kích của các cô nàng từ nhóm Gremory và Sitri còn bồi thêm vào nữa, nên phim trường đã bị thổi tung bởi một lượng quỷ lực lớn đến khó tin! Còn có các dấu sao và trái tim đáng yêu phân tán ra khắp nơi vào thời điểm mà hai vị Hội trưởng tung ra những đòn tấn công bằng quỷ lực của mình!

"Kyaaaaaa!"

Có vẻ như là các phù thủy thật sự không thể nào đứng vững trước các tác động của các đòn công kích rồi. Bọn phù thủy khủng bố đã bị đánh bại trước những đòn công kích từ phía các Quỷ tộc đang hóa trang thành ma thuật thiếu nữ.

Tôi bỏ qua nhiệm vụ đưa những thường dân còn nằm trên mặt đất đi lánh cho Saji và Kiba, và tận dụng cơ hội để–

"Nhận lấy này, Dress Break!"

"Kyaaaaa!"

Tôi thổi bay quần áo của các phù thủy bằng quỷ lực, và tận hưởng lõa thể của bọn họ. Gufufu!

BŐP

Cú chẻ karate của Koneko-chan vung nhẹ sau lưng tôi.

"....Koneko-chan, em ở đây từ khi nào thế?...."

".... Hành vi dâm dục bị nghiêm cấm."

Trận đánh đã kết thúc trong khi tôi còn đang bị bắt lại, và chiến thắng thuộc về chúng tôi.

Thì chúng tôi đã ở cùng với Quỷ vương Leviathan-sama, người được tôn là nữ quỷ mạnh nhất cơ mà, nên làm sao mà thua dễ dàng được.

"....Geez, mình không muốn dính líu đến những thứ như thế này một lần nào nữa đâu."

"....Đúng vậy. Xin lỗi vì đã liên ngụy tới cậu, Rias."

Hai vị Hội trưởng đành thở dài trong khi phải chịu đựng sự xấu hổ, tuy nhiên thì—

Tôi nghe thấy một âm thanh nhỏ nhẹ phát ra, "pon". Ngoài Leviathan-sama và Rossweisse-san ra, những trang phục của các cô nàng đang hóa trang thành ma thuật thiếu nữ bao gồm cả hai vị Hội trưởng đều biến mất và đều trong tình trạng khỏa thân!

"Huh, có lễ là ma thuật trên trang phục đã mất đi hiệu lực của nó vì trận chiến rồi."

Leviathan-sama vừa nói vừa gật đầu, tuy nhiên—

"Kyaaaaaaaa!"

Hầu hết các cô gái đều hét lên trong khi cố che cơ thể của mình lại. Mặc dù lại có những người như là Xenovia và Akeno-san vẫn bình thảnh dù cho mình đang trong tình trạng khỏa thân!

Máu không ngừng phun ra từ mũi của tôi trước cái lễ hội khỏa thân như thế này! Wow! Mọi người đều nude! Đặc biệt là việc chiêm ngưỡng lõa thể của các cô nàng nhà Sitri là vô cùng hiếm có đấy! Quá tuyệt! Cũng như thay mặt cho Saji, tôi cần phải lưu hết lại vào trong đầu của mình thôi!

Khi còn đang nhìn chằm chằm vào lõa thể bằng ánh mắt háo hức, một vài cô gái lườm thẳng ánh mắt chứa đầy sự nguy hiểm vào tôi.

Một lượng lớn quỷ lực đầy nguy hiểm đang được tích tụ trong tay bọn họ....Eh, có lẽ nào là...

[Đừng có nhìn nữa mà!]

Các đòn công kích bằng quỷ lực đầy sức mạnh hướng thẳng về phía tôi!

"Gyaaaa!"

Tôi bị cuốn vào một vụ nổ, và chỉ biết hét lên thật to!

Trong khi rơi xuống mặt đất, tôi đã nghĩ rằng,"... mình không cần thêm một ma thuật thiếu nữ nào nữa cả."

Ngày hôm sau. Rõ ràng là buổi thử vai đã kết thúc. Chúng tôi đã lấy đi kí ức của ban chỉ huy và những thường dân khác liên quan đến tai nạn này, và làm như thể là Hội trưởng và những người khác chưa từng tham gia vào.

Leviahthan-sama thật sự rất buồn, nhưng chúng tôi cần ngài ấy phải chịu đựng điều đó. Hơn nữa, cô ấy sẽ làm gì nếu mình thực sự đậu nhỉ....

Mil-tan.... Thì đã biến mất trước khi chúng tôi kịp nhận ra sau đó. Cậu thật sự rất là bí ẩn đó Mil-tan!

Leviathan-sama cũng nói ra điều này sau khi thấy Mil-tan.

"Đứa trẻ có đôi mắt thuần khiết và đầy sức mạnh. Có thể đứa trẻ đó chính là một ma thuật thiếu nữ có sức mạnh Milky ngang ngửa hoặc có thể là vượt trội hơn ta. Ta vẫn còn dư vài mảnh vỡ của quỷ, nên ta thật sự muốn chiêu mộ đứa trẻ đó vào nhóm của mình đấy."

Có khá nhiều lời bình luận mà tôi có thể nói liên quan đến điều đó, nên tôi cũng không biết trả lời ngài ấy thế nào cho phải nữa!

"....Fuu, tôi không muốn nghĩ về ma thuật thiếu nữ thêm một tí nào nữa đâu."

Hội trưởng thở dài trong phòng câu lạc bộ.

"Nhưng em nghĩ rằng chị rất đáng yêu khi hóa trang như là một ma thuật thiếu nữ đấy, Hội trưởng."

Khi nghe tôi nói vậy, Hội trưởng nói trong khi hai gò má thì đỏ ửng

"Cảm ơn. Nếu chị có thể khiến em nói ra những điều như vậy thì chị có lẽ sẽ bắt đầu suy nghĩ lại rằng đó cũng không hẳn là một điều gì đó quá tệ."

Không em nghiêm túc đấy, chị thật sự rất là đáng yêu!

Tập 15 - Hiệp Sĩ Bóng Đêm của Sunny Spot

Issei 2

—Cứ như thế, chuyện như vậy đã xảy ra.

Chúng tôi chuyển vị trí từ phòng của tôi xuống dưới lòng đất để tiếp tục cuộc thảo luận tại chiếc bàn cạnh hồ bơi.

Chúng tôi đang nhìn qua đống tài liệu, nhưng rồi lại đến hồ bơi để xả hơi. Bởi vì đang là mùa đông nên chúng tôi sử dụng nước nóng đó!

Tôi chỉ mặc độc một chiếc quần bơi. Có lẽ Rachel không có ý định xuống hồ nên cô ấy mặc thêm một chiếc áo sơ-mi bên ngoài bộ áo tắm của mình.... Nhưng kể cả vậy, tôi vẫn có thể cảm nhận được sự khủng bố của cặp vếu đó cho dù cô ấy có đang mặc áo sơ-mi đi nữa!

Akeno-san thì đang mặc một bộ rất chi là hở hang! Vẫn như mọi khi, chẳng có bao nhiều thứ che đi làn da của cô ấy và tôi thật sự biết ơn vì điều đó!

Hội trưởng Sona thì đang mặc một bộ đồ bơi một mảnh với những họa tiết dễ thương trên đó. Đây đơn giản là một điều mà mọi người sẽ nói là rất hiếm! Chẳng phải việc hội trưởng mặc đồ bơi là một việc rất ít ai thấy hay sao!?

"Chị chắc chắn Ise là người đầu tiên nhìn thấy chị trong bộ đồ bơi ngoại trừ người nhà của chị ra đấy."

Hội trưởng vừa nói một điều như vậy kìa! Thiệt hả trời?! Saji, tớ xin lỗi nhá! Tớ nghĩ là mình lại vừa cướp đi một lần đầu khác từ cậu nữa rồi! Có cảm giác như tôi thật sự sẽ bị cậu ta nguyền rủa đến chết mất...

Cô gái Tử thần, Bennia, chẳng hề chuyển sang đồ bơi của mình và cứ thế—

< < Nơi này khiến tôi cảm thấy bình tâm nhất. > >

Cô ấy đang trốn và uống trà bên dưới chiếc bàn của chúng tôi.... Cô ấy đúng là kì lạ.

Và giờ thì, những người đang bơi trong hồ bơi có chiều dài 100m là

-.

"Tớ sẽ không thua Irina đâu!"

"Tớ sẽ không thua Xenovia đâu!"

Xenovia và Irina tới trước chúng tôi đang có một cuộc thi bơi rất dữ dội. Cùng với tiếng nước bắn tung tóe, họ đang làm một lượng lớn nước bắn lên khắp nơi.

"Cả hai đừng thua nhé!"

Người đang cổ vũ họ là Asia trong bộ áo tắm của mình.

...Và người đang ở kế bên cô ấy trong hồ bơi là một sinh vật màu hoàng kim! Có một con rồng bự chẳng đang ở trong hồ bơi đầy nước ấm này!

[Asia-tan trong bộ đồ bơi của con bé kìa. Ta, muốn uống nước hồ bơi mà con bé đã bơi vào.]

...Ông ta đúng là quá biến thái mà... Ophis đang ngồi trên đầu ông ta. Và còn có Rasse đang ngồi trên đầu Ophis nữa... Thiệt tình, cái quái gì với 3 lớp rồng chồng lên nhau này vậy!?

"Ta, với sự kết hợp bộ ba này, nghĩ là, có thể khiêu chiến với Great-Red."

Đó không phải là kết hợp! Chỉ là 3 con rồng ngồi lên nhau thôi mà!

Tiện thể thì Ddraig-san này, ông nghĩ sao về Long vương Pantsu?

[Ta, chẳng thấy gì hết.]

Vô dụng rồi. Ông ta hỏng rồi. Ông ta thậm chí còn bắt chước cái thái độ khi mà Fafnir nói nữa... Chắc hẳn là ông mệt rồi, hãy tịnh dưỡng trong ngày hôm nay đi Ddraig... Đồng sự của tôi đang ngày càng trở thành một con Thiên long sống động hơn rồi.

Trở lại với câu chuyện thì, Rias trong trang phục ma pháp thiếu nữ quả thật rất là dễ thương. Tôi đã lưu nó vĩnh viễn trong bộ nhớ của mình rồi.... gufufu!

... Quan trọng hơn nữa, có phải Mil-tan đã nhận được 1 lời đề nghị từ Leviathan-sama ngay sau đó không? Tôi sợ đến mức không thể hỏi họ được... Tôi cảm thấy sợ vì có vẻ như cậu ta sẽ đã trở thành hầu cận của Ma vương trong lần tới tôi gặp, vì đó là Mil-tan mà!

Dù sao thì, tôi tự hỏi không biết lũ phù thủy từ Khaos Brigade đã tấn công chúng tôi tại khán đài có phải là cùng một nhóm với lũ đã đột nhập vào thị trấn vài ngày trước không.

"Em tự hỏi không biết liệu cái đám [Nilrem] từ Khaos Brigade đó cái phải là cái đám đã tấn công chúng ta trước đó không ha."

Khi tôi nói thế, Akeno-san gật đầu.

"Thì cũng có một số lượng đáng kể các tổ chức của ma đạo sĩ mà."

Như Akeno-san đã nói, cũng có các tổ chức ma đạo sĩ khác nữa.

Ngoại trừ 1 tổ chức hiện đang có mối liên hệ sâu sắc với các Ác quỷ hiện giờ là tổ chức nơi Mephisto Pheles làm chủ tịch. Tên chính thức của bọn họ là [Grauzauberer]. Như vậy có nghĩa rằng người đã gửi tài liêu của họ đến cho chúng tôi chính là bon họ.

Cũng có những tổ chức khác như là "Bình minh Hoàng kim" (Golden Dawn), nơi MacGregor Matters-san từ phe Lucifer đồng sáng lập, và họ cũng nổi tiếng là một tổ chức chuyên sử dụng các ma thuật hiện đại nữa.

Với lại, tổ chức [Rosenkreuzer] mà Rudiger Rosenkreuze-san (một trong những mục tiêu của tôi đó!), người trước đó là một Ác quỷ chuyển sinh từ con người và đã nhanh chóng thăng tiến và trở thành Ác quỷ tối thượng, đã từng thuộc về trước đó cũng là một tổ chức ma đạo sử khá nổi tiếng nữa.

Cũng bởi vì các ma đạo sư và ác quỷ khá là gần gũi nên tôi đã nhớ và cứ liên tục lặp lại tên các tổ chức nổi tiếng trong đầu mình.

Chuyện đó xảy ra khi tôi đang cố nhớ lại những thông tin về các ma đạo sĩ trong đầu mình. Đó là những người vừa mới xuống hồ bơi ngầm này.

"Nya~, mệt quá đi à."

Một bà chị khêu gợi trong bộ kimono màu đen kìa! Là Kuroka đó!

Chị ấy đi xuống hồ bơi với vẻ mệt mỏi, chán chường. Le Fay đang theo sau chị ấy và lịch sự cúi đầu trong khi nói "X-xin chào." với chúng tôi.

Lí do tại sao Sona-kaichou và Akeno-san trưng ra vẻ mặt nghiêm túc đó là vì họ vẫn còn nghi ngờ Kuroka. Với lại, có phải lí do mà Sona-

kaichou không hề cảm thấy bất ngờ khi thấy Kuroka và Le Fay là vì chị ấy đã được Hội trưởng thông báo trước không nhỉ?

"Chi về rồi nà ~"

Kuroka áp sát và ôm lấy tôi kìa~~~!

Cái cảm giác "Boin" mềm mại đó chạy dọc qua cơ thể tôi như một luồng điện! Cặp vếu trắng trẻo, nõn nà và khủng bố đó đang được bộ kimono lỏng lẻo của chị ấy phô bày rất chi là táo bạo nữa chứ!

Rồi chị ấy cọ má vào tôi.

"Sekiryuutei-chin nà) Chị đang rất là mệt nên là, chữa cho chị một tí đi \sim ."

...Tôi có thể ngửi thấy một mùi hương rất tuyệt vời từ mái tóc đen của chị ấy... Có cảm giác như não tôi đang tan ra cùng với cái mùi hương của một người phụ nữ lớn tuổi hơn vậy!

K-kể từ khi chị ấy bắt đầu tá túc ở nhà tôi, tần suất 'va chạm' rõ ràng là ngày càng gia tăng một cách đáng kể! Nhưng mà tôi vẫn vui!

Này, Akeno-san lại làm cái vẻ mặt khó chịu đó kìa nên là dừng lại ngay đi!

Chị có biết là Akeno-san luôn làm ra vẻ buồn bực và chẳng hề hành động đúng với tuổi của mình mỗi khi thấy các cô gái không thân thiết lắm lại gần em không hả?! Mặc dù đó cũng là một trong những mặt dễ thương của cô ấy đấy chứ!

"K-Kuroka! C-chẳng phải là chị đã về phe Vali sau khi được ông ấy triệu tập sao?"

Tôi nói thế với Kuroka, người vẫn cứ tiếp tục 'cọ cọ' vào người tôi. Khi chúng tôi chiến đấu chống lại nhóm các ma đạo sĩ để giải cứu Konoko-chan, Gasper và Ravel, 2 người họ đã bỏ chúng tôi lại tiến thẳng đến chỗ của Vali. Chắc chắn là có chuyện gì đó đã xảy ra rồi.

Kuroka nói trong khi thở dài một tiếng.

"Phải rồi ha \sim . Chuyện là, Aži Dahāka đã tới và tấn công chúng tôi ấy mà. \sim "

[--?!]

Tất cả mọi người ở đây (tôi, Akeno-san, Ravel và Sona-kaichou) đều

cảm thấy sốc trước những gì Kuroka đã nói.

Dĩ nhiên là vậy rồi! Aži Dahāka!? Đó chẳng phải là một trong những con Ác long mà Sensei đã nhắc tới đó sao!

"..... Đó là một trong những con Ác long đã chết từ lâu rồi. Và nếu nhớ không nhầm thì nó còn là một trong những con rồng tàn ác nữa chứ..."

Khi Ravel nói thế thì Sona-kaichou liền tiếp tục.

"Một con rồng quỷ quyệt có đã điều khiển hơn một ngàn ma thuật và chĩa nanh vuốt của mình về phía các vị thần của đạo Zoro. Có người còn cho rằng nó đã bị vị anh hùng Θraētaona giết chết và về cơ bản thì nó đã bị phong ấn lại rồi. Nếu còn rồng đó đã được hồi sinh trở lại với thế giới này hệt như Grendel thì có nghĩa là..."

... Chuyện điên rồ gì đang xảy ra thế này.

Như vậy có nghĩa là tụi Khaos Brigade và anh trai của Grayfia-san đang cố hồi sinh lũ Ác long đã chết từ lâu đó sao...?

Kể cả Grendel cũng đã mạnh và điên cuồng đến mức đó rồi. Vậy thì với Aži Dahāka còn độc ác hơn thì nó còn mạnh đến mức nào nữa chứ!

[....Có thể nói rằng đây là khoảnh khắc sinh tử đối với cậu đấy. Đó là, với tư cách của một Sekiryuutei.]

Kể cả Ddraig cũng nói ra điều đó với đầy sự quyết tâm của bản thân. Như vậy có nghĩa là tôi phải chuẩn bị đối mặt với chúng trong tình huống tệ nhất, đúng không nhỉ...? Geez, vậy là tôi chẳng còn thời gian để mà nghỉ ngơi nữa rồi.

Kuroka dừng việc cọ má với tôi lại và bắt đầu nghiêm túc hơn 1 chút.

"... Bọn chị đã chu du khắp cả thế giới, tìm kiếm những kẻ thù mạnh mẽ như bọn chúng và khám phá các bí ẩn của thế giới, tuy nhiên... đó rõ ràng là kẻ địch mạnh nhất mà bọn chị đã từng gặp từ trước đến nay."

Kuroka lấy tách trà của tôi và uống mà không hề xin phép rồi lại tiếp tục.

"... Con Ác long đó tấn công bọn chị trong khi cười điên loạn, kể cả khi bị chặt, bị đấm hay bị đá đến mức nào đi nữa. Và đó là trong khi

máu tuôn ra khắp cơ thể nó nữa, em biết chứ? Con rồng đó thậm chí còn không có dấu hiệu suy yếu, dù chỉ một chút. ... Sinh vật đó coi như là hết cứu chữa được rồi. Nó không hề bình thường chút nào. Cá nhân chị nghĩ rằng con rồng đó là lại quái vật mà em không nên dính tới- nya. Nó trâu tới nỗi mà giờ chị đã hiểu tại sao cái gã anh hùng tên gì đó đã chỉ có thể phong ấn nó lại mà thôi.

... Vậy là nó còn trâu hơn cả Grendel à... Chỉ riêng việc con Ác long đó chẳng hề suy yếu chút nào sau khi cân cả đội hình của chị ấy là đủ hiểu nó bá đạo đến mức nào rồi...!

Ddraig nói tiếp với giọng trầm thấp.

[... Nếu có thể, ta cũng không muốn đánh với nó. Có vẻ như là Albions cũng cảm thấy như vậy. Cậu nên tránh những kẻ theo đuổi cả sự hủy diệt lẫn sự tự diệt, đồng sự à.]

Kể cả Ddraig với ý chí kiên cường à dũng cảm cũng phản đối việc đánh nhau với lũ Ác long đó nữa.

Le Fay nối tiếp câu chuyện sau Kuroka.

"Sau đó, con rồng Grendel đã chết kia và một gã mặc áo trùm kín đã xuất hiện trước mặt chúng em... Rồi Aži Dahāka và Grendel bắt đầu đánh nhau để quyết định xem chúng em sẽ đánh với ai. Ngay khi nhận thấy tình hình khá là tồi tệ, chúng tôi đã quyết định rút lui tạm thời."

À, đúng là Euclid và Grendel đã nói gì đó như vậy trước khi bỏ đi nhỉ. Tôi hiểu rồi, vậy là bọn chúng đã đánh nhau tại vị trí mà họ đã dịch chuyển tới.

Không, có lẽ nào lũ Ác long đó không hề có một chút khái niệm nào về đồng đội?... Tôi cảm thấy ớn lạnh vì điều đó cơ bản đã cho thấy được việc Ddraig đã nói lũ rồng đó không hề có não như thế nào.

"Kể cả cái ông Vali đã vui vẻ đánh nhau đó cũng là một tên đại ngốc nữa -nya."

Kuroka nói ra điều cứ như thể là chị ấy thấy nó đáng ngạc nhiên vậy. Mà tôi cũng đồng tình với điều đó. Ông ta có lẽ nên tìm thêm một vài sở thích mới ngoài việc đánh nhau đi là vừa.

"Tôi có thể hỏi một chút về những việc xảy ra sau đó không?"

Sona-kaichou hỏi Le Fay. Và ma pháp thiếu nữ đó cũng đã trả lời

"Vâng." một cách thành thật.

"Sekiryuutei-chin."

Rồi Kuroka nói trong khi nắm lấy mũi tôi.

"Em không nên trở thành một con rồng như thế, nghe không? Chị chắc chắn tin tưởng rằng em sẽ vẫn là Oppai Dragon- nya."

"Em — không có muốn trở thành Vali hay đám Ác long đó đâu."

Đó là điều mà tôi tin tưởng tuyệt đối. Kể cả Kuroka cũng gật đầu hài lòng khi nói "Tốt lắm."

Rồi Kuroka lại chuyển sang một chủ đề khác.

"Vậy, lúc nãy mọi người đang bàn về chuyện gì vậy?"

"Chỉ là về ma đạo sư và các tổ chức của bọn họ ấy mà."

Khi tôi nói thế, Ravel giải thích tình hình cho cả Kuroka và Le Fay. Rồi Le Fay đưa tay lên và nói 1 cách ngượng ngùng.

"Thực ra thì, em cũng đã từng ở trong tổ chức "Bình minh Hoàng kim" đó. Em đã học được ma pháp hiện đại cũng như những thần chú bị cấm bởi các tổ chức ma đạo sư khác ở đó nữa."

Õ, ra đó là lí do con bé sử dụng mấy cái ma thuật hiếm đó. Trong buổi thăng hạng Trung cấp, chúng tôi đã bị Cao Cao cô lập trong 1 vùng không gian ở Địa ngục, và phép dịch chuyển của Le Fay đã đóng một vai trò to lớn tại thời điểm đó.

Ravel nói trong khi phồng má lên.

"Nhân tiện về tên của các tổ chức, cái nhóm Ma đạo sư Maverick đã tấn công chúng ta trong sự việc hôm trước – [Hexennacht]! Em chắc chắn sẽ không bao giờ quên cái đám ngoài vòng pháp luật đó đâu!"

Và có vẻ như kẻ sở hữu một trong các Longinus [Incinerate Anthem] cũng là một thành viên trong cái nhóm [Hexennacht] đó. Nghe đâu hắn còn là một trong những thủ lĩnh của bọn chúng nữa chứ. Một kẻ sở hữu Longinus và là thủ lĩnh của một nhóm côn đồ. Đúng là một sự kết hợp phiền toái mà. Nếu có thể, tôi không hề muốn dính dáng đến bọn chúng chút nào...

Akeno-san nói sau khi gật đầu.

"Đương nhiên, đó là tên của những tổ chức nổi tiếng mà. Mặc dù vậy, các ma đạo sĩ mà chúng ta, những ác quỷ trẻ, chủ yếu giao thiệp với là những người từ tổ chức của Mephisto-sama mà thôi."

Có lẽ tốt hơn là tôi nên cảnh giác với nhóm ma đạo sĩ Maverick, [Hexennacht], và phe ma đạo sĩ của Khaos Brigade, [Nilrem].

"Quả thật là có nhiều thứ mà em cần phải nhớ nhỉ... Còn đường trở thành Ác quỷ cấp cao đúng là gian nan thật."

Tôi hít vào 1 hơi. Có nhiều thứ mà tôi cần phải nhớ, nhưng tôi sẽ không thể nào tiến về phía trước nếu như không thể nhớ được toàn bộ. Dù gì thì tôi cũng đã là một Ác quỷ Trung cấp rồi, nên ít nhất cũng phải biết nhận thức và chịu trách nhiệm chứ. Thật là không thể tha thứ nếu như... tôi chẳng biết một thứ gì vào những lúc quan trọng nhất.

"Đúng là cực khổ khi nhắm tới việc trở thành Ác quỷ cấp cao hanya. Mặc dù chị nghĩ là với sức mạnh của em thì đã đủ để thành một Ác quỷ tối thượng rồi. Đúng là tàn nhẫn khi mà cái đầu của em mới là thứ cần phải bắt kịp tới trình độ đó mà."

Kuroka thản nhiên ngồi lên đùi tôi. Đúng là một bà chị tùy tiện mà!

Rồi Sona-kaichou nói trong khi mim cười.

"Tuy nhiên, những gì cô nói cũng đúng. Nếu được thăng cấp, em sẽ được phép nhận lấy những quân cờ tội lỗi cho phép em có những người hầu hỗ trợ cho mình, và tùy vào cách sử dụng, mọi chuyện có thể trở nên dễ dàng hơn trong tương lai đó. Chỉ trừ một việc là em phải có trách nhiệm lớn hơn khi trở thành một quân [Vua] thôi."

Điều đó quả thật là đương nhiên. Cũng giống như việc Rias đã làm tròn bổn phận của mình với chúng tôi như thế nào, có lẽ tôi sẽ có thể chia nhỏ lượng công việc của mình ra nếu như tôi có được người hầu của riêng mình trong tương lai ấy nhỉ.

À, bây giờ thì tôi lại có một câu hỏi cần được giải đáp. Thật ra thì, tôi cũng đã rất là bứt rứt vì nó được một thời gian rồi.

"Nhân tiện thì, chị đã chọn ai trở thành người hầu đầu tiên của mình vậy, Hội trưởng?"

Ù thì chuyện này cũng là về vấn để của nhóm Sitri. Chị ấy đã chọn ai làm người hầu đầu tiên của mình? Tôi muốn lấy điều đó làm tư liệu tham khảo.

"Chị ấy hả? Là Tsubaki đó. Chị đã gặp cậu ấy ngay khi vừa đến Nhật và đã lập tức chọn cậu ấy trở thành người hầu cho mình luôn."

Vậy là chị ấy đã chọn phó hội trưởng làm người hầu đầu tiên của mình à. Thì đúng là hai người bọn họ có vẻ đã quen nhau từ khá lâu rồi mà.

Akeno-san tiếp tục với đôi mắt đượm buồn.

"Tsubaki... cũng đã phải trải qua rất nhiều chuyện rồi. Chị chắc rằng cậu ấy đã rất may mắn khi gặp được Sona đấy."

"Ù, em cũng cảm thấy mừng cho chị ấy nữa."

... Tôi cũng đã nghe một chút về chuyện của Tsubaki trước đó. Chị ấy được sinh ra trong tộc Shinra có nguồn gốc đầy tôn kính và lâu đời trong việc trừ tà, nhưng do thể chất đặc biệt của mình khi gọi ra những sinh vật kì lạ thông qua những tấm gương mà chị ấy hầu như đã bị cô lập.

Chị ấy đã vượt qua được việc đó bằng cách trở thành Ác quỷ và biến nó thành sức mạnh của mình. Đó là Sacred Gear của chị Tsubaki, [Alice Mirror].

Rồi tôi lại hỏi tiếp Akeno-san.

"Chị cũng là người hầu đầu tiên của Rias đúng không, Akeno-san."

Tôi đã được kể về điều này trước đó rồi.

"Ù, đúng là vậy. Chị là người hầu đầu tiên của Rias đấy."

Akeno-san đặt chiếc tách xuống và bắt đầu nói.

"Đây cũng là một dịp tốt nhỉ, nên là chị sẽ kể cho em về chuyện đó một chút nhé. Cuộc gặp gỡ đầu tiên của chị với Rias là—"

Đó là câu chuyện về khởi đầu của hai cô bé—.

Tập 15 - Hiệp Sĩ Bóng Đêm của Sunny Spot

Life 2 - Scarlet và Crimson

Part 1

— Tôi là ai?

Khi còn trẻ, tôi, Himejima Akeno đã luôn tự hỏi với mình câu này.

Tôi đã mất đi người mẹ của mình từ bàn tay của những kẻ ghê tởm thiên thần sa ngã, bất đồng với bố tôi Barakiel, và tiếp tục một lối sống nay đây mai đó.

Tôi đã tự lập khi chỉ mới mười tuổi. Đó là một độ tuổi mà hầu như việc sống tự lập là điều bất khả thi.

Thậm chí tôi vẫn còn nhớ bản thân non nớt của mình đã tin tưởng một cách mạnh mẽ vào việc có thể tiếp tục sống tự lập đến chừng nào. Chắc chắn tôi không thể nào dựa vào cha mình được. Nếu làm vậy....tôi cảm thấy như là tim mình sẽ vỡ ra bởi nỗi đau mất mẹ và nỗi sợ trước thù hận của những kẻ nhắm vào cha mình.

Những gì tôi có trong tay là chút tiền túi mà mình đã tiết kiệm được... Tôi đã nghĩ đến việc mua một món quà tặng mẹ vào ngày sinh nhật của bà ấy bằng số tiền này.

Tôi cố gắng để không dùng đến số tiền đó, nhưng tôi không thể chống lại cơn đói đã đạt tới cực hạn được, và cuối cùng đã dùng nó trong khi không ngừng nói xin lỗi đến mẹ từ trong thâm tâm của mình. Ký ức về khoảng thời gian đó vẫn chôn chặt trong tôi.

Tiền thì cũng có giới hạn của nó. Không phải là vĩnh cửu. Tôi đã là trẻ mồ côi. Tôi cần phải tìm cách nào đó kiếm tiền mặc dù chỉ là một đứa trẻ.

Tuy nhiên, không đời nào lại có nơi chịu mướn một đứa trẻ chỉ mới mười tuổi cả.

...Giá trị của tôi là kĩ năng điều khiển sấm chớp được kế thừa từ cha và sức mạnh thanh tẩy tôi đã học được từ mẹ của mình.

Chuyện xảy ra vào một ngày nọ. Tôi tình cờ cứu một đứa trẻ bị

chiếm hữu bởi linh hồn ma quỷ. Sau đó bố mẹ đứa trẻ đã cho tôi một lượng nhỏ thức ăn.

Tôi ngộ ra rằng chính là nó. Đó chính là điều duy nhất mà tôi có thể làm-

Từ đó, tôi bắt đầu trò chuyện với những người bị chiếm hữu bởi linh hồn ma quỷ, thanh tẩy chúng, và sống theo cách mà tôi nhận lại được một ít tiền và thức ăn từ họ.

Tôi không thể nào có một cuộc sống xa hoa được cả. Tôi còn không có chỗ để trú ngụ. Tuy nhiên, tôi đã có thể sống sót.

— Akeno, mẹ sẽ dạy con cách đánh đuổi những con ma đáng sợ.

...Điều mà mẹ dạy đã giúp tôi tồn tại. Thật cô đơn khi ngủ một mình....Tuy nhiên tôi lại không hề muốn chết.

Sau đó, tôi du hành vòng quanh Nhật Bản, bắt đầu học được cách giao tiếp với các sinh vật dị thường, và có thể thu hẹp khoảng cách với con người.

Nếu được xếp nhóm thì tôi sẽ được liệt vào nhóm sinh vật dị thường. Tôi vẫn có diện mạo con người dù mang trong mình dòng máu của Thiên thần sa ngã. Nên không có gì lạ khi tôi được xếp vào nhóm bán nhân cả.

Tôi đã nhận ra được mặc dù chỉ mới mười tuổi. Tôi tự nhủ với bản thân rằng không được để bản thân mình bị thương tổn dễ dàng khi tương tác với những người khác.

Từ những người mà tôi đã cứu từ linh hồn ma quỷ, một vài trong số đó đã muốn thu nhận tôi. Nếu thực sự có người nuôi ý định như vậy, thì cũng có những kẻ có những mục đích khác. Thậm chí tôi cũng có thể nhân ra được.

Tôi thậm chí còn nhận thấy mình đang bị săn đuổi. Tôi cũng đã bị nhắm tới nhiều lần, giống như cái lần tôi bước chân vào lãnh địa dưới trướng của Nhà thờ vốn ghê tởm Thiên thần sa nga, và cũng như các nhà sư tập sự, những kẻ xem tôi như là một chướng ngại với công việc của chúng.

Một năm rưỡi trôi qua kể từ khi tôi có một lối sống như thế-

Trong khoản thời gian đó, tôi bắt đầu trở nên quen thuộc với việc du hành quanh đất nước để thanh tẩy ma quỷ, làm bạn với vài con quỷ

nhỏ, và tôi có thể điều khiển được chúng nữa.

Chuyện xảy ra khi tôi lẻn vào thị trấn nào đó tọa lạc trong quận T. Tôi đã bắt chuyện với một con người có thể nói chuyện với linh hồn trong một khoảng thời gian nhất định nhờ vào khế ước với Quỷ tộc. Con người đó tình cờ nói chuyện với một linh hồn, bị nó chiếm hữu, và gần như đã bị giết chết. Cuối cùng tôi đã cứu được người đó.

Tôi nên lờ đi người đó, nhưng lại không còn lựa chọn nào nữa vì người đó cứ rên rỉ "cứu tôi". Khi còn chưa kịp nhận ra thì tôi đã cứu người đó khỏi linh hồn ma quỷ rồi.

Chỉ sau đó tôi mới biết được người đó đã làm một bản khế ước với đầy tớ của người đứng đầu hiện tại của gia tộc Quỷ Gremory. Nhưng vào thời điểm đó, tôi đã nhận ra sai lầm của mình khi bước chân vào lãnh thổ của Quỷ tộc.

Sự thật về cuộc chiến giữa Quỷ tộc và thiên thần sa ngã đã được tôi biết đến trong suốt chuyến đi của mình. Tôi đang mang huyết thống Thiên thần sa ngã trên người. Nếu bước chân vào lãnh thổ của họ, sẽ không có gì lạ khi tôi trở thành mục tiêu cả.

Có khả năng cao là Quỷ tộc đã biết được chuyện tôi liên lạc với một trong những người có khế ước với chúng rồi...

Nhiều Quỷ tộc có niềm kiêu hãnh mạnh mẽ. Nếu chúng nhận ra rằng chỉ là một con nhóc Thiên thần sa ngã lại dám chỗ mũi vào chuyện liên lạc với khách hàng của mình....chắc chắn chúng sẽ đến tiêu diệt tôi để giải tỏa cho nỗi nhục của mình.

Tôi giấu mình ở một ngôi đền bỏ hoang nằm bên trong thành phố đó, và quyết định chỉ âm thầm quan sát trong một chốc. Nếu bị cuốn vào trường hợp như thế nào thì tốt nhất là đừng có dính líu vào sâu quá.

Với một đứa trẻ như tôi thì việc chiến đấu với một Quỷ tộc đã trưởng thành là điều bất khả thi.

Chuyện xảy ra vào một vài ngày sau khi tôi lẩn trốn trong ngồi đền.

Tôi cảm nhận được một sự hiện diện đang tiến dần đến mình. Từ cánh cửa vỡ nát, tôi cố nhìn ra ngoài một cách bẽn lẽn. Và thứ hiện ra trước mắt tôi lại là – một sắc đỏ rực rỡ.

Một mái tóc đỏ rực đẹp đẽ. Một cô gái có vẻ như trạc tuổi với tôi. Cô gái đó toát ra luồng khí không giống như một con người và đang nhìn ngó xung quanh.

Tôi che giấu sự hiện diện của mình, và nấp đẳng sau ngọn cây sau khi đã rời khỏi ngôi đền mà không tạo ra tiếng động nào.

Ở lại trong đền không phải là một ý kiến hay. Một vị trí đã được xác định dễ trở thành mục tiêu bị nhắm đến, và sẽ chẳng còn lại gì nếu tôi bị công kích trước.

Cô gái tóc đỏ nói lớn.

"Nếu cậu ở đây thì xin hãy ra mặt đi. Nếu cậu định nói chuyện nghiêm túc về lý do tiến vào lãnh thổ của ai đó thân cận với tôi thì mình sẽ không làm bất cứ chuyện gì như là trách mắng cậu vì điều đó."

... Tôi không thể tin vào lời Quỷ tộc nói được. Đúng như tôi nghĩ, có vẻ như chúng đã nhận ra tôi là người đã thanh tẩy linh hồn ma quỷ.

Cô ấy là một Quỷ tộc có khuôn mặt đáng yêu. Và từ những gì mà tôi có thể cảm nhận qua việc tìm kiếm thông qua khí của cô ta, có thể nhận thấy cô ấy là một đứa trẻ xuất thân từ Quỷ tộc thuộc tầng lớp cao cấp.... Tôi có sẽ không còn tồn tại trên đời nữa nếu chống lại cô.

Thậm chí sau đó, cô bắt đầu nói chuyện bằng một kiểu cách đầy sức thuyết phục, tuy nhiên tôi vẫn không để lộ bản thân mình trước mắt cô ấy. Đơn giản là tôi phải giấu đi sự có mặt của mình và chờ cô rời khỏi thôi. Tuy nhiên, vì cô ta đã nhận ra nơi này, nên việc rời khỏi đây ngay lập tức sẽ là một điều đúng đắn. Tôi cần một nơi ở mới để che giấu bản thân.

Khi tôi còn đang suy nghĩ về tình huống nguy hiểm mà mình mắc phải, cô gái tóc đỏ thở dài, có thể là vì tôi đã không ra mặt.

Cô ấy liền nói

"...Sự thật là, có những thầy tu khổ hạnh trên núi đang tìm kiếm cậu đấy. Những con người đó đến để thương thuyết với chúng tôi. Họ đã nói rằng: "Các người có thể để con bé thiên thần sa ngã cho bọn ta được không?"—."

_!

Nghe vậy, cơ thể tôi liền run lên. Rất có thể chính là bọn chúng.

Nhóm thầy tu ấy đã bắt đầu hiện diện tại nơi mà tôi đến từ một năm trước rồi. Chúng không thể nào bỏ qua được vì tôi vốn là một vật cản với công việc của chúng.

Cô gái tóc đỏ nói

"...Trước khi những kẻ đó xuất hiện trước cậu thì hãy theo phe tôi đi. Mình sẽ không ngược đãi cậu đâu. Ngay khi cậu giải thích tình hình cho tôi, mình sẽ hỗ trợ cho cậu hết sức có thể."

Lời nói của cậu ấy thật lịch thiệp...nghe giống như tiếng của người mẹ quá cố của tôi vậy.

Đúng vậy, cô gái đó chính là Rias.

Part 2

-Tôi đã có một giấc mơ. Một cuộc sống vô lo mà tôi tha thiết mong nhớ.

"Mẫu thân. Akeno cũng sẽ kết được bạn phải không?"

"Đương nhiên là được rồi. Akeno, con có muốn làm gì khi con có một người bạn không?"

"Umm...Akeno muốn đi ngắm nhìn những nơi khác nhau, đi học và tham gia cùng câu lạc bộ với cô ấy."

"....Con có muốn đến trường không Akeno?"

"Ẩn thôi mà. Akeno sẽ ổn thôi miễn là có Mẫu thân và Phụ thân bên canh."

"...Mẹ hi vọng là con sẽ kết bạn với một người tử tế."

"Yup! Và Akeno muốn kết hôn với người mạnh mẽ và tử tế như Phụ thân vậy!"

"Ufufu, nếu cha con nghe được thì ông ấy sẽ gặp rắc rối đấy."

"Tại sao vậy ạ?"

"Đó là bởi vì cha con—"

"...Mẫu thân."

Khi mở mắt ra, tôi nhận ra rằng chỉ có lệ đọng trên khóe mắt mà thôi.

Sau khi nhanh chóng cuốn gói hành lí, tôi liền rời khỏi ngôi đền bỏ hoang mà mình đang dùng để làm nơi ngủ lại.

Chính xác thì lúc này đã vào bình minh rồi. Trong khi sương sớm vẫn còn đọng lại, tôi đã chạy băng qua cánh rừng tiến đến đường cao tốc bên cạnh.

Lí do mà tôi không di chuyển xuyên đêm là do trong suốt thời gian đó là lúc Quỷ tộc hoạt động. Nếu thời điểm là xuyên suốt bình minh, thì tôi có thể rời khỏi thị trấn an toàn rồi.

Nếu là bây giờ, tôi có thể nhận ra được lối suy nghĩ ngây thơ của mình do vẫn còn là một đứa trẻ.

Khi tôi sắp sửa ra khỏi cánh rừng-

Một thứ gì đó bao phủ và túm chặt lấy tôi từ bên trong.(trans: câu này em không hiểu nghĩa) (edit: mình cũng bó, chỉ sắp lại từ đc thôi, chắc kiểu bị aura gì đó đè nặng chăng?)

Tôi liền có một cảm giác rằng sức lực trong toàn cơ thể mình đang mất dần đi ngay tức thì.—Khi quay lại nhìn thì đó là một tấm lưới bao lấy cơ thể tôi.

...Không chỉ là một tấm lưới. Càng cố vùng vẫy, tôi lại càng cảm thấy sức lực của mình bị rút cạn. Chắc hẳn là một cái lưới đã được niềm phép lên.

RING RING... Sau đó, âm thanh kì lạ của một cây trượng vang lên khắp rừng một cách đầy đáng sơ.

" Ta đã tìm ra con rồi."

Một tông giọng trầm của một gã đàn ông.

" Một đứa con gái bị nguyền rủa mang trong mình huyết thống Himejima."

Từ sau các bụi cây.

"Đứa trẻ mang dòng máu của Thiên thần hắc ám."

Một vài tu sĩ đội nón che mặt tay cầm trượng xuất hiện.

"Đã một khoảng thời gian rồi nhỉ, Akeno."

Một giọng nói nghiêm trang vang lên. Tôi đã quá quen với chất giọng này.

Các tu sĩ lập một khế ước và người xuất hiện trước mặt tôi là một

người đàn ông đã quá trung niên. Hắn ta cởi mũ trùm của mình ra và nhìn vào tôi, người đã bị tóm bởi tấm lưới. Ánh mắt của hắn ngập tràn sự buồn bã.

"....Chú"

Đúng vậy, người đàn ông này đến từ nhà Himejima. Với tôi, ông ta là chú ở bên nhà mẹ.

Himejima là một phân nhóm đã liên kết với Shinto kể từ thời cổ đại. Gia đình mẹ tôi cũng được giao phó trông coi một đền thờ Shito chứa đựng giá trị lịch sử bên trong. Những tu sĩ khác chắc chính là dòng dõi của nhà Himejima.

Chú nói với tôi trong khi cúi người xuống.

" Ta sẽ không để con trốn thoát đầu. Ta cần phải giải thoát cho nỗi nhục của nhà Himejima ngay hôm nay. Hiểu chứ hả?"

Một nỗi nhục sao?

Bọn chúng đã được bảo rằng con gái của nha Himejima đã bị bắt đi và lạm dụng bởi một thiên thần sa ngã, và tôi...được biết đến như là một đứa trẻ bị nguyền được sinh ra từ cả hai. Vì lí do đó nên tôi là một nỗi nhục với chúng.

Himejima là một phân nhóm của Shinto đạo với một bề dày lịch sử. Vì lí do đó, kết hôn với giống loài khác là một hành động không thể dung tha được.

Nếu bị phát hiện bởi Vị thần Nhật Bản mà họ tôn phụng, không thể nào biết được loại hình phạt gì họ phải nhận lấy nữa.

...Lời tuyên thệ và sự thuần khiết hướng về đạo luật của nhà Himejima là bất di bất dich, và kết quả là me tôi đã chết–

Tôi, người đã mất mẹ và bị chối bỏ bởi cha, đã lang thang khắp đất nước, và kết thúc bằng việc trở thành mục tiêu của những kẻ đến từ nhà Himejima. Một đứa trẻ vốn là vết nhơ của cái tên Himejima chắc chắn là một thực thể không được phép tồn tại.

"...Con đơn giản chỉ muốn được sống thôi mà."

Tôi nói với tất cả sự khao khát của mình. Không hề có chút dối trá nào ẩn chứa bên trong cả.

Tôi....một đứa trẻ vô gia cư không thể theo sau mẹ và dõi theo cha

của mình. Tuy nhiên, cảm giác như là tôi sắp sửa từ bỏ mọi trải nghiệm mà mình đã có được với gia đình nếu mình chết đi, và đơn giản là tôi căm ghét cái ý tưởng để điều đó xảy ra.

Người chú buồn rầu thở dài và lắc đầu.

"Con có nghĩ rằng một con người với đôi cánh màu đen sẽ có thể trải nghiệm được cuộc sống thật sự trong lốt người thường không? Trong một năm rưỡi qua, con nên nhận ra khi đi khắp nơi rồi chứ...Rốt cuộc con là một đứa trẻ thông minh cơ mà. Với một con quái vật tiếp cận lối sống của một con người, con có nhận ra rằng mình chẳng đạt được gì cả với sức mạnh nguyên thủy của mình không?"

...Đúng vậy, tôi đã kiểm chứng qua rồi. Trong khi tôi đang du hành khắp đất nước, tôi đã dần ngộ ra rằng để một người có sức mạnh phi thường sống như là một con người bình thường, bạn cần phải có quyết tâm mạnh mẽ và nghị lực nữa.

Tôi vẫn không có một quyết tâm mạnh mẽ và cả nghị lực nữa. Với lí do đó mà tôi đã nhiều lần trở nên hoảng sợ. Tôi bắt đầu nghĩ rằng không còn nơi nào có thể chứa chấp mình trên thế giới này nữa rồi–

Không, tôi đã ở đây rồi!

Tôi đang sống cơ mà! Tôi vẫn không...thể chết được! Tôi không muốn chết!

Tôi tạo ra sấm chớp trong tay và tung nó về phía các tu sĩ nhà Hemejima!

Với một tia lóe sáng, sấm chớp của tôi đã đập vào giữa bọn họ. Có thể là do sức mạnh của nó mạnh hơn họ tưởng nên có vẻ như tôi đã chiếm được lợi thế khi họ mất cảnh giác, và không biết phải hướng cây trượng của mình về đâu.

"Ha (hủy diệt)!"

Ông chú hét lên. Có vẻ như cùng lúc đó một sức mạnh thần thánh to lớn đã được tung ra, và nó đã làm phân tán sấm chớp của tôi.

...Có vẻ như sấm chớp không có tác dụng với ông ta. Mặc dù đã có kết thúc như vậy rồi, tôi vẫn gia tăng sức mạnh của mình vì đây là lần cuối tôi đấu với ông ta....

Các tu sĩ chỉnh lại khoảng cách và gia tăng sự căm phẫn của mình về phía tôi.

"Chết tiệt! Sức mạnh của con nhóc đó" "Sấm và chớp" đang ngày càng mạnh hơn qua từng ngày."

"Nếu không hạ nó nhanh chóng, đến phút cuối chúng ta mới là những kẻ bị giết đấy!"

Các tu sĩ đều hướng trượng của mình về phía tôi-

"Oni!"

"Oni-ni!"

Các con quỷ nhỏ đứng trước mặt tôi để bảo vệ cho tôi khỏi bọn tu sĩ.

Không! Tất cả các cậu sẽ bị xóa xổ mất thôi!

"Đừng mà!"

Tôi liều mạng di chuyển cơ thể mặc cho đang bị quấn chặt bởi tấm lưới, và dùng toàn bộ cơ thể mình để che chở cho lũ quỷ.

"...Vậy là con sẽ bảo về đám quỷ sao? Có vẻ như con cũng đã được thừa hưởng dòng máu từ cô gái Shuuri đó rồi."

Người chú chỉ thẳng cây trượng vào tôi, người đang che chở cho lũ quỷ một cách lạnh lùng. Một nguồn sức mạnh kinh khủng tích tụ lại tại đầu trượng.

Tôi chắc chắc sẽ chết nếu trúng phải nó.

"Ta xin lỗi, nhưng đến đây là hết rồi. Có vẻ như các thiên thần hắc ám sẽ không can thiệp vào. Ít nhất ta có thể để con ra đi mà không có chút đau khổ gì."

...Tôi ghét đàn ông. Tôi thật sự căm ghét người lớn. Họ chỉ lo lắng về thể diện của bản thân trước mặt người khác, và cuối cùng đã không chịu buông tha cho mẹ tôi...! Họ cũng xem tôi như là một sinh vật đáng ghê tởm nữa.

Tôi cố giấu nỗi căm hận của mình lại và nói cho chú nguyện ước cuối cùng của mình.

"...Xin hãy tha cho những con quỷ nhỏ này."

"...Chắc chắn rồi, tốt lắm."

"Thêm nữa... Xin hãy chôn cất con cạnh mộ của mẫu thân... con cầu

xin người."

"Ta không thể cho phép điều đó. Con là một thực thể đáng lẽ không được phép tồn tại. Ta chỉ có thể hứa về vấn đề liên quan đến lũ quỷ thôi."

...Tôi không hề mong đợi nhiều về việc ông ta sẽ chấp nhận nguyện ước sau cùng của mình. Tuy nhiên, tôi vẫn cố níu giữ một hi vọng mong manh nó sẽ thành hiện thực.

Tuy nhiên, lũ tiểu quỷ được an toàn cũng là tốt lắm rồi.

"....Oni."

Đám tiểu quỷ đang rơi lệ vì lo lắng cho tôi.

Ổn thôi mà. Cảm ơn vì đã phục vụ ta cho đến thời điểm này.

Được rồi. Hãy vì ta mà cố sống cho tốt nhé.

Các cậu đừng nên giữ một sự hận thù với chúng nhé.

Có vẻ như lũ tiểu quỷ đã hiểu ra điều tôi muốn nói đã không được bộc lộ ra thành lời.

Cây trượng của chú đã tích tụ thậm chí là còn nhiều sức mạnh tâm linh hơn, và khi ông ta sắp sửa tung về phía tôi thì có chuyện xảy ra. Khi đang nhắm mắt lại, tôi nghe thấy một giọng nói.

"—Chờ đã."

Ánh sáng tích tụ xung quanh cây trượng biến mất vì giọng nói đó.

Ánh mắt của các tu sĩ và tôi hướng về chỗ sâu thẳm của cánh rừng.

Người vừa xuất hiện là một cô gái có mái tóc nhuộm đỏ,– Rias Gremory. Kế bên là một người đàn ông trung niên trong trang phục quản gia đầy vẻ tao nhã.

Rias nói.

"Có vài câu hỏi cá nhân mà ta muốn hỏi cô gái đó."

Vì các tu sĩ biết được rằng thân phận của cô gái đó là Quỷ tộc nên đã hướng trượng của mình về phía Rias.

Chú liền nói với Rias mà không hề có chút ngạc nhiên

"Con gái nhà Gremory. Ta chắc là đã nói với cô về điều này rồi cơ mà...."

Rias tiếp tục bằng một nụ cười điềm tĩnh.

"Đúng là vậy. Ta cứ nghĩ rắc rối này là vấn đề của gia tộc các ngươi. Tuy nhiên, nói cho ta biết một chuyện. Các ngươi sẽ làm gì với cô gái này hả? Các ngươi định giết cô ấy sao?"

"...Và ngươi sẽ làm gì nếu chúng ta dự định sẽ làm điều đó chứ?"

Cô ta liền đáp lại lời mà chú vừa nói.

"Nếu các ngươi dự định giết cậu ấy thì ta sẽ lấy cậu ấy đi vậy."

Đám tu sĩ bắt đầu náo động trước lời của cô ấy.

"Tụi bây nghĩ mình là ai chứ hả?"

"Bọn quỷ tộc chết tiệt!"

"Đây là vấn đề của gia tộc Himejima chúng ta!"

Họ bắt đầu nói lời nhục mạ với cậu ấy. Chú liền kìm hãm không khí lai.

"Bình tĩnh, tất cả mọi người... Con gái nhà Gremory, ngươi định chỏ mũi vào vấn đề của chúng ta sao?"

Cả hai phía trừng mắt vào nhau, và người đàn ông đứng kế bên Rias bỗng chen giữa vào họ và nói với chú tôi trong khi đang mỉm cười.

"Nào nào, bình tĩnh lại nào. Ta là quân [Tượng] của người đứng đầu hiện tại của gia tộc Gremory, và là người phụ trách khu vực này, Heinrich Cornelius Agrippa. Xin cứ gọi ta là Agrippa."

Đúng rồi, tôi đã tiến vào lãnh địa của người được gọi là Agrippa, tình cờ lại là hầu cận của người đứng đầu hiện tại của gia tộc Gremory.

Người đàn ông toát ra vẻ cao quý tự gọi mình là Agrippa chỉ thẳng vào sâu cánh rừng và nói

"Một cuộc nói chuyện ở đằng đó thì sao? Các ngươi có nghỉ việc để bọn trẻ lắng nghe về tình huống của những gã đàn ông trưởng thành như chúng ta sẽ chỉ làm chúng học thêm các từ ngữ tục tỉu không cần thiết không hả?"

Vì ông ta có thể nói điều này ngay trước Rias, con gái của chủ nhân mình, cho thấy cậu ấy tin tưởng ông ta đến chừng nào.

"....Rất tốt."

Chú tôi và những người khác, các tu sĩ biến mất vào sâu trong cánh rừng. Rias ngay lập tức gỡ bỏ tấm lưới xung quanh cơ thể tôi.

"Bây giờ thì ổn cả rồi."

Cậu ấy nở một nụ cười với tôi giống như là một cô bé trạc tuổi vậy. Rias liền nói sau khi nhìn chằm chằm vào mái tóc đen của tôi.

"Cậu thật sự có một mái tóc đen xinh đẹp đấy. Mình yêu màu tóc đen của người Nhật Bản lắm."

-!

Tại sao vậy? Lời nói của cậu ấy đang khiến tôi cảm thấy vui hơn.

Có thể là do cậu ấy đã gọi tôi là" người Nhật" chăng? Hay có thể là do cậu ấy ngưỡng mộ màu tóc đen của tôi sao?

Không, có thể là do tôi cảm thấy như thể mình đã được giải thoát bởi thái độ nói chuyện như thể đã được chấp nhận con người của tôi bởi cậu ấy.

Sau một lúc, đám tu sĩ và ngài Agrippa đã trở lại.

Chú liền nói với tôi, người vừa được giải thoát.

"...Hứa với ta hai chuyện. Ta thề rằng bọn ta sẽ không động tay vào con nữa nếu con chịu giữ lời hứa. Thứ nhất, con không được phép đặt chân vào lãnh thổ nằm dưới sự giám sát của chúng ta. Thứ hi, ở bên cạnh cô bé có mái tóc đỏ đó mỗi khi con làm việc gì đó. Miễn là con giữ lời, ta thề rằng sẽ không bao giờ động vào con dù chỉ là một ngón tay."

-!

Chú vừa nói những điều làm tôi tin rằng đây không phải là sự thật. Chắc chắc là có thứ gì đó mà tôi không thể đoán trước được.

Các tu sĩ lặng lẽ rời khỏi tôi, người vẫn đang há miệng ngạc nhiên trong thoáng chốc. Không thể chịu được nữa, tôi liền hỏi ông ta một câu

- "....Liệu con có thể giới thiệu bản thân dưới cái tên "Himejima" từ bây giờ được không?"
- Người chú nói mà không quay lưng lại.
- "....Có nhiều người khác cũng mang họ đó. Cứ làm như con muốn đi."
- Nói xong, chú và những người khác liền rời đi.
- Những người duy nhất còn lại là Rias, ngài Agrippa, và tôi. Sau đó ngài Agrippa liền nói với Rias
- "Bây giờ thì thưa công chúa. Ta sẽ để phần còn lại người."
- Ông ta nói một cách phấn khởi.
- Đây là điều mà tôi đã nhận ra sau đó, ngài Agrippa đã đề nghị một ý tưởng với chú tôi rằng gia tộc Gremory sẽ gánh vác sự tồn tại và cả quá khứ của tôi nữa.
- Nếu tôi làm điều gì đó kể từ bây giờ, họ sẽ cho rằng "Người phục vụ cho gia tộc Gremory đã làm điều đó". Có vẻ như còn có các đề nghị khác từ phía họ nữa, nhưng tôi nghe rằng ngài Agrippa đã chấp nhận với tất cả đề nghi của ho rồi.
- Kết quả là, bản thân tôi sẽ không bị họ nhắm tới nữa.
- "Ổn chứ hả Agrippa? Chú có cần làm thứ gì đó do vấn đề về lãnh thổ của chúng ta không?"
- Rias cố xác nhận với ông ta. Đúng vậy, tôi đã tự ý thanh tẩy người có khế ước với người này. Tuy nhiên, ngài Agrippa mỉm cười đầy lịch thiệp.
- "Tôi không hề có sở thích trừng phạt một quý cô bé bỏng đâu. Tuy nhiên, thật là may mắn. Tôi sẽ rời khỏi khu vực này vào tháng tới và tôi đã được sắp xếp làm việc ở một đất nước khác. Nếu là Quỷ tộc từ gia tộc khác nắm giữ lãnh địa này thì sẽ để mắt đến quý cô đấy... những Quỷ tộc đó không hề có sự khoan dung đâu."
- Đúng vậy, tôi đã gặp may. Nếu tôi đến đây muộn hơn một tháng—tôi có thể đã chết rồi.
- Quỷ tộc...tôi nghĩ họ là một thực thể đáng sợ. Tuy nhiên, những người tôi đã gặp lại đến từ nhà Gremory—là những Quỷ tộc tốt bụng và nghiêm chỉnh.

Ngài Agrippa xoa đầu tôi.

"Ta rất tiếc vì sự thật rằng chúng ta, gia tộc Gremory, đã lấy tất cả của con mọi thứ bao gồm cả ngày sinh. Có thể con có lí do của mình và thậm chí là có hồi ức về cuộc sống cho tới bây giờ. Tuy nhiên, đây là cách duy nhất để ta cứu con."

Tôi lắc đầu, và nở một nụ cười mà tôi đã không làm trong một khoảng thời gian dài.

"Không, cháu biết ơn vì mình có thể được an toàn như thế này."

Vào thời điểm đó, tôi đã nói mà không hề giấu diếm gì cả.

Thậm chí nếu nhà Himejima có lãng quên tôi, thì chỉ việc tôi tồn tại được đã là bằng chứng tốt nhất của việc mẫu thân tôi, Himejima Shuuri, tồn tại rồi.

Đây là thứ tôi đã nhận ra sau đó bởi một vài liên kết, nhưng khi tôi còn đang bị săn đuổi bởi người gia tộc Himejima, người cứu tôi khi tôi gặp nguy hiểm... là Azazel, người đã bí mật che giấu thân phận của mình.

Điều mà chú đã nói vào lúc đó là "có vẻ như các thiên thần hắc ám không có dính líu vào" hẳn có nghĩa là vậy.

Chắc hẳn là một hành động thay mặt cho cha, người vẫn không thể lộ diện trước tôi. Người đó đơn giản là dõi theo tôi vì tôi là con gái của người đồng đội của ông ấy.

Có lẽ ông ta không thể tha thứ cho bản thân bởi lối suy nghĩ rằng ông ta là người đã giết chết vợ bạn thân của mình.

Ngoài ra, ông ta chẳng nói gì nữa.

Bất kể lúc nào, ông ta chỉ đơn giản là nở một nụ cười tinh nghịch trẻ con với tôi.

Part 3

Điều mà tôi chứng kiến khi đặt chân tới Địa ngục mà Rias đang dẫn đến chính là—một tòa lâu đài tráng lệ và xa hoa.

Người ngay lập tức tôi được diện kiến là Venerana-sama, mẫu thân của Rias.

"Cháu thế nào rồi? Hẳn đây là cô bé thiên thần sa ngã mà Rias đã đề

- cập đến. Hân hạnh được gặp cháu, ta là mẹ của Rias, Venerana. Cứ nghĩ căn nhà này giống như là nhà của cháu đi."
- Đúng như bà ấy nói, tôi đã được chào đón vào lâu đài Gremory với một sự đối đãi đặc biệt.
- Bà ấy thậm chí còn dạy tôi kiểu cách của một quý cô, các loại kiến thức khác nhau, và thậm chí là cả học thuật nữa.
- Tôi đã bước vào một thế giới tươi sáng mà cho đến bây giờ tôi cứ nghĩ rằng nó như là một giấc mơ vậy.
- Khoảng sáu tháng đã trôi qua kể từ khi tôi bắt đầu sinh sống dưới Địa ngục, chuyện xảy ra khi tôi đang đọc sách về quái vật cùng với Rias trong phòng. Tôi hỏi cậu ấy.
- "Này, tại sao cậu là làm nhiều thứ cho mình đến vậy cơ chứ?"
- "Tại sao cậu lại hỏi mình vào lúc này? Có lẽ là do duyên số, nhưng bây giờ chúng ta là một gia đình rồi, cậu biết mà?"
- Tôi cảm thấy như thể mình thật sự được cứu rỗi bởi Rias, người vừa nói xong.
- Rias nói tiếp trong khi cầm lấy một mảnh cờ nằm trên bàn cờ.
- "Đúng vậy, mình sẽ sớm nhận được các [Mảnh ghép quỷ]. Đó là lí do mà có một phần của mình nghĩ đến chuyện tập trung các hầu cận lại."
- "....Vậy là cậu đang đề nghị mình trở thành người hầu của cậu vì mình mang dòng máu của thiên thần sa ngã sao?"
- "Cậu đã cứu một người bị xâm chiếm bởi linh hồn quỷ dữ trong thị trấn đúng không? Tại sao cậu lại làm vậy?"
- "...Người đó đã cầu cứu nên mình đã không thể nào cự tuyệt được."
- Cậu ấy liền gật đầu liến thoắng và sau đó mỉm cười.
- "Đúng, là nó đấy! "Một thiên thần sa ngã tốt bụng"! Điều đó khiến mình muốn biến cậu thành hầu cận của mình!"
-Ngạc nhiên thật. Sự thật là tôi cứ nghĩ cậu ấy là một cô bé Quỷ tộc kì lạ thôi.
- Đó là bởi vì cậu ấy lại đi muốn "một thiên thần sa ngã tốt bụng".

"Ufufu."

Khi tôi bắt đầu mỉm cười thích thú, Rias liền hướng một cái nhìn lạ lẫm trong khi nghiêng đầu sang một bên.

"Mình đã nói điều gì kì cục lắm sao?"

"Yup, mình chắc là cậu khá kì quặc đấy."

"M-Mình sao...? Nhưng mình nghĩ cậu là một cô bé tốt bụng, đó là lí do mà mình muốn cứu cậu sau đó đấy."

"-!...Rias, cảm ơn nhé. Mình thật sự hạnh phúc lắm."

Tôi đã mắc nợ Rias nhiều đến mức chỉ nói cảm ơn thôi là không đủ.

Sau đó, tôi bắt đầu tiếp thu kiến thức về Địa ngục, Quỷ tộc, và thiên thần sa ngã, trong khi sinh sống trong lâu đài Gremory.

Tôi thường ở bên cạnh Rias, có một lối sống qua lại giữa nhân giới và Địa ngục cùng với cậu ấy. Rias đã dẫn tôi tới nhiều nơi. Có nhiều nơi trên thế giới này mà tôi vẫn chưa biết đến.

"Nhìn này, Akeno! Đây là thác Niagara đấy! Nhưng ngọn tháp hùng vĩ mà chúng ta đã thấy ở Địa ngực lúc trước thậm chí còn tuyệt diệu hơn nữa!"

Rias đã bộc lộ cho tôi tất cả các loại cảm xúc của cậu ấy. Như khi cậu ấy nổi giận, khi mỉm cười, và khóc sau khi bị thuyết giảng bởi mẫu thân. Tôi luôn luôn ở bên cạnh và động viên cậu ấy vào lúc đó, và những lúc tôi cãi nhau với cậu ấy nữa.

Khi chưa kịp nhận ra thì cậu ấy đã trở thành người không thể thay thế được rồi.

Sirzechs-sama, Grayfia-sama, và những hầu cận của họ cũng đối xử với tôi rất tốt. Lúc đó tôi đã gặp Sona.

Và vào thời điểm khi Rias tiến vào cao trung, cậu ấy đã nhận được mảnh ghép quỷ từ phụ thân của mình.

"Akeno, cậu sẽ trở thành quân [Hậu] của mình chứ?... Cậu sẽ trở thành Quỷ tộc và hỗ trợ mình bằng việc luôn ở bên cạnh mình chứ?"

Tôi đưa ra câu trả lời, đồng ý, với Rias, người đã hỏi tôi với vẻ băn khoăn. Không có lí do nào để tôi từ chối vào lúc đó cả.

Sau đó, Rias đã thu nhận thêm Koneko-chan, người đang chán nản vì rắc rối với người chị hiện tại, Kuroka, tóm được và biến Yuuto-kun thành hầu cận của mình.

Vào khoảng thời gian chúng tôi chuyển đến nhánh cao trung của Học viện Kuou, Rias đã nói điều này với tôi.

"Akeno này. Mình đang nghĩ đến việc tham gia một câu lạc bộ khi bước vào nhánh cao trung của học viện Kuou này đấy."

"Chúng ta sẽ tham gia gì đây? Câu lạc bộ thể thao sao? Hay câu lạc bộ văn hóa?"

Cậu ấy mở cuốn ghi chú cho việc tiến vào nhánh cao trung của Học việc Kuou ra một cách vui vẻ.

"Bây giờ, mình nên làm gì nhỉ? Câu lạc bộ thể thao nghe có vẻ tuyệt vời và cả câu lạc bộ văn hóa, thật khó cho mình để chọn lựa đấy. Ufufu, mình có thể tưởng tượng cảnh Sona trở thành chủ tịch của hội học sinh nữa đấy."

Có vẻ như cậu ấy thực sự hạnh phúc với việc bước chân vào nhánh cao trung của Học viện Kuou. Cậu ấy liền quan tâm đến cuốn sách mà tôi đang cầm.

"Akeno, sách gì vậy?"

"Đây là cuốn sách ở nhân giới viết về các loài quái vật và hiện tượng bí ẩn. Nó là một cuốn sách mang màu sắc huyền bí bên trong."

Cậu ấy liền nói sau khi nghe thấy câu trả lời của tôi, trong khi nhìn qua cuốn sách.

"Huyền bí... Được rồi, hãy cùng nhau tham gia Câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí đi!"

"Câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí sao? Nhưng mình chắc rằng câu lạc bộ đó đã bị giải thể vì không đủ thành viên sau khi xem qua hồ sơ."

Rias liền nói một cách đầy táo bạo và can đảm trước lời của tôi

"Mình sẽ hồi sinh nó! Yup! Mình quyết định rồi! Mình sẽ tham gia câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí! Akeno sẽ là phó hội trưởng nhé! Các thành viên sẽ là... Yuuto và Koneko, và sau đó sẽ thành lập câu lạc bộ với những hầu cận mà mình vẫn chưa gặp

măt!"

Cậu ấy liền nói với tôi mục đích to lớn của mình.

"Ufufu. Chắc chắn rồi. Tại sao không chứ? Mình sẽ là hội phó vậy. Hãy tốt nghiệp cao trung cùng nhau nhé."

"Oh, mình cũng có kế hoạch vào đại học nữa đấy, cậu biết mà?"

"Vậy thì, mình sẽ theo chân cậu cho đến tận cùng."

Khi tôi nói vậy, cậu ấy lại bất ngờ nói không.

"Không được!"

Rias nắm lấy tay tôi, và nhìn thẳng vào mặt tôi và nói

"Akeno sẽ là quân [Hậu] và bạn thân trong suốt phần đời còn lại của mình."

Đúng vậy, tôi hiểu rồi. Tôi là quân [Hậu]. Nên tôi sẽ luôn ở bên cạnh cậu ấy mọi lúc.

Tôi sẽ mãi là bạn của cậu ấy. Nên hãy để tôi nói điều này.

—-Cảm ơn nhé, Rias. Xin hãy quan tâm đến mình kể từ bây giờ nữa.

Tập 15 - Hiệp Sĩ Bóng Đêm của Sunny Spot

Issei 3

"Bueeeeeeeen!"

Tôi, Hyoudou Issei, là người đang khóc sau khi nghe Akeno-san chia sẻ quá khứ của mình với tôi.

Tôi chưa bao giờ tưởng tượng được rằng Rias và Akeno-san đã có một cuộc gặp gỡ định mệnh như thế! Bao sao hai bọn họ luôn luôn ở cùng nhau! Tôi cũng có thể hiểu tại sao Rias rời khỏi đây trong khi tin tưởng ủy thác nơi này lại cho Akeno-san! Vậy là họ đã lớn lên cùng nhau và tin tưởng lẫn nhau kể từ lúc đó à.

"..... Munya-munya."

Kuroka, sau khi rời khỏi đùi tôiđể ra nằm ở chiếc ghế cạnh tôi, đang ngủ vìthấy chán. Con mèo nghịch ngợm này!Đó quả là một câu chuyện hay đấy! Ravel vừa nói vừa nước mắt.

"Emkhông biết rằng Agrippa-sama đã làm những việc như vậy."

Akeno-san gật đầu với những lời của Ravel.

"Ù, cậu ta được bổ nhiệm làm phó kĩ sư trưởngcủa Viện Nghiên cứu Quỷ năng do Sirzechs-sama điều hành. Đối với quỷ chuyển sinh thì vị trí đó hẳn nhiên là rất bất thường rồi."

Ô, vậy ra người đã cứu Akeno-san,Agrippa-san,có vai trò quan trọng trong tổ chức đó nhỉ. Không biết anh ta có nằm trong số người ủng hộ chúng tôi không ta?

Quan trọng hơn, ngay cả một quý chuyển sinh cũng có thể có vị trí quan trọng trong các viện như thế bằng cách đạt được thành tựu hử.

"..... Nya, tôiđi bơi đây -nya."

Kuroka mở mắt ra trong lúc vẫn còn đang mê ngủ. Khi chị ấy đi đến ván nhảy, chị ấy cởi bộ kimono của mình ra một cách rất kiều diễm, và rồi nhảy vào hồ nước nóng trong khi thỏa thân!

Tôi không thể kiềm nén được việc bản thân bị thu hút bởi đôi gò

bồng đảo nảy trước mắt mình! Quan trọng hơn, chị ấy không mặc gì dưới kimono à?!

"Vậy chị gái của Koneko đã đi rồi hả. Căn giờ chuẩn đấy. Haa, haa."

Người xuất hiện trong khi nói điều đó là Xenovia trong bộ đồ bơi! Có lẽ bởi vì cô ấy đã bơi đuaxong với Irina, cô ấy quay vềchỗ tất cả chúng tôi đang ngồi.

"Ise, mìnhxin mạn phép nhé."

Nói đoạn — Xenovia ngồi lên đùi tôi!

Tôi cảm nhận được cảm giác cặp đùivà bờ mông mềm mại của Xenovia qua đôi chân của mình!

Xenovia, người đang ngồi trên đùi tôi, vừa nói vừa nghịch tóccủa mình.

"Tớ đã cá cược với Irina trong thử thách của bọn tớ. Người chiến thắng trong cuộc bơi đuasẽ có thể ngồi vào lòng Ise."

Các cậu đã bơi trong khi cá cược như thế à!? Và hai cậukhông thèm quan tâm đến ý kiến của tôivề điều đó!?

Irina, người cũng đang mặc đồ bơi, xuất hiện trong khi mắt ngấn lệ và rồi tháo mũ bơi xuống. Mái tóc dài của cô lộ ra từ bên dưới cái mũ. Ngon, Irina không buộc mái tóc dài lên cũng có vẻ dễ thương đấy chứ!

"Cậu thật may mắn! Tớ cũng muốn ngồi trên đùi của Ise-kun!"

Irina nói trong lúc cảm thấy thực sự ghen tị với điều đó.

Không biết có phải mỗi tôi thấy không, mà đùi tôi dạo này nổi tiếng thế!? Chuyện gì đang xảy ra vậy!? Tại sao mọi người đều khao khát nó!?

— Sau đó, Irina đi ra phía sau tôi và bắt đầu ôm lấy tôi từ đằng saurồi nói, "Ei!"!

Bộ ngực của Irina đang ép vào lưng tôiiiiiii! Đối với tôi được cảm nhận được cảm giác đàn hồi từ đôi gò bồng đảo của thiên thần thật Tôi thực sự biết ơn điều này! Núi đôi của thiên thần chắc chắn kèm theo hiệu ứng rồi!

"Tớ sẽ lấy lưng cậu ấy vậy, Xenovia!"

"Hmm, chắc chắn không thể coi thường cậu rồi."

Tôi thấy hai nhỏ ngốc có cảm giác chiến thắng ở những thứ bí ẩn thế này cũng khá dễ thương.

"Hau! Ise-san trước sau đều có người! Tớ cũng tham gia nữa!"

Asia chạy đến với đôi mắt ngấn lệ! Ba người họ lúc nào cũng ở bên nhau mà!

Đúng rồi, có một chuyện liên quanđến ba người này.

Đó là chuyện trước hãy sau trận đánh chống lại Ác Thần Loki —

Tập 15 - Hiệp Sĩ Bóng Đêm của Sunny Spot

Life 3 - Thánh nữ tới vùng đất thánh

Part 1

Tôi là Shidou Irina, nữ sinh cao trung hiện đang theo học ở Học viện Kuou!

Tôi từng là cựu thuộc hạ trực thuộc giáo hội Protestant (Tin lành); tuy nhiên vì nhiều chuyện đã xảy ra nên hiện tại thì tôi là một thiên thần được tái sinh từ con người!

"Eh? Một món quà cho Ise-kun á?"

Trong khi cầm trên tay miếng sandwich cho buổi trưa, tôi hiện đang lắng nghe quan điểm mà hai người bạn của mình đang nói với vẻ nghiêm túc trên gương mặt.

"Đúng vậy. Mình đã nghe được từ các tai mắt xung quanh. Hình như Ise-san muốn thứ gì đó."

Asia Argento, một thiếu nữ xinh đẹp và sở hữu mái tóc vàng óng ả, nói trong khi vặn vẹo cả cơ thể lên.

Cậu ấy là một trong những người bạn của tôi, và còn là cựu thánh nữ đến từ Vatican nữa. Vì vài vấn đề phức tạp, bây giờ cậu ấy hiện đang sống ở Nhật Bản với thân phận là Quỷ tộc. Tuy nhiên việc để cậu ấy sống dưới thân phận Quỷ tộc đúng là một sự lãng phí; cậu ấy thật sự rất thật thà, thuần khiết và còn đáng yêu nữa chứ!

"Mình đang suy nghĩ đến việc đi cùng với Asia vì cậu ấy nói rằng mình muốn đi mua sắm. Mình nghĩ rằng việc tự mình đi đến một nơi xa lạ là điều quá sức đối với Asia."

Người vừa nói là cô gái đang ăn hộp cơm trưa khổng lồ. Thiếu nữ có bề ngoài năng động và có một chỏm tóc xanh lá là Xenovia. Cậu ấy là cựu đồng nghiệp của tôi. Trước đây cậu ấy cũng thành viên đến từ Vatican và là thuộc hạ của phe Catholic (Thiên chúa giáo). Chúng tôi đã làm việc cùng nhau khá nhiều. Tại nơi cả hai từng được chỉ dạy, chúng tôi đã tiêu diệt những con quái vật cùng nhau.(trans: méo hiểu câu này nói gì luôn :v edit: mình cũng chỉ biết chỉnh lại tí...câu gốc: We eliminated monsters together where we overcame the teaching we

are both from.)

Tuy nhiên, giống như Asia-san, cậu ấy hiện cũng là quỷ.

Mọi người sẽ nghĩ rằng Quỷ và thiên thần không thể nào hòa hợp được, nhưng vì các lãnh đạo đã thiết lập một liên minh nên bây giờ chúng tôi có thể qua lại bình thường với nhau.

Nhân tiện, cái người được gọi là "Ise" chính là bạn thuở nhỏ của tôi và là người mà Asia-san thầm thương trộm nhớ, Hyoudou Issei-kun!

Mới gần đây thôi, có vẻ như Xenovia cũng đã đổ cậu ta rồi. Còn về tôi thì.... cũng không thật sự chắc nữa. Cậu ta là một gã biến thái, nhưng đôi khi lại có những mặt ngầu nữa. Tôi chắc rằng niềm đam mê và luôn hướng về cái đẹp đã là một phần của cậu ấy rồi.

"Bọn mình dự định sẽ đi mua thứ mà Ise muốn vào cuối tuần này, nên cậu có muốn đi cùng không Irina?"

Xenovia nói.

Ôi trời! Đây là một lời mời đi mua sắm với họ sao? Vui quá đi mất. Tôi chưa bao giờ dám nghĩ rằng mình sẽ được mời cả!

"Tuyệt, cho mình theo cùng với nhé! Có vẻ vui đây!"

Tôi trả lời đồng ý. Có bạn đúng là tuyệt vời mà!

Cứ như thế, cả ba người đều có dính dáng đến giáo hội đã quyết định sẽ đi mua một món quà cho Ise-kun!

Lần này là thời điểm để cả ba tỏa sáng!

Part 2

Cuối tuần tới.

Chúng tôi đã ăn sáng, và rời khỏi nhà Ise-kun, nơi mà cả ba đang sống sau khi đã nghỉ ngơi một chút.

Cả ba đều mặc thường phục. Asia-san mặc bộ váy màu be đầy đáng yêu. Xenovia thì trong khá ngầu với áo khoác ngoài và quần jean. Tôi thì mặc áo sơ mi đi kèm váy ren ngắn.

Tôi nghe rằng nếu không đi đến Tokyo thì cả bọn sẽ không thể mua được thứ mà Ise-kun muốn.

"Vậy thứ mà Ise-kun muốn là gì vậy?"

Tôi hỏi Xenovia trong khi đi bộ hướng về ga tàu điện gần nhất.

"Có vẻ như là thứ gì đó được gọi là "Eroge". Có thể là một kiểu viết tắt cho thứ gì đó." (Edit: muốn biết Eroge là gì thì tự tìm gg nhé:">)

"Hmm, "Eroge" à. Nó là cái gì vậy nhỉ?"

Tôi liền tưởng tượng ra một loạt thứ trong đầu, tuy nhiên chẳng có thứ nào khớp cả.

"Nhân tiện, trong số các "Eroge", thứ mà Ise muốn được gọi là "My Sacred Lifestyle with My Little Devil Onee-san 3 (Cuộc sống thiên đường với chị gái quỷ tộc phần 3) đấy."

Xenovia nói trong khi nhìn vào bảng ghi chú.

"....Đó là video à? Hay một bộ phim? Hay là DVD nhỉ?"

Asia-san nghiêng đầu một cách đáng yêu. Có thể nó chính là bộ phim giống như Asia-san nói.

Xenovia liền xác nhận lại bằng ánh mắt lấp lánh.

"Yeah. Mình lại đang cảm thấy điều gì đó sai sai trong nhan đề, "Cuộc sống thiên đường với chị gái quỷ tộc". Chị gái quỷ tộc chắc chắn là có liên quan đến một con quỷ rồi. Còn cuộc sống thiên đường như đang ám chỉ đến một lễ nghi nào đó của giáo hội. Và thậm chí còn có một con số trên nhan đề nữa. Chắc chắn là một thể loại video nào đó. Đánh giá từ những chứng cứ đó, có vẻ Ise muốn tài liệu ghi hình về một thầy pháp đang thanh tẩy cho người chị gái bị ác quỷ chiếm giữ, và thứ này là phần ba." (Edit: :facepalm:)

""Oh~"".

Asia-san và tôi thốt lên đầy ngưỡng mộ trước óc phán đoán phi thường của Xenovia.

C-cậu tuyệt thật đấy, Xenovia! Chỉ có tí xíu manh mối mà cậu đã có thể đưa ra đáp án như thế rồi...

Cậu ấy vốn là một cô gái hiếu động, chỉ biết dùng sức mạnh giải quyết mọi thứ (hữu dũng vô mưu) khi còn là cộng sự của tôi, và giờ thì cậu ấy đã trưởng thành đến thế này rồi....

Ah, việc Xenovia ở bên phe Rias-san đúng là chuẩn quá rồi còn gì. Đó là vì cậu ấy đang dần trưởng thành qua từng ngày.

Rias-san, chủ nhân của Asia-san, Xenovia và Ise-kun vốn là một quỷ tộc cao cấp. Chị ấy là một người phụ nữ hoàn hảo với mái tóc đỏ rực, thân hình nóng bỏng, xinh đẹp, có địa vị và nhân phẩm tốt nữa. Thậm chí chị ấy còn tử tế với thiên thần như tôi.

Kể cả tôi cũng ngưỡng mô Rias-san!

"Nhưng như thế mới đúng là Ise chứ. Cậu ấy thường thiếu nghiêm túc và biến thái; tuy nhiên, mình lại khâm phục cái cách mà cậu ấy vươn lên. Tôi luyện không chỉ mỗi thể chất mà còn cả trí não nữa... Có nhiều mặt của câu ấy mà mình cần phải noi gương theo."

Xenovia gật đầu, trong khi ánh mắt thì toát lên sự ngưỡng mộ của mình với câu ấv.

"Đúng đó. Ise-san luôn không ngừng luyện tập mỗi ngày để trở thành một Quỷ tộc xuất sắc. Đúng như mong đợi từ chàng trai mà mình y-yêu..."

Trời, Asia ơi là Asia. Mặt cậu đỏ rồi kìa, và ánh mắt thì ngập tràn tình yêu thanh xuân nữa chứ. Dường như Xenovia cũng đang gợi lại cảm xúc của mình về Ise vì đôi má cậu ấy cũng đang ửng đỏ. Ise-kun này, cậu đúng là một gã hư hỏng!

"Vậy chúng ta nên mua ở đâu trước đây? Có vẻ là nó được bán ở những nơi có liên hệ với Giáo hội. Trường hợp này thì nếu chúng ta đến đó thì sẽ có thể giải quyết được mọi chuyện đấy...."

Xenovia liền giải đáp cho thắc mắc của tôi.

"Không, có vẻ như đây là một thánh vật mà thậm chí cả Giáo hội cũng chẳng thể có được. Dường như vùng đất mang tên "Holy Land (Thánh đia)" mới chính là nơi có thể tìm ra nó."

Trời! Thánh đia á! Hẳn là Mecca rồi!

"Thậm chí ở Nhật Bản cũng có một thánh địa sao? Ở đâu vậy hả Xenovia?"

"Akihabara."

Cả bọn liền tiến về Akihabara từ ga tàu gần nhất.

Một giờ đã trôi qua kể từ lúc chúng tôi lên tàu. Cả bọn đã rời khỏi

nhà ga từ lối ra Denkimachi.

. . . .

Cả ba đều bị choáng ngộp trước quang cảnh nơi đây! Hàng loạt các cửa hàng điện tử nối tiếp nhau! T-tuyệt quá! Đây là một nơi ngập tràn các cửa hiệu điện tử đồ sộ! Cũng có nhiều tấm bảng chiếu anime, và dường như đây là một địa điểm lòe loẹt!

C-có một cô hầu gái đang phát tờ rơi kìa! Còn có cả xe hơi được sơn hình anime nữa chứ! Không biết sao nữa, nhưng dường như quang cảnh ở đây được dung hòa bởi toàn những thứ kì lạ thôi!

"....Mình cứ nghĩa các thành phố ở Địa ngục đã là đáng kinh ngạc lắm rồi....nhưng nơi này đúng là một thế giới khác biệt."

Thậm chí cả Xenovia, người đã từng đi qua nhiều thành phố dưới Địa ngục cũng sốc đến nỗi hai mắt mở to ra hết cỡ.

"Đ-đúng vậy! N-ngạc nhiên thật đấy! Mình nhìn thấy các cửa hàng điện tử ở khắp mọi nơi luôn!"

Asia-san còn hoang mang đến mức đôi mắt không ngừng xoay liên tục.

"Mình đã nghe nhiều lời đồn về nơi này, nhưng nó còn vượt xa cả tưởng tượng nữa. Vậy đây chính là Akihabara..."

Tôi đã nói thế đấy. Đúng là kinh ngạc mà. Tôi đã rời Nhật để đến Anh quốc từ rất nhỏ nên đã gần như không được ngắm các thành phố của Nhật Bản. Vậy là đất nước này đã tiến bộ hơn về mặt công nghệ khi tôi đang thực hiện nghĩa vụ thiêng liêng của mình ở Anh à....

Quan sát mọi người xung quanh, Xenovia bộc lộ vẻ nghiêm túc.

"Thánh địa à. Vậy nghĩa là những người đang đi bộ ở đây chính là người hành hương. Chúng ta, những người có quan hệ với Giáo hội, sẽ chỉ tự làm xấu hổ bản thân nếu không bước đi với tư thế chuẩn mực hơn đấy."

"V-vâng!"

Asia-san liền đứng thẳng người lên trước lời của Xenovia. Tôi thì gật đầu trong khi thận trọng hơn trong di chuyển. Có lẽ tốt hơn nếu cả ba chúng tôi mặc đồ sơ để đến đây nếu mọi chuyện cứ chuyển biến

như thế này. (Edit: để rồi bị nhầm là cosplayer à...)

"Đúng vậy đấy. Mình cũng sẽ bước đi một cách kiêu hãnh dưới danh nghĩa là người đưa tin được Michael-sama phái đến! Vì lợi ích của Michael-sama, mình cũng không thể tự làm bản thân xấu hổ được!

"Nhưng trước hết thì hãy cùng cầu nguyện trước khi đặt chân vào Thánh địa đã."

"""Oh, thưa chúa!"""

Cả ba ngay lập tức cầu nguyện! Yup! Có vẻ là tinh thần của tôi đã được nâng lên mức cao nhất! Xenovia và Asia-san là Quỷ tộc, nhưng ho có thể cầu nguyên như là một đặc ân.

Xenovia lấy tờ ghi chú từ trong túi ra.

"Mà khi mình đề cập về việc đến Akiahabara để mua sắm, bố mẹ Ise, phó hội trưởng Akeno và cả Koneko nữa, đều gửi cho mình bản ghi chú các thứ mà ho muốn mình mua dùm."

"Từ cả Otou-sama (phụ thân) và Okaa-sama (mẫu thân) sao? Không biết những thứ đó là gì nhỉ?"

Nếu nhớ không lầm thì hình như là Asia coi cha mẹ Ise như là cha mẹ của mình, và tôi còn nghe rằng cậu ấy đã tuyên thệ với Thiên đàng rằng mình sẽ làm tròn bổn phận như là một người con gái của họ. Đúng là một câu chuyện đẹp!

"Umm...có vẻ là Chichiue (bố) muốn một cái dây cáp TV. Chúng ta có thể tìm được chúng bằng cách đưa cho nhân viên bán hàng bản ghi chú này.

"Vậy tiến đến cửa hàng điện tử đằng kia thôi nào!"

Vừa nói, tôi vừa dùng tay chỉ về phía cửa hàng điện tử to lớn đã nằm trong tầm quan sát của mình kể từ khi ra khỏi nhà ga.

Part 3

"....M-một cửa hàng điện tử đầy tiềm lực về kinh tế của Nhật Bản là như thế này à."

Xenovia lẩm bẩm trong khi vầng trán thì đang toát hết mồ hôi ra.

Cả bọn ngồi nghỉ trên một cái ghế tại tầng cao nhất của tòa nhà sau khi đã tiến vào và tham quan khắp tòa nhà.

Cả ba đều kinh ngạc và lặng người trước khung cảnh xa lạ của cửa hàng này, còn đầu óc thì cứ xoay vòng vòng vì nó.

T-thật đáng ngạc nhiên... Có nhiều chiếc tivi to và mỏng được bày bán, và vài thứ trông giống như là loa đang phát ra âm thanh từ khắp mọi nơi... Các loại máy ảnh thu nhỏ, máy giặt công nghệ cao và các thiết bị đèn chiếu mà chúng tôi thấy hằng ngày trông giống như thứ gì đó bước ra từ thế giới khác vậy.

Đúng vậy. Chúng tôi đều được nuôi dưỡng ở Nhà thờ từ khi còn nhỏ. Chúng tôi sống trong một thế giới vốn xa cách với thế giới công nghệ này. T-thì chúng tôi cũng có dùng đến ti vi và máy tính ở nhà thờ, nhưng nếu đem so sánh với Tokyo tiên tiến vượt bậc về công nghệ gia dụng thì.....

Nghe nói rằng du khách từ khắp nơi trên thế giới đều đến Akihabara; tuy nhiên tôi lại không mong đợi điều này. Tôi đã hoàn toàn bị sốc. Chỉ quan sát qua một cửa hàng thôi mà chúng tôi đã bị sốc trước văn hóa của họ.

"D-D-Donki, Don Quijote...." (Edit: Don Quijote là tên các cửa hàng/siêu thị lớn và nổi tiếng nhất của nhật)

Asia-san bắt đầu hát theo ca khúc được phát trong cửa hàng trong khi hai mắt thì vẫn cứ xoay vòng vòng!

"Asia, tỉnh lại đi nào! Chỉ mới là trận chiến đầu tiên thôi đấy! Làm sao mà cậu lại xuống tinh thần nhanh vậy hả? Chúng ta còn chưa hoàn thành việc mua sắm nữa mà!"

Xenovia cố gắng níu giữ lại nhận thức của Asia-san bằng việc rung lắc đôi vai cậu ấy.

"....Donpen-kun thật đáng yêu quá. Donpen-kun ơi...." (Edit: cảm giác bị NTR không Ise ?)

"Asia! Này này! Không, Asiaaaaaaaa!"

Trước hết thì hãy làm cốc nước lạnh để bình tĩnh lại đã nào.

Có thể là Asia-san đã lấy lại được bình tĩnh nhờ nước ép của mình, nên cậu ấy lại nói.

"Ít nhất thì hãy mua đồ cho Otou-sama đã vì dường như chúng ta sẽ chẳng chịu đựng lâu nổi đâu."

Điều mà Asia-san vừa nói là vô cùng hợp lí. Với Asia-san, Xenovia và cả tôi vốn lớn lên ở nhà thờ thì có lẽ Thánh địa này là quá sức rồi. Cảm giác như cả bọn sẽ bị xóa sổ bởi sức mạnh ẩn chứa tại vùng đất này nếu không chịu di chuyển nhanh hơn nữa.

Chúng tôi đã nạp lại tinh thần, và đi xuống tầng dưới một lần nữa. Cả bọn hướng về khu vực có nhiều ti vi để mua đồ mà cha của Ise đã nhờ.

Chúng tôi đã hoàn thành một trong các nhiệm vụ mua sắm an toàn nhất đó là đưa bản ghi chú cho nhân viên bán hàng. Sau đó, cả bọn đi xuống một tầng lầu thấp hơn, và mỗi người đều hướng mắt về những cỗ máy bí ẩn với vẻ lo lắng.

"Nhìn này, Asia, Irina!"

Xenovia đang nhìn chăm vào một cái hộp có vẻ như đang chứa một cỗ máy nhỏ bé bên trong, trong khi toàn thân cậu ấy thì run cả lên.

"C-có chuyện gì vậy hả Xenovia?"

Khi cả Asia-san và tôi còn đang ngờ ngợ hỏi Xenovia, cậu ấy liền nuốt nước bọt trả lời.

"Nhìn sơ qua thứ này thì....có vẻ như cậu có thể nướng được bánh mì chỉ bằng cỗ máy này đấy!"

-!

Asia-san và tôi đều lặng thinh trước lời của Xenovia.... Đùa à! Mình

không thể bất chợt mà tin được đâu...

Tuy nhiên, nhìn vào tờ hướng dẫn thì thật sự là bạn có thể nướng được bánh mì bằng cách dùng cái thứ này.

"Không thể nào....Không thể tin được là có thể nướng được bánh mì mà không cần đến lò đấy.... Thợ làm bánh mì sẽ mất việc hết thôi.

Asia-san vừa lấy tay che miệng vừa run rẩy nói.

Tôi nhìn qua cái tên của nó. Máy nướng bánh mì gia dụng!

Một lò bánh mì tại gia á! Một cái tên rõ ràng nhỉ!

"Máy nướng gia dụng á! Mình không thể tưởng tượng được Nhật Bản, đất nước vốn gắn liền với ẩm thực lại đi xa đến thế này đấy...!"

"C-có vẻ như chỉ cần đưa nguyên liệu vào trong thì nó sẽ nướng!"

"Mình tự hỏi không biết bao nhiêu con chiên lạc lối sẽ được cứu rỗi bởi thứ này đây.... Vậy ra công nghệ của Nhật Bản đã đi xa đến thế này rồi...! Còn vượt trội hơn cả giả kim thuật nữa!"

Asia-san, Xenovia và tôi, liền chắp tay lại.

"""Ôi thưa chúa! Với thứ này, nhiều tín đồ của ngài sẽ được cứu rỗi!"""

Cảm xúc của tôi thăng hoa đến mức tâm trí như trôi đến Thiên đàng vậy! Vậy ra đây là thánh địa! Tuyệt thật! Tôi thật sự bắt đầu tin rằng nơi đây là thánh địa rồi đấy!

"Mình muốn nó. Giá cả thì...."

Đôi mắt Xenovia trở nên lấp lánh, nhưng khi nhìn vào giá cả thì cậu ấy chỉ lầm bầm.

Giá cả vào khoảng 30000 yên(6tr137 VNĐ, tỷ giá ngày 3/5/2018). Đắt! Cả bọn chỉ mới là học sinh cao trung thôi, nên giá cả như thế thì quá sức rồi.

Tôi là thiên thần, nhưng lương bổng thì cũng không khác nhiều so với nữ sinh cao trung làm bán thời gian. Có vẻ như công việc của quỷ tộc mà Asia-san và Xenovia đang làm cũng không khá hơn tôi là bao. (Edit: lương trung bình của việc làm bán thời gian là $800\sim1200$ yên/giờ, 1 tháng khoảng 150000 yên)

Cả ba kiểm tra lại túi tiền của mình và bộc lộ một cái nhìn nghiêm khắc.

"....Mình đã mua quần áo mới và shoujo manga vào hôm kia, và quan trọng hơn là mình không còn nhiều tiền lắm..."

"Mình cũng đã mua dụng cụ luyện tập....mu."

Có vẻ như không thể dựa vào hầu bao của cả Asia-san và Xenovia rồi.

Tôi cũng chẳng khá hơn cả hai là bao. Tôi vừa mới hoàn thành việc mua hàng hóa mới trên thiên đàng bằng phụ chi của mình, và tôi cũng mua thiết bị để lắp đặt cho phòng riêng nữa, nên tiền cũng bay hết rồi...

Oh! Chính nó! Có thể lắm chứ!

Một ý tưởng chói sáng vụt qua đầu tôi!

"Mình nghĩ mình có thể dùng đến phụ chi của thiên đàng đấy! Chắc chắn là Michael-sama sẽ tha thứ nếu mình dùng nó để cứu rỗi một con chiên lạc lối!

Tôi lập tức dùng điện thoại gọi trực tiếp lên thiên đàng. Sau khi trao đổi một tí với người phụ trách, tôi liền ra tín hiệu để trấn an cả hai.

"Họ bảo mình có thể dùng thẻ tín dụng của thiên đàng như là một ngoại lệ!"

Xenovia và Asia-san reo lên khi nghe vậy!

"Điều này mà cũng được sao?"

"Chắc hẳn là sự khoan dung của Michael-sama rồi."

Tôi chỉ có thể sử dụng thẻ tín dụng của thiên đàng để mua những thứ mình thật sự cần, nhưng hôm nay tôi đã nhận được sự cho phép như là một ngoại lệ!

Ôi, Michael-sama! Ngài đúng là có một trái tim bao la!

Lệ trên mắt tôi chảy xuống và tôi liền chắp tay cầu nguyện lên Thiên đàng và Michael-sama.

Michael-sama, xin ngài hãy nhìn xem! Con sẽ làm ra thật nhiều loại bánh mì với chiếc máy này, và con sẽ dùng nó để cứu rỗi những con

chiên lạc lối!

Sau đó, tôi đã nhận được một cuộc gọi gay gắt từ phía thiên đàng khi họ nói, "Ta đã giao phó hết chi phí cho người đó." (Edit: đoạn này mình cũng không hiểu lắm)

Con đường đến với đức tin của chúng tôi sao khó quá! Tuy nhiên, tôi cần phải làm việc chăm chỉ vì nó!

Part 4

"Giờ thì đến vụ mua sắm cho phó hội trưởng Akeno nhé."

Xenovia nhìn vào tấm ghi chú trong khi dễ dàng cầm trên tay chiếc hộp to lớn chứa cái máy nướng gia dụng. Cảm giác thật an tâm khi đi cùng ai đó có sức mạnh vào thời điểm như thế này. Đó là do cậu ấy có thể hữu dung khi cả bon bất chợt mua thứ gì đó.

"Yup. Có vẻ như là chị ấy muốn một bộ đồ cosplay."

"Cosplay á? Dạo gần đây Akeno-san bị mê hoặc bởi cosplay sao?"

Tôi nghiêng đầu sang một bên trước lời của Xenovia.

Akeno-san— tên đầy đủ là Himejima Akeno, và với Asia-san và Xenovia, chị ấy là đàn chị trong cùng một nhóm với họ. Chị ấy là một mỹ nhân Nhật Bản với mái tóc đen óng, và thân hình thì cân đối đầy quyến rũ nữa. Dường như là chị ấy đã dùng cơ thể đầy mê hoặc đấy để tiếp cận Ise-kun mỗi đêm.

Asia-san, Xenovia này, không khéo Ise-kun sẽ bị chị ấy xơi mất nếu cả hai mất cảnh giác đấy!

"...C-chẳng lẽ lại là một bộ đồ hư hỏng khác sao? Thậm chí vừa mới hôm kia thôi, chị ấy đã tiếp cận Ise-san bằng bộ đồ lộ hết cả da thịt ra đấy...."

Asia-san đang hoang mang. Có thể cậu ấy nghĩ rằng Akeno-san sẽ dùng trang phục để cưa đổ Ise, nên trông cậu ấy thật sự lo lắng về nó.... Hmm, Ise-kun này, câu đúng là một gã hư hỏng!

Trong khi hỏi thăm người đi đường, cả bọn tiến vào cửa hàng bán đồ cosplay.

Vừa mới bước vào thôi mà chúng tôi đã bị ngộp rồi. Đó là do có nhiều loại hàng hiếm ở khắp các vị trí mà chúng tôi hướng mắt đến! Nào là trang phục trông giống như sơ, rồi cũng có nhiều loại có kiểu

- cách giống đồng phục học sinh nữa.
- Wow, cũng có nhiều cái đáng yêu quá đi!
- Vì cả Asia-san và Xenovia cũng là con gái nên cả hai đều say đắm ngắm nhìn các loại trang phục.
- Xenovia cố tìm kiếm thứ mà Akeno-san muốn bằng cách hỏi nhân viên bán hàng.
- Khi nhận nó trên tay, cả khuôn mặt của tôi lẫn Asia-san đều đỏ ửng cả lên!
- "...Chẳng phải đây là cái thứ được gọi là chiến giáp bikini sao? Dường như là nó được mặc bởi các nữ chiến binh xuất hiện trong game đấy."
- Cầm trên tay bộ giáp, Xenovia ngắm nhìn nó với ánh mắt lạnh lùng.
- Nó là một loại trang phục chỉ kín ở nhưng nơi cần kín! Thậm chí đến cả kiểu quần lót cũng dâm đãng nữa! Với cỡ vếu của Akeno-san thì phần trên bộ giáp sẽ không thể nào che phủ được hết đâu.
- Oh! Ra đó là mục đích của chị ấy! Một kế hoạch cám dỗ Ise bằng cảnh vếu bị bung ra à! Nếu chị ấy mà tiếp cận cậu ấy bằng cái thứ biến thái này thì chắc là cái tên Ise cuồng vếu ấy sẽ hân hoan lao vào mà thôi!
- ".... Cảm giác như là mình phải mặc thử nó một lần dưới danh nghĩa của nữ kiếm sĩ."
- Xenovia nở một nụ cười đầy kích động trong khi đôi mắt thì sáng lên. Khát khao cạnh tranh với người hiện không có ở đây, Akeno-san, hẳn là đang bùng cháy lên mạnh mẽ bên trong cậu ấy rồi đây.
- "Đúng vậy! Vậy sao cậu không thử mặc ngay tại đây luôn đi?"
- Nữ nhân viên dẫn cậu ấy đến phòng thử đồ!
- "Yeah. Để mình mặc thử."
- Xenovia liền cầm bộ giáp bikini hướng về phòng thử đồ.
- "T-thậm chí mình cũng có thể mặc chúng nữa."
- Asia-san bên lên lấy một bộ tương tự gần đấy với khuôn mặt đỏ ửng, và cũng tiến vào trong phòng thử đồ cùng với Xenovia.

Trời ơi, lửa chiến đấu với Akeno-san cũng bùng lên bên trong Asia-san rồi sao. Mình cũng có nên thử không nhỉ? Oh, trông có vẻ ổn đấy. Tôi luôn luôn muốn thử một thứ gì đó tương tự vậy.

Tôi tiến vào phòng thử kế bên, và thay đồ.

[Nó được chế tác từ một loại vật liệu huyền bí, nhưng cảm giác thì không tệ tí nào. Nếu giúp cường hóa cơ thể thì có thể dùng nó trong thực chiến cũng được.]

Tôi nghe thấy giọng của Xenovia. Có vẻ như là cậu ấy thích nó.

[....Đ-đúng như mình nghĩ, trang phục thế này sẽ không được quyến rũ nếu không có một cơ thể bốc lửa như là Xenovia. Trong trường hợp này thì kích cỡ của mình lại...]

Dù đang thử chúng, nhưng hình như là có những chỗ mà Asia-san không hài lòng khi đối chiếu với dáng vóc của cơ thể mình. Tôi thì nghĩ cậu ấy có một thân hình mảnh mai và quyến rũ đấy chứ.

[Fufufu, nó không đúng chút nào. Đỡ này.] [Afuun!....Xenovia này, mình sẽ bối rối nếu câu bất chợt vuốt ve như thế này đấy....!] [Mình nghĩ kích cỡ của cậu cũng vừa tay đấy Asia à. Cậu nghĩ như thế chẳng phải là do câu cứ đem so cơ thể mình với Hôi trưởng và phó hội trưởng sao? [....Đ-đó là do Ise-san thích cỡ lớn, và hình như cậu ấy không hề thỏa mãn với kích cỡ của mình...] [Sai rồi. Mình đã nghe được điều này từ Kiryuu. Có vẻ thứ quan trong nhất chính là sư nhạy cảm. Đàn ông sẽ thỏa mãn miễn là cậu có sự nhạy cảm. Thậm chí Ise vẫn sẽ hanh phúc nếu câu cứ là chính mình đấy, Asia.] [T-thật sao....?] [Thật đấy. Giống thế này.] [I-iyaaaan. Auun...] [Cậu vừa phát ra những âm thanh dâm đãng đó, Asia.] [Đó là do ngón tay của câu....M-mình sẽ không thua đâu! Ei!] [Aaan! Asia.... Câu học cái kỹ năng này từ đâu thế....Iyan....ngực mình thấy lạ quá...] (Edit: là 1 fan yuri thì tôi mong Ise biến mất :v) [Mình chỉ bắt chước câu thôi, Xenovia à! Cậu đã nhận thức ra việc đang chơi đùa với cơ thể của mình bằng những ngón tay dâm đãng chưa hả, Xenovia?] [....M-mình biết rồi... Vây là có một sư khác biệt to lớn giữa việc làm và bi làm bởi cậu...aa, iyan....! Asia, cơ thể mình bắt đầu cảm thấy kì lạ hơn nữa rồi....1

...Geez,cả hai đang làm cái quái gì bên trong phòng thử đồ thế. Nếu Ise-kun mà nghe thấy, câu ấy chắc lai xit máu mũi ra mất.

Cứ như vậy, cả ba đã thay xong và bước ra khỏi phòng thử đồ.

[Wow].

Các khách nữ còn lại đang mua đồ trong tiệm liền thốt lên đầy ngưỡng mộ.

Họ nhìn vào hai cậu ấy nhiều hơn là chú ý vào tôi. Lúc này Xenovia trông thật hoàn hảo trong bộ giáp bikini, và cậu ấy còn mang gươm để mô phỏng theo hình tượng nữ kiếm sĩ phương tây nữa.

Asia-san thì mặc bộ phục trang vũ công đầy hở hang, và dù điệu bộ thì đang vô cùng xấu hổ thì vẫn có một nét đẹp thần thánh toát ra từ cậu ấy. Quan trọng hơn, vì có một đường cong nuột nà nên bộ đồ này hợp với cậu ấy đến nỗi ai cũng phải thốt lên sửng sốt khi trông thấy. (trans: thêm cho nuột câu:v)

Còn tôi thì lại bận trang phục ác quỷ. Nó có màu đen và còn có cả cánh quỷ sau lưng và đuôi mọc ra từ hông nữa. So sánh với cả hai thì chẳng có gì nổi bật cả, nhưng được cái là nó phô ra vùng bụng của tôi.

Sau khoảng thời gian vui vẻ với cosplay, chúng tôi hoàn thành việc mua đồ cho Akeno-san, và sau đó thì tiến tới công cuộc mua sắm tiếp theo–

Part 5

"Mình đã có thể mua được cuốn sách mà Okaa-sama muốn rồi!"

Asia-san đang vui mừng trước thành quả mình đạt được trên cái ghế công viên.

Chúng tôi cũng đã mua được cuốn sách mà mẹ Ise-kun yêu cầu tại hiệu sách lớn ở Akihabara, việc còn lại chỉ là mua đồ cho Koneko-chan, và quà cho Ise nữa chứ, lí do chính mà cả bọn đến đây cơ mà.

Vì thế nên chúng tôi đã quyết định nghỉ ngơi một tí, và hiện đang dừng chân tại công viên mà cả bọn tình cờ thấy được.

"Đặt chân đến vùng đất xa lạ đúng là khiến con người ta mệt rã cả ra mà."

Có vẻ như Xenovia đã mệt nhiều hơn tôi nghĩ rồi, nên cậu ấy đang uốn cong lưng trong khi ngồi nghỉ trên ghế. Cậu ấy làm vậy dù đang ăn cái hamburger mà mình vừa mua từ của hiệu gần đó.

"Đ-đúng đấy. Đây là vùng đất xa lạ nên dù có đi cách mấy đi nữa thì chúng ta sẽ hoàn toàn lạc đường nếu bị trệch ra khỏi đoạn đường chính.

Asia-san thì đang uống trà với một cái ống hút trong lúc nghỉ ngơi.

Điều cả hai đề cập đến là chính xác, và di chuyển trong một môi trường xa lạ đúng là vất vả với cơ thể của cả bọn. Xenovia và tôi đã từng di chuyển đến một nơi xa lạ vì nhiệm vụ, nhưng đó cũng đồng nghĩa với việc chiến đấu, nên nó khác tình huống hiện tại của chúng tôi.

Thánh địa này có nhiều thứ phức tạp hơn chúng tôi tưởng, nên chúng tôi không thể phân biệt được các cửa hàng. Xenovia biết nơi mua đồ mà Koneko-chan cần và cả món quà mà chúng tôi mua cho Ise nữa, nên có vẻ như không còn rắc rối nào nữa rồi.... Tuy nhiên, vùng đất này chắc chắn đã khiến chúng tôi bị rối.

Tôi vỗ vào hai má để lấy thêm tinh thần! Irina, mày không thể cứ than văn mãi như thế được!

Tôi là một thiên thần trực thuộc Michael-sama, tổng lãnh thiên thần tối cao! Tôi sẽ không thể nào đối mặt với thiên đàng nếu trở nên yếu đuối bởi những thứ thế này được!

"Được rồi, Xenovia, Asia-san! Tiếp tục công cuộc mua sắm thôi nào!"

Cả hai liền chết lặng trước sự năng nổ của tôi, nên chỉ biết lập tức gật đầu mỉm cười mà thôi.

"Yeah!"

"Đúng vậy!"

Đúng lúc tinh thần của cả ba đang gia tăng thì.

"Hey hey, các cô gái ơi, bây giờ mấy cưng có rảnh không?"

Một nhóm ba chàng trai trẻ đầu tóc nhuộm màu, đeo khuyên tai và ăn mặc sặc sỡ từ đầu xuất hiện và nói.

"Huh, các bé là người nước ngoài à? Có lẽ mấy ẻm không hiểu chúng ta nói gì đâu."

Một tên trong số chúng vừa nói.

"Không, bọn tôi hiểu các anh đang nói gì đấy."

Xenovia đã trả lời như vậy đấy. Nghe thế chắc đám đàn ông đó hân hoan lắm. Quỷ tộc có thể nói bất cứ ngôn ngữ nào cơ mà. Có thể là bọn chúng đã sốc trước khả năng nói tiếng Nhật lưu loát của cậu ấy

rồi. Nhân tiện thì thiên thần cũng có năng lực nói ngôn ngữ tương tự như vậy đấy!

"Oh, vậy thì dễ rồi. Giờ mấy bé có muốn vui vẻ với bọn anh một tí không?"

Trời, đây chẳng phải là hành động mời gọi một cô gái sao? Wow, đây là lần đầu tiên tôi được trải nghiệm đấy! Bối rối thật đấy! Tuy nhiên, nếu là ai đó lịch sự hơn tí thì tôi sẽ thích hơn đấy!

Có vẻ là Asia-san đang hoảng sợ. Cậu ấy đang e thẹn núp sau lưng Xenovia.

"Cô bé tóc vàng đáng yêu quá!"

"Đệt! Em ấy thật thuần khiết!"

Có vẻ như hành vi của cậu ấy nhận được sự hưởng ứng khá tích cực từ họ. Quả thật là cử chỉ cậu ấy vừa làm đáng yêu quá. Tuy nhiên, từ góc nhìn của Asia-san, cậu ấy sẽ trở nên bối rối nếu dính vào những gã đàn ông khác ngoài Ise-kun ra. (Edit: có ai như tôi đọc đoạn này như cảm giác đọc doujin tag NTR, rape ấy :v)

Sau khi nhận thấy Asia-san vừa núp sau lưng mình, Xenovia nói.

"Tôi chỉ chấp nhận người đàn ông mạnh hơn mình thôi. Vì vậy, nếu đánh bại được tôi thì tôi sẽ chơi cùng với các anh."

Cậu ấy đã phát ngôn khiêu khích như vậy đấy.

Đám đàn ông liền cười đểu. Thông thường nếu nhìn vào vẻ ngoài thì Xenovia khá mảnh mai, nên có lẽ họ cho rằng cậu ấy yếu ớt. Tuy nhiên, cậu ấy được như vậy là do tôi luyện bản thân. Và vì bây giờ đã là một con quỷ nên chẳng gã nào có thể đối chọi lại thứ sức mạnh bên trong ấy cả.

"Vậy thì đừng trách bọn anh đấy nhé—"

Khoảnh khắc mà một tên trong số chúng vừa giơ tay lên, Xenovia đã nhanh chóng né tránh và quật ngã hắn bằng chân. Sau đó cậu ấy liền tung thẳng một cước vào mặt hắn và dừng lại trước khi nó trúng.

"Vẫn nghĩ là các anh có thể thắng sao?"

""Bọn em xin lỗi ạ!"""

Ba tên ấy run lên sợ hãi và bỏ chạy tán loạn trước giọng nói lạnh lùng của cậu ấy.

"Giờ thì ổn rồi đấy Asia à."

Xenovia mim cười để lấy lại bình tĩnh cho cậu ấy.

"Vâng! Tuy nhiên, mình nghĩ chúng ta vừa làm điều gì đó kinh khủng

với bon ho...."

Vì bản chất vốn tử tế nên cậu ấy đang lo lắng cho mấy tên đó.

Xenovia cốc vào đầu Asia-san một phát và nói.

"Không phải đâu, trách nhiệm của mình hôm nay là thay mặt Ise bảo vệ cho Asia mà. Mình sẽ bảo vệ cho Asia dù có lao vào nước sôi lửa bỏng đi chăng nữa." (Trans: cạn vốn từ rồi)

"Xenovia-san!"

Asia-san và Xenovia ôm chầm lấy nhau! Trời ạ, đúng là một tình bạn đẹp mà! (Edit: 1 lần nữa vì là fan yuri tôi đề nghi Ise biến mất)

Và địa điểm mà bọn tôi đến sau sự cố vừa rồi là cửa hàng về anime.

Thứ mà Koneko-chan yêu cầu là một sản phẩm của chương trình anime "Neo Neko-Neko Paradise". Koneko-chan theo dõi và biết khá nhiều thứ. Em ấy hứng thú với khá là nhiều thứ bao gồm cả anime, phim ảnh, âm nhạc và cả hài kich nữa.

Trong số đó, chương trình mà Koneko-chan mê đắm mê đuối gần đây hình như là một bộ anime về một người mèo có khả năng giải quyết những thứ bí ẩn.

Koneko-chan là đàn em của chúng tôi, và em ấy là quỷ tộc như Xenovia và Asia-san. Em ấy nhỏ bé và đáng yêu lắm đấy!

"Ah, đây là "The Green Dragon of the Eden" (Rồng xanh của vườn địa đàng) nè! Một bộ shoujo manga mà mình rất yêu thích đấy. Một con rồng thèm khát việc giải quyết các bí ẩn tại thành phố trên không."

Asia-san thì tìm tuyển tập manga mà mình yêu thích tại quầy manga trong cửa hàng và trở nên hào hứng về nó."

"Hmm. Mình tự hỏi là series manga mình thích có ở đây không nhỉ?" (Edit: chữ series mình xin để nguyên nhé)

Có vẻ Xenovia cũng đang tìm thứ gì đó tại quầy manga.

"Thứ cậu tìm là gì vậy?"

"Yeah. Mình thích bộ manga "The Strike of the Student Council" (Cuộc chiến của Hội học sinh). Đây là một tuyển tập về năm chiến binh mạnh nhất được tuyển chọn từ học sinh trong trường để tiếp tục chiến đấu trong căn phòng hội học sinh chật hẹp cho đến khi họ

tìm ra được người mạnh nhất. Ở tập mới nhất thì phó hội trưởng đã chết bởi chất độc của bí thư, và có vẻ như một phó hội trưởng mới sắp xuất hiện. Câu chuyện đang chuyển biến đến đoạn gay cấn. Có thể hội trưởng sẽ tạo ra một kĩ năng mới liên quan đến vóc dáng khổng lồ của cậu ấy."

Dường như là Xenovia yêu thích thể loại shounen manga về chủ đề chiến đấu.

Có vẻ là cả hai đang học tập Nhật tự qua việc tận hưởng manga. (Edit: nhật tự = chữ nhật)

Huh? Mắt tôi chợt dừng lại trước series manga giống hệt với bộ mà Koneko-chan yêu cầu. Có cả hàng về anime bên cạnh manga nữa. Bộ phim này có riêng cả một quầy hàng cho riêng nó.

"Này, Xenovia, Asia-san. Là nó phải không?"

Cả hai liền chạy đến chỗ tôi theo tiếng nói và kiểm tra lại. Xenovia gật đầu.

"Đúng là nó rồi. Koneko-chan đã đưa mình một bản ghi nhớ có kèm theo ảnh nữa, nên đúng là mặt hàng này rồi."

Thứ mà Xenovia cầm trên tay là một con búp bê mèo. Hmm, vậy ra đây là thứ mà Koneko-chan muốn. Một con búp bê mèo mặc đồ quản gia.

"Ngon rồi, nếu mà bám theo lịch trình thì chúng ta phải rời khỏi Akihabara và về nhà lúc 3 giờ, nên ngay khi mua xong thứ này thì hãy tham quan một vòng rồi rời khỏi cửa hàng nhé."

Hôm nay, Xenovia đang trổ tài lãnh đạo. Có thể là do Rias-san và Isekun không có ở đây, nên cậu ấy nghĩ rằng mình phải có trách nhiệm bảo vệ cho Asia. Xenovia đúng là một con người đầy trách nhiệm.

"Tuy nhiên, kể từ khi đặt chân đến Thánh địa, chúng ta đã được khai sáng từ cái máy nướng gia dụng, mua sách trong cửa hàng và chắc là mình sẽ lại mua thêm một cuốn manga ở cửa hàng này thôi.... Thưa chúa, con đúng là một kẻ tham lam chỉ biết lãng phí tiền bạc."

Ah, có vẻ như Xenovia lại bắt đầu hối hận rồi. Cậu ấy cần phải sửa chữa thói quen này đấy.

Vì đã cầm trên tay quá nhiều túi mua sắm nên cả bọn đồng lòng hướng về địa điểm mua sắm cuối cùng.

Để mua quà cho Ise, chúng tôi đã đi trệch ra khỏi đường chính và đang đi bộ trong một con hẻm.

Chúng tôi đã rẽ nhiều lần, từ trái cho đến phải. T-tôi không thể biết đâu là con đường dẫn chúng tôi tới đây nữa.... Xenovia dẫn mọi người đi trong khi đang tra lại bản đồ; tuy nhiên cả tôi và Asia-san đều đang ngập tràn lo lắng trong lòng.

Xenovia bỗng ngừng di chuyển. Cậu ấy nhìn vào một tòa nhà có nhiều cửa hàng khác nhau nằm ở bên phải. Đến rồi sao?

"X-xenovia này, có vẻ như các cửa hàng này nằm ở mặt sau những tòa nhà khác phải không?"

Asia-san hỏi với vẻ ngập ngừng, có vẻ như cậu ấy cũng đang cảm thấy băn khoăn.

"Yeah. Thứ được gọi là "eroge" mà Ise muốn là thứ mà chúng ta không thể nào mua ở cửa hàng thông thường được."

"Oh? Đó là thứ gì đó mà họ không thể bày bán ở nơi thường gặp sao?"

Tôi hỏi cậu ấy với vẻ quan ngại sâu sắc, nhưng có vẻ như là Xenovia cũng không chắc lắm.

"Hmm, đó là điều mình nghe được từ Kiryuu."

Kiryuu là một cô gái đeo kính cùng lớp với chúng tôi. Cậu ấy là một cô gái thẳng thắn và luôn ngập tràn trong đầu những kiến thức biến thái. Thậm chí cả tôi còn phải gặp rắc rối vì cô ta một vài lần đấy.

Tuy nhiên, Asia-san và Xenovia lúc nào cũng lắng nghe cẩn thận ý kiến của Kiryuu. Dường như cả hai đang cố hình thành các học thuyết biến thái cho Ise, nhưng liệu có thật sự ổn không đây trời...? Tôi thật sự không chắc về điều đó đâu.

"Cậu ấy nói rằng cửa hàng trong tòa nhà này có bán "eroge". Cậu ấy nói sẽ ổn thôi nếu chúng ta nói mình được giới thiệu bởi Kiryuu. Vì có vẻ như đây là một địa điểm bị giới hạn, nên mình sẽ đi như là đại diện vậy."

Xenovia tiến vào; tuy nhiên Asia-san đã ngăn cậu ấy lại.

"Không, mình sẽ đi!"

Oh, tinh thần của Asia-san cao hơn mức bình thường rồi đấy!

"Đây là một món quà dành cho Ise....nên mình sẽ..."

Asia-san lẩm bẩm trong khi toàn thân thì đang vặn vẹo cơ thể, còn khuôn mặt thì đỏ ửng cả lên. Yup, yup! Cảm xúc mà cậu ấy dành cho Ise đang bung ra hết cỡ rồi!

Xenovia cũng đành chỉ biết mỉm cười trước Asia-san, người đang vô cùng nghiêm túc với cảm xúc của mình lúc này.

"Mình hiểu rồi. Tuy nhiên, cậu đừng cố ép bản thân mình quá nhé, được chứ?"

Xenovia đưa cho Asia-san bản ghi chú và xoa đầu cậu ấy.

"Tuân lệnh! Tiến lên nào, Asia Argento!"

Asia-san hăng hái thúc đẩy tinh thần và tiến vào các dãy lầu của tòa nhà.

. . . .

Đã vài phút trôi qua kể từ lúc Xenovia và tôi đợi ở ngoài tòa nhà-

Bịch bịch bịch bịch bịch!

Chợt không biết từ đâu, một nhóm đàn ông đi xuống tầng dưới với khuôn mặt đỏ ửng. C-chuyện gì đang xảy ra thế nhỉ...?

Sau đó, Asia-san với khuôn mặt đỏ như gấc cũng leo xuống dưới! Hình như là có gì đó xảy ra rồi! Cậu ấy không còn giữ được điệu bộ thông thường nữa! (Edit: ai nghĩ như tôi không ("\subsets"))

Khi đã tiến đến trước mặt chúng tôi, cậy ấy liền gục xuống! Trời ơi, có chuyện gì vậy? Chuyện gì xảy ra thế này?

"Asia! Này Asia!"

Xenovia đỡ lấy Asia-san.

Asia-san lẩm bẩm với giọng run rẩy.

"....N-nhiều con trai quá....nhiều vếu quá....funyaaaa"

Nói xong, cậu ấy bất tỉnh trong khi hai mắt vẫn xoay vòng vòng.

"Nhiều con trai là sao? Asia! Này, Asia! Chết tiệt! Cái quái gì xảy ra bên trong thế ?"

Xenovia trừng mắt vào tòa nhà. Nộ khí bắt đầu tỏa ra từ khắp cơ thể cậu ấy.

Xenovia đang nổi cơn thịnh nộ trước việc Asia-san bị thương tổn!

"...Mình thật ngay thơ. Đây là thánh địa cơ mà. Theo quan sát của mình, còn có những kẻ tôn sùng những tôn giáo khác nữa. Trong mắt của chúng thì chúng ta là lũ dị giáo... Vì thế nên không có gì lạ với việc chúng đàn áp những kẻ dị giáo ở đây cả.... Chết tiệt; bọn chúng hẳn là đã áp bức Asia như là một tên dị giáo rồi.... Và cậu ấy còn nói là có quá nhiều đàn ông nữa đúng không? Chúng đã khiến cho một thiếu nữ chưa từng kết hôn như Asia xấu hổ sao? Mình không thể nào tha cho đám dị giáo ấy được....!"

Tôi thì không rõ chuyện gì đã xảy ra, nhưng tôi nghĩ rằng phần lớn những điều Xenovia vừa nói là chính xác! Đây là Thánh địa. Theo tôi được biết qua lịch sử thì đã có nhiều vụ tấn công bởi những kẻ dị giáo ở những vùng đất được gọi là Thánh địa.

-Asia-san đã bị áp bức như là một kẻ dị giáo!

Xenovia và tôi đã nắm được chuyện gì đang diễn ra ở đây, nên cả hai nhìn vào nhau và gật đầu đồng tình.

"Đi thôi nào, Irina! Trả thù cho Asia thôi!"

"Yeah!"

Xenovia và tôi đi lên tầng lầu và hướng về tòa nhà ở bên trong cùng —.

Mọi thứ đều đã ổn cho tới khi cả hai đặt chân vào bên trong đầy vẻ quyết tâm....

—Tuy nhiên, cái nơi mà chúng tôi tiến vào lại ngập tràn những thứ biến thái!

Chúng tôi đang đứng tại một trong các cửa hàng của tòa nhà. Đây là một cửa hàng ở tuốt trong cùng, bày bán các loại tranh minh họa khiêu dâm của các cô gái nên cả hai đã chết lặng khi bước vào trong và cứ sững sờ đứng ở một chỗ. Vậy đây chắc là cửa hàng đã thu hút

những gã kia bằng những thứ bày bán bên trong à (trans:không hiểu câu này nói gì luôn, Edit: chịu nốt, eng đây: So this must be a shop those customers that are after these kinds of things shop in)

Aaah, xấu hổ quá đi! Asia-san hẳn đã vượt quá giới hạn của mình khi chứng kiến cái khung cảnh tràn ngập tranh khiêu dâm này rồi!

"Nếu một thiếu nữ xinh đẹp và thuần khiết bước vào trong, thì tất nhiên là khách hàng của chúng tôi sẽ rời đi vì xấu hổ chứ."

Nhân viên cửa hàng đã nói vậy đấy. Tôi tự hỏi nếu những gã vừa rời khỏi tòa nhà không thể khống chế được những suy nghĩ dâm dục khi họ nhìn thấy một thiếu nữ thuần khiến như Asia thì sẽ ra sao nhi....?

Xenovia và tôi đã nghĩ rằng Asia-san bị áp bức bởi lũ cuồng tín trong Thánh địa này. Ugh, chẳng còn cách nào khác ngoài việc chịu xấu hổ vì thiếu kiến thức thôi!

Xenovia đưa cho nhân viên tờ ghi chú, và chúng tôi đã mua xong thứ mà mình đang tìm kiếm.

Trên gói bìa có dòng chữ "My Sacred Lifestyle with My little Devil Onee-san 3". Vậy đây là "eroge". Chẳng có một chút thiêng liêng nào bên trong cả. Rốt cuộc thì vẫn là Ise của mọi ngày thôi.

"Chúng ta đã hoàn tất việc mua sắm rồi... Cùng bắt tàu rồi về nhà thôi nào..."

""T-tuân lệnh~""

Asia-san và tôi đáp lại với giọng yếu ớt trước âm thanh mệt mỏi từ Xenovia.

"Hôm nay vui thật đấy."

Xenovia nói với tôi trên con tàu hướng về nhà đang rung lắc.

Asia-san thì hoàn toàn kiệt sức và đang dựa lên vai Xenovia. Ufufu, hôm nay cậu đã làm tốt lắm rồi đấy, Asia-san à. Tôi nói trong khi choc vào má Asia-san.

"Quả thật là như vậy. Thánh địa của Nhật Bản đúng là toàn những thứ bí ẩn; nhưng cũng có nhiều thứ vui nhộn ở đây nữa."

"Yeah. Đúng là vậy. Nhưng đi mua sắm với cậu và Asia còn vui hơn cơ. Mình chưa từng có cuộc sống như thế này trước đây cả."

Xenovia nhìn về chân trời xa xăm.

Đúng vậy. Tài năng của chúng tôi được kì vọng rất cao, và kể từ nhỏ cơ thể chúng tôi đã được tôi luyện để phục vụ cho Chúa và Giáo hội. Thậm chí chúng tôi đã từ bỏ cuộc sống của một cô gái bình thường.

Tuy nhiên, lúc này, nhờ vào một chuỗi các sự kiện liên hoàn, chúng tôi có thể sống như những cô gái bình thường được rồi.

Tôi chắc chắc đó sẽ là điều gì đó vô cùng tuyệt vời. Chắc là Asia-san cũng vui không kém. Đó là vì cậu ấy có thể sống chung với chàng trai mà cậu ấy yêu quý hơn cả cuộc sống vui vẻ như thế này.

Ánh mắt Xenovia diu đi.

"Lần tới hãy cũng nhau đi mua sắm nữa nhé. Mình nghĩ việc các cô gái đi mua sắm cùng nhau cũng vui đấy chứ."

_!

Xenovia....cậu thật sự đã thay đổi rồi. Nụ cười rạng rỡ của cậu vừa làm lóa mắt mình đấy. Cậu hẳn đã trải nghiệm được nhiều thứ vui vẻ từ Asia-san, Ise-kun, Rias-san và cả những người còn lại nữa.

Liệu tôi có thể tiếp tục cuộc sống vui vẻ như thế này với Xenovia và những người khác không?.... Chắc là có rồi. Không, tôi chắc chắn!

"Tất nhiên rồi. Hãy cùng nhau đi vào lần tới nhé, tới Thánh địa Akihabara."

Lần tới, tôi cũng muốn đi mua sắm với Koneko-chan, Rias-san và cả Akeno-san nữa!

"Giờ thì, về cái thứ "eroge" này...."

Xenovia lấy nó ra từ túi nhựa và bắt đầu nhìn vào gói đồ. Sau lưng của nó chỉ toàn là ảnh khiêu dâm! Còn có ảnh minh họa cảnh đàn ông và phụ nữ làm chuyện này chuyện kia nữa!

"Nhân viên cửa hàng đã nói qua với mình rồi. Đây rõ ràng là một tựa game biến thái. Cái tên Ise chết tiệt này...., mặc dù đã luôn được vây quanh bởi phụ nữ, vậy mà cậu ta vẫn khao khát những thứ như thế này sao? Không, đó không phải là vấn đề."

Có vẻ như là Xenovia lại nổi cơn thịnh nộ rồi.

"....Rõ ràng chỉ toàn là chủ đề về Onee-sama. Cậu ta chỉ có được

những trải nghiệm dâm dục giả tạo với Onee-sama đó thôi. Cậu ấy có thể bộc lộ sự ham muốn của mình vào Hội trưởng và Phó hội trưởng cơ mà. Tuy nhiên, tại sao lại không phải là "tạo em bé cùng với cựu thành viên của giáo hội" cơ chứ!? Chẳng lẽ Asia và mình không có đủ sức hút với cậu ấy hay sao!?" Xenovia đứng thẳng dậy và nộ khí thì toát ra khắp cơ thể.

"Bình tĩnh nào, Xenovia! Hành khách xung quanh đang nhìn vào cậu đấy!"

Geez! Cậu ấy đang ba hoa về cái quái gì trong khi tay còn đang cầm gói hàng "eroge" thế kia vậy trời!

"Khi chúng ta về nhà, mình sẽ mở một cuộc họp khẩn cấp với toàn bộ cô gái trong nhà về chủ đề này!"

C-có vẻ như tình hình trở nên rất nghiêm trọng rồi đấy.....an nghỉ nhé, Ise-kun.

"....Ise-san.... Mình đã mua được cho cậu....eroge rồi đây....munya...."

Asia-san vẫn còn đang mơ ngủ à. Tôi khúc khích cười. Ở đây thật là yên bình quá.

Michael-sama, hôm nay con cũng đã có những trải nghiệm vui vẻ rồi đấy!

Tập 15 - Hiệp Sĩ Bóng Đêm của Sunny Spot

Issei 4

—Chuyện là thế, rõ ràng là bộ ba Giáo hội đã từng tham gia những sự kiện như thế này .

..... Sau đó, các cô gái hỏi tôi rất nhiều câu hỏi liên quan đến "eroge". Và tôi thậm chí đã có một trải nghiệm đáng xấu hổ khi chơi trò đó cùng với mọi người!

Vậy là một trong những sở thích khắm bựa của tôi đã lộ tẩy. Tohoho

"Tôi đã nghe từ Rias rằng Asia-san đã bị choáng váng vì Xenovia-san và Irina-san mạnh dạn tiến tới Ise-kun hơn Có vẻ như bản thân Ise-kun cũng sẽ trải qua thời gian khó khăn đấy."

Chủ tịch nói một cách tĩnh bơ. Thì ra là vậy! Tất cả các cô, đừng cạnh tranh lẫn nhau trong khi sử dụng tôi như là giải thưởng chứ!

Đôi khi Xenovia và Irina trở quá mạnh bạo thậm chí ngay cả tôi cũng phải chịu rất nhiều đau đớn! Về cơ bản hai người bọn họ là những chiến binh vì vậy tôi sẽ không toàn thây nếu họ nghiêm túc!

"..... Là một người đến sau chắc chắn là rất đau khổ."

Ô kìa, Ravel đang nhìn một cách xa xăm! Dường như người quản lý của tôi không thể nói về việc đàn chị của em ấy chiếm giữ vị trí của lòng tôi! tôi muốn xoa đầu em ấy sau này!

Chủ tịch nói trong khi kính cô ấy loé sáng lên.

"Hãy chắc chắn rằng tất cả các cậu không làm điều như vậy ở trường. Những thứ đồi trụy bị cấm ở trường."

Tôi hiểu! Tôi hiện đang là mục tiêu của bọn học sinh khác vì được gần gũi với các hotgirl trong trường! Ngoại trừ việc tôi không vừa ý chuyện một nhóm fangirl của Kiba đang ủng hộ tôi!

Xenovia hỏi sau khi cắn miếng bánh quy để trên bàn.

"Nhân tiện, tất cả các cậu đang bàn về điều gì thế?"

Khi tôi trả lời lại cô ấy rằng bọn tôi đang thảo luận về ma thuật, cô ấy đột nhiên nhăn mặt.

"..... Tớ đã luôn luôn gặp khó khi đối đầu các pháp sư kể từ hồi tớ còn ở Vatican lân."

Vâng, đáng giá từ phong cách chiến đấu của cô ấy có vẻ như Xenovia sẽ có tính đối kháng kém với các pháp sư. Tuy nhiên, cô đã phá vỡ được phép thuật bằng cách sử dụng khả năng của Excaliburs rất tốt trong các trận đấu mai sau .

Asia nói tiếp

"Không phải cũng có một cuộc tranh luận về việc sử dụng ma thuật trong Giáo hội sao?"

Xenovia và Irina đều gật đầu và nói "chính xác".

Theo như Asia nói, có vẻ như có một cuộc tranh luận về việc sử dụng ma thuật cho đến bây giờ trong Giáo hội. Ma thuật thông thường bắt nguồn từ sức mạnh quỷ năng của Quỷ, do đó nó là thứ không làm hài lòng những người có địa vị cao với niềm tin mạnh mẽ đối với việc giảng dạy của họ.

Và vì ma thuật xuất phát từ các thần thoại khác đó là thứ nằm ngoài phạm vi của Thiên Chúa trong Kinh thánh, nó sẽ mang lại nhiều tranh luận hơn. Cách nghĩ của những người theo đạo quả là phức tạp.

Mặc dù cũng có các nhà thờ và các thầy trừ tà tiếp tục sử dụng ma thuật mặc dù biết rằng

Tôi hỏi Xenovia và Irina một câu để kham khảo ý kiến.

"Đó là lý do tại sao tôi muốn hỏi hai cậu một câu về cần điều gì để phá vỡ ma thuật."

Vì có vẻ những kẻ khủng bố lần này sẽ có liên quan đến ma thuật, nên tôi mới hỏi câu này. Rồi cả hai người họ—.

"Cho dù mọi người nói gì đi nữa, tớ nghĩ rằng cậu cần đủ sức mạnh để làm chệch hướng ma thuật!"

"Sẽ ổn thôi nếu cậu chiến đấu với vai trò là tiên phong. Tất nhiên, nêu có sự hỗ trợ từ hai cánh bên cũng có hiểu quả đấy."

Họ cho tôi những câu trả lời giống nhau. Mà trong trận chiến trước,

hai người này đã làm loạn ở tuyến đầu chứng đâu.

Bỗng có một người thở dài

"Cậu hỏi nên chuẩn bị thế nào để chống lại ma thuật đúng không? Được thôi, cho phép tôi giải thích một chút."

Đó là Rossweisse-san. Cô ấy xuất hiện trong khi mặc một chiếc áo sơ mi bóng chày. Cô ấy đã ra ngoài cả ngày để shopping ở cửa hàng 100 yen, nhưng có vẻ như cô ấy đã trở về.

..... Cô ấy xinh đẹp nhưng cô ấy lại mặc áo sơ mi bóng chày khi sống trong ngày thường của mình. Đúng là phí của giời.

"Nghe đây, kháng ma thuật là ..."

Rossweisse-san bắt đầu học thuyết của cô ấy về kháng ma thuật, cách cô ấy dạy cho Xenovia và Irina như thể cô đang dạy học sinh của mình. Rossweisse-san dù gì cũng là một giáo viên mà. Cô ấy là giáo viên công dân. Nhân tiện, Azazel-sensei là giáo viên dạy hoá. Công việc đó chắc chắn hợp Azazel-sensei.

"Một đòn tấn công phép thuật có thể đối phó bằng tấn công vật lý và phòng thủ Đúng vậy, tôi đã được Armaros-san kể về điều đó, người đã từng là một trong những thủ lĩnh của nhà Grigori"

À đã từng có một lần tôi viếng thăm viện nghiên cứu của nhà Grigori, và tôi đã gặp một người với một cách suy nghĩ điên loạn ở đó. Điều đó đã xảy ra sau trận đấu với Bael-

Tập 15 - Hiệp Sĩ Bóng Đêm của Sunny Spot

Life 4 - Hãy cùng Luyện Tập Chương Địa Ngục

Phần 1

Vào một buổi đẹp trời sau giờ học. Tại phòng của câu lạc bộ Akenosan hỏi tôi như một thói quen khi mà không có nhiều thành viên ở đó.

"Ise-kun, em có thể đi với chị ngay bây giờ được không?"

"Eh? Được, hiện em không có bất kì kế hoạch nào, nên nó không phải là vấn đề.....nhưng mà chúng ta đi đâu?"

Thông thường cô ấy là một Onee-sama không bao giờ để mất nụ cười tự tin với "Ara ara ufufu", nhưng Akeno-san đang thể hiện một cách bên lên

".....Viện nghiên cứu Grigori. Chị có một công tác nhỏ ở đó......"

Akeno-san chỉ nói một vài từ đó. Nếu tôi không lầm, cô ấy đang cầm trên tay một cái túi giấy.

.....Viện nghiên cứu Grigori? Grigori là một tổ chức của các Thiên thần sa ngã. Azazel-Sensei, cố vấn của câu lạc bộ nghiên cứu huyền bí, là thống đốc của nơi đó. Tôi nghe nói họ đang điều tra nhiều thứ bắt đầu từ việc nghiên cứu những thứ như Sacred Gears, theo dõi các chủ nhân của Sacred Gear, và nhiều thứ khác.

Viện nghiên cứu đó.....? Tôi cũng đã nghe nói trụ sở chính của họ nằm ở Địa Ngục, và ở đó có rất nhiều khu nghiên cứu khác trên toàn thế giới (bao gồm cả Địa Ngục)

Và Akeno-san cũng công tác ở một nơi như vậy? Nó có quan hệ với Sensei không nhỉ? Hoặc nó là...... Hai câu trả lời có thể nhất xuất hiện trong đầu tôi..... Cái tờ giấy mà Akeno-san đang giữ chắc chắn có liên quan đến một trong hai điều mà chị ấy đang cộng tác.

"Nếu em không đi được thì cũng không sao. Chị xin lỗi, đột nhiên chị lại hỏi em về điều này..... Chỉ có hai người mà chị dám hỏi như vậy là Rias và em, Ise-kun....."

Tôi không thể từ chối nó nếu chị ấy nói như vậy! Hơn nữa, từ đầu chẳng có lý do để tôi có thể từ chối mong muốn của Akeno-san!

Tôi nói trong khi vỗ mạnh vào ngực mình

"Không thành vấn đề đâu, Akeno-san! Em sẽ theo chị đến bất cứ nơi đâu."

"U-Umm.....em có thể đi cùng được không?"

Người giơ cánh tay của mình lên một cách nhút nhát là Gasper.

"Thật là một điều hiếm có khi em muốn rời khỏi đây."

Đây quả thực là một bất ngờ bởi vì cậu nhóc này chỉ biết suốt ngày nhốt mình trong phòng

"V-Vâng. Bản thân em cũng quan tâm đến Viện nghiên cứu của Grigori......"

Hmm, là vậy à? Tốt thôi.

"Vậy ba người chúng ta đi đến viện nghiên cứu nào."

Như vậy, cả ba người chúng tôi bao gồm Akeno-san, Gasper, và Tôi, đã thống nhất sẽ đến viện nghiên cứu của Grigori.

Nơi mà chúng tôi dịch chuyển đến bằng vòng tròn ma thuật thông thường là viện nghiên cứu của Grigori là nơi mới được xây dựng ở vùng Kanto. Nó nằm ở giữa ngọn núi cách xa khu dân cư.

Từ câu chuyện của Akeno-san, có vẻ như Sensei muốn xây dựng một viện nghiên cứu ở vùng Kanto, nên ông ấy đã tạo ra một viện nghiên cứu được sở hữu bởi nhiều người bằng cách đàm phán với các phe và sử dụng ngân sách của nhau.

Đây là lần đầu tiên tôi nghe nói về nó! Đùa à, Sensei chắc chắn đang hành động vượt trên suy nghĩ của tôi.

Chúng tôi dịch chuyển trực tiếp đến bên trong viện nghiên cứu bằng cách sử dụng vòng tròn ma thuật. Nội thất trong rất mới mẻ, như thể nó vừa mới được làm tức thì.

Cả ba người chúng tôi bước qua lối đi. bức tường và hành lang thì sạch sẽ. Nó không có bất kì hạt bụi hoặc vết trầy nào trên đó.

Lúc này, chúng tôi bước qua người trông có vẻ như một nhà khoa

học của viện nghiên cứu này vì họ đang mặc những cái áo khoác màu trắng, và trông có vẻ như họ biết chúng tôi nên họ chào chúng tôi bằng cách nói "Xin chào".

".....Trông giống có vẻ như là họ biết chúng ta."

"Đúng thế, chúng ta cũng liên kết với Thống Đốc của viện nghiên cứu này. Chúng ta nổi tiếng lắm."

Akeno-san nói như vậy. Tất nhiên là chúng ta rồi. Chúng tôi có quan hệ trực tiếp với Thống Đốc của phe Thiên Thần Sa Ngã. Từ những quan điểm của người khác, lão sẽ trông giống như Trùm cuối và chúng tôi thuộc hạ của ông ta. Không có cách nào mà những người từ tổ chức đó không biết chúng tôi.Quan trọng hơn, Gasper vẫn đang nấp đằng sau tôi. Mạnh dạn lên nào nhóc!

Nhưng với một tổ chức bí ẩn thành lập một viện nghiên cứu như thế này trong một khu vực xa xôi...... Nếu là trong truyện, nó sẽ thường là nơi mà nhân vất chính đến để lẻn vào và phá hủy.

"Huh? Vây mấy đứa đã đến. Ai đã nói với mấy đứa về nơi này?"

Trong lúc tôi đang suy nghĩ, ai đó bắt chuyện với tôi.Và nó được cất lên với một giọng nói quen thuộc...... Khi tôi quay lại, Azazel-Sensei đang đứng ở đó!

"Ugh, Sensei"

"Ugh, "Ugh" cái gì.....?"

Sensei có vẻ như không hài lòng với câu trả lời của tôi

"Vậy Sensei cũng ở đây."

Sensei gãi má của ông ấy khi tôi hỏi ông ấy.

"Phải, nơi này là trụ sở mới của viện nghiên cứu Grigori được xây dựng lại, Vì nó vừa mới được xây dựng, nên vẫn còn nhiều thứ cần hoàn thiện. Cho nên trong thời gian này ta phải ở đây để giám sát."

Tất nhiên là ông ấy sẽ ở đây. Như tôi nghĩ, ông ấy là Thủ lĩnh của Thiên Thần Sa Ngã. Việc ông ấy là quản lý của nơi này là chuyện không phải bàn cãi.

"—Vậy, sao mấy đứa lại tới đây?"

Sensei hỏi trong khi nhìn vào tôi và Akeno-san.

"Dạ, có vẻ như Akeno-san có một vài việc ở đây."

"Đó là Barakiel, —-Cha của tôi có ở đây không?"

Akeno-san nói thế. Ah, vậy chị ấy sẽ hỗ trợ cha mình.

Nghe vậy, Sensei thể hiện một nụ cười đầy ẩn ý với Akeno-san

"Hể, Barakiel à~."

Akeno-san bị kích động và nói.

"Chả có vấn đề gì cả? Làm ơn đừng nhìn tôi với ánh mắt ghê tởm đó."

Chị ấy tức giận. Thái độ đó của Akeno-san thật đáng yêu. Đó là vì chị ấy để lộ ra một chút xấu hổ

Có thể Sensei cũng có biểu cảm giống tôi, vì thế ông ta cười một cách hạnh phúc. Nếu như lúc trước, Akeno-san sẽ tức giận vì nhắc tới tên của cha cô ấy, vậy cô ấy đã thay đổi theo chiều hướng tích cực hơn. Mặc dù, Akeno-san thường xuyên nghiêm khắc với Sensei

"Vậy Ise là người hộ tống của Akeno à. —Và cả nhóc nữa sao, Gasper?"

Sensei chuyển cái nhìn chằm chằm sang Gasper đang nấp đẳng sau tôi. Gasper trả lời ông ấy một các nhút nhát trong lúc giơ tay lên.

"U-Umm.....em có quan tâm đến các viện nghiên cứu như thế này, vì thế em đến đây để quan sát."

Quan sát à. Nhóc ấy đến đây để quan sát cái gì nhỉ? Nó xảy ra khi tôi bắt đầu nghi ngờ về nó.

"......Azazel, tài liệu mà chúng ta nhắc đến đã hoàn thành."

Một người xuất hiện sau chúng tôi và nói với Sensei. Khi tôi quay lại, một thanh niên trẻ tuổi mặc một cái áo thí nghiệm màu trắng và cặp kính đang đứng đó.

Anh ấy thấp hơn tôi, và đeo một cái kính dày. Tóc của anh ấy thì cũng bù xù.

Sensei giơ tay của ông ấy lên với một nụ cười khi thấy anh ấy.

"Ò, cảm ơn vì thứ đó, Sahariel."

"Umm, và người này là.....?"

Tôi hỏi sensei về người đàn ông này.

"Ah, phải rồi. Ta vẫn chưa giới thiệu cậu ấy cho nhóc nhỉ. Cậu thanh niên với cái kính dày là Sahariel, một trong những thủ lĩnh. Cậu ấy chủ yếu nghiên cứu về mặt trăng và các loại phép thuật khác nhau liên quan đến mặt trăng."

—! Tôi bị bất ngờ với màn giới thiệu của ông ấy! Tất nhiên rồi! Người đàn ông với cái kính dày và cái áo nghiên cứu này là một trong những thủ lĩnh!? Thật hả!? Tôi mới chỉ gặp một vài thủ lĩnh. Mỗi người là độc nhất, nhưng vì mỗi người họ có vóc dáng chuẩn và thân hình lực lưỡng, nó khá là bất ngờ khi gặp một người nào đó như Sahariel-san là người trông giống nhà khoa học hơn! Sensei nghi ngờ khi nhìn vào mặt tôi.

"Tại sao nhóc lại bất ngờ như vậy Ise? Ah, tất cả các thủ lĩnh của Thiên Thần Sa Ngã mà nhóc đã gặp trước đây bao gồm cả ta đều là những người chiến đấu ở tiền tuyến. Nhưng cũng có những người gầy như cậu ta ở đây. Nhưng mà nhóc có biết các thành viên của Grigori khi nó mới chỉ được thành lập chủ yếu bao gồm những người đam mê về công trình nghiên cứu của họ không?"

Hmm, có phải vậy không? Tôi không cảm thấy quá nhiều sức mạnh từ anh ấy, nhưng người này cũng khá mạnh khi anh ta chiến đấu..... Người ta nói rằng bạn không thể đánh giá người khác qua vẻ bề ngoài.

"Sahariel, nhóc này là Sekiryuutei. Mà, ta có lễ không cần giải thích thêm."

Sahariel-san, người đàn ông với cái kính dày, gật đầu sau khi Sensei giới thiệu tôi cho anh ấy.

"Đương nhiên rồi, Xin chào, Ngài Hyoudou Issei của Sekiryuutei. Tôi đã nghe nói tới những lời đồn đại về sự dũng cảm của ngài."

Vì anh ấy chìa tay ra đằng trước, tôi cúi đầu tôi xuống trong khi bắt tay anh ấy.

"À vâng, rất vui được gặp anh! Thật là vinh dự cho tôi!"

Vậy anh ấy biết về tôi à. Điều đó là hiển nhiên vì anh ấy đã biết Sensei từ rất lâu rồi.

- "—Và người này là con gái của Barakiel, Akeno."
- Sau đó Sensei tiếp tục giới thiệu Akeno-san. Akeno-san cúi đầu xuống một cách lịch sự.
- "Cảm ơn vì đã chăm sóc cho cha của tôi."
- Có vẻ như Sahariel-san cảm thấy bất ngờ sau khi nhìn thấy Akenosan.
- "À, Bara-san. Hây, tôi đã nghe những lời đồn đại, nhưng em quả là một người đẹp. Chẳng trách sao ông ấy yêu thương em nhiều đến thế."
- Tôi đồng ý. Tôi cũng có cùng quan điểm với anh, Sahariel-san.
- Sensei lấy sấp tài liệu từ Sahariel-san, và bắt đầu đọc qua chúng. Sau khi đọc xong, ông ấy trả lại sấp tài liệu cho Sahariel-san sau khi ký vào tờ giấy đầu tiên của sấp tài liêu.
- "Của cậu đây. Ta đã ký nó, vậy ta không quan tâm đến mọi thứ nếu cậu bắt đầu nghiên cứu theo cách của cậu."
- Nghe lời của Sensei, Sahariel-san tạo một nụ cười đáng sợ.
- "Shishishi, cám ơn ông vì điều đó. Với cái này, tôi có thể cắt, dán, và nghiền nát cái đó! Shishishi!"
- Một trong những thủ lĩnh của các Thiên Thần Sa Ngã đeo cái kính nói cái gì đó đáng sợ trong khi tạo ra một nụ cười dị hợm! Và có vẻ như anh ấy đang phát tán một hào quang đen tối từ cơ thể! Đáng sợ thật! Vì anh ấy là một trong những thủ lĩnh của các Thiên Thần Sa Ngã, anh ta trông cũng lạ!
- "Hmm? Có phải cô nhóc kia là một Ma cà rồng không?"
- Sahariel-san bắt đầu nhìn chằm chằm vào cô gái đó, Gasper. Cậu ấy trông giống một đứa con gái. Nhưng cậu ấy là con trai! Cậu ta có thứ đó trên người của mình!
- Gasper bắt đầu hoảng loạn sau khi nhận thấy cậu ấy bị chú ý. Vì vậy tôi trả lời thay cậu ấy.
- "Vâng, cậu này là Gasper Vladi. Cậu ấy là quỷ, nhưng lại có sức mạnh của Ma cà rồng—"
- Trong lúc tôi giới thiệu cậu ấy, Sahariel-san nắm lấy tay của Gasper

và kéo đi rất nhanh!

"Đúng lúc! Tôi đang cần một Ma cà rồng! Tôi muốn cậu hợp tác với tôi."

"Hiiiiiii! Ý anh là gì!?"

Thủ lĩnh với cái kính biến mất ở cuối hành lang trong khi đem Gasper theo anh ấy!

Này này! Gya-suke đã bị đem đi!

Sensei nói trong lúc thở dài.

"Thôi nào, đừng lo lắng, Ise. Nhóc ấy không thể chết nếu đấy là thí nghiệm của Sahariel. Có lẽ như vậy."

"Có lẽ!? Cuộc thí nghiệm trên người cậu nhóc của tôi là loại nào!? Và anh ấy nói những điều khủng khiếp như cắt, dán, và nghiền nát!"

Anh ấy sẽ bắt đầu thí nghiệm loại nào.....? Không, tôi không nên hỏi. Tôi chắc chắn có gì đó ngoài sức tưởng tượng của tôi..... Gyasuke, anh sẽ đến với cậu khi chúng ta rời khỏi đây!

"Bây giờ thì. Hai người tìm Barakiel phải không? Đầu tiên, hãy di chuyển đến nơi cậu ta ở."

Sau đó chúng tôi rời khỏi viện nghiên cứu trong khi Sensei dẫn đường.

Phần 2

Nơi mà Sensei dẫn chúng tôi vào là một phòng họp chỉ dành cho các thủ lĩnh.

Nó có một cái bàn tròn, và có hai người đang ngồi trên ghế.Tôi chưa từng gặp họ trước đây. Một trong hai người là đàn ông với mái tóc vàng. Anh ta cao, và đang mặc một cái áo choàng với nhiều đồ trang trí trên đó. Anh ấy cũng đang đeo một cái vòng trên đầu của anh ấy.

Và một người khác là phụ nữ! Cô ấy có đôi mắt trông rất mạnh mẽ và mái tóc dài màu tím! Chỉ với vẻ bề ngoài của cô ấy, nó làm cho tôi nghĩ rằng cô ấy là một người phụ nữ nghiêm khắc cùng với sự quyến rũ! Hơn thế nữa, vếu cô ấy thì thật khổng lồ!

".....Ufufufu, cái nhìn của em có một chút dâm đãng đó, Ise-kun."

Khi tôi đang nhìn vào Onee-san đó với đôi mắt dâm đãng, —Tôi bắt đầu cảm thấy một áp lực bí ẩn từ Akeno-san! Nó trông giống như nụ cười bình thường của cô ấy.....nhưng tôi nghĩ áp lực của nó mạnh hơn trước nhiều!

Người đàn ông tóc vàng nói ngay khi anh ấy nhìn thấy Sensei.

"Azazel. Tổ chức đang hoạt động mà không gặp bất kì vấn đề gì."

"Ù, có vẻ như vậy, Tamiel. Thay vào đó, tôi không mong đợi hai người ở đây."

"Phải, chúng tôi đến đây để quan sát."

Anh ta nói với Sensei một cách bình thường. Không lễ người đàn ông này có phải.....

Bằng cách nào đó tôi bắt đầu có suy nghĩ về người đàn ông này. Lúc này, người phụ nữ nhìn tôi và Akeno-san, và hỏi Sensei một câu hỏi.

"Ara, cặp đôi trẻ này......Tôi chắc là mình đã gặp họ trước kia."

"Phải, đương nhiên là cô đã từng đó, Penemue . Đó là Sekiryuutei và con gái của Barakiel."

Nghe những lời của Sensei, người phụ nữ—Penemue, cười.

"Hmm, đừng nói với tôi lý do tại sao mà hai người trẻ này đến đây để nói với Barakiel, "Làm ơn hãy để con cưới con gái của bác"?
Barakiel chắc chắn sẽ khóc!"

Oh, tôi cũng không hiểu tại sao, nhưng cô ấy bắt đầu trêu chọc chúng tôi! Hơn thế nữa, người phụ nữ này nói chuyện nhẹ nhàng hơn dáng người của cô ấy. Cái này mới đó, vì cô ấy trông giống có một vẻ đẹp của sự nghiêm túc thể hiện ra bên ngoài, nhưng thực ra lại dễ dãi bên trong.

Sau đó Sensei giới thiệu người đàn ông và người phụ nữ cho Akenosan và tôi.

"Hai người này là Tamiel và Penemue. Họ cũng là những thử lĩnh như Sahariel trước đây. Tamiel phụ trách bộ phận kinh doanh và Penemue là thư kí của giám đốc."

Tôi biết mà! Cả hai người họ cũng là những thủ lĩnh, cũng giống như người đàn ông đeo kính trước đó! Oh đây sẽ là người thứ hai và thứ ba tôi gặp trong ngày hôm nay! Và một trong số họ là những người

phụ trách về bộ phận kinh doanh trong khi người kia là thư kí của giám đốc! Có vẻ như hôm bay tôi đã đến một nơi không tưởng.

"Thiệt tình, có tất cả các thủ lĩnh tập hợp ở đây sẽ làm giảm nhân lực của những trụ sở chính."

Sensei phàn nàn với Tamiel-san và Penemue-san với đôi mắt khép hờ.

Penemue-san trả lời trong lúc cười.

"Chắc ông có thể nói chuyện như là Thủ lĩnh trách nhiệm trước mặt mọi người. Thực sự ông nên gửi lời cảm ơn đến Shamhaza đang diễn như một Phó Thủ lĩnh."

Đúng rồi, làm ơn hãy kể cho ông ta nhiều hơn! Tôi cũng nghĩ thế! Akeno-san đang đứng bên cạnh tôi cũng đang gật đầu trong lúc cười. Chắc hẳn là thế!

Sensei, không nghe đồng đội của ông ta:

"Ta luôn kể với hắn mọi thứ, nên chẳng có vấn đề gì cả."

Ông ấy nói cái gì đó như vậy.Làm ơn hãy hiểu thời kì khó khăn mà Phó Thủ lĩnh Shamhaza-san đang trả qua từng chút một.

Tamiel nói sau khi thu thập tài liệu của anh ấy.

"Khi nào chúng tôi kết thúc việc kinh doanh của mình, chúng tôi sẽ rời khỏi nơi đây. Sẽ chẳng có bất kì vấn đề gì nếu Armaros và Barakiel ở đây."

"À phải, hai người họ đâu, Tamiel?"

"Có thể lúc này hai người họ đang chăm sóc cho những người sở hữu."

Sau đó Sensei và Tamiel-san bắt đầu một nói chuyện. Họ bắt đầu thảo luận về các vấn đề phức tạp như là viện nghiên cứu này, các phòng thí nghiệm khác, và nhiều thứ khác.

—Sau đó Penemue-san vẫy tay với chúng tôi. Oh có vẻ tôi đang được một người phụ nữ tuyệt vời gọi ra!? Đó là những gì tôi nghĩ—.

"Tôi rất quan tâm đến con gái của Barakiel. Đến đây một chút. Có vẻ như cậu có tiềm năng vì cậu có được người con gái mà Barakiel hết mực yêu thương."

Akeno-san tiến đến Penemue-san trong lúc có những nghi ngờ, và họ bắt đầu có một cuộc thảo luận. Sau khi Penemue-san nói với chị ấy một vài điều, Akeno-san cũng bắt đầu nghe cô ấy nói trong khi quan tâm đến những gì cô ấy nói, và trả lời lại bằng câu "Ý của cô thì như thế nào?". Tôi không biết tại sao, nhưng Akeno-san đang tổ ra một cái nhìn thoáng qua bên S trên khuôn mặt của cô ấy. Họ đang nói về cái gì nhỉ?

Tôi chỉ là một người ngoài cuộc, vì vậy tôi không biết làm gì.....nhưng có gì đó xuất hiện trong mắt tôi làm cho tôi chú ý. Có một bức tranh được treo trên tường của căn phòng này.Nó là một bức tranh chân dung của một ai đó. Một vài người họ được treo trên tường.

Sensei nhìn tôi, và hỏi.

"Có gì không ổn à?"

"Không, em chỉ nhìn vào bức tranh được treo trên cái tường này. Em tự hỏi ai là người vẽ những bức tranh này."

Sensei nhìn chằm chằm vào bức tranh, và trả lời lại với một biểu hiện của việc nhìn lại khoảng thời gian lúc trước.

"À, đây là một bức tranh của những người đồng đội của chúng ta."

"Vậy, người vẽ bức tranh này đang làm việc ở đây?"

".....Không, những người đó đã chết từ cuộc chiến cũ và nhiều thứ khác."

—! Tôi không biết phải trả lời Sensei như thế nào sau khi nghe điều đó. Vậy những người được vẽ trong bức tranh là những đồng đội đã qua đời......Sensei tiếp tục.

"Những Thủ Lĩnh vẫn còn sống trong số những thành viên của Grigori từ lúc nó được thành lập thì có bảy người bao gồm, ta, Phó Thủ lĩnh Shamhaza, Barakiel, tên đeo kính hồi nãy, Tamiel là người đang đứng ở đây, Penemue, và Armaros."

".....Cuối cùng là Tên đần Kokabiel đã bị gửi đến Cocytus."

Penemue-san nói một cách buồn chán trong lúc chọc vào má của mình,Thậm chí Kokabiel là người đã làm rất nhiều hành động

xấu xa thì chắc chắn là đồng đội quan trọng của những thủ lĩnh này đã chiến đấu cùng với hắn trong nhiều thế kỉ.

"Tôi cũng đã chuẩn bị cho Kokabiel."

Tamiel-san lấy ra một bức hình của Kokabiel và treo nó lên tường.

Thấy điều đó, Sensei lấy ra một cái chuông được sử dụng bởi phật tử, và tạo ra một âm thanh với nó.

"Ta chắc chắn đã đánh mất một người có năng lực."

Ông ấy nói cái gì đó như vậy! Không, không, không!

Tạo ra 1 chiếc chuông để cầu nguyện trước chân dung của người chết hả trời! Ông ta có lạc sang tôn giáo nào khác không thế? Chẳng phải mọi người ở đây, bao gồm cả Sensei, đều có xuất thân từ trong Kinh thánh sao!?

Thật lạ khi nhìn thấy thủ lĩnh của Thiên Thần Sa Ngã lắc một cái chuông cho người chết như những nhà sư! Hơn thế nữa, có phải mấy người tiếp tục treo ảnh và rung chuông khi mỗi thủ lĩnh chết!?

Sau đó Sensei nói trong lúc cười lớn.

"Hãy quên những thứ vớ vẩn đi. À mà, ta cần nói chuyện với những người này, nên hai đứa có thể đi đến chỗ mà Barakiel ở đi. Có một nơi được gọi là khu vực huấn luyện, vậy nên hãy đi đến đó."

"Giờ sao hả, Ise-kun. Chúng ta đi đến khu huấn luyện đó chứ? Quan trọng hơn, chị đã được kể về một câu chuyện thú vị......ufufu."

Có phải tôi đang thấy Akeno-san thích thú? Có vẻ như Penemue-oneesan đã kể cho cô ấy cái gì đó. Akeno-san và tôi rời khỏi phòng họp sau khi nói lời chia tay với họ.

Phần 3

Nó xảy ra khi chúng tôi đi vào bên trong trụ sở và băng qua khu vực nghỉ ngơi. Có một người đàn ông với thân hình cường tráng đang ngồi trên một cái ghế dài gần một cái máy bán hàng tự động. Khuôn mặt đó tôi đã thấy ở đâu rồi......thực sự là vậy—!

"Con đã tới rồi đây."

Akeno-san trả lời ngay lập tức. Đúng vậy! Người này là cha của Akeno-san , Barakiel-san! Mặc dù bản thân Barakiel-san rất kinh ngạc

về sự xuất hiện của Akeno-san đến nỗi phun cả nước trong chai nước mà ông ta đang uống ra ngoài kêu một tiếng "Bubuuu!".

Barakiel-san hỏi Akeno-san trong lúc ho.

"A-Akeno! C-Có gì ? Mà con lại tới đây....."

Tôi đập vào lưng của Barakiel-san đang ho. Tôi chưa bao giờ nghĩ người trước đây đã từng rất nghiêm khắc sẽ thể hiện thái độ như thế này..... Có vẻ như một cuộc viếng thăm từ con gái của ông ấy là một điều gì đó quá bất ngờ mà ông ta chưa từng tưởng về nó.

Akeno-san lấy ra một cái hộp đựng từ cái túi giấy ra. Khi cô ấy mở cái nắp ra, đồ ăn đã được nấu xuất hiện trông rất ngon.

Oh, đó là một trong những món hay nấu của Akeno-san, gà hầm với khoai môn và các loại rau củ. Một món ăn xuất sắc mà có một hương vị tuyệt vời và nó sẽ khiến cho bạn ăn nhiều cơm với nó! Nó là món yêu thích của tôi!

Bây giờ nếu tôi nhớ không lầm, Akeno-san đã thay đổi thực đơn của bữa tối ngày hôm qua và cô ấy đã làm món gà hầm với khoai môn và các loại rau củ. Vậy nó là phần còn lại từ ngày hôm qua huh. Cô ấy làm nhiều hơn như mọi khi cô ấy hay làm, là vì.....

"Con nghĩ nên làm cho ba một hộp cơm trưa bởi vì con đã làm quá nhiều gà hầm với khoai môn và rau củ."

Trong lúc nói, Akeno-san ấy ra một cái gói với cơm ở bên trong và cũng có một cái chai ma thuật. Có lễ cái chai ma thuật đó đựng một phần súp miso?

Chúng tôi cũng ngồi trên cái ghế dài của phòng nghỉ. Có vẻ như Barakiel-san cũng đang có một khoảng thời gian khó khăn với việc duy trì viện nghiên cứu và vì vậy ông ấy không có được một bữa ăn hoàn hảo trong một khoảng thời gian. Đây chính là lúc đó, ông ấy liền ăn đồ ăn của Akeno-san nấu ngay tại chỗ ngồi.

Barakiel-san càng ngạc nhiên hơn trước, và mỗi lần Akeno-san đưa cho ông ta một ít thức ăn, ông ấy nhận lấy thức ăn từ con gái của ông ấy cùng với một vẻ mặt lo lắng

"Được rồi, ta sẽ lấy cái này....."

Barakiel-san dùng đũa để lấy món gà hầm với khoai môn và rau củ, và đưa vào miệng của mình để nếm thử nó. Sau đó ông ta uống một ngụm súp miso. Một khoảng thời gian yên lặng. Sau một lúc, khi tôi và Akeno-san quan sát biểu hiện của Barakiel- san—. Ông ấy bắt đầu rơi lệ như suối!

"Yum.....nó ngon đấy.....!"

Barakiel-san bắt đầu ăn nó một cách nhiệt tình trong khi đang khóc như điên! Ông ấy tìm kiếm, và phản hồi lại về thức ăn.

"Sob, món gà hầm với khoai môn và rau củ này thật sự là món ăn rất ngon.....! Ta quả là một người cha hạnh phúc nhất trên thế giới này.....! Ta có một đứa con gái có thể nấu được một món ăn ngon như thế này cho ta.....!"

Ông ấy bắt đầu đặt thức ăn tự tay làm của Akeno-san xuống. Có vẻ như ông ấy thực sự hạnh phúc.

".....Mồ, cha phóng đại lên quá nhiều rồi."

Khuôn mặt của Akeno-san chuyển đỏ và có một chút sự tức giận trong giọng nói sau khi thấy được biểu cảm của Barakiel-san, mặc dù trông cô ấy cũng hạnh phúc. Có vẻ như cô ấy không có ghét cái biểu cảm này. Đúng vậy. Thực sự tôi nghĩ nó là điều tốt mà cả hai tạo ra được.

"Và cái thư mời này là lý do tại sao ngày hôm nay con đến đây."

Akeno-san đưa tờ giấy qua cho Barakiel-san.

Nó sẽ là cuộc họp mặt của các phụ huynh học sinh, và giáo viên nên vì vậy đây là thư mời cho việc đó."

Oh, tờ giấy đó là buổi họp mặt của cha mẹ và giáo viên. Vì vậy hôm nay cô ấy đã đến đây để đưa cho ông ấy tờ giấy đó. Barakiel-san đứng đó và choáng váng một lúc, nhưng sau đó ông ấy thực hiện đúng như những gì cô ấy muốn.

"T-Tốt lắm! Đây là một cuộc họp mặt quan trọng! Ta chắc chắn sẽ tham dự nó!"

Ông ấy tán thành tham gia trong lúc gật đầu. Thấy điều đó, Akenosan cũng nở một nụ cười nhỏ và tán thành.

"Công việc của chị tới đây là hoàn thành. Vì đã nhận lời mời của cô ấy (edit: ý là Penemue) nên giờ chị sẽ đi. Ise-kun, cám ơn em vì ngày hôm nay. Tuy nhiên, chị xin lỗi, chị sẽ tham quan viện nghiên cứu

này một chút. Hẹn gặp lại em sau chuyến tham quan.

Nói xong. Akeno-san đứng lên và đi đến nơi nào đó.

Oh, trước tiên thì Gasper đã bị bắt đi, và Akeno-san cũng đã đi đâu đó bởi vì cô ấy đã nhận được một lời mời. Điều đó có nghĩa là phần lớn công việc của tôi ở đây đã hoàn tất.

"Cậu vẫn còn sử dụng vếu của phụ nữ như là nguồn năng lượng của cậu hả?"

—!? Ông ấy vẫn hiểu lầm về điều đó hả!? Đã bao nhiêu lần tôi đã phải nhắc đi nhắc lại rằng tôi không phải là một con rồng ăn vếu của phụ nữ!

"Làm ơn cho tha cho cháu một chút! Đó chỉ là một lời nói dối được tạo ra bởi Sensei!"

"Ta đang đùa thôi."

"Bác đang đùa!?"

Có phải ông ta có một chút đùa giỡn? Nhưng bởi vì ông ấy có vẻ mạnh mẽ, nên tôi không thể nói ông ấy đang đùa hay đang tỏ ra nghiêm túc! Barakiel-san ho và hỏi lại tôi một lần nữa.

"Nhân tiện, thế còn cái này? Có một vùng huấn luyện ở đằng trước chỗ này. Cậu có muốn đi tham quan nó không."

Huấn luyện.....tham quan? Barakiel-san giải thích cho tôi là người đang nghi ngờ về nó.

"Đây là một khu vực mà chúng ta huấn luyện những người sở hữu Sacred Gear."

—! Điều đó chắc chắn nghe rất hay! Tôi biết những người của Grigori đang chăm sóc những người sở hữu Sacred Gear như thế nào. Vì vậy họ đã tập hợp các người sở hữu lại và huấn luyện họ! Tôi muốn xem nó! Tôi cũng là một người sở hữu Sacred Gear, và vì cũng có nhiều kẻ thù là người sở hữu Sacred Gear, tôi chắc chắn mình quan tâm đến nó!

Như vậy, tôi quyết định đi đến khu vực huấn luyện

".....Đ-Đây là nơi đó....."

Ngay trước mặt tôi, người vừa nuốt nước bọt của tôi, có một cái cửa lớn mà có kí hiệu "G" lớn ở trên nó. Có phải chữ "G" là dành cho Grigori? Trong lúc Barakiel-san dẫn đường cho tôi, cánh cửa mở ra.

Nó xảy ra khi tôi bước một bước vào bên trong.

"Guwaaaah!"

"Nuguwaaaaah!"

Đột ngột, nhiều tiếng hét đau đớn lọt vào tai tôi từ mọi hướng! Eh? Eh? Chuyện gì đang xảy ra vậy.....? Trong lúc đưa một người đang bị bay hết hồn như tôi vì những tiếng hét đột ngột, Barakiel-san bước tiếp.

Chúng tôi bước qua một hành lang rộng rãi. Tôi có thể thấy những gì bên trong căn phòng từ những bước chân chúng tôi tạo ra từ mặt kính

"Guooo! Nó chưa kết thúc đâu!"

Trong một trong số những căn phòng, có một người bị đóng đinh, và ông ấy đang bị đánh với một quả cầu sắt khổng lồ, và—

"Ông định làm gì với tôi vậy, Grigori!? Funuuuuu!"

Ở một căn phòng khác, có một người đàn ông bị trói trên bàn thử nghiệm, và ông ấy la hét trong tuyệt vọng trong khi có một nhóm bác sĩ bí ẩn xong quanh ông ta.C-Cái gì đây.....?

Tôi không biết phải phản ứng như thế nào. Eh, nơi đây không phải là khu vực được coi là khu huấn luyện các người sở hữu Sacred Gear hả.....? Tôi đến để chứng kiến tình hình của mỗi phòng khi tôi đi qua hành lang.....

Giống như một quả cầu sắt và cuộc phẫu thuật bí ẩn, có những căn phòng khác cũng có người bị chết đuối trong nước khi đang mang tạ, và một căn phòng khác hoạt động với khoan và cưa!

"U-Umm, Barakiel-san, nơi này là gì vậy.....?"

Tôi hỏi ông ấy một cách nhút nhát. Đó là vì rõ ràng tôi bước vào trong một nơi có vẻ như không giống như nơi mà ông ấy đã giải

thích trước kia!

"Đúng vậy, đây là tầng luyện tập. Cậu nên xem. Để có thể làm cho chính bản thân họ mạnh hơn, họ đã đến để nhận huấn luyện từ người Grigori."

Họ đang được nhận nó!? Eeeeeeeh...... Không, tôi nhìn vào nó mà không có vấn đề gì, nó rõ ràng là một căn phòng tra tấn và phạt tội...... Sự không thoải mái của tôi đang mạnh hơn, và có mồ hôi đổ ra từ toàn bộ cơ thể của tôi. Nếu tôi nghĩ về nó, đây là viện nghiên cứuđược thành lập bởi tổ chức của Azazel-Sensei.

.....Saji cũng đã đến trụ sở chính của Grigori trong thời điểm đối đầu với Loki, và tôi đã nghe nói cậu ta đã nhận được sự huấn luyện ở đây..... Mặc dù nếu tôi có hỏi Saji về cái gì sau đó, thì nó chỉ nói đơn giản "Tao không muốn nhớ lại nó!", và rùng mình......

Cảm giác tồi tệ của tôi gia tăng vì một vài lý do. Khi những điều này xảy ra, tôi luôn luôn bị kéo vào những thứ kì quái và gặp những người kì quái.

Barakiel-san giải thích cho tôi người đang mang những điều không giải thích được.

"Bọn ta đã mời hoặc đưa những người sở hữu mà không có gia đình và chỉ còn một mình trong khi có sức mạnh. Viện nghiên cứu này được sử dụng để dạy họ làm thế nào để sử dụng sức mạnh của họ."

Tôi hiểu rồi.Nhưng đây là cách mà họ dạy cho những người sở hữu sử dụng sức mạnh hả......? Tôi chỉ coi nó như một sự tra tấn....... Mà, nhưng nếu tôi nghĩ về nó, Tôi cũng đã nhận được một sự huấn luyện như tra tấn từ Azazel-Sensei.

Tôi nghĩ đời sống mà bị đuổi theo bởi một con rồng trên núi thì còn khó hơn.

Đó là những gì tôi cảm thấy khi đặt một nụ cười chua chát. —Vâng, để nó qua một bên, tôi nên hỏi Barakiel-san về sự nghi ngờ của tôi vì đây là một dịp tốt.

"Những người ở đây sẽ làm gì trong tương lai khi họ học xong cách sử dụng sức mạnh của họ?"

Câu hỏi của tôi. Tôi nghĩ nghiên cứu của Grigori là cái gì đó mà họ có thể giảm được nỗi đau của người sở hữu Sacred Gear mà họ sẽ phải đối mặt trong một ngày nào đó. Tuy nhiên, những người ở đây có

đang chờ đợi thứ gì đó xảy ra khi lúc đó đến? Tôi quan tâm về nó.

"Trước đây—trước cả liên minh của ba phe mang sức mạnh chủ lực, để tránh cho các phe khác gia tăng sức mạnh chúng ta đã giữ người sở hữu còn lại có kinh nghiệm ở trong tổ chức. Tuy nhiên, giờ đã khác. Nếu có những người đang tìm kiếm một cuộc sống như một người bình thường từ những người có thể điều khiển được sức mạnh của họ, khi đó chúng ta sẽ cho phép quyết định của họ, mặc dù nó sẽ đi kèm với một số hạn chế."

Đó là những câu trả lời của Barakiel-san.

Đặt quá khứ qua một bên, lúc này họ có thể có một đời sống bình thường. Thật sự thì nó là một tình huống thú vị.

Tôi thực sự muốn biết nhiều hơn nữa về nó. Tôi là một người sở hữu Sacred Gear của chính mình, và những người ở xung quanh tôi cũng là người sở hữu Sacred Gear. Khi tôi đang nghĩ nên hỏi nhiều hơn chút nữa, thì ai đó đang nói với Barakiel-san xuất hiên.

"Oh, đây có phải là Barakiel không. Guhahahaha!"

Một giọng nói khàn với một giọng cười bất cần. Khi tôi nhìn thẳng đến giọng nói, có một người đàn ông với một vóc dáng to lớn xuất hiện từ căn phòng mà chúng tôi vừa bước qua.

.....Nhưng tôi không thể tự giúp mình nhưng đặt một cái nhìn quan tâm khi thấy người đàn ông xuất hiện.

Ông ấy mặc áo giáp, mũ sắt, với một cái mũi. Ông ấy có một cái miếng che mắt và có một bộ râu hoang dại. Nhưng vì một vài lý do mà ông ấy có một cái khiên trên tay trái và một cái rìu ở bên tay phải của mình! Cái mũ sắt của ông ấy trông như nó có một mô típ của một con chim ưng hay đại bàng gì đó, và cái khiên của ông ấy cũng có một điểm giống như vậy trên nó!

Đánh giá từ cái nhìn của ông ấy, ông ấy trông giống như một thủ lĩnh từ tổ chức kẻ xấu trong một chương trình anh hùng tokusatsu! Ngoại trừ việc ông ấy có một thiết kế từ thế hệ cũ! Thay vào đó, ông ta chỉ là một kẻ kì quái!

"Oh, Armaros. Vậy là ông ở đây."

Barakiel-san chào đón kẻ quái dị đó một cách vui vẻ! Ông ấy biết ông ta!? Vậy ông ấy là một thành viên của đội ngũ ở đây mặc dù trông giống thế này! Barakiel-san giới thiệu ông ấy.

"Ông ấy là một trong những người lãnh đạo của Grigori, Armaros. Thường thì ông ấy nghiên cứu về cách tấn công để chống lại phép thuật, một người chống phép thuật."

"Guhahahaha! Nếu nó là chống phép thuật, vậy thì để đó cho ta!"

Vậy gã quái dị này là một trong những thủ lĩnh! Thật ra, Thủ lĩnh của họ chính là một kẻ quái dị

Thay vào đó, ông già này đang mặc cái gì đó không giống như chống phép! Thời trang của ông ấy không phải khác xa chống phép sao!? Ý tôi là, ông ấy có một cái rìu và một cái khiên!

"Armaros, đây là hyyoudou Issei-kun, Sekiryuutei."

Barakiel-san giới thiệu tôi cho ông ấy. Tôi cũng gửi lời chào hỏi tới thủ lĩnh tokusatsu này.

"Umm, rất vui được gặp ông, tôi là Hyoudou Issei—"

Vừa nói xong, Tên Thủ Lĩnh Độc ác Tokusatsu liền vung rìu vào tôi! Oh my! Gì vậy trời. Đây là một sự bất ngờ đấy? Tôi né nó theo bản năng, nhưng một ông già đột nhiên tấn công tôi!

Amoros-san hướng chiếc rìu về phía tồi.

"Ta biết về cậu, Vếu Long chết tiệt! Vậy cuối cùng cậu cũng tới đây để phá hủy cái viện nghiên cứu này, hả!"

Huh!? N-Người này đột nhiên nói những điều bất thường với một khuôn mặt nghiêm túc trong khi xoay vũ khí của ông ấy!

"Đã một trăm năm từ lần cuối chúng ta gặp nhau! Ta sẽ giải quyết ân oán với ngươi ở đây!"

"Giải quyết cái gì!? Có một quan hệ nào giữa tôi và Vếu Long!? Tôi đã làm gì mà làm ông ghét tôi!? Tôi thực sự không nhớ gì hết!"

Khi Armaros-san chỉ vào tôi trong khi thích thú—, một tiếng hét bất thường "Guu!" phát ra từ mỗi phòng, và một đám người mặc quần bò màu đen được thiết kế như con chim ưng hay đại bàng gì đó xuất hiện! Những gã này có vẻ như được đánh giá như các chiến binh từ cái nhìn của họ bao quanh Armaros-san và tạo ra một bức tường chống lại tôi!

[&]quot;Barakiel-san! Những điều này là gì!?"

Khi tôi hỏi, Barakiel-san—,

"Đúng vậy, họ giống như là các chiến binh của Grigori."

"Thật hả!? Đây là những người đó!? Đã nửa năm từ khi tôi biết đến các Thiên Thần Sa Ngã, nhưng đây là lần đầu tiên tìm ra được những người như thế!"

Có phải các Thiên Thần Sa Ngã trở nên những tên ngu ngốc như họ thăng cấp!? Người đang đứng đầu là Azazel-Sensei! Có lẽ lý do tại sao Vali rời khỏi Grigori cũng là do làm những việc này!

Armaros-san tạo ra một tràng cười lớn trong khi được bao quanh bởi các chiến binh!

"Guhahahaha! Vếu Long chết tiệt! Ta sẽ không để người hủy diệt chỗ này! Đây là trụ sở thuộc về tổ chức vĩ đại Grigori chi phối thế giới này! Ta sẽ không để cho bất kỳ kể nào toàn mạng ra ngoài một khi đã vào đây! Griiiiigoriiiii!.

Tôi vẫn không hiểu mặc dù ông đã hét lớn Griiiiigoriiiii! Thay vào đó, ông ấy thực sự đang nói cái gì đó giống như một tổ chức của kẻ phản diện! Tôi chỉ đến đây để đi cùng Akeno-san, nhưng tôi đang thấy bản thân mình có sự thù ghét rất lớn khi ông ấy nói ông ấy "sẽ không để tôi sống sót rời khỏi đây"! Ngay cả các chiến binh đang xoay quanh tại chỗ cũng nói "Guu" như thể họ đang thuận theo tình hình!

Barakiel-san giải thích nó cho tôi cùng với một khuôn mặt bị rắc rối.

"Ta xin lỗi cậu, Hyoudou Issei-kun! Armaros bị ám ảnh với những kẻ xấu từ các chương trình anh hùng tokusatsu Nhật Bản..... Ngay cả chính bản thân Azazel cũng phải hùa theo cảm xúc xấu xa để nói chuyện với Armaros, vì vậy nên hắn ta luôn như thế."

.....V-Vậy có gì đó đã xảy ra. Chờ đã, không phải có cái gì đó sai sai ở đây à!? Vì người được gọi là thủ lĩnh của Thiên Thần Sa Ngã đã bị nhiễm bởi kẻ xấu của chương trình anh hùng tokusatsu!

"Armaros, thật sự thì tôi muốn cho cậu nhóc này xem về phòng huấn luyện kĩ năng người sở hữu Sacred Gear của Grigori. Đó là lý do—"

Barakiel-san dừng lại ở đó. Bởi vì ông ấy hiện đang chú ý đến một căn phòng huấn luyện. Sau khi đảo mắt hai lần trong khi nói chuyện, thì sự chú ý của ông ấy hướng về đó, rồi tôi cũng nhìn về chỗ đó và...

[Ara ara, Mi chắc chắn là cần được huấn luyện nhiều hơn khi mi xuống dưới đây đó. Ufufu ta sẽ huấn luyện mi nhiều hơn bằng chiếc roi sét này]

Người đó tôi biết thì mặc đẹp như nữ hoàng SM và,

[Guha! Ah, nữ hoàng! Làm ơn hãy huấn luyện tôi nhiều hơn nữa!]

—thì đang đánh xuống người sở hữu Sacred Gear với sấm sét và roi da của cô ấy!

Trong khi há hốc miệng, Barakiel-san hét lên trong khi mắt ông ấy có biểu hiện như muốn bật ra

"A-A-Akenoooo!?"

Đúng vậy! Nữ hoàng đó là Akeno-san! Cô ấy đang quay cái roi trong khi đang mặc một bộ đồ giống thiết kế của SM, nhưng rõ ràng đó là Akeno-san! Cô ấy vẫn tiếp tục quất roi xuống người sở hữu! Akeno-san đang xoay cái roi trông giống như một con cá trong nước!

Biểu cảm của cô ấy thì thực sự là của một siêu-S, và người chịu đòn cũng có một biểu cảm của một siêu-M

Armaros-san cười một cách oanh liệt!

"Đó là ứng viên thủ lĩnh nữ của chúng ta mà vừa tham gia vào. Có vẻ như Penemue đứng sau điều này, nhưng nghiêm túc thì, người đó thực sự có những hành động giống như một nữ hoàng. Ta chắc chắn sẽ hướng về phía tương lai của cô ấy! Guhahahaha!"

Eeeeeeeeh! Đây là lời mời mà Akeno-san đã nhận được!? Vậy Dạng S của cô ấy đang ở đây chơi? Khi mà cô ấy được nghe câu chuyện từ Penemue-san, cô ấy có vẻ thực sự thích thú về nó!

"C-Con gái của ta là.....hmm....."

Ah, Barakiel-san ngã xuống sàn nhà vì cú sốc mà ông ấy đã nhận được từ sự thay đổi của con gái ông ấy!

"Guhahahaha! Giờ tiếp theo! Hãy chuẩn bị đi Vếu Long"

[Guu!]

Những tên lính bao quanh lấy tôi!

"Eeeeeeh!?"

Trong lúc tôi còn đang nghĩ về một kế hoạch, tôi đã bị bắt và đem đi bởi những tên lính! Nơi tôi được đem đến là một căn phòng luyện tập rộng rãi.

......Cái trước mặt tôi là một cái trạm đóng đinh và một cái trục với một quả bóng sắt khổng lồ. Ký ức về người đàn ông mà đã bị đánh với một cái trục trước đây quay trở lại trong đầu tôi. Nó sẽ rất đau ngay cả với một con Quỷ nếu bị đánh bởi nó mà không có bất cứ thứ gì bảo vệ!

Armaros-san hét lên trong lúc bắt lấy quả cầu sắt trước mặt ông ấy. (Edit: ai coi ném tạ thì sẽ biết món này)

"Đây là cách luyện tập hiệu quả nhất đối với những người sở hữu Sacred Gear! Một quả cầu sắt! Vượt qua được cái này sẽ dẫn dắt người tìm ra những sức mạnh của bản thân người! Anh hùng tokusatsu cũng đã vượt qua một sức mạnh mới bằng cách này! Vếu Long! người cũng sẽ phải nếm thử điều này!"

"Người bình thường sẽ chết từ những phát đánh bởi một quả cầu sắt! Và cái này gọi là luyện tập hả!? Và đây là cách mà bạn đánh thức các Sacred Gear!? Và ý của ông là gì......mà anh hùng tokusatsu cũng đã làm điều tương tư!?"

Tôi quá sốc đến nỗi mà hai mắt của tôi bay ra khỏi hốc! Cái quả cầu sắt này có liên hệ với Sacred Gear như thế nào!? Ông có thể nói cho tôi biết rằng ông có thể đạt được trạng thái Balance Breaker bằng cách bền bỉ với quả cầu sắt!?

"Người sở hữu Vritra Saji Genshirou cũng đã bền bỉ với quả cầu sắt này và cũng đã nhận được sự thay đổi!"

Armaros-san nói rõ ràng!

Thật hả!? Vậy cậu ta đã bền bỉ với nó và cũng đã nhận được sự thay đổi!? Vậy thay đổi mà nó nhận được với những cái khoan và những cái cưa là gì...... Đó có phải là lý do mà cậu ta không muốn kể về nó bởi vì cậu ta đã nhận được một sự điều trị từ tâm lý......?

"Nhìn đây. Đây là bằng chứng."

Armaros-san lấy ra một bức ảnh duy nhất. Có vẻ như nó là một bức ảnh lưng của Saji. C-Có một biểu tượng [G] sau lưng nooooooooó!

"Đây là bằng chứng thật của những người đã nhận được sự thay đổi bởi chúng ta, Grigori. Saji Genshirou đã được tái sinh như một Vritra-

kaijin bởi kỹ thuật của Grigori!" (Edit: Kaijin – ai coi kamen rider thì nó giống như là quái vật ấy)

"Vritra-kaijin!? V-Vậy ông nới với tôi về "sự thăng cấp của Vritra" là một kết quả của việc này!?"

"Hắn là một kaijin mà chúng ta, Grigori, rất tự hào!"

Một kaijin, điều đó thật vô lý! Nghiêm túc chứ! Vậy tên này đạt được sức mạnh của Vua Rồng bằng cách nhận sự thay đổi và dấu ấn! Và ông đang nói về danh tính thực sự của một "Vritra kaijin"!?

Vậy cậu ta có biết không? Không, vì nó chưa bao giờ nói về dấu ấn sau lưng cậu ta, nó phải có ngoài cách đó mà nó không đề cập....... Cậu ấy đã trở thành một sản phẩm của một với dấu ấn của sự độc ác mà cậu ta không biết....

Hiểu rồi chứ? Bạn sẽ trở thành một "kaijin" nếu bạn tham gia cùng với Sensei!

Armaros-san nói trong lúc gật đầu.

"Để cho một người sở hữu Sacred Gear học cách sử dụng sức mạnh của họ, đầu tiên chúng ta phải sử dụng quả cầu sắt! Hoặc chúng ta nâng cấp họ với sự chỉnh sửa! Hoặc làm cho họ vượt qua một sự thăng tiến sức mạnh bằng cách cho họ luyện tập nhiều trên núi với một con Rồng! Điều này đã khoa học chứng minh và cũng như theo đúng lý thuyết!"

"Vậy mấy người chỉ có ba lựa chọn cho những người đó!? Những gì xảy ra với những lựa chọn luyện tập chỉ với một quả cầu sắt, thay đổi, chỉnh sửa, và cắm trại ở núi với một con Rồng! Những người sở hữu Sacred Gear như chúng ta sẽ trở thành những sinh vật gì!? Quan trọng hơn nữa, đó có phải là kết quả của một tổ chức đang nghiên cứu về các Sacred Gear!? Hơn nữa, không phải ông là chuyên gia trong việc chống lại phép thuật hả!?"

"Ngươi cần một pha tấn công vật lý áp đảo để chống lại phép thuật! Ngươi giết những pháp sư bằng cách đấm chúng! Những kẻ yếu đuối đó chỉ dựa trên phép thuật! Hãy đánh chúng, và đánh chúng một lần nữa! Guhahaha!"

"Tấn công vật lý hả! Không phải đánh và giết thì không liên quan gì với nghiên cứu sao!?"

Có thể lý do mà người đàn ông này cảm nhận được từ Thiên Đàng là

vì ông ấy là một "tên ngốc"! Đó là lý do duy nhất mà tôi có thể nghĩ ra!

"Có vẻ như một sự thay đổi chỉnh sửa sẽ xảy ra ngay lúc này trong một căn phòng khác. Nhìn đây!"

Khi Armaros-san nói điều đó, một cái màn hình khổng lồ được đặt bên trong căn phòng này chiếu hình ảnh của phòng khác! Cái mà nó chiếu lên là—ai đó bị trói vào cái bảng điều hành! Và một nhóm các bác sĩ bí ẩn đang vây quanh cái bàn giải phẫu! Chờ đã, người bị trói trên cái bàn giải phẫu không lễ là—

[U-Umm.....Thực sự tôi sẽ trở thành một Ma cà rồng mạnh mẽ với thứ này à? Tôi rất thích thú nghiên cứu của Grigori nên hôm nay tôi đã đến đây......]

—người đang hỏi nhóm các bác sĩ một cách lo lắng là Gasper! Vậy những tên đó đã đem đến một nơi như vậy!

Người lãnh đạo đeo kính, Sahariel-san, xuất hiện trong tầm nhìn và nâng gọng kính của ông ta lên.

[Đương nhiên. Nếu cậu nhận được cuộc phẫu thuật này thì theo lý thuyết cậu sẽ ngay lập tức đạt được sức mạnh. —Điều này được gọi là phẫu thuật chuyển đổi! Bây giờ, hãy để cậu được tái sinh!]

Khi Sahariel-san bật ngón tay của ông ấy, một trong những bác sĩ khởi động động cơ của cái cưa máy!

Giiiiiin! Tôi thậm chí có thể nghe được âm thanh nguy hiểm từ cái màn hình.

[Hiiiiii! T-Tôi thực sự có thể trở thành một Ma cà rồng mạnh mẽ với cái này—]

Zaa-. Khoảng khắc mà Gasper cố nói cái gì đó, cái màn hình tắt đi và trở nên mờ đi!C-Có đúng là nhóc sẽ thực sự ổn.....?

Cái màn hình sau đó chiếu một hình ảnh khác. Khi tôi nhìn vào cái màn hình, có Barakiel-san đang bị đóng đinh và Akeno-san ăn mặc như một nữ hoàng SM!

"Có vẻ như ứng viên mới cho vị trí thủ lĩnh sẽ trình diễn sự thanh trừng của cô ấy trong căn phòng này!"

Armoros-san nhìn vào màn hình với vẻ hạnh phúc.

T-Thanh trừng..... Điều gì sẽ xảy ra với Barakiel-san.....?

Akeno-san tiếp cận Barakiel-san trong khi giữ cái roi da.

[A-Akeno! Hãy nhìn con ăn mặc như thế nào kìa! Nó thật trở trên! Ta không thể đối mặt với người mẹ đã quá cố của con Shuuri vì con ăn mặc như vậy!]

Một lời xin lỗi tuyệt vọng của người cha. Tuy nhiên, Akeno-san cười.

[Tou-sama, Con đã nghe nhiều điều từ Penemue-sama.] [....Nghe?] [Đúng vậy. Chính là ông, Tou-sama, những trò vui mà cha đã làm với Kaa-sama khi bà ấy còn sống!]

CHÁT!

Akeno-san đánh Barakiel-san bằng cách vung cái roi của chị ấy một cách mạnh mẽ! Chị ấy vừa đánh cha của mình! N-Ngay cả Barakiel-san sẽ điên lên—

Tuy nhiên, điều xảy ra trước mắt tôi là một điều gì đó vượt ra khỏi trí tưởng tượng của tôi.

Barakiel-san người nhận đòn vào dạ dày và cả cơ thể của ông ấy uốn éo.

[.....T-Tuyệt.] (edit: con cái bất hiếu mà được khen nặng lắm rồi)

Ông ấy thì thầm nó trong khi biểu hiện của ông ấy mang một nét sững sờ! Tuyệt!? Có phải ông ấy vừa nói tuyệt!? Đừng nói với tôi! Tôi bị sốc trong lúc nhìn vào màn hình! Akeno-san lại xoay cái roi da của chị ấy một lần nữa!

CHÁT! CHÁT!

Mỗi lần nó đánh vào ông ấy, một gây ra những tiếng vang mạnh mẽ! không thể tin được âm thanh phát ra từ miệng của người chiến binh đó!

[Aaaaah! Cái này! Đòn roi này! Nó làm ta nhớ đến Shuuri từ những ngày đó!]

Từ những ngày đó!? Vậy ông ấy đang nói với tôi Barakiel-san và người vợ quá cố của ông ấy—.

[Về cơ bản để ông đã chơi trò SM với Kaa-sama mỗi tối! Đúng là một người đàn ông! Chắc chắn đó là một Thiên Thần Sa Ngã!]

Một sự thật gây sốc đã được tiết lộ từ miệng của Akeno-san!

"Eeeeeeeeh!? Barakiel-san đã chơi SM với vợ của ông ấy!?"

Armaros-san bên cạnh tôi hiện đang bị sốc với câu trả lời.

"Phải, Trong thời gian đó, Barakiel trông giống như một chiến binh trung thực và nghiêm túc, và vợ của ông ấy trông giống hoàn toàn như Yamato Nadeshiko, nhưng dường như họ có một khu vực bí ẩn nơi mà người chồng là một siêu-M và người vợ là một siêu-S. Có vẻ như họ đã có những đêm nóng bỏng để làm những điều đó hàng đêm. Guhahahaha! Nó có nghĩa là Barakiel cũng đã mang chịu một trái tim tội lỗi mà nó đã làm cho ông ấy bị đá khỏi Thiên Đàng!"

Ông nghiêm túc chứ.....? Chết tiệt, tôi bị sốc một chút! Tôi đã nghĩ một người nghiêm túc như Barakiel-san mà là một chiến binh có phần tốt của Grigori mà có một thủ lĩnh tokusatsu và một Thủ lĩnh tinh nghịch lại mang danh của một thủ lĩnh!

—Tôi chưa bao giờ nghĩ một người có biệt danh "Quang và Sấm" lại kết thúc và trở thành một thủ lĩnh của Thiên Thần Sa Ngã siêu-M!

[Ah, Akeno! Ta chưa bao giờ nghĩ cách mà con vung roi sẽ giống như Shuuri! Ta! Ta thật là một người cha may mắn—. Aaaaaah, ở đó, nó có cảm giác thật tuyệt! Tuyyyyyyệt!]

Tôi không muốn nghe nó! Tôi không muốn nghe nó! Tại sao những người thủ lĩnh mà tôi gặp gỡ toàn là những người dị hợm không vậy! Sirzechs-sama là một Ma vương hư hỏng mà có một tình yêu phức tạp điên cuồng với em gái mình! Người cao quý của Địa Ngục thì toàn là dị nhân theo nhiều mặt.

[Ufufufufu! Tou-sama! Thay vì Kaa-sama, hôm nay con sẽ đánh ông rất

nhiều! Với cái này! Tên Siêu-M "Quang và Sét" Chết tiệt này]

Akeno-san, chị ấy có một biểu hiện S, nhưng chị ấy có vẻ như đang bị kích thích bởi nó.V-Vậy những sự tương tác giữa một người cha và con gái như thế này có ổn không.....? Tôi cũng muốn làm một chút trò SM với Akeno-san!

Vậy Akeno-san đã mang một vẻ hư hỏng từ mẹ của cô ấy! Một siêu-M như một người cha và một siêu-S như một người mẹ! Đúng là một dòng máu đáng kinh ngạc!

Ah, ngay cả Azazel-Sensei xuất hiện trong phòng SM bên trong màn hình! Ông ấy đã xuất hiện trong một nơi không thể ngờ tới!

[Được rồi! Tôi là một giáo viên từ học viện Kuou! Hãy để chúng ta họp ở đây! Phụ huynh! Con gái của ông muốn nâng cao đến đại học, vậy ý kiến của ông về việc đó là gì?]

Cái quái gì vậy tại sao chị muốn bắt đầu cuộc họp ở đó! Nó là một cái nhìn khủng khiếp của cuộc họp của họ!

[Tôi chắc chắn sẽ đồng ý với điều đó, Ngài Azazel! Gia tăng thêm kiến thức và gia tăng những lựa chọn cho tương lai của con bé bằng cách nâng cao đến đại học thì uooooooo! Nó thật là quá tuyyyyyyệt vời!] [Có đúng không, Quý Phụ huynh! Chắc chắn ông có một niềm đam mê mạnh mẽ với nó! –Chờ đã, gyafun!]

CHÁT! Akeno-san cũng đánh vào Azazel-Sensei! Sensei khóc sau khi nhận phải cú đánh!

[Uuuun! Điều này! Mặc dù có vết thương, con bé đã tìm ra phần hư hỏng của chúng ta, và cho một đòn roi với một tác động tuyệt vời mà sau đó gia tăng bản năng độc tài! Ta chắc chắn cảm nhận được món quà tài năng mà con bé được ban tặng! Chết tiệt! Cha mẹ và thầy giáo gặp nhau ở nơi chúng ta giao tiếp bằng đòn roi! Vậy những điều đó là một điều gì đó như thế này huh! Là một giáo viên chắc chắn là sai trái!]

Làm sao tôi có thể hiểu những điều quái quý như thế này! Cái điều hư hỏng gì mà ông ấy nói ra trong khi đặt lên một biểu cảm mà ông ấy đã thực hiện điều gì đó!

Cái màn hình mờ đi và thay đổi. Nó trở lại đến căn phòng hoạt động lúc trước. –Trên cái bàn hoạt động là Gasper mà chân tay làn đầu của cậu ấy thò ra khỏi hộp.

[Phẫu thuật đã thành công.]

Người đứng đầu với cái kính thở dài bằng cách nói "Phew", như thể ông ấy vừa hoàn thành công việc của mình!

"Chờ đã, ngay cả nếu như ông ấy nói đã thành công trong hoạt động, nó là một cái hộp mà có chân tay và một cái đầu phát triển từ nó! Ngoài ra, không phải cậu ấy đang mặc một cái hộp ư!? Anh ta đã phẫu thuật cái gì với Ma cà rồng!?

Tầm nhìn hiện ra trong mắt tôi mà tôi nghi ngờ là—

—Một cái hộp mở và có những quả tên lửa được trang bị bên trong!

[Vì một vài lý do, tôi cảm thấy như một con người mới. Vậy hôm nay là bước ngoặt của tôi—]

Gasper bắt đầu nói những thứ lạ lùng! Nhận ra được tình huống! Ngay lúc này cậu đang ở một bước ngoặt thoái quá!

Armaros-san người đang nhìn vào màn hình than vãn.

"Ngh! Vậy đó là cái mà cậu nghĩ ra, Sahariel! Trang bị cho một Ma cà rồng với những quả tên lửa! Tôi không nhận ra nó, nhưng nó là một trải nghiệm mới mà cho phép tôi cảm thấy có sức ép và sức mạnh của nó! Nó đúng là một quả tên lửa Ma cà rồng!"

"Không, không! Có ai sẽ trở nên mạnh hơn nếu họ được trang bị với những quả tên lửa! Ngoài ra, một Ma cà rồng với một cái hộp và những quả tên lửa!? Nghiên cứu mà Sahariel-san làm là loại gì vậy!?"

Sahariel-san nói với chính mình và nếu ông ấy tự trả lời chính mình thì thật đáng nghi ngờ.

[Fufufu, tôi vừa hoàn thành trải nghiệm một con người sử dụng chủ đề, "Làm thế nào mà đối thủ có thể tập trung di chuyển nếu chúng phát hiện một con quái vật mà được trang bị với những thứ không dự đoán được". Chúng sẽ không thể dự đoán được rằng cái hộp tiến đến với chúng là một Ma cà rồng, và kẻ thù sẽ bị sốc hơn nữa nếu nó được trang bị những quả tên lửa. Sau khi kiểm tra thứ này trong trận chiến thật, tôi có thể chuyển sang kế hoạch hai, "Làm thế nào mà kẻ thù có thể tập trung di chuyển nếu một con Rồng kết hợp với một xe tăng"! Tôi đã có bàn tay của tôi trên một Thiên Long, vậy tôi chắc chẳn sẽ nâng cấp cậu ta!]

—Có phải tôi đã được tính toán như những tài liệu của ông ấy một

cách đột ngột!?

[Kukuku......Vậy cuối cùng ta sẽ được nối với một cái xe tăng. Nước mắt của ta sẽ không ngừng chảy khi ta tưởng tượng về Chiến Xa Vếu Long.]

Ddraig đang khóc!? Từ khi ấy ông ta rất mong manh, ông ấy khóc ngay cả khi đó là một điều nhỏ nhặt!

Nếu cứ như vậy, tôi sẽ bị tùy chỉnh vào một Long chiến xa bởi Sahariel-san. Không thể nào! một ý tưởng tốt nhất bây giờ là chạy khỏi nơi đây! Tôi phải rời khỏi nơi đây nếu như ngay cả tôi phải từ bỏ Akeno-san và Gasper,bằng không tổ chức xấu xa này sẽ làm những điều kinh khủng với tôi!

Hiện tại Akeno-san thì có một buổi họp giáo viên và phụ huynh SM với cha của cô ấy! Nó sẽ rất tệ nếu tôi lết mông vào đó!

Gya-suke người được tái sinh như một tên lửa ma cà rồng, cậu ta chắc chắn là một người tốt! Tôi sẽ không quên cậu ấy!

Tôi cố gắng rời khỏi đây một cách chậm rãi—nhưng ai đó đặt bàn tay lên vai tôi. Khi tôi quay lại, thủ lĩnh tà đạo tokusatsu Armaros-san đang cười một cách ghê rợn!

"Vếu Long, đây là lúc chúng ta bắt đầu."

Khi Armaros-san bật ngón tay ông ấy, những chiến binh lao ra như mũi tên và nói "Guu!", và sau đó bắt lấy tôi! Huh!? Cái gì đang xảy ra vậy!?

Cái máy trục di chuyển, và quả cầu sắt rơi trúng Armaros-san

Armaros-san chớp mắt một cách sắc nét và cắt quả cầu sắt khổng lồ làm đôi với cây rìu của ông ấy!

"Phép thuật là một sức mạnh phản logic. Ngươi sẽ nhận lấy cái chết nếu như cậu đánh họ một cách bình thường. Sau đó ngươi sẽ làm gì? Rất đơn giản! Ngươi phải luyện tập nhiều hơn nữa và nhận lấy một cơ thể mà có thể chịu đựng được phép thuật! Những cơ thể đó đã được huấn luyện để có thể chịu được bất kì phần nào của phép thuật với các thuộc tính khác nhau! Tấn công vật lý và phòng thủ vật lý là những lý thuyết cơ bản của việc chống phép thuật, ngươi đấm vào mặt chúng và giết chúng! Đây là kết quả của việt nghiên cứu chống lại phép thuật! Giờ, Vếu Long! Ngươi sẽ được mài dũa theo phong cách của Grigori ở đây! Luyện tập cơ thể với cầu sắt, và đạt được

một cơ thể mà phép thuật sẽ không thể hiệu nghiệm trên người! Guhahahahah! Ngày hôm nay người anh hùng của Địa Ngục sẽ bị điều khiển bởi Grigori!"

Vị thủ lĩnh này mà bộ não của ông ấy được làm từ những nụ cười cơ bắp sau khi nói những điều đó mà không để nó quá lâu!

Khi Armaros-san bật ngón tay của ông ấy, những chiến binh di chuyển đến một quả cầu sắt khác!

Cái máy trục cùng với quả cầu sắt rơi xuống tôi mà tôi vẫn đang cố hình dung sự liên quan giữa quả cầu sắt và chống phép thuật—.

"Iyaaaaaa! Cứu tôiiiiiiii!"

Tiếng hét của tôi vang khắp căn phòng—

Ah, nếu vị thủ lĩnh tà đạo tokusatsu này và nhà khoa học điên đó là những người đã tấn công học viện Kuou cùng với Kokabiel, khi đó—. Tôi nghĩ nó sẽ hỗn loạn hơn.

Nó có vẻ tốt vì đó là Kokabiel!

Có cái gì đó tôi tìm ra sau đó, nhưng khu vực luyện tập này thì liên quan đến việc luyện tập làm đau tinh thần nhiều hơn, và dường như có một nơi khác để luyên tập cho các người sở hữu Sacred Gear.

Tôi xin được giới thiệu người đó!! Những người thuộc Grigori là một nhóm những người kỳ quặc và tồi tệ.

Tập 15 - Hiệp Sĩ Bóng Đêm của Sunny Spot

Issei 5

—Thế là tôi hồi tưởng về các thủ lĩnh của Grigori vào ngày hôm đó.

.....Phải, Barakiel-san lúc đó đã làm quá! Tôi đang có một khoảng thời gian vui vẻ trong cuộc họp của Rias và Akeno-san, nhưng ông ta đã chấm dứt điều ấy vì tôi bắt đầu nhớ về cuộc đối thoại giữa con gái siêu S với người cha siêu M!

Chủ tịch Sona đang uống trà một cách thanh lịch cạnh bên Rossweisse-san, người đang giảng giải về kháng ma thuật.

"À, đại khái thì có thể phá vỡ ma thuật bằng cách dụng sức mạnh. Nếu là một sức mạnh cực kì thuần tuý, đó không phải là điều duy nhất nó có thể làm được đâu. Sairaorg Bael có thể phá vỡ các loại phép thuật khác nhau bằng nắm đấm của mình. Ise-kun cũng giống vậy đấy."

Tôithường nghĩ rằng sẽ dễ dàng hơn nếu sử dụng dragon-booster xông vào kể thù và kết liễu chúng ngay lập tức.

Nếu Kiba bắt cặp với tôi, tiêu diệt kẻ thù bằng cách hỗ trợ Kiba cũng không phải là một ý tồi.

Về phần Sairaorg-san Sức mạnh và tốc độ của cậu ta là vượt qua lẽ thường luôn rồi, và cậu ta sẽ có những khả năng kinh khủng khiếp khi cậu ấy khoác lên mình bộ giáp sư tử. Thành thật mà nói, tôi không mấy tự tin đánh bại Sairaorg-san khi cậu ta đã kết hợp với Regulus. Cậu ta là người như thế đấy.

Giống như Tào Tháo vậy, điều đó làm cho tôi nghĩ rằng không có gì đáng sợ hơn sức mạnh và kỹ thuật đã được trui rèn đến mức cực hang cả.

"À-ừ thì, có thể chặn chúng vì đó là Sairaorg-san Cậu ấy thậm chí có thể chơi thân với Armaros-san."

Đó là cách tôi trả lời trong khi gãi má. Có vẻ như họ chắc chắn sẽ hợp gu với nhau.

"Nee-sama! Em tìm thấy được chị rồi!"

ồ, đó là giọng của Koneko-chan. Nếu nhìn sơ qua thì Koneko-chan và Gasper cùng đi đến bờ hồ đã bắt được Kuroka.

"Nyaa, chẳng phải là Shirone và Gya-kun đó sao. Các em muốn xuống bởi không?"

Bản thân Kuroka đang nghỉ ngơi sau khi bởi. Chị ấy đang ở trong trạng thái chỉ có mặc kimono bên ngoài thôi và nó chỉ che đi những phần nhạy cảm của chị ấy.

"Em nhờ chị huấn luyện bọn em! Đó là lý do chính để chị có thể ở đây đó, Nee-sama!"

Koneko-chan, em quả là khắc khe và nói chuyện một cách thẳng thắn với chị gái của mình.

"K-Koneko-chan, tớ không ngại việc tập luyện mọi lúc đâu, cậu biết đấy?"

"Gya-kun đối xử tốt với Nee-sama như là Ise-senpai vậy."

Một Koneko-chan nghiêm khắc! Mặc dù vậy, Koneko-chan theo cách nào đó lại trông hạnh phúc trong quá trình tập luyện. Có lẽ em ấy hạnh phúc khi dành thời gian với chị gái mình? Tôi hy vọng họ sẽ sớm hoà thuân lại.

Kuroka đang bị em gái của mình kéo đi và Gya-suke nói giá rằng chị ấy chịu nhớ công việc của mình.

"Nè,
nè, Sekiryuutei-chin. Chị hỏi cưng một chuyện được không - nya?"

"Gì vây hả?"

Kuroka chỉ vào Le Fay.

"Chị có thể tiến cử Le Fay trở thành ứng cử viên cho vị trí pháp sư sẽ làm giao ước với cưng được không Sekiryuutei-chin?"

[-!]

Mọi người ở đây điều bị sốc với đề nghị bất ngờ của Kuroka!

Thật là bình thường nếu chúng tôi bị sốc. Đợi chút đã, vậy Le Fay sẽ là đối tác giao ước của tôi vào thời điểm này ư!?

"K-Kuroka-san!?"

Le Fay cũng bị sốc như chúng tôi. Kuroka có lễ đã nói điều gì đó mà cô ấy không đoán trước được. Kuroka tiếp tục trong khi hất mái tóc ướt lên.

"À thì, điều này là, cưng biết đấy em ấy là một pháp sư tài năng và xuất thân từ một gia đình danh tiếng. Và em ấy cũng là fan của cưng, vì vậy chụy không nghĩ em ấy thiếu điều kiện để làm đối tác giao ước của cưng, phải không nào-nyaa?"

Đ-Điều đó chắc là có thể đúng

Kuroka nhún vai và tiếp tục.

"Arthur chắc chắn là một người bị ruồng bỏ bởi gia tộc Pendragon. Cậu ấy không chỉ lấy đi thanh Thánh Vương Kiếm vật trùng hợp là báo vật gia tộc, báu vật quốc gia, và là báu vật quý giá nhất, cậu ta còn đến thế giới này tìm kiếm những địch thủ mạnh mẽ. Nhưng cưng biết đấy, Le-Fay đã đi theo anh mình người đã làm ra những việc như vậy bởi vì em ấy lo lắng cho cậu ta. Em ấy thực sự muốn làm tròn bổn phận là một pháp sử của nhà Pendragon."

--!

Vậy là có những việc như thế à. Thế nên cô ấy đến để hỗ trợ anh trai mình, người đã bỏ nhà ra đi.

Le Fay ngần ngại nói.

"Otou-sama và Okaa-sama cũng lo lắng cho Onii-sama"

Vậy là cô ấy ở trong hoàn cảnh như thế. Chắc chắn trong nhóm Vali, cô ấy là người duy nhất có vẻ không hợp với chỗ đó.

Cô ấy rõ ràng có tính cách không hợp làm một kẻ khủng bố.

Tuy nhiên, Ravel người quản lý của tôi là người đầu tiên phản đối.

"Thật là đau lòng khi nói điều này nhưng tất cả các cô đều là những kẻ khủng bố. Đây là một thực tế không thể thay đổi. Ngay cả khi đã rời khỏi Lữ đoàn Khaos và đang ở trong tình cảnh bị họ săn lùng, cô chắc cũng tự biết rằng các phe phái khác cũng đang săn đuổi mình vì đã gây rối, đúng chứ? Tôi đang đứng trên góc độ phải nghĩ cho danh tiếng của Ise-sama là ưu tiên hàng đầu của tôi, vì vậy tôi phải nghiêm khắc với cô. "

Ravel.....

Tôi bị xúc động bởi những lời của cô bé này.Em ấy đang trở thận trọng như thế này là để hỗ trợ tôi Tôi đang có người quản lý tốt nhất bên canh mình!

Kuroka cũng mim cười.

"Bé nói đúng đấy. Chị chắc chắn không thể nói lại nếu bé nói đến cả điều đó vào. Và chị đoán rằng tổ chức các pháp sư mà cô gái này thuộc về trước đây đã xoá tên câu ấy khỏi danh sách của ho."

Kuroka chắp tay lại và cầu xin.

"Nhưng bé biết đấy nó như là một sự khởi đầu vậy, nên ít nhất bé có thể cho cậu ấy một cuộc phỏng vấn đơn giản được không Bé chim bé bỏng-chan?"

"Tên tôi là Ravel! Trời ạ, tôi thậm chí không muốn tưởng tượng rằng đối tác giao ước của Ise-sama là một kẻ khủng bố! "

Tôi nói với Ravel đang giận dữ.

"Mà anh cũng có hứng thú với Le Fay, và em ấy cũng từng giúp đỡ anh. Vì vậy, lắng nghe những gì em ấy muốn nói một lát cũng không sao mà."

Tôi chắc rằng Lê Fay không phải là một cô gái xấu tính, và tôi chỉ đơn giản là thấy hứng thú.

Nếu em ấy được cho phép là một trong những ứng cử viên, điều gì sẽ xảy ra nhỉ?

Ravel biểu lộ vẻ mặt khó chịu và gật đầu miễn cưỡng trong khi vẫn hiện vẻ không vui.

"..... Nếu Ise-sama đã nói vậy, thì tôi không thể không cho được. Hiểu chưa. Le Fay-san! "

"V-Vâng!"

Ravel yêu cầu Le Fay đang sợ hãi.

"Làm ơn hãy trả lời câu hỏi tôi!"

"V-Vâng!"

Nói đoạn, Ravel lấy ra một tờ ghi nhớ và hỏi Le Fay vài câu. Le Fay trả lời chúng trong khi thể hiện sự căn thẳng trên khuôn mặt.

".....Vậy là chị sử dụng hắc thuật, bạch thuật, ma thuật Bắc Âu, và thậm chí cả tiên thuật ... Những thánh thú cô đã giao ước làFenrir!? G-Gogmagog !? Không thể, điều này là bất khả thi!"

Những câu hỏi của Ravel vẫn tiếp tục mặc dù bị sốc mọi lúc, và cuối cùng em ấy ngừng viết.

Biểu hiện của em ấy nói với tôi rằng em ấy không thể tin vào những gì em ấy đã nghe.

".....Làm sao có thể?"

"C-Có chuyện gì vậy?"

Khi tôi hỏi em ấy một cách rục rè, Ravel trả lời.

"Em đã đưa ra một tiêu chuẩn nhất định cho các pháp sư có thể có những yếu tố mà Ise-sama cần trong tương lai. Le Fay-san đã vượt qua những tiêu chuẩn này một cách ngoài mong đợi luôn. Trên thực tế, em có thể thấy rằng cô ấy có tiềm năng thiên phú ở nhiều lĩnh vực hơn so với các pháp sư em đã lựa chọn cho đến bây giờ"

Phải rồi, phải như vậy chứ. Vậy là cô ấy có một bản đánh giá tuyệt vời. Nói cách khác, nếu cô ấy không phải là thành viên của nhóm Vali, với khả năng của mình nó sẽ giúp cô ấy nhận được vị trí đó ngay lập tức! Tôi thấy được viễn cảnh rồi điều này chắc chắn là thứ tôi khỏi cần tưởng tượng .

Le Fay sẽ là pháp sư cho khế ước!

Em ấy dễ thương, và có tài trong ma thuật!Và có vẻ cô bé có thể tạo ra ma thuật thứ tạo lợi thế cho phe Quỷ.

Nhưng việc cô là một kẻ khủng bố đang ngăn cản điều đó xảy ra nhỉ.

"..... Thực tế là em ấy đã hỗ trợ Lữ đoàn Khaos chắc chắn là một vấn đề lớn."

Sona-kaichou nói môt cách điềm tĩnh.

Nghiêm túc thì đó là điểm thất vọng duy nhất về em ấy. Có thể em ấy làm việc đó là vì em ấy lo lắng cho anh trai, và thậm chí là trong một khoảng thời gian em ấy vẫn ở trong cái tổ chức được xem như là kẻ thù của tất cả các phe

"…"

Le Fay biểu lộ một biểu cảm khó hiểu

Kuroka cười như thể cô đang cố thay đổi bầu không khí nặng nề này.

"Thì điều đó có thể thay đổi theo chiều hướng tốt sớm thôi, và có một câu trả lời như thế cũng tạm đủ rồi-nya. Tiện đây Shirone, lãnh địa của em đã bị senpai lấy mất. Em thấy vậy mà cũng được à -nya?"

Kuroka hỏi khích Koneko-chan. Xenovia đang ngồi trong lòng tôi sau mọi việc. Có vẻ như Koneko-chan nghĩ lòng tôi như là lãnh địa quan trọng của em ấy......

".....Sau cùng em sẽ ngồi ở đó thôi vì vậy nó không phải là vấn đề. Và nó cũng là một lãnh địa độc lập mà."

Lòng của tôi có một vai trò quan trọng như vậy ư!? Tôi không thể không bị sốc được!

Nữ Tử Thần Bennia bắt đầu ghi chép điều gì đó.

《Tôi hiểu rồi, vậy có một lãnh thổ độc lập nằm ở lòng của Vếu Long ... Tôi chắc đã học được rất nhiều kể từ khi tôi tìm hiểu được những sự thật mới vào ngày hôm nay.》

Tôi nhớ ra rồi, cô ta cũng mặt ở đây mà. Tôi gần như quên mất bởi vì cô ta không có gì nổi bật!

Sau đó, tôi nghe tiếng nói của một vị khách mới-.

"Chắc chắn có vẻ thú vị khi có một hồ bơi trong tầng hầm."

Khi tất cả chúng tôi nhìn theo hướng đó – có một người ăn mặc giống như sơ vậy! Đó là Sơ Griselda! Người điều hành nhân sự từ Thiên đàng trong khu vực này đã tự lộ diện mình! Sơ Griselda đi về phía chúng tôi trong khi có hai người đàn ông đi theo sau sơ.

"Xin thứ lỗi. Khi chúng tôi đến thăm nhà của cậu, mẹ của Hyoudou Issei-san đã ra chào đón chúng tôi rồi bà ấy dẫn chúng tôi đến đây."

Trời ơi! Chúng tôi cực kì ngạc nhiên vì chúng tôi đã không nhận ra sự có mặt của các vị khách!

Cảm ơn mẹ! Thay vào đó, hầu hết mọi người sống ở đây đều tụ tập chỗ này! Tất nhiên là tôi cũng không nhận thấy họ!

"Các bạn có khỏe không."

Sơ Griselda gửi đến chúng tôi một lời chào lịch sự và một nụ cười.

Xenovia đang ngồi trên đùi tôi – vì sự xuất hiện của Sơ nên cơ thể của cô ấy tê cứng lại. Irina đã đi xa khỏi tôi trong khi ngồi xuống một cách đàng hoàng! Sơ Griselda nheo má Xenovia trong khi mim cười.

"Ngồi vào lòng một quý ông vào ban trưa, có vẻ như em đã trở thành một cô gái không biết xấu hổ nhỉ."

"Z-za, em xin nhỗi"

Xenovia xin lỗi trong khi mắt vẫn ngấn lệ. Tôi đã chứng kiến khía cạnh đáng yêu của cô ấy một lần nữa. Cô ấy chắc chắn không thể làm theo ý thích trước mặt Sơ Griselda

Sau đó Sơ Griselda ho và cúi chào.

"Tôi rất xin lỗi. Tôi nghe nói rằng nhà Gremory và Sitri sẽ có một cuộc thảo luận vì vậy chúng tôi nghĩ chúng tôi có thể tham gia cùng các cô câu"

Sona-kaichou và Akeno-san chào đón sơ Griselda trong từ thế phù hợp.

"Vâng, chúng tôi rất lấy làm vinh dự khi có sơ ở đây."

"Xin sơ hãy ngồi đây ạ. Xin mời sơ dùng chút trà ạ."

"Cảm ơn các bạn nhiều."

Sơ Griselda đang ngồi trên một cái ghế đẩu, nhưng tôi quan tâm đến việc khác cơ.

..... Hai người mà đi cùng sơ. Một người trong hai người đó mặc trang phục của một linh mục là một thanh niên đẹp trai với mái tóc vàng và mắt xanh lá. Anh ta có vẻ hơn tôi ba hoặc bốn tuổi nhỉ?

Một người khác là người Nhật. Anh này dường như có chiều cao bằng tôi. Vẻ ngoài trông giống như những chàng trai người Nhật tương đối điển trai mà bạn thường bắt gặp thôi. Người này thì có vẻ hơn tôi một hoặc hai tuổi thôi? Ngoại trừ việc-.

" "

Anh ta có một con chó đen to lớn bên cạnh mình. Nó toàn là một màu đen. Có vẻ hay hơn khi nói rằng đó là bộ lông đen huyền. Đôi mắt vàng của nó thì lấp lánh.

..... Tôi có thể nói rằng nó không phải là một con chó bình thường từ khí bao quanh cơ thể của nó.

Một loại thú siêu nhiên -. Không, tôi có thể cảm nhận được một cảm giác bí ẩn từ nó

Tôi đưa ra một giả định đại khái

Trong khi tôi bắt đầu đưa ra những giả định, người đàn ông ăn mặc như một linh mục thay đổi biểu cảm của mình và chào hỏi chúng tôi.

"Khoẻ chứ? Rất vui được gặp các bạn, những ác quỷ của học viện Kuou. Tôi được gọi là Dulio Gesualdo. Chúng ta hãy hoà thuận với nhau từ này về sau nhé \sim ."

-? D-Dulio !? Vậy điều đó có nghĩa là-

"-Joker."

Sona-kaichou nói điều đó một cách lí nhí. Vâng, đó là cái tên của Joker ở phe Thiên đàng một kẻ có sức mạnh vượt trội so với các thiên thần được chuyển sinh khác! Trong khi tất cả chúng tôi đều bị sốc bởi sự xuất hiện đột ngột của Joker, kẻ tự hành động theo bản tính của chính mình và nhìn vào các cô gái của chúng tôi.

"Ôi trời, tôi nghe nói rằng Sekiryuutei-dono có rất nhiều người vợ tuyệt vời, và có vẻ như đó đúng là sự thật. Nó chắc chắn làm tôi ghen tị đấy."

Sơ mắng Joker người đang nói năng một cách sỗ sàng.

"Dulio? Cậu có biết rằng mình là Joker một lá bài chủ của Thiên đàng chứ? Đừng nói năng một cách thô lỗ nhưng vậy."

Sơ Griselda nhéo tai của Joker mà không một chút thương xót.

"Ouuuuch.Trời ạ, tôi chắc chắn không thể theo ý mình trước mặt Griselda-neesan được rồi."

Vì thế sơ Griselda không chỉ kiểm soát được Xenovia, mà còn Joker nữa

Sensei và Sơ Griselda đang bàn liệu họ sẽ gửi Joker hay không khi tộc Vampire từ phe Carmilla đến, nhưng tôi chưa bao giờ ngờ là gặp anh ấy sớm như vậy.

......Vậy ra động thái kì hoặc của Lữ đoàn Khaos là do thế......

"Và người này là?"

Akeno-san chuyển ánh mắt của cô ấy đến người còn lại, người có con chó đen đi cùng.

– Nhưng trước khi Sơ Griselda có thể trả lời, Kuroka nói một cách vui vẻ.

"Điều này hiếm thấy đấy-nyan. Vali sẽ rất vui nếu anh ta ở đây cho coi."

"Cô biết anh ta à, Kuroka?"

Khi tôi hỏi, Kuroka cười to một cách đầy ẩn ý.

"-Anh ta là Slash Dog. Người sở hữu [Canis Lykaon]. Anh ta là "con người" duy nhất ngoài Tào Tháo có thể ép Vali sử dụng Juggernaut Drive."

-? N-Người này á!? Những điều kinh ngạc xảy ra liên tục ngày hôm nay!

Sau khi phát hiện ra rằng chàng trai này là Slash Dog sau khi biết người kia là Joker, tất cả chúng tôi đều ngạc nhiên!

Hôm nay, người sở hữu Longinus thứ hai chào hỏi chúng tôi.

"Xin chào, tôi tên là Ikuse Tobio. Tôi đến đây thay mặt cựu Thống lĩnh Azazel. Chú khuyển này là Jin. Xin hãy coi chú ta là một Longinus. Vì Sacred Gear của tôi là một dạng avatar độc lập, chú ta có bản thể của riêng mình. Từ bây giờ, chúng tôi sẽ hỗ trợ tất cả các bạn trong khi làm việc đằng sau bức màn."

Ngay cả con chó được giới thiệu với chúng tôi cũng...... Tôi hiểu rồi, vậy con chó này là một Sacred Gear. Liệu đây có phải là hiện tượng tương tự như cách Regulus có được hình dạng thú của nó? Không, có vẻ như con chó này ở trong trạng thái này ngay từ đầu lận.

Sacred Gear nghiêm túc thì chắc chắn có nhiều dạng Tôi nghĩ có quá nhiều điều bí ẩn đằng sau nó khiến tôi hiểu được một chút tại sao Sensei bị mê hoặc bởi chúng.

Tuy nhiên, người này sẽ là thành viên hỗ trợ phía sau! Không có gì đáng tin cậy hơn việc có tin đồn Slash Dog-san sẽ ủng hộ chúng tôi từ đằng sau cả đâu!

".....Hmm, con chó này có vẻ không bao giờ mất cảnh giác cả."

- "Phải, chú ta có một khuôn mặt dễ thương, nhưng có vẻ như tiềm năng của chú lại là vô hạn đấy."
- Xenovia và Irina có vẻ mặt nghiêm nghị do khí chất độc đáo của chú chó Jin phát ra.
- Sona-kaichou nâng kiếng lên.
- "Thật kỳ lạ, mỗi người sở hữu Longinus trong Tam Đại Thế Lực đều tề tụ ở đây."
- Nếu Regulus của Sairaorg-san đến đây nữa, thì tất cả Longinus sẽ đều ở đây
- Ö, vì một lý do nào đó điều gì đó tuyệt vời đang xảy ra! Cho đến nay, câu lạc bộ nghiên cứu những điều huyền bí và hội học sinh đã giải quyết các vấn đề cùng nhau, nhưng có được sự ủng hộ từ phía Thiên đàng và Grigori thì nó không chỉ là sự ủng hộ!
- Nếu kẻ địch của chúng ta là những con Ác Long tàn bạo và dữ dằn, thì chắc chắn rằng nó sẽ trở nên phiền phức trừ khi chúng tôi có nhiều thành viên như thế này. Nếu nguy cơ các thành viên của chúng tôi bị giết giảm, thì chúng tôi không thể đòi hỏi gì hơn được nữa. Thành thật mà nói, nếu đó chỉ là nhóm Gremory thì nó sẽ trở thành một tình huống mà ở bất cứ thời điểm nào cũng không lạ gì với bất cứ ai trong chúng tôi bi giết cả.
- Tôi muốn trở nên mạnh mẽ hơn. Để ngăn chặn tình huống đáng buồn đó xảy ra.
- Sau đó Slash Dog-san nói với tôi, người đang nghĩ đến những điều tiêu cực bên trong đầu mình.
- "Sekiryuutei, hôm nay cậu cũng sẽ luyện tập cá nhân chứ?"
- "Hả? À, vâng. Nó thì sao a?"
- "Tôi đã được Azazel đề nghị thay Kiba Yuuto lo cho cậu và nhóm này, vậy liệu có ổn không nếu tôi đảm nhận vai trò này?"
- -! Thật hay đùa vậy!? Đ-Điều đó chắc chắn làm cho tôi hạnh phúc! Nó còn cả là một vinh dự!
- Tôi gật đầu lia lịa và nắm lấy tay của Slash Dog-san.
- "Làm ơn! Hiếm khi có dịp để có một người sở hữu Longinus làm đối thủ để luyện tập cả! "

Đây là một cơ hội tốt. Có thể rèn luyện với một người sở hữu Longinus sẽ trở thành một trải nghiệm tuyệt vời cho tôi và tất cả mọi người trong nhóm Gremory!

Các chủ nhân của Longinus mà tôi đã chiến đấu chống lại tất cả đều là kẻ thù sau tất cả Đó là lý do tại sao tôi không thể luyện tập với một người sở hữu Longinus một cách dễ dàng được.

Joker người bên cạnh anh kia cũng giơ tay lên.

"À, tôi nghĩ Michael-sama cũng đã ra lệnh tôi làm như thế. Sekiryuutei-dono, và nhóm Gremory, các bạn thấy sao nếu tôi cũng làm người tập luyện cùng các cậu?"

Kinh ngạc làm sao! Cơ hội từ trên trời rơi sao hả trời!? Một điều như vậy cũng có thể xảy ra sao!?

"Ngay cả Joker ư!? Làm ơn đi! Em có nghe Sensei nói! Anh mạnh như Tào Tháo, đúng không?"

Joker nghiêng đầu khi câu hỏi của tôi.

"Hmm, tôi đoán tôi đáp ứng tất cả các yêu cầu nhỉ? À, đúng rồi cậu không phải dùng kính ngữ khi nói chuyện với tôi đâu. Tôi dỡ mấy chuyện đó lắm. Chỉ cần gọi tôi là Dulio. Tôi cũng sẽ gọi cậu là Isedon."

Như vậy, Joker-Dulio, cho tôi một cái bắt tay thân thiện.

Anh ta hành động vô tư lự, nhưng anh ta không giống người xấu. Slash Dog cũng tương tự.

Xenovia và Irina đang cháy bỏng đảm mê sau khi gặp cảnh này.

"Điều này sẽ tốt đây. Có những người sở hữu Longinus làm đối thủ cho việc tập luyện của mình là cái gì đó không xảy ra thường xuyên. Tôi hơi phấn khích chút!"

"Cậu nói đúng; Tớ cũng muốn tăng cường sức mạnh của thiên thần của mình nữa!"

"Phải, thiên thần tự xưng nên học một thiên thần là như thế nào từ Joker đi."

"Coi nào! Xenovia, cậu cũng nên học cách sử dụng các kỹ năng từ Slash Dog-san đi!"

"Cả hai người các cậu đều thực sự cuốn theo chuyện này! Tớ cũng sẽ tập luyện kết hợp giữa tớ với Fafnir-san!"

Cảnh tượng Asia đang theo dõi Xenovia và Irina đang tranh cãi với nhau bằng đôi mắt hiền từ. Vâng, bộ ba Giáo hội hôm nay cũng rất là năng động.

Sona-kaichou nói khi giơ tay lên.

"Nếu các cậu đồng ý, tớ cũng muốn người dùng Vritra của bọn tớ tham gia, các cậu thấy thế nào? Tớ cũng muốn cậu ta đạt được Balance Breaker sớm, vì vậy sẽ có khả năngcao để cậu ta đạt được nó cùng các thành viên."

Joker gật đầu trong khi mim cười.

"Cũng được thôi. Vậy là có cả Long Vương tham gia . "

Vậy là huấn luyện Breaker Balance cho cậu ta à. Rốt cuộc, có ba người sở hữu Longinus kể cả tôi.

Saji, yên nghỉ nhé! Tôi sẽ không nương tay đâu! (Rip Saji)

Trong khi tất cả mọi người bắt đầu nóng lên với những lời nói của Joker Dulio và Slash Dog Ikuse Tobio-san, Sơ Griselda nói.

"Kể từ khi bọn khủng bố tiến hành những hành động bí ẩn hơn trước đây, chúng ta phải tăng cường sức mạnh của giới trẻ ở mỗi phe. Thật không may, phần lớn những người có sức mạnh lại là những người có chức vị cao, vì vậy họ cũng ở trong tình thế khó có thể hành động vì các vấn đề chính trị. Chúng ta không thể để mất các vị thần và đặc biệt là thần đứng đầu của mỗi phe được. Đó là lý do tại sao chúng tôi cần những người như các bạn những người trẻ tuổi mạnh mẽ có thể cử đến bất kỳ nơi nào. Vì vậy, xin hãy cho chúng tôi mượn sức mạnh của mọi người, không chỉ vì Tam Đại Thế Lực, mà còn vì các phe phái và cả con người nữa. Chúng tôi sẽ cho các bạn sự hỗ trợ tốt nhất có thể."

Sơ Griselda cúi đầu. Sau đó tôi nói với Sơ Griselda.

"Xin Sơ Griselda hãy ngẩng đầu lên đi ạ. Bọn em sẽ làm điều đó khi thời khắc đến. Sau cùng hòa bình là điều tốt nhất."

Vâng thành thật mà nói tôi sẽ có lối sống dâm dê và an nhàn với những cô gái này, nhưng khi trở thành một Sekiryuutei khiến tôi bị kéo vào nhiều tình cảnh.

Con đường để trở thành Vua Harem thật không phải dễ. Nhưng tôi vẫn phải đạt được điều đó.

..... Rias, Asia, Akeno-san, Koneko-chan, Kiba, Xenovia, Gasper, Irina, Rossweisse-san, Ravel, Ophis, Azazel-sensei và các thành viên của hội học sinh nữa. Tôi không thể chịu nổikhi nhìn thấy những người gần gũi với tôi buồn bã hoặc khóc than.

Có thể sẽ có một viễn cảnh như vậy trong tương lai. Nhưng để có thể sống yên bình với mọi người, tôi sẽ làm hết sức mình và làm mọi thứ có thể.

Trong khi tìm ra một giải pháp mới, Joker Dulio lấy đồ ngọt trên bàn mà không hỏi và sau đó nói.

"Một cuộc gặp như thế này giữa những người trẻ tuổi của mỗi phe đã được bàn bạc gần đây. Michael-sama từng nói rằng thật đau lòng khi để Ise-don và mọi người ở đây phải luôn chiến đấu. Vì vậy, tôi đoán không có gì xấu khi các người trẻ tuổi làm quen với nhau cả."

Sensei, Michael-san, cám ơn các ông rất nhiều! Có Joker và Slash Dog làm người tập luyện cùng! Điều này hơn cả ủng hộ nữa! Đây chắc chắn là một vinh dự khi cả Thiên đường và nhà Grigori đều gửi đi các chiến binh trẻ tuổi của họ!

Tôi sau đó hét lên sau gia tăng tinh thần của mình.

"Được rồi! Hãy bắt đầu ngay việc luyện tập của tất cả chúng ta nào!"

[Yeah \sim !]

Xenovia và những người khác hô lên sau lời tôi nói, nhưng Sonakaichou lại nói một cách từ tốn.

"Không, trước đó chúng ta phải thảo luận về những gì chúng ta sẽ làm từ giờ phút này."

ồ, đúng rồi he.

Vâng đó là cách mỗi thứ diễn ra ở tư gia Hyoudou này.

Bây giờ, tôi tự hỏi Rias, Kiba, và Sensei, đang ở đâu trong lãnh địa của tộc Vampire.

Tôi hy vọng không có chuyện gì xảy đến với họ.

Tập 15 - Hiệp Sĩ Bóng Đêm của Sunny Spot

Azazel 1

Thị trấn được bao phủ bởi sương mù dày đặc.

Tôi, Azazel,đang có mặt trong lãnh thổ của ma cà rồng phe Carmilla. Đây là thị trấn trong thành của phe Carmillacó thể đây khu trung tâm trong lãnh thổ. Những ma cà rồng của phe Carmilla sống ở đây.

Người ta thường nghĩ rằng ma cà rồng thích sống trong những tòa nhà có phong cách thời Trung Cổ của châu Âu đó là một cách nghĩ quá cổ hủ, nhưng cũng khônghẳn là vậy.

Thị trấn có các tòa nhà mang dángvẻ hiện đại được xây dựng quanh lâu đài của tổ tiên của họ Carmilla. Các ngôi nhà của người dân trong khu dân cư cũng là những ngôi nhà kiểu hiện đại. Nhưng có vẻ rằng ma cà rồng thuần chủng, những kẻ có quyền hànhở nơi đây thì sống trong những dinh thự to lớn và cổ kính.

Dĩ nhiên là tất cả các tòa nhà chỉ có vài cửa sổ như thể họ đang cự tuyệtánh mặt trờithứ cũng là điểm yếu của họ, và thậm chí nếu có cửa sổ họ cũng đóng kín nó.

Mà có một sương mù dày đặc như thế này. Ánh mặt trời cũngkhông rọi xuống đến thị trấn này được ngay cả vào buổi trưa.

Hiện giờ đang đúng buổi trưa luôn. Ma cà rồng là những cư dân của màn đêm nên bây giờhọ đang ngủ. Cũng có những người di chuyển vào giữa trưa; tuy nhiên họ mặc quần áo dày để tránh da bị phơi ra. Họ chắc sợ ánh sáng mặt trời lắm, mặc dù đã có màn sương. Thậm chí còn có những người đang đi bằng ô tô. Những vật dụng của người dân và trang thiết bị của thị trấn không khác gì những thứ ở thế giới con người. Chắc vì đa số người dân ở đây từng là con người. Có thể nói nó tương tự nơi sinh sống của nhữngác quýtái sinh ở Âm giới.

Màn sương mà tôiđang nói đến là khả năng của ma cà rồng.Ngắn gọn là ma cà rồng có thể kiểm soát sương mù. Nếu đó là một ma cà rồng thượng cấp, kẻ đóthậm chí có thể tạo mộtmàn sương có thể bao phủ một thị trấn một mình.

Làn sương có thể được dùng như là một màn chắn và để tìm kiếm kẻ

thù. Có lẽ nó không có nhiều đặc điểm như làn sương củakẻ dùng sương mùGeorge, tuy nhiên một ma cà rồng có thể bao phủ cả thị trấn này bằng cách sử dụng sương mù phải là một kẻ nào đó rất mạnh.

Tôi tiến vào nơi này một mình sau khi chia tay với Rias. Nó tọa lạc trên vùng núi với một vách ngăn rộng lớn, và chỗnày cũng tách biệt với thế giới loài người. Địa điểm này là thế đấy.

Nhân đây, khu vực chính được sử dụng bởi phe Tepes cũng không xa nơi đây. Mặc dù có vẻ như cả hai bên đã tạo ra một ranh giới, việc đó đóng vai trò như biên giới quốc gia giữa bọn họ.

Không khí tôi thở ra cũng là màu trắng. Romania là một quốc gia có sự chuyển mùa như Nhật Bản. Nếu ở Nhật vừa đến mùa đông, thì tương tự ở đây cũng là mùa đông. Tuy nhiên, đất nước này lạnh hơn Nhật Bản. Với nhiệt độ này, cũng không có gì lạ nếu có những nơi có tuyết rơi.

Bây giờ thì lí do tại sao tôi quan sát cảnh vật cực kì nhàm chán như thế này đây là vì......

"Việc này thật tẻ nhạt"

Tôi đang độc thoại. Tôi hiệnngồi trong một quán café.Kiếm được quán café hiếm hoi mở cửa vào buổi trưa này, vì vậy tôi đang uống trà ở sân thượng tầng hai như thế này đây.

Mặc dù tôi nói trà, nó thực sự không phải là máu. Đó là trà đen với một hương vịnồng nàn mà ngay cả ma cà rồng cũng thích. Người ta nói rằng dòng máu của ma cà rồng càng thuần bao nhiêu thì họ càng khác với con người về mặt vị giác. Thuần huyết về cơ bản không thểuống bất cứ thứ gì ngoài máu. Những người uống trà đen chắc là những người bị biến đổi.

Sự thật là tôi đã yêu cầu một cuộc gặp với người đứng đầu Carmilla, Nữ hoàng của phe Carmilla – nhưng có vẻ tôi đã chọn nhằm thời điểm vì khi đó Nữ hoàng-sama đang họp.

Có vẻ như nó đã bị trì hoãnmột thời gian rồi, và vài ngày đã trôi qua kể từ khi tôi đến đây. Họ chào đón tôi với cách tiếp đãi VIP tại lâu đài, nhưng tôi đã quá chán nên tôi đi xuống thi trấn.

Đó là một việc khó coi đối với tôi khi hành động như kẻ vô công rỗi nghề từ khi tôi đến đây sau khi đưa ra một tuyên bốhùng hồn trước mặt Ise và những người khác.

.....Nội bộ phe Tepes hình như đang có biến. Phe Carmillachắc đãcó biện pháp đối phó với họ. Họ chắc muốn tạo cuộc gặpgỡ với tôi sauđiều đó.

Không phải là họ phớt lờ tôi đâu. Người đang ngồi đằng trước tôi lúc nàychắc là người được cử để giám sát tôi. Anh ta toát bầu không khí kiểu thế đấy.

Có nhiều khả năng, Carmilla muốn có tất cả các con bài chủ chốt trong tay để cô ta có thể sử dụng chúng nếu thời cơ tới.

Tôi chưa bao giờ nghĩ rằng cô ta sẽ cho phép đặc sứ của mình phát ngôn tuỳ thích như vậy và sau đó bỏ mặc tôi như thế này khi tôi bước vào đất nước này. Trời ạ, chắc chắn việc đó làm tôi ngạc nhiên về việc ma cà rồng hành xửtự cao tự đại làm sao.

Tôi thở dài vì tôi đang ở tình cảnh mà bản thânkhôngthểchấp nhận được-Sau đó tôi không còn cảm thấy sự hiện diện của người giám sát tôi nữa. Khi tôi liếc nhìn, người giám sát tôi đang nằm trên bàn.

Tôi nói sau khi lại thở dài.

"Thiệt tình, cậu muốn gì ở ta mà phải cất công đến tận đây vậy? - Vali?"

Người tiến đến bàn của tôi chính là Vali.

"Tôi đã cảm nhận được một sự hiện diện quen thuộc khi tôi đi gần chỗ này."

Tênđó xuất hiện đemtheo Bikou, Arthur, và Fenri.

"Ya ~ ya ~, Thống lĩnh ♪ Hay tôi nên gọi ông là Lãnh đạo nhỉ?"

"Cậu không bao giờ thay đổi, Bikou. Cậu đã làm cho anh ta thiếp đi đúng không?"

Khi tôi nhìn về phía người giám sát một cách đầy ẩn ý, con khỉ nghịch ngợm cười vui vẻ.

Cậu ta đã khiến gã ta thiếp đi với loại senjutsu nào đó.

Lý do tại sao những người này có thể đi lại tự do trong làn sương này là bởi vì họ giỏi trong việc lẽn vào. Sau cùng, họlà nhóm xuất hiện vào những thời điểm và những nơi không ngờ tớimà và cũng vì những kẻmanh nàysẽ không bi bắt bởi bất kỳ tổ chức nào.

"Vậy, cậu có việc gì đó cần tới tôi à?"

Khi tôi hỏi, những ngườinày ngồi xuống và bắt đầu nói chuyện.

"Phải, nó liên quan đến đám Ác Long."

Điều mà Vali nói đến đầu tiên là về việc họ đã gặp phải Ác Long

..... Tôi hỏi Vali sau khi nghe mọi thứ.

"Vậy Aži Dahāka có mạnh không?"

Trong khi uống trà, Vali cười và trả lời.

".....Xem ra hắn ta ít nhấtsẽ có tínhgiải trí hơn Pluto."

..... Vậy Aži Dahāka ít nhất cũng mạnh hơn Pluto.

Bikou nói tiếp

"Đúng thế, con rồng điên đó, hắn mạnh đấy,. Hắn ta chắc chắn là kẻ mạnh nhất trong số những con rồng tôi từng giao đấu. Không có gì đáng sợ hơn những đối thủ không bao giờ gục ngã."

"Ngay cả Grendel cũng có vẻ khá khó nhằn."

Arthur cũng nói theo như vậy.

Vì những kẻ đi khắp nơi tìm kiếm những kình địch đang nói ra điều này, do đó có thể xác định rằng sức mạnh của những con rồng đó rất đáng nể.

Sau đó tôi nói.

"Các quỷ trẻ tuổi của bọn ta cũng đã có một trận chiến khó khăn hơn dự kiến. Những gã này đã trải qua sự phát triển bất thườngmà cũngcó một "trận khó nhọc" quả là một tình huống khá xấu."

Vali hỏi trong khi nháp nháy một bên lông mày của mình.

"Đúng như tôi dự đoán, sự tái sinh của Ác Long là do Chén Thánh nhỉ? Điều đó đảo loạnsự sống, phải không? Liệu nó có thể tái sinh được người chết không?"

Mà cũngbình thường khi có những nghi ngờ như vậy. Đúng vậy, đây rõ ràng là một tình huống liên quan đến Chén Thánh.

Chén Thánh là một Longinus có thể thay đổi quy luật của sự sống.

Không lầm thì những kẻ đứng đầutrong phe Carmilla đang tạo một vụ ầm ỉ vì nó.

"Vị trí của linh hồn và nơi chúng sẽ đi tới khác nhau ở mỗi tôn giáo cũng như ý nghĩa và cách thức chúng được đối đãi Nhưng hồi sinh hoàn toàn là một điều không bình thường."

Ngay cả việc hồi sinh của Ise cứ như một phép lạ vậy mất cơ thể gốc của mình và phải nhập vào một cái mới.

Một khi linh hồn của bạn tan biến, bạn không thể trở về thực tại một cách dễ dàng như vậy. Nên thật đáng trân trọng đối với những linh hồn đã hoàn thành nghĩa vu và đinh mênh rời khỏi cơ thể của mình.

Mặc dù sẽ là chuyện khác nếu bạn có kỹ thuật, năng lực và tồn tại nơi bạn có thể làm điều gì đó với linh hồn của bạn.

Một lần nữa, cũng có những cuộc hồi sinh bằng cách sử dụng hệ thống chuyển sinh của Quỷ và Thiên thần. Vâng, cả hai đều cần phải ở trong trạng thái người đó vừamới qua đời.

Vali híp đôi mắt lại.

"-Lũ Ác Long có khác biệt không nhỉ?"

.....Nói chung bọn chúng rất khó nhằn.

Tôi nói trong khi chồng các khối đường.

"...... Vritra đã cắt linh hồn của mình thành nhiều mảnhđể có thể hồi sinh.Phán đoán từ điểm đó, nếu cậu có cái của nợ gọi là "Longinus" mà Thiên Chúa trong Kinh thánh đã để lai, thì"

"Và có thể nói rằng nó ở một cấp độ hoàn toàn khác biệt nếu nó là một dạng Balance Breakerẩn."

Tôi gật đầu trước những lời của Vali nói sau tôi.

Bikou nói trong khi chống cằm.

"Nếu trong trường hợp đó nó có nghĩa là phe ma cà rồng sở hữu Chén Thánh có dính liếu với Lữ đoàn Khaos đúng không ?"

Cũng không lạ nếu phe của Carmilla biết về tình cảnh của phe Tepes

trước cả. Họ chắc nghĩ rằng dùng đến Gasper, người có mối liên hệ với Valerie Tepes,kẻ nắm giữ Chén Thánh làthứ hiệu quả nhất cho việc đó.Họ chắc đã cho rằng cô ấy (edit: chỉ Valerie) sẽ lơ là phòng bị nếu đó là Gasper.

Ngay khi nhìn vào thôi bạn có thể nói rằng Valerie đúng là một hiện hữu.

Chúng tôi có thể hiểu lý do họbắt đầu đàm phán với chúng tôi, những ngườihọ đã khước từ cho đến lúc nàynhư một nỗi vướng bận với họ chỉvì ma cà rồng không thể đối phó được Valerie và Lữ đoàn Khaos dính líuvới cô ta được.

Họ đã tìm gặp chúng tôi trong khi vẫn coi thường chúng tôi vì bản tính tự phụcủa họ, hoặc là họ có kế hoạch lợi dụng chúng tôi và nhân tất cả phần tốt trong khi đứng nhìn?

Có rất nhiều điều tôi không biết Gasper, nói thật, bạn có thể cho rằng cô gái tên Valerie người cho bạn cáicảm giác mắc nợ......đang được bao phủ trong việc gì đó thực sự nghiêm trọng.

Và sự ầm ỉ mà phe Carmilla đang tạo ra kể từ khi tôi đến đây có nghĩa là đã có biến bên trong phe Tepes.

Tôi lo lắng về Rias và Kiba. Đúng như tôi nghĩ, tôi có lễ nên gọi Ise và những người khác

-Sau đó tôi nhận thấy sự thay đổi trong đám này.

Kuroka và Le Fay không có ở đây.

"Này, Vali. Con mèo hư và nhỏ phù thuỷ đâu rồi?"

Khi tôi hỏi, Vali nói trong khi nhún vai.

"Họ đang ở chỗ Hyoudou Issei"

Hmm? Chuyện gì vậy trời?

"Cậu bị đần độn à? Trời, chuyện đó xảy ra vì cậu không quan tâm đến họ đấy, cậu biết không hả?"

Tôi chỉ nói đùa nhưng tên này lại trả lờilà "Có thể là đúng thiệt" mà không cảm thấy bị xúc phạm.

.....Thực sự có vẻ như cậu ta chẳng thèmbận tâm. Trời ạ, tôi phải nói rằng sự thiếu hứng thú với phụ nữ của cậu ta là tột đỉnh luôn

rồi. Cậu ta như thế này kể từ khi còn nhỏ lận. Cậuta thậm chí còn không chút mảy mây quan tâm đến chuyện lãng mạnnữa.

..... Không phải là cậu ta ghét phụ nữ. Nếu là vậy, cậu ta sẽ không cho Kuroka và Le Fay đồng hành cùng đâu.

Cậu ta làm tôi lo lắng ngược với Ise.

Bikou bắt đầu cười một cách hùng hồn

"Không sao đâu, Thống lĩnh. Cả Kuroka và Le Fay sẽ đến đâynếu có chuyện gì xảy ra với bọn tôi. Ngoài ra, ông biết không họ nói rằng chơi với Sekiryuutei rất vui đấy? Ông có biết không ông anh trai của em ấy đang cảm thấy yên tâm đấy?"

Bikou liếc nhìn Arthur một cách đầy ẩn ý

"Vâng, thật lòng mà nói Le Fay sẽ an toàn nếu tôi để em ấy ở bên cạnh cậu ta. Tôi nghĩ rằng sẽ tốt cho emấy khi cho con bé trở vềcuộc sống bình thường.Ngay cả khi em ấy không thể trở về hoàn toàn, em ấy sẽ có thể có một cuộc sống gần với điều đó nếu em ấy ở cùng phe Sekiryuutei-dono, có thểnói nơi đó như là một đặc khu vậy. Ngay cả cựu Thống lĩnh dường như sau cùng ông cũng sẽ xem xét điều đó."(Edit:gã em gái luôn)

Vậy đó là cách cậuphản ứng đóhả. Thật là, tên kiếm sĩ này không có lỗi. Nhưnglà vậy đấy. Có vẻ như tên này rất yêu thương em gái mình mặc dù là một tên cuồng chiến đấu. Sau đó tôi nói với Arthur.

"Ta sẽ đảm bảo rằng không một ai đụngvào em cậukhi nhỏ ở đó. Trừ việc, liệu cậuít nhất cân nhắc đến việc làm thế nào khi Ise và mọi người sẽ xuất hiện với những kẻ khác? (Edit: là mấy tay xem Vali như khủng bố ấy) Sẽ có rắc rối nếu họ bị bắt gặphợp tác với các cậu một cách cởi mở như thế này."

Arthur cũng đồng tình lời tôi nói bằng cách nói "Đã hiểu".

MàKuroka và Le Fay có vẻ đang ở trọmiễn phí ở chỗ đó Anh chàng Ise đó, phải có thêm bao nhiêu ứng viên nhân tình thì cậu ta mới bị thuyết phục đây?(Edit: hiểu là bao nhiêu em nữa lão Issei mới thấy đủ) Mặc dù vậy họ đang vây quanh cậu ta trước cả khi cậuta nhận ra nó

Có lẽ lần sau tôi nên làm một vụ cá cược với Sirzechs trong việcthẳng nhóc đó sẽ có bao nhiều con trong tương lai. Trans: Nhiều vãi ra:))

Khi tôi suy nghĩ về những điều như vậy, Bikou lấy ra một thứ gì đó từ hành lý của mình. -Là mì ly.

Và cậu ta cũng đã chuẩn bị nồi nước khi tôi ko chú ý rồi. Bikou hỏi tôi trong khi chuẩn bị.

"Cựu thống lĩnh muốn cái nào? Cái màu đỏ? Cáimàu xanh lá? Hayloại yakisobasố lượng lớn?"

Cậu ta chắc hẳn đem nhiều mì ăn liền bên mình. Và tất cả những thứ này đều là hàng Nhật. Chắc chắn món mì ly ở Nhật có vị ngon nhất. Trans: Thèm mì ly Handy quá

"Vây cho ta cái màu xanh lá đi. Ta dù sao cũng thích mì soba mà."

Tôi sẽ ăn cùng với đám này vì tôi hơi đói rồi.

Bikou lại bắt đầu cười.

"Ò, có vẻ như ông đã quen thuộc với hương vị của Nhật Bản nhỉ. Được thôi. Vali, Arthur, tui ông thích cái nào?"

Tôi hỏi trong khi theo dõi đám nàyvô tưchọn món mìcủa mình.

"Tôi chưa bao giờ nghĩ rằng nhóm của Hakuryuukou-sama đi nhiều nơi lại ăn mì ăn liền. Không cómột ai trong các cậu biết nấu nướng à?"

Bikou vẫy tay dữ dội.

"Le Fay là người làm việc đó. Nếu em ấy không ở đây, thì bữa ăn của chúng tôi sẽ thay đổi thành thức ăn nhanh ngay lập tức. Mà tôi yêu thích mì và cả Vali và Arthur cũng không phàn nàn về những gì họ ăn."

Tôi không biết phải nói gì sau khi nhìn thấy Vali mở các gói gia vị bên cạnh tôi. Arthur cũng nói thêm"Tôi sẽ không phàn nàn nếu trà đen là hàng nhất phẩm", và ấm trà của cậu ta đã sẵn sàng.

Fenrirthì có ly mỳ đặt trước mặt cu cậu một cách thô thiển, vì vậy tôi có thể cảm nhận được bầu không khí không thể giải thích được toát ra từ con thú này. Mặc dù chú ta đã nhỏ hơn hình dạng quái vật to lớn trước đó, nhưng các người có biết rằngđây là một quái vật huyền thoại không? Một ly mì cho Fenrir à!(Trans: Tội chú cẩu thật)

..... Chỉ cần đánh giá từ tình cảnh này thôi, tôi bắt đầu nghĩ đến

việc Sekiryuutei đang ăn ba bữa ăn hàng ngày do những người vợ và tình nhâncó địa vị cao hơn cậu ta nấu cho ăn.(Edit: vote thiến)

Trời, đám này thậm chí không có chútgì lo lắng. Đây là lãnh địa của ma cà rồng đó. Có lẽ chúng không tự ý thứcđược về việc mình là một nhóm bị truy mãchăng?

Không phải, lũ này chắc là không biết luôn. Những tên này sau cùng làmột lũ đần mà.

Tuy nhiên, hành trình của Vali đi tìm kình địchlà một sở thích bệnh hoạn. Tôi không bao giờ nghĩ rằng nó cũng sẽ liên quan đến bọn quái vật bị diệt trừ Liệu ảnh hưởng của tôi đối với cậu ta quá mạnh? Tôi có một cảm xúc lẫn lộn với vai trò là người đã nuôi dạy cậu ta.

Tôi nhớ rồi, những gã này đã chọn người nào đó làm cố vấn cho Albion bằng cách để Tôn Ngộ Không thế hệ đầu tiên giới thiệu chúng với một ai đó. Đây là chuyện tôi nghe sau này, nhưng những bọn này thực sự-.

Tập 15 - Hiệp Sĩ Bóng Đêm của Sunny Spot

Life 5 - Chứng nhận của Sói

Ta là một con sói có thể nuốt chứng các vị thần. Tên ta là Fenrir.

Hiện tại, ta đang rơi vào một tình cảnh khá là rắc rối.

Lí do là vì hai người đồng đội của ta đã bị phong ấn bởi những kẻ đã đột kích bọn ta ngay từ đầu cuộc chiến.

"Kakaka! Đúng là một tên Tôn Ngộ Không thảm hại! Đúng không, nhỉ Đại Huynh?"

"Shishishi! Chuẩn rồi đấy! Chẳng thể ngờ chúng ta lại có thể bắt được một tên nữa đấy, Tiểu Đệ!"

Hai tên Yêu Quái đội lốt kẻ đang khoác lên mình bộ giáp của những chiến binh cổ trang Trung Hoa—. Chúng còn đang trưng ra cái nụ cười đầy khó ưa đó nữa.

Sau khi bị bọn chúng tấn công, hai người đồng đội đáng thương của ta đã bị chúng bắt đi mất rồi. Đúng là tồi tệ mà.

"Chúng ta nên làm gì bây giờ, Fenrir-chan?"

Người bạn chí cốt của ta, Quý cô Le Fay, cũng đang bối rối.

Sao mọi chuyện lại thành thế này ư?

Để ta lùi thời gian lại một chút nhé.

Chiến đấu trước kẻ thù mạnh, thách thức những hiện tượng chưa được biết đến hoặc chưa ai vượt qua là một mục tiêu trong chuyến phiêu lưu của bọn ta.

Hôm nay, bọn ta lại đặt chân đến một nơi cách xa những ngọn núi thuộc Trung Hoa nơi con người sinh sống.

Khung cảnh của hẻm núi, nơi sương mù bao phủ những cột đá tạo ra một bầu không khí khác lạ đến mức sẽ chẳng có gì bất ngờ nếu có vị ẩn sĩ nào đó sống tại nơi đây. Chúng ta chỉ có thể thấy quang cảnh này tại Trung Hoa mà thôi.

Và đẳng sau nơi đây là thứ chúng ta đang kiếm tìm trong chuyến đi này.

"Ah, toàn núi với núi thôi. Sương mù ở đây cũng dày kinh khủng. Này, chúng ta không thể vượt qua chỗ này với cân đầu vân của mi sao, Bikou?"

Người phụ nữ vừa than phiền, một Nekomata tên là Kuroka. Cô ta có mái tóc đen dài và mặc bộ kimono cũng màu đen.

Cô ta chuyên về các lĩnh vực liên quan đến kĩ thuật như sức mạnh của quỷ, hiền nhân thuật và ảo ảnh thuật (Edit: Senjutsu và Youjutsu), vì vậy cô ta có tiềm năng rất lớn. Cô ta đã được chuyển sinh thành Quỷ, tuy nhiên, cô ta giết chính chủ nhân của mình, và bỗng dưng trở thành một thành viên của nhóm trên đường chạy trốn.

Đối với ta, con Nekomata này chỉ là một cục rắc rối.

Cô ta có thực lực, ta thừa nhận điều này. Nhưng cách suy nghĩ của cô ta quá đơn giản và dễ dãi. Hơn nữa cô ta còn thiếu tế nhị một cách quá đáng.

Trong thâm tâm ta, con mèo này xếp hạng thấp trong cách phân chia tầng lớp của bọn ta. Không thể nào ta lại xếp cô ta ngang hàng với mình. Để xem cô ta là một kẻ cao quý hơn mình lai càng không thể.

Cái cách phân chia tầng lớp này được chính ta quyết định. Lòng tự tôn của ta còn lớn hơn lí trí của mình ,và đó là cách ta sắp xếp mọi thứ.

Cho dù ta có được sinh ra theo một cách kỳ lạ và dù ta có trí tuệ, nó vẫn có nghĩa là ta là một con sói cô độc. Ta chẳng có vấn đề gì về việc đó và đã sớm chấp nhận nó như cách sống của riêng mình rồi.

Nghe tiếng than phiền của con mèo kia, con Yêu Quái hình khỉ mặt đần (mà nó cũng đần thật) thở dài.

"Ôn ào quá đấy. Chỉ huy của chúng ta đã ra lệnh cho chúng ta đi bộ tới điểm đến, nên không thể làm gì khác cả. Hơn nữa, người tạo ra màn sương này là một ẩn sĩ hay tương tự như vậy. Nếu tôi mà dùng mấy cái thuật không cần thiết thì chỉ bị mấy kẻ ẩn sĩ đó bắt được thôi."

Kẻ đang mang bộ giáp Trung Hoa cổ.—Bikou. Nó chỉ nhìn giống một con người ở vẻ bề ngoài, nhưng thật ra nó là một con quỷ kế thừa dòng máu của kẻ danh bất hư truyền Tôn Ngộ Không.—Dù là nhìn nó

chẳng giống đã kế thừa thứ gì cả.

Nó luôn luôn cười, bị ảnh hưởng bởi nền văn hóa hiện tại, và hơn hết là nó luôn tận hưởng mấy việc đó. Cách nó ăn ở và lối sống của nó chẳng có tí thanh lịch nào. Nó là một con khỉ tầm thường mà ta chẳng muốn ai biết nó là đồng đội của ta.

Lẽ dĩ nhiên là con khỉ này có thứ hạng ở dưới đáy. Ta xếp nó dưới con mèo kia. Ta còn chẳng muốn nghĩ tới chuyện nó ngang hàng với ta. Thậm chí ta sẽ nổi trận lôi đình nếu có ai nhắc về chuyện đó.

"Thôi thì, đi dạo một chút trong khi tận hưởng khung cảnh này cũng không tệ."

Cái người ăn mặc như một quý ông là Arthur Pendragon. Cậu là hậu duệ của một vị anh hùng, Vua Arthur, và là chủ nhân của Thánh Vương Kiếm, Collbrande. Bộ đồ cậu đang mặc không phù hợp với thời tiết lắm vì cậu đang mặc một bộ vest và cả cặp kính đó khi đang đi trong một ngọn núi như bây giờ.

Cậu ta luôn luôn nhẹ nhàng, và ta còn chẳng thể cảm nhận chút thần thái nào của Vua Arthur từ người cậu.....nhưng cậu chẳng khi nào hạ thấp cảnh giác. Dù là lúc ta nói chuyện với cậu, ta vẫn cảm nhận sự "trống rỗng" bên trong cậu ta.

Người này chắc hẳn chẳng có chút hứng thú gì tới mọi thứ xung quanh trừ cái mà cậu cho là thú vị. Tuy nhiên, một khi đã vào chiến trường thì cậu luôn mang đến sự tàn bạo và chuẩn xác không ai sánh bằng. Cậu ta đối mặt mọi tình huống với cái đầu lạnh băng. Điều đó khiến cậu ta thật đáng sợ, và cũng thật có ích như một người đồng hành cùng ta.

Theo ta, cậu ta được xếp hạng khá cao. Để làm một người cùng ta chu du, cậu ta có đầy đủ phẩm chất và năng lực cần thiết.

"Mọi người, làm ơn đợi em với....."

Người đến hơi trễ một chút là cô gái chuyên về ma pháp, –Le Fay. Cô có ngoại hình giống một phù thủy với cái mũ chóp và áo choàng.

Cô là em gái của Arthur người tôi vừa nhắc đến. Có lẽ vì họ là anh em ruột nên vẻ ngoài của họ gợi tả lẫn nhau, tuy nhiên, có thể nói rằng tính cách của họ trái ngược nhau hoàn toàn. Cô chẳng toát ra sự lạnh lùng giống anh trai mình, mà cô là người luôn mẩm cười trong nhóm.

Không giống như những thành viên khác, cô chẳng có chút xấu xa nào bên trong mình cả. Thế nhưng, giống như anh trai mình, cô cũng mang cái cảm giác kì lạ làm ta không thể nắm được những thứ đang xảy ra trong cô. Dù là cũng không có vẻ là cô tính làm chuyện gì xấu cả.

Món thịt rau củ cô ấy làm riêng cho ta rất là ngon miệng, và đó là thứ có giá trị tinh thần rất lớn cho ta khi đi cùng bọn họ.

Vì lí do đó, ta xem cô ta như người bạn thân thiết của mình. Ta thường được nhờ bảo vệ cô ấy, và có thể nói cô là người ta tiếp xúc nhiều nhất.

.....Tuy nhiên, giống như lời của con khỉ và con mèo, lớp sương mù này chẳng hề vơi đi chút nào, và đang làm những giác quan của ta ù lì đi. Ta có thể cảm nhận sự chán nản trên người mình, và nó dường như đang bao phủ khắp người ta. Nơi đây chắc chắn đã bị ai đó chiếm lấy rồi.

Ta không cảm thấy mùi gì kì lạ cả. Nhưng mà, có ánh mắt của ai đó.....không phải nó, nhưng có cảm giác khó chịu gì đó trên da thịt ta như đang bị ai đó quan sát và chộp lấy vậy.

Khả năng cảm nhận của ta đã bị hạn chế–. Mọi người ở đây buộc phải di chuyển trong khi nhớ rõ điều đó.

Thường thì bọn ta sẽ chẳng bao giờ làm mấy điều ngu ngốc như lộ diện ở nơi chắc chắn bị kẻ khác tìm thấy. Dù sao thì mạng sống của chúng ta cũng đã bị nhắm tới bởi quá nhiều phe phái rồi.

Do cuộc chiến lần trước khi mà chúng ta đã thể hiện rõ sự chênh lệch với phe Anh hùng, bọn ta đã bị nhắm đến bởi Lữ đoàn Khaos, mà vốn là nơi chúng ta có chút quan hệ. Vì lẽ đó, khả năng chính của bọn ta là ẩn mình.

Bọn ta tiếp cận cái hẻm núi này do có vài chuyện đã xảy ra.

"Tôi thấy cái cảm giác trên da thịt tôi lúc này cũng không đến nỗi khó chịu."

Người nói ra mấy từ ngữ đầy khí phách đó là-.

Một thanh niên trẻ với mái tóc ánh kim pha đen xuất hiện phía sau ta trong tĩnh lặng.

''Bầu không khí của ngọn núi nơi mà chẳng có gì lạ nếu chúng ta bị

ai đó bất thình lình tấn công, việc đó cũng không tệ đâu. Có một nét kì lạ trong đám sương này...... tức là chúng ta đã xâm nhập vào lãnh địa của ai đó rồi. Khu vực chưa ai từng khám phá của đất nước này khá thú vị đấy, chỉ riêng không khí của ngọn núi này và đám sương mù đã đủ cho tôi hứng thú rồi."

Người cuối cùng được ta nhắc đến trong nhóm này là Vali. Một con người vô song đầy sức mạnh được được thừa hưởng dòng máu của Lucifer chính gốc cũng như đoạt được một trong sức mạnh của hai Thiên Long, Bạch Long Đế Vương.

Cái [khí] và áp lực toả ra xung quanh người cậu, cho thấy cậu đứng ở một vị trí hoàn toàn khác so với phần còn lại của nhóm được thành lập bởi những cá thể ác quỷ. Trong ánh mắt đó là sự khao khát chiến đấu vươn lên trong biển lửa dù nó cháy dữ tợn hay hiền hòa.

Người đã giải phóng bản năng của ta khỏi bàn tay của cha ta Chúa tể Hắc ám Loki là cậu ấy. Ta vốn là răng nanh của cha mình. Nanh vuốt của ta là một cấm thuật có thể gây ra những vết thương chí mạng cho các vị thần.

Ta đã là một đứa con phục tùng quá mức cha mình Loki,-không, ta đã trở thành nô lệ của ông, không hơn không kém. Ta chỉ đơn giản làm theo những mệnh lệnh từ cha mình; Ta xé xác những kẻ địch của mình, và cắn nát cơ thể của chúng. Ta đã từng tin rằng mục đích sống của mình chỉ có vậy.

Tuy nhiên, người đã phá bỏ cái ý nghĩ đó sử dụng sợi xích ma thuật Gleipnir, Excalibur Ruler, và Juggernaut Drive là Vali.

Thứ mà cậu ấy tìm kiếm từ ta là—sự đồng hành của ta. Cậu muốn sử dụng nanh vuốt của ta cho trận chiến mà cậu đang tìm kiếm với các vị thần, coi ta như vũ khí để tấn công và thương lượng.

Ta đặt niềm tin vào cậu ấy như là người chỉ huy của bọn ta. Ít nhất, người duy nhất có thể điều khiển được con mèo lắm chuyện và con khỉ nghịch ngợm kia là Vali.

Ta tự tìm đến nhóm này sau khi rời khỏi nơi ở của cha mình.....

Ta đã mất đi phần lớn sức mạnh và da thịt để giúp Vali và mọi người, tuy nhiên.....

Người đang xoa đầu tôi là Quý cô Le Fay.

"Mình sẽ chẳng gọi được Go-kun ra với từng này sương mù đâu."

Cô nói vậy trong khi nhìn quanh đám sương dày đặc.

Đúng rồi. Vẫn còn một cá nhân nữa trong nhóm này.

Gogmagog. Một vũ khí cổ đại—một con golem khổng lồ. Vì cái cơ thể to lớn đó, không có nhiều nơi cho nó xuất hiện, vì vậy nó thường ở trong một không gian khác mà ta chia sẻ cho nó. Nếu bọn ta cần nó, thì một trong số Vali, Quý cô Le Fay hoặc con Mèo có thể triệu hồi nó.

Thường thì nó được dùng để bảo vệ Quý cô Le Fay do cô hay bị nhắm tới để trừ khử.....dù tôi cũng có vai trò tương tự.

Con khỉ đang đi trước mặt tôi cúi xuống và thở dài.

"Nhưng mọi người biết đấy, tôi thực sự thắc mắc nếu người đó có ở đây không. Người mà chúng ta đang tìm kiếm ấy....."

Con mèo đập vào đầu con khí.

"Ngươi đang lảm nhảm gì đấy? Đây là sân nhà của ngươi đấy. Không phải người chúng ta đang tìm sống trong hẻm núi này à?"

"Cô cũng biết là tôi chỉ nghe lại từ mấy bô lão đời đầu và tôi chưa từng gặp người đó mà?"

Như lời con khỉ nói, bọn ta đã gặp Tôn Ngộ Không đời đầu và trao đổi vài câu hỏi.

Trong số đó, có một người được nhắc đến vì một lí do nhất định.

Cái lí do đó là-.

Vali lẩm bẩm như đang tự nói chuyện.

"Chúng ta sắp tới rồi, Albion. Ông thấy thế nào?"

Sau đó, một giọng nói của một người không có cơ thể phát ra như thể ông đang truyền âm thẳng vào tâm trí bọn ta.

[.....Ùm. Dòng khí ta cảm nhận được từ làn sương này khá khó chịu, nhưng nó không gây trở ngại gì.]

Giọng nói này thuộc về một Thiên Long trú ngụ trong cơ thể Vali, Bạch Long Đế Vương Albion. Đôi khi ông đáp lại lời của Vali và nói để cho bọn ta có thể nghe được. Còn phần lớn thì hai người họ chỉ giao tiếp thông qua ý thức của mình nên không ai khác có thể nghe

thấy.

"Người cố vấn mà Đệ Nhất giới thiệu cho chúng ta chắc chắn ở đằng sau lớp sương này."

Vali nhìn vào lớp sương dày đặc mà cậu không thể nhìn qua được.

Đúng, bọn ta tới đây vì lí do đó. Bọn ta tới để nhận một vài lời khuyên cho Albion.

Bạch Long Đế Vương Albion đã chiến đấu với Xích Long Đế Vương Ddraig với đầy sự anh dũng trong quá khứ, và nhận lại sự căm thù của những tồn tại như Thần hoặc những kẻ có liên quan đến bóng tối. Lí do hai con rồng được tung hoành càn quét như vậy là vì sức mạnh đứng trên tất cả các loài rồng và không cá thể siêu nhiên nào có thể lại gần chúng. Do đó, Tam Đại Thế Lực đã hợp lực lại để tiêu diệt chúng và phong ấn chúng vào những thứ gọi là Sacred Gear......

Giọng của Albion yếu ớt đến mức những từ ngữ vốn đầy sự tự cao đã không còn.

Lí do đến từ đối thủ của ông ta, Xích Long Đế Vương.

Trong kỷ nguyên hiện tại, người là đối thủ truyền kiếp của Albion và Vali là một tên biến thái vô đối. Một tên biến thái luôn bám theo phụ nữ mọi lúc mọi nơi đó là Xích Long Đế Vương. Việc sự thật đó đã bóp nát con tim đầy sự kiêu hãnh và cao quý của Bạch Long Đế Vương làm, chỉ cần tưởng tượng nó thôi cũng làm ta kinh hãi.

Nếu đối thủ truyền kiếp của ta là một tên quái dị chỉ chú ý tới ngực và mông của phụ nữ thì.....

Chỉ nghĩ về nó đã làm cơ thể ta tràn ngập sự giận dữ và thất vọng. Ngay cả ta, người chẳng dính dáng gì tới việc này, cũng cảm thấy như vậy. Nên chắc chắn nó đã đảo lộn mọi thứ bên trong của Thiên Long Albion.

Khi ta nghe kể lại về việc cô gái thuộc lớp Quỷ cao cấp của nhà Gremory bắn những chùm sáng ra từ ngực để bổ sung sức mạnh cho Xích Long Đế Vương đương nhiệm, ta nghe điều đó như sét đánh ngang tai.

Trên thực tế, Albion vốn đã chứng kiến toàn bộ cảnh đó đã sốc đến mức bị chứng mất khả giao tiếp. Tâm lí của Albion tan vỡ đến mức Vali cần tốn kha khá thời gian để trang bị hết bộ giáp Thiên Long. Ta chưa bao giờ nghe thấy chuyện loài rồng bị mất khả năng giao tiếp

cả.

Thế có phải việc Vali thua Cao Cao, kẻ đứng đầu của phe Anh hùng là do sự dâm dục của Xích Long Đế Vương làm Albion mất kết nối với cậu?—đó là những gì mà con mèo và con khỉ nói đùa......Đến ta cũng nghĩ đó là một lí do có cơ sở.....hay chỉ là ta nghĩ quá nhiều thôi nhỉ?

Trong khi ta đang suy nghĩ về việc đó, con mèo với vẻ ngoài mệt mỏi bắt đầu than phiền với con khỉ.

"Ngay từ đầu, chẳng phải đó là do mấy cái thuật yếu xìu của Bikou làm chúng ta phải đi bộ trong đám sương này sao?"

"Này, cô đang tự sướng với mấy cái thuật vô dụng của cô và đổ lỗi cho tôi à, Kuroka!? Sao cô không thử dùng cặp ngực bò sữa đó như một Switch Princess bằng cách bắn một chùm tia sáng ra và đưa chúng ta ra khỏi lớp sương này!?"

"Ngươi nói cái gì cơ!? Đừng có mà đánh đồng bộ ngực của ta với mấy cái thứ dụng cụ phát năng lượng đó!"

Hai đứa ngốc, con mèo và con khỉ, bắt đầu cãi nhau và lườm cháy mặt đối phương......Chuyện này xảy ra như cơm bữa vậy. Chúng cứ cãi nhau về mấy thứ vô nghĩa suốt và phá hỏng bầu không khí của cả nhóm.

[.....Ng-Ngực.....haahaa.....Rias Gremory ở gần đây sao.....?]

"Bình tĩnh nào Albion. Rias Gremory không có đây đâu. Rias Gremory chỉ gợi đến ngực thôi sao? Ông có biết giọng ông đang run rẩy không.....?"

Albion, người vừa nghe cuộc nói chuyện của con mèo và con khỉ, đột nhiên hô hấp nặng nề hơn. Ngay cả Vali cũng trở nên nghiêm trọng do sự thay đổi của người đồng hành của mình.

Có vẻ tình hình của Albion đang dần xấu hơn. Sẽ tốt hơn nếu bọn ta có thể tìm thấy người cố vấn đó sớm nhất có thể.

_!

.....Ta cảm thấy sự hiện diện của ai đó đang tới trước mặt mình. Không phải sự mập mờ và gấp gáp của một người đang chạy trong màn sương, mà là sự hiện diện rõ ràng của ai đó. Có thể những người còn lại cũng đã cảm nhận được điều đó, nên họ hướng về cùng

một nơi. Ta cũng im lặng nhìn về phía trước.

Một cái vóng dần xuất hiện từ trong màn sương. Người vừa xuất hiện trong khi làm làn sương biến mất là—một bô lão trong bộ đồ Phật giáo.

Ông hỏi với thái độ mềm mỏng.

"—Tất cả các vị là người được chọn à? Bần Tăng đã được thông báo bởi Tôn Ngộ Không – Đấu Chiến Thắng Phật.

Có vẻ người bọn ta cần tìm đã tìm đến đây trước rồi.

Phần 2

Nơi bọn ta dừng lại từ sự chỉ dẫn của người đàn ông là một cái cabin đơn giản làm từ đá. Nội thất bên trong cũng có nguồn gốc từ các vật liệu cơ bản, và chỉ có những dụng cụ cho mức sống cơ bản với ít tác dung.

Mấy cái dụng cụ cũng khá cũ rồi, và phần lớn được làm từ các nguyên liệu như gỗ và tre. Những dụng cụ kim loại duy nhất là cái kéo và ấm trà.

"Xin hãy đi hướng này."

Người đó đưa chúng tôi vào một căn phòng có một cái giường khám. Vali ngồi xuống trước mặt người đàn ông, còn ta đến một góc phòng. Quý cô Le Fay im lặng ngồi xuống cạnh ta.

Ta chuyển ánh nhìn tới người đàn ông lớn tuổi đó......Đúng là một người kiệm lời. Những cử chỉ của ông cũng đầy bình thản mà ta không thể cảm nhận bất kì sự chần chừ nào mà chỉ có một sự thanh bình từ ông.

"Vậy thì, chúng ta bắt đầu chứ? Làm ơn quay lưng lại cho Bần Tăng xem nào. Thiên Long trú ngụ ở đó, đúng chứ?"

Người đàn ông đặt lòng bàn tay lên lưng của Vali, nơi Đôi cánh Ánh sáng xuất hiện.

"Tôi cần sự giúp đỡ của ngài. -Đường tăng đại sư-dono."

Nghe lời Vali nói, người đàn ông mỉm cười.

"Oh, cậu không cần phải gọi tên Bần Tăng một cách trang trọng thế đâu, Thí chủ hiểu chứ?"

- "Vậy thì Huyền Trang Tam Tạng-dono—tôi có nên gọi ngài như thế không?"
- Người một thời được gọi là sư thầyHuyền Trang Tam Tạng lắc đầu trước lời của Vali.
- "Fufufu, Thí chủ không cần thêm Tam Tạng đâu. Cứ gọi là Huyền Trang là được rồi."
- Đường Tam Tạng nói vậy với nụ cười hiền hòa. Không, có lẽ chính xác hơn nếu gọi ông là Cựu Phật Tử Đường Huyền Trang Đường Tăng
- Đúng vậy, đây chính là vị sư thầy khét tiếng được lưu lại trong truyền thuyết Tây Du Kí. Vị Hoà Thượng đã kiếm tìm quyển kinh thánh, và đến được Tây Thiên nhờ vào Đệ Nhất Tôn Ngộ Không, một trong Ngũ Long Đế Yu-Long (Edit: Yu-Long là con ngựa mà Tam tạng cưỡi đi thỉnh kinh đấy), và những đồ đê của ông.
- Ông là người đã thành công mang về quyển kinh thánh sau chuyến đi đó, và đã trở thành Phật qua nhiều thành tựu. Dù vậy ta cũng chẳng ngờ việc ông lại sống ẩn mình trong một dãy núi kín đáo với lớp sương dày đặc này.....
- Vị Đức Phật này chính là người cố vấn mà Tôn Ngộ Không đầu tiên đã gợi ý cho Albion.
- [Bệnh tim của Thiên Long à..... À, có một người có thể giúp được đấy. Được rồi, ta sẽ nhắc chuyện này với người đó.]
- Xích Long Đế Vương Ddraig người cũng đang nhận sự tư vấn ở đâu đó. Chuyện này xảy ra là do Albion đã đề nghị tìm một người cố vấn khác cho Ddraig.
- "Giờ thì, hãy thảo luận một chút, Rồng Vanishing."
- [.....Trông cậy vào ông.]
- "Bần Tăng cũng cần thông tin về tình trạng của Thiên Long từ Thí chủ như chủ thể của nó nữa."
- "Tất nhiên rồi."
- Cứ như vậy, màn tư vấn có chút kì quái của Đường Tam Tạng bắt đầu.
- Đầu tiên, Albion bắt đầu giải thích vì sao dạo này nó không được

khỏe và lí do gây ra nó. Nó nói thẳng ra vì sao kẻ thù truyền kiếp của nó ở trong tình trạng đó và nó đã bị nhấn chìm bởi sự kinh hoàng và buồn bã.

Thật khó để diễn tả hoàn cảnh của nó. Sau cùng, nửa còn lại của hai Thiên Long đầy kiêu hãnh cũng đang giải thích những bận tâm của mình cho ai đó khác. Một cảnh tượng chẳng bao giờ xảy ra. Giống loài tối thượng của thế giới được xem là hiện thân của sức mạnh và kiêu hãnh, một con Rồng, đang tuôn ra những thứ nó cất giữ trong lòng..... Ta thật sự chẳng biết nói gì cả.

Đường Tănglắng nghe câu chuyện của Albion và gật đầu.

"Bần Tăng hiểu rồi, vậy là kẻ thù truyền kiếp của ông là một kẻ phụ thuộc vào phụ nữ, và nó ngày càng trở nên tệ hơn. Nên ông trở nên buồn và tuyệt vọng."

[......Nếu chuyện chỉ có thế, ta chỉ cần đơn thuần kệ xác con rồng đỏ kia. Nhưng mà chuyện đó còn ảnh hưởng đến ta..... Kẻ lãnh đạo những vị thần Bắc Âu còn gọi ta là......M-Mông Long Đế Vương...... uuuu,buoooooooon.....]

.....Nó đau thương đến mức ta chẳng thể nhìn nổi. Con Rồng thần thánh Bạch Long Đế Vương đang điên cuồng khóc la.

Ngay cả Bạch Long Đế Vương đương nhiệm là Vali cũng im lặng, và khép mắt lại. Hẳn phải khó khăn lắm để tìm ra những lời an ủi cho Albion.

Thành thật, những cảm xúc của ta cũng đang hỗn loạn. Con mèo và con khỉ đang nhìn đi chỗ khác và có vẻ chúng đang cố gắng không cười phá lên..... Chúng chẳng thay đổi gì trong chuyện làm mấy cái hành động thô lỗ.

Đường Tam Tạng đáp lại đầy lịch sự cho câu chuyện của Albion.

"Do thời gian mà ông tồn tại đã gần với vĩnh hằng, và vì đây là lần đầu ông trải nghiệm điều này, có lẽ ông không biết làm sao để đối phó với nó. Bần Tăng cũng không thể khuyên ông mặc kệ đối thủ truyền kiếp Xích Long Đế Vương được. Sau cùng, ông ấy cũng đang chịu nỗi khổ giống ông và điều đó khiến Xích Long là đồng chí của ông."

[.....Chịu đưng cùng một nỗi khổ.....đồng chí.....Ddraig.....]

"Đúng vậy, từ những gì Bần Tăng biết được, Xích Long cũng có—

không, ông ấy phải có nhiều mối bận tâm hơn ông. Bần Tăng nghĩ cũng không phải nói quá để nghĩ rằng Xích Long là người duy nhất hiểu được ông, đúng không? Có thể là một ý hay để tâm sự với Xích Long Đế Vương một lần để giải quyết mọi chuyện."

[.....Nói chuyện với Ddraig.....huh. Còn cả nỗi khổ cả hai đang chia sẻ.....ta chưa từng nghĩ đến chuyện đó. Nếu ta suy nghĩ về nó, hắn ta cũng giống ta thật. Ta thậm chí đã có sự thù ghét hắn, nghĩ rằng mọi chuyện đều do hắn gây ra. Nhưng ta sai rồi......Hắn cũng là một nạn nhân của Xích Long Đế Vương đương nhiệm—]

Có thể là chỉ mình ta, nhưng có lẽ sức sống đã trở lại những lời nói của Albion. Có vẻ cuộc nói chuyện này với Đường Tam Tạng đã hiệu quả. Có vẻ lạ để ta, Fenrir, nói ra điều này, nhưng thật khó để hiểu được toàn bộ cách mà tâm lí của một con Rồng được tạo thành. Chúng vừa kiêu hãnh và ngạo mạn đến mức không nghe theo bất kì mệnh lệnh này, nhưng chúng cũng có những phần mỏng manh như những gì chúng vừa cho bon ta thấy.

.....Người anh em của ta "Mộng Long" Midgardsormr cũng là một con rồng cực kì khó hiểu. Dù được tính là một Long Vương, nó chẳng có tí tự hào gì về cái danh đó và chỉ đơn giản là một thứ lười chảy thây. Chắc hẳn nó vẫn còn đang đợi chờ tận thế ở đáy đại dương.

Vali thở dài.

"Huyền Trang-dono, nhân dịp này tôi muốn hỏi ông một câu. Sự thật là kí ức của những kiếp trước của Bạch Long Đế Vương đang cãi vã nhau để thành lập "Tổ chức những nạn nhân của Xích Long Đế Vương".....vậy tôi nên làm gì?

Vali hỏi Đường Tăng.

Tổ chức những nạn nhân của Xích Long Đế Vương–. Vậy là sẽ có sự thành lập của một thứ như vậy bên trong Sacred Gear của Bạch Long Đế Vương......Mối quan hệ giữa hai Thiên Long của thời đại này đúng là phức tạp.

".....Pupu! Cô nghe chứ, Kuroka? Tổ chức những nạn nhân của Xích Long Đế Vương là cái quái gì cơ chứ!?"

"T-Thật là thú vị-nyan.....! Mối quan hệ của Sekiryuutei-chin và Vali chẳng phải là đối thủ mà là một kho báu đầy trò đùa!"

Con khỉ và con mèo phá lên cười vì không thể nào kìm lại được nữa.....Chúng cười nhiều đến mức ta muốn đá chúng ra khỏi cái

cabin này.

Có vẻ Đường Tăng cũng có chút bối rối để tìm cách đáp lại.

"Để xem nào. Đi xa đến vậy là không cần thiết, Thí chủ không nghĩ thế sao? Dù sao thì, hôm nay Bần Tăng sẽ nghe chuyện của Thiên Long."

Màn tư vấn của Đường Tam Tạng kéo dài thêm ba tiếng nữa.

"Bần Tăngsẽ đi làm một ít thuốc cho ông ấy, vì vậy vui lòng đợi một chút."

Cuộc bàn luận đã kết thúc và Đường Tam Tạng lấy ra mấy cái chai chứa thuốc và thảo dược khô rồi trộn chúng với nhau.

Cách Đường Tăngnói chuyện đúng là hoàn mỹ. Một con Rồng—hơn nữa là một Thiên Long, được tư vấn một cách bình yên trong khi biết tính cách của một con Rồng vốn là một loài hiếm được giao tiếp.

Albion nói hết ra những lo lắng của mình cho Đường Tăng mà không làm gián đoạn câu chuyện của mình từ đầu đến cuối. Nó ở trong một trạng thái mà cả Vali cũng thấy an tâm để Đường Tăng lo liệu cả buổi tư vấn.

Đã ba mươi phút từ khi Đường Tăng bắt đầu pha chế thuốc. Vali nhận một cái túi giấy từ ông có chứa loại thuốc vừa được bào chế. Đường Tăngbắt đầu giải thích về nó.

"Thí chủ phải cho cái bột màu nâu đã hòa tan với nước vào nơi Sacred Gear của Thí chủ xuất hiện—nói cách khác là lưng của Thí chủ. Bần Tăng chắc nó sẽ có hiệu quả chỉ với từng đó việc. Cái lá cháy màu nâu sẽ có tác dụng nếu Thí chủ ăn nó sau khi ủ trà nó. Nó có tác dụng làm Thí chủ cảm thấy tâm hồn thanh thản hơn và giúp Thí chủ bình tâm lại."

"Sẽ không sao nếu tôi uống luôn phần nước trà chứ?"

"Hoàn toàn bình thường. Hãy trở lại sau khi Thí chủ dùng hết chỗ thuốc đó.

Vali nói sau khi hỏi thêm hai ba câu nữa.

"Tôi mong ông sẽ lắng nghe câu chuyện của Albion khi chúng tôi đến thường xuyên, nhưng tôi không thể đảm bảo sẽ đến đúng giờ đã định do lớp sương đó.

Những gì Vali đã nói là hợp lí. Ta chắc chắn muốn tránh chuyện bị lạc trong đám sương va mất vài tiếng đi bộ vì nó.

Đường Tăng nói.

"Đây là lớp ngăn cách thế giới bên ngoài và ngôi làng bí mật nơi những Yêu Quái ẩn sĩ trú ngụ. Lớp sương quanh khu vực này được tạo ra bởi một thuật đặc biệt để ngăn chặn những con Yêu Quái còn nhỏ và độc ác khỏi việc gây rối tới thế giới con người. Nó tạo ra những hiệu ứng lên cả tâm trí của và cơ thể của những con Yêu Quái yếu và Yêu Quái tập sự chỉ bằng cách chạm vào chúng. Các vị ở đây có thể vượt qua lớp sương đó chứng tỏ sức mạnh khá lớn trong từng người. Bần Tăng cũng sẽ chỉ con đường mà không mấy ẩn sĩ sẽ chú ý tới sự hiện diện của các vị. Vì vậy hãy đi theo lối đó sau này.

Vậy là có cả mấy ảnh hưởng đó trong lớp sương này. Chắc là năng lực của bọn ta không hoạt động tốt là do đó.

Nhưng ta chưa bao giờ nghĩ rằng sẽ có một thế giới của Youkai ở bên kia thế giới......Ta đã từng nghe về một thế giới như vậy ở sâu trong các ngọn núi, nhưng chưa từng nghĩ nó sẽ nằm ở nơi này. Đây chắc chắn là thông tin quan trọng cho nhóm bọn ta vốn đang tìm thêm những đối thủ mạnh mẽ. Ngay bây giờ, từng người cũng đang sôi sục nhiệt huyết chiến đấu sau chỉ vì lời nói đó.

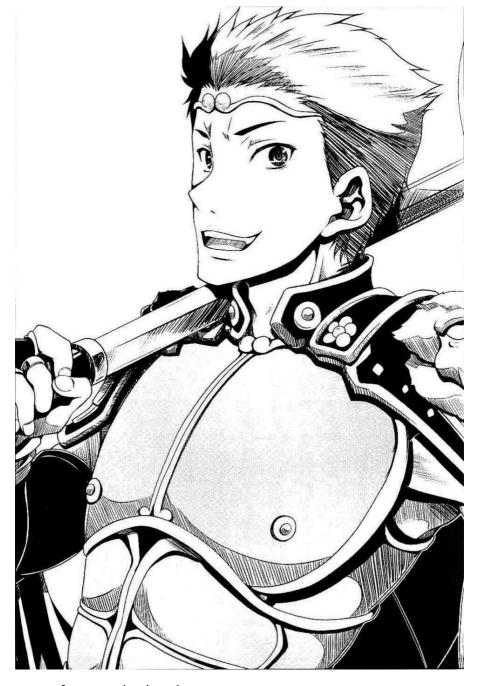
"Đây không phải đất mẹ của ngươi sao? Ít ra ngươi cũng phải biết được nhiêu đó thứ chứ -nya"

Con mèo đang châm chọc con khỉ. Con khỉ gãi đầu trong khi cười giả lả để lảng tránh chuyện đó.

"Thì, có nhiều nơi mà Yêu Quái sinh sống trong thế giới này. Với cả, quê nhà của tôi không có sương mù như vậy. Ngôi làng đó đầy rẫy mấy kẻ đần độn nên nó khá yên bình, và tôi là đứa duy nhất quậy phá. Những con Yêu Quái ở đây có vẻ bạo lực hơn.

Thấy sự phản ứng của Bikou, Đường Tăng cười mỉm.

"Ngươi đúng là gợi đến Đệ Nhất. Ta đã nghĩ thế ngay từ đầu rồi, Đặc biệt khuôn mặt lúc ngươi cười thì giống y hệt hắn ta."

Con khỉ trông bối rối thấy rõ sau khi nghe câu nói đó.

"T-thật đấy à, Đại sư!? Ngài đang nói là tôi sẽ trở thành con khỉ già như thế sao.....!?"

Ta nghĩ ông ấy đang khen nó, nhưng vì nó thật sự đần độn, nó đã bị

- sốc khi nghe lời Đường Tăng. Đây là thời điểm nó nên rời đi.
- -Đột nhiên tai của con mèo dựng đứng lên, và Arthur đang lặng lẽ quan sát nhìn về hướng lối vào với cái nghiến răng.
-Ta cũng cảm thấy nó. Có ai đó xuất hiện ở đầu kia của lối vào. Hai sự hiện diện bí ẩn đang dần dần tiếp cận cái cabin này.
- Mọi người đều đã nhận ra sự khác thường, và đều vào trạng thái cảnh giác.
- Ngay lập tức, hai sự hiện diện ngoài cửa tạo ra một tiếng động lớn và phá vỡ sự im lặng.
- "Ra ngoài."
- "Bước ra ngoài mau!"
- Những giọng nói đó thuộc về hai người đàn ông. Chúng đang cố gắng gọi ra người sở hữu cái cabin này.
- Có vẻ Đường Tăng biết được giọng nói đó thuộc về ai và bắt đầu cười cười,
- Bọn ta cũng rời khỏi cái cabin bằng cách đi theo vị sư kia người vừa mở cửa và bước ra ngoài. Những kẻ đang đứng đợi ở ngoài cabin là —hai tên Yêu Quái hình người đang mặc bộ giáp từng được dùng bởi những chiến binh cổ trang Trung Hoa. Cả hai đều có khuôn mặt và dáng dấp giống nhau. Có một cái sừng vươn dài ra khỏi đầu của chúng, móng vuốt của chúng dài và sắc nhọn, đôi mắt to kì dị, và cái miệng to với những cái răng nanh lộ ra ngoài. Chiều cao của chúng tựa tựa với một tên đàn ông loài người.
- Một tên có khắc chữ "Kin(Vàng)", tên còn lại có khắc chữ "Gin(Bạc)" trên giáp của chúng.
- Cả hai tên này đều đang làm quá mọi chuyện lên—chúng đang tạo dáng và hét vào mặt bọn ta.
- "Chính là ta, Kim Giác đây!"
- "Còn ta chẳng thể lẫn vào đâu là Ngân Giác!!"
- Bọn ta đã làm tốt màn trình diễn này rồi, cái mặt bọn chúng thể hiện rõ điều đó.
- Nhìn thấy cả hai bọn chúng, Vali cười thương hại còn con khỉ xoa

xoa trán.

".....Nghiêm túc đấy à? Tôi chẳng thể ngờ sẽ gặp lại chúng ở đây...... Đây chính là Kim Giác và Ngân Giác......!"

Cặp anh em Yêu Quai1 từng xuất hiện trong "Tây Du Ký"—chính là Kim Giác và Ngân Giác. Chúng chắc chắn không phải là hai tên giả mạo mà là hàng chính gốc. Yêu khí quanh người chúng khá mạnh và ta không thể tìm thấy sơ hở nào trong sự phòng vệ của chúng mặc dù chúng cứ làm mấy cái từ thế kì lạ.

Đường Tăng mỉm cười khi thấy bọn chúng. Nó giống như ông đang giải quyết sự có mặt của mấy tên nhóc nghịch ngợm vậy. Dựa vào phản ứng của ông, đây không phải lần đầu bọn chúng đến đây.

"Ôi chà, nếu đó không phải là Kim Giác và Ngân Giác. Hai vị lại ghé qua để giết thời gian à?"

Thấy nụ cười của vị sư, Kim Giác và Ngân Giác cười to không có chút sợ hãi nào.

"Kakaka, hôm nay sẽ là lần cuối ông nói thế với bọn ta, Đường Huyền Trang!"

"Shishishi, hôm nay sẽ là lần cuối ông có thể tự tin như vậy, Đường Huyền Trang!"

Hai tên đó thủ thế như thể chúng đang định tỉ thí với Đường Tăng.

Con khỉ bước ra trước Đường Tăng, và đối mặt với Kim Giác và Ngân Giác.

"Không thể nào tin được. Tôi chẳng ngờ sẽ lại gặp lại hai tên này...... Thế, cậu muốn làm gì, Vali? Quất luônkhông?"

Con khỉ hỏi chỉ huy của nó, nhưng Kim Giác và Ngân Giác phản ứng lại bằng một biểu cảm nghi ngờ với sự hiện diện của Bikou.

"Này, ngươi có quan hệ gì với "Tề Thiên Đại Thánh" không?"

"Sai rồi,Đại Huynh. Tên này tỏa ra khí giống y hệt "Tề Thiên Đại Thánh"!"

Có vẻ chúng đã hiểu được một chút về danh tính của con khỉ. Có thể là đúng nếu cả hai tỏa ra cùng một loại khí. Đây là một phản ứng bình thường với những kẻ biết về Tôn Ngộ Không đời đầu.

"Thì, cũng chẳng có gì phải giấu cả. Ta chính là truyền nhân của Tôn Ngộ Không."

Con khỉ tự cho mình là một kẻ cao quý như thể cơn sốc nó mới nhận không hề tồn tại vậy......Đúng là một kẻ ranh ma. Đúng như ta nghĩ, nó là tên thấp kém nhất cả bọn.

Vali bước lên phía trước và hỏi hai tên Yêu Quái.

"Đúng lúc đấy. Kim Giác, Ngân Giác, ta có chuyện muốn hỏi hai người đây."

Có thể chúng đã cảm nhận được khí của Hakuryuukou, nên Kim Giác và Ngân Giác làm bộ mặt ngưng trọng.

"Mgh,Tiểu đệ. Con Rồng này không có loại khí thông thường!"

"Đúng vậy, Đại Huynh. Con Rồng này tỏa ra một loại khí thật mạnh mẽ!"

Có vẻ chúng đã hiểu được sức mạnh của người tên Vali mà không cần động tay động chân. Đúng như mong đợi từ hai Yêu Quái từng xuất hiện trong truyền thuyết.

Vali hỏi không chút vướng bận.

"—Ta đang tìm kiếm ngọn núi được cho là nơi ở của Thái Tử Natra. Ta chắc chắn sẽ thích thú với hai ngươi hơn nếu hai ngươi nói cho ta vị trí ngọn núi đó đấy."

Đúng rồi, Thái Tử Natra. Đó là một trong những đối thủ mạnh mà Vali và bọn ta đang theo đuổi. Ông là một vị Phật xuất hiện trong hai trên bốn tiểu thuyết thần bí hay nhất Trung Hoa, "Tây Du Kí" và "Anh Hùng Phong Thần Bảng". Ông là vị Chiến Thần hùng mạnh đã mặc qua biết bao bô giáp Thần và áp đảo hàng loạt cuộc chiến.

Nói về sức mạnh chiến đấu, ông là một đối thủ mạnh mẽ được xếp ngang hàng hay thậm chí vượt qua cả Tôn Ngộ Không đời đầu. Bọn ta nhận được thông tin rằng ông đôi khi hạ sơn từ núi Sumeru để xuất hiện tại một nơi sâu thẳm trong một ngọn núi đâu đó trên quốc gia này.

"Kakaka."

"Shishishi."

Hai tên Youkai chỉ nhìn nhau và lại cười gan dạ. Bọn ta có thể xem

- đó là việc chúng biết ông ấy ở đâu, nhưng.....
- Có lẽ vì đã bị chọc giận bởi tiếng cười của Kim Giác và Ngân Giác, Bikou thủ thế và gọi ra cây Thiết Bảng của mình.
- "Thì, dùng bạo lực để tra hỏi chúng cũng không phải ý tệ"
- Nó đã trở thành một tình huống phù hợp với bọn ta. Giải quyết vấn đề bằng vũ lực. Chuyện này xảy ra như cơm bữa.
- ".....Chúng tôi có thể làm một trận với mấy người này chứ, Đại sư?"
- Bikou xác nhận lại với Đường Tăng để phòng hờ.
- "Được, quan sát lại sức mạnh của Tôn Ngộ Không sau chừng đó năm không phải ý tệ đâu."
- Vị sư bất ngờ chấp thuận điều đó. Ông ấy có vẻ khá rộng lượng đấy. Ta chẳng thể thấy được một Đại sư quyền lực đã thắt chặt cái vòng kim cô mỗi khi Tôn Ngộ Không làm điều gì sai trái. Có lẽ tính cách của ông đã mềm mỏng hơn khi từ một Hoà thương trở thành Phật.
- "Fufufu, vậy có lẽ Kuroka-oneesan đây nên giúp Bikou một tay nhỉ nya."
- Người đứng bên cạnh con khỉ là con mèo Kuroka. Con khỉ lộ rõ vẻ nhàm chán khi nghe thấy lời đó.
- "Nghiêm túc đấy, mình tôi là đủ trị hai tên này rồi. Lùi lại đi Kuroka. Trong lớp sương này, cô không chỉ không dùng được Hiền nhân thuật, mà cả sức mạnh ác quỷ lẫn Ảo ảnh thuật cũng không xài được nốt. Không như em gái của cô, không phải cô tệ chuyện cận chiến lắm sao?"
- "Nfufu) Nếu cần thiết, ta sẽ ổn thôi miễn là ta có thể cho chúng nếm Miêu Quyền của mình –nyan"
- Cả hai con khỉ và con mèo đều đang cố gắng tận hưởng cuộc chiến với hai tên Yêu Quái xuất hiện trong Bốn tiểu thuyết huyền bí nổi tiếng, nhưng mà.....
- Kim Giác và Ngân Giác chỉ nở một nụ cười gian tà. Chúng lần lượt chỉ vào Bikou và Kuroka.
- "Vậy tên đó là Bikou.....còn bên kia là Kuroka?"
- Chúng kiểm tra tên của hai đứa kia, nhưng.....nếu trí nhớ của ta là

đúng thì.....

"Ah? Có chuyện gì sao?"

"Nya? Chúng có hứng thú với ta sao -nya?"

Hai kẻ đó đáp lại không chút đề phòng.

Rồi Ngân Giác lấy ra cái bình hồ lô giắt trên hông mình. Chuẩn rồi, đó là-.

Và từ cái miệng của bình hồ lô xuất hiện một vòi rồng mạnh mẽ hút cả con mèo và con khỉ vào.

"Uwah! Chết dở, đây là—."

"Unyaan! Đây là cái bình hồ lô trong truyền thuyết sao!?"

Và vì cả hai đều có sơ hở trong phòng bị, chúng bị hút vào bên trong hồ lo mà chẳng thể phản kháng lại—.

.....Những thành viên còn lại chỉ có thể chết lặng trước những gì vừa xảy ra tức thì.

.....Ai đó làm ơn.....cho tôi biết sự ngu ngốc của chúng lớn đến mức nào đi?

Nếu Kim Giác và Ngân Giác giống hệt với những gì được ghi chép trong tập ký, thì chúng chính là những Yêu Quái sử dụng Ngũ Bảo Vật lấy được từ Taishang Laojun (Thái Thượng Lão Quân).

Và cái thứ nổi tiếng nhất trong số đó là—Hồng Hồ Lô. Nó là một bình hồ lô có khả năng hút những kẻ đáp lại khi được gọi tên. Kể cả ta, người xuất hiện từ Thần Thoại Bắc Âu, cũng biết điều này, và hai đứa kia lại đáp lại không mảy may suy nghĩ..... Nếu chúng có thể sử dụng toàn bộ thực lực của chúng, chúng đã có thể chiến đấu mà không phải rơi vào cảnh này.

Giống như ta nghĩ, con mèo và con khỉ là hai đứa ngốc.

Giờ chúng ta cùng trở lại câu chuyện chính.....Thế, hai đứa ngốc kia đã bị hút vào rồi, vậy bọn ta nên chiến đấu thế nào với Kim Giác và Ngân Giác đây?

Có lẽ nên đợi lệnh từ chỉ huy của bọn ta Vali.

Arthur triệu hồi ra Thánh Vương Kiếm Collbrande từ chiều không

gian khác. Nó là thanh Thánh Kiếm được bao bọc bởi một làn xung lực. Và cái hào quang mạnh mẽ đó vẫn tồn tại trong lớp sương này, thể hiện rằng nó là đỉnh cao trong các thanh thánh kiếm.

"Vali, chúng ta nên làm gì? Có nên đặt vấn đề cứu Bikou và Kuroka lên hàng đầu? Cá nhân thì tôi rất hứng thú với một trong Ngũ Bảo Vật chúng sở hữu, Thất Tinh Kiếm."

Arthur liếc qua hông của Kim Giác nơi có một thanh kiếm giắt vào đó. Ta nghe rằng nó có khả năng nghiền nát tà ác và làm Yêu Quái hàng phục chúng.

"Thật là, sự thiếu cảnh giác của Bikou và Kuroka đúng là đau đầu mà."

Sau khi Vali tạo ra hai khối sức mạnh ác quỷ trong tay mình, cậu bắn chúng thẳng ra. Dù đó là một lượng sức mạnh ác quỷ cậu chỉ thờ ơ bắn ra, đó vẫn là sức mạnh của Bạch Long Đế Vương mạnh nhất trong lịch sử. Những kẻ không có sức mạnh sẽ bốc hơi ngay khi chạm vào chúng. Tuy nhiên—.

Kim Giác lấy ra một cái quạt to nhìn như cái lá từ sau lưng mình và vung nó.

"Quạt Ba Tiêu!" (edit: Thiết Phiến đâu giữ bảo bối kiểu gì vậy)

Cái quạt khổng lồ đó tạo ra một làn gió mạnh đến mức tạm thời làm tan biến lớp sương quanh đây, đồng thời làm chệch hướng phát bắn quỷ năng của Vali ra một hướng xa hơn.

.....Một trong năm Ngũ Bảo Vật chúng sở hữu, Quạt Ba Tiêu. Đó là một cây quạt có thể khiến bất cứ ai bay đi. Có vẻ Vali hơi sốc trước việc này.

"Đúng như tôi nghĩ, một đòn không nghiêm túc chẳng thể nào chạm tới chúng. Đúng là những Yêu Quái trong truyền thuyết. Chúng rõ ràng có sức mạnh để đánh bại được Tôn Ngộ Không đời đầu.

"Hmm, có vẻ con Rồng này hiểu sức mạnh của chúng ta rõ hơn con mèo và tên kế thừa Tôn Ngộ Không, Tiểu Đệ à."

"Hmm, có vẻ con Rồng này đáng gờm hơn con mèo và tên kế thừa Tôn Ngộ Không, Thưa Đại Huynh."

Cả hai lại làm một cái dáng điệu thừa thãi một lần nữa.

" "Với Huynh Đệ nhà Giác chúng ta, các ngươi chẳng là cái đinh gì cả!""

Chúng đúng là những tên Yêu Quái có thể nói những thứ làm ta cảm thấy hài lòng.

Người đang nhìn bọn chúng trong khi cười cười là Đường Tăng.

"Vậy giờ, Thí chủ sẽ làm gì? Bần Tăng có nên nói cho Thí chủ những điểm yếu của chúng?"

Vali dang rộng Đôi cánh Ánh sáng trong khi làm Divine Dividing Scale-mail xuất hiện, và lắc đầu.

"Không cần, tôi muốn chiến đấu với kẻ thù mạnh theo cách của mình. Đó đúng là một lời đề nghị tốt, nhưng tôi sẽ tự chiến đấu với thực lực của mình. –Tôi sẽ không gây ra rắc rối gì cho ông đâu."

Nói vậy, Vali tiến lên phía trước và bắt đầu chiến đấu với Kim Giác và Ngân Giác.

Arthur nhún vai và cất Thánh đao về lại chiều không gian của nó.

"Thì, lần này tôi sẽ để cuộc chiến này cho chỉ huy, không, như là một sự hồi phục cho Albion. Le Fay, hôm nay chúng ta chỉ ngồi nhìn thôi. Dù sao thì, chúng ta sẽ cứu Bikou và Kuroka khi anh em Yêu Quái thiếu phòng bị."

"Vâng, Onii-sama. Ufufu, Vali-sama có vẻ đang tận hưởng nó. Nhỉ, Fenrir-chan?"

Ùm, cô nói đúng, Quý cô Le Fay. Ta ngồi kế Quý cô Le Fay và quyết định ngồi xem chỉ huy của bọn ta chiến đấu–.

Phần 3

"Ta sẽ hỏi một lần nữa. Thái Tử đã đi đến ngọn núi nào?"

Một lát sau, Vali đã đánh bại Kim Giác và Ngân Giác và làm bộ giáp biến mất đi trong khi hỏi lại câu đó. Anh em Yêu Quái đang bị trói lại bởi Khổn Tiên Thằng vốn là một món Bảo Bối thuộc về chúng.

Sau vài lượt trao đổi chiêu thức, chúng đã sớm nhận ra rằng Vali là một tồn tại ở một đẳng cấp khác hoàn toàn với chúng, nên chúng cố bắt cậu bằng sợi dây vốn thuộc Ngũ Bảo Vật. Sợi dây trái lại lại dùng để trói bọn chúng và khóa cử động của chúng lại.....

Dù có yêu khí và Ma Cụ mạnh mẽ, chúng lại thiếu sự phòng thủ y như Bikou và Kuroka, một điểm yếu chí tử.

.....Yêu Quái luôn bất cẩn hạ thấp phòng thủ như thế dù nắm trong tay một sức mạnh lớn sao?

".....Thái Tử đang ở một vùng đất đầy hoa sen cách đây ba hẻm núi."

".....Đúng vậy, nhắc đến Thái Tử là sẽ có hoa sen."

Kim Giác và Ngân Giác trả lời. Chúng có vẻ không cam chịu. Chắc chúng chưa hài lòng với kết quả của cuộc chiến. Rồi hai anh em Youkai hỏi Vali.

"Ngươi có tin vào sự hồi sinh của Ngưu Ma Vương như Thái tử không?"

"Ngươi có kế hoạch đánh bại Ngưu Ma Vương vừa phục sinh như Thái tử không?"

Ngưu Ma Vương-. Vua của thế giới Yếu Quái của Trung Hoa đã chiến đấu đến chết trước nhóm của Đường Tăng trong quá khứ. Theo kiến thức của ta, hắn được lưu lại là đã bị tiêu diệt.....

Vali đơn giản trưng ra nụ cười không sợ hãi.

"Đó là một câu chuyện thú vị. Ta cũng sẽ tìm hiểu thông tin về nó trên đường đi tìm Thái tử. Bọn ta đã phí quá nhiều thời gian đi tìm Crom Cruach, nhưng có vẻ bọn ta có thể tìm ra Thái tử."

Thật sự, cậu ta nở nụ cười đầy thỏa mãn mỗi khi cậu tìm được thông tin liên quan tới một đối thủ mạnh mẽ.

Sau khi Vali xác nhận chuyện đó, cậu nhìn về phía Đường Tăng.

"Đường Huyền Trang-dono, cảm ơn ông đã quan tâm tới chúng tôi. Tôi sẽ trở lại khi số thuốc đó hết. Tôi mong sẽ nhận được sự chấp thuận của ông sau những vấn đề trước đó."

Với một người nông nổi và gan dạ như Vali, đó đúng là cách hoàn hảo để tạo ra một lời yêu cầu với những kính ngữ phù hợp.

Không, cậu ta chỉ thể hiện thái độ tôn kính với những người đáng được tôn trọng. Dù là một Bạch Long Đế Vương đầy đáng sợ nhưng cũng có sự tôn trọng trong cậu.

Đường Tăng cười và gật đầu.

"Vâng, tất nhiên rồi. Dù sao hôm nay Bần Tăng đã được xem vài thứ khá thú vị rồi. Xin cứ để Kim Giác và Ngân Giác cho Bần Tăng. Fufufu, Kim Giác và Ngân Giác, chắc ta nên để hai người giúp ta với bữa tối hôm nay nhỉ?"

Hai tên Yêu Quái làm một bộ mặt khó chịu và hành động chẳng mấy vui vẻ với lời của Đường Tăng.

-Vấn đề duy nhất còn lại là-

[Ooi! Tôi chẳng quan tâm cái gì đang xảy ra, nhưng đưa bọn tôi ra khỏi đây!] [Này, chỉ huy! Cho bọn tôi ra –nya!]

Ta có thể nghe thấy giọng nói phát ra từ Hồng Hồ Lô trên tay của Quý cô Le Fay. Đúng rồi, con khỉ và con mèo vẫn đang nằm trong cái hồ lô đó.

Vali nhún vai.

"Hai ngươi nên ở trong đó một lúc đi. Kim Giác và Ngân Giác, ta sẽ mượn cái hồ lô này một chút. Nó có vẻ hữu dụng để huấn luyện hai tên hề này. Nó sẽ là nơi để chúng tự kiểm điểm lại những lỗi lầm của bản thân."

[Cậu nghiêm túc à, Vali!? Cậu đang giận đúng không!? Có phải là do bọn tôi bị hút vào cái hồ lô này!? Bọn tôi chỉ mất cảnh giác chút thôi mà! Chắc chắn bọn tôi sẽ thắng nếu tái đấu!] [Nyaan! Chỉ huy, đồ ngốc! Tôi sẽ tìm đến chỗ của Shirone ngay khi tôi ra khỏi đây –nya!]

Hai tên ngốc đang biện hộ cho việc bị đánh bại chỉ bằng cái hồ lô.

"Đúng thật, những thứ vui vẻ luôn xảy ra khi tôi ở trong nhóm này."

"Anh nói đúng, Onii-sama."

Có vẻ anh em Pendragon đang khá vui vẻ. Thì, dù ta đang đứng hình, ta cũng chẳng thấy phiền khi ở đây.

Ùm, ta còn thấy vui vẻ hơn thời gian ta ở với cha ta Loki. Đây là một đội phù hợp để ở lại nếu ta muốn giết thời gian và phục vụ sở thích của mình.

Chỉ huy của bọn ta quay sợi dây dính với cái hồ lô có con mèo và con khỉ trong đó bằng ngón tay của mình.

"Được rồi, đi tiếp tới điểm dùng tiếp theo nào."

Có vẻ chuyến du hành này sẽ còn tiếp tục dài dài.

Dài bằng số lượng những đối thủ mạnh mẽ và những bí ẩn trải đầy thế giới này-.

Tập 15 - Hiệp Sĩ Bóng Đêm của Sunny Spot

Azazel 2

Ta, Azazel, luôn nghĩ rằng vật chủ của Ddraig và Albion ở thế hệ này có thể được xếp vào loại nhọ nồi. Họ có lẽ không bao giờ ngờ rằng họ sẽ bị gọi là "Vếu Long Đế" và "Mông Long Hoàng".

"Sẽ có một ngày tôi giải quyết cuộc chiến của mình với Hyoudou Issei. Tôi chỉ hy vọng Albion rồi sẽ quen với tình trạng của Sekiryuutei."

Vali vừa nói ra một điều bất khả thi, và

[.....Không thể nào-de gozaru.]

.....chuyện đó bất khả thi đến mức cậu ta kết thúc câu nói bằng từ "gozaru".

Bikou đứng cạnh cậu ta đơn giản là cười phát lớn.

"Cứ cho là vậy đi. Chuyện này không thú vị sao? Trận quyết chiến cuối cùng giữa Vú Long và Mông Long! Này, sếp Azazel, ông có thể cho Vali vào trong chương trình tokusatsu "Vú Long" được không?"

"Ù, tôi cũng đang cân nhắc việc đó đây."

Nghe tôi trả lời như vậy —Albion hốt hoảng.

[—!Nhà ngươi đang nói rằng ta không còn được cười vào mặt tên Ddraig nữa à...... Không, tachưa lần nào cười tên màu đỏ về vấn đề này! Ta hiểu rồi, thì ra đồng đội là thế này đây! Được rồi, lần tới ta gặp Ddraig, ta sẽ chia sẽ nỗi đau khổ này cùng với hắnta.....!]

Có vẻ như có sự thay đổi sâu sắc bên trong Albion và dường như ông ta cũng đã chấp nhận chuyện đó.

Tôi chưa bao giờ nghĩ hai Thiên Long sẽ thấu hiểunhau đến mức nàyNày này, không phải cuộc chiến của các Thiên Long kết thúc trong trận này sao? Tôi chưa bao giờ nghĩ rằng lý do sẽ là Ise

Không cảm thấy chút đau buồn nào của cộng sự của mình, Vali cười một cách hùng dũng.

"Lũ Ác Long à Thú vị thật. Vậy làtôi có thể gặp được Crom Cruach, người mà tôi không thể gặp trước đâyrồi.Có vẻ như tôi sẽ tân hưởng chuyên này đây."

Vậy trận chiến điên loạn sẽ giải phóng tiềm năng của cậu ta à. Sau cùng thìcó vẻ như là cậu ta đã gây ra chuyện sâu ở trong núi

Tuy nhiên, Vali đột nhiên nhăn nhó.

"..... Azazel, về tên đứng đẳng sau sự cố này..... Chính miệng Euclid Lucifugus đã nói cho tôi đó là ai rồi."

" — !?"

Tôi bị sốc với lời thú nhận của cậu ta...... Các người đang nói với tôi rằng họ chỉ với mỗi Vali thôi à?

Vali nóimột cách đầy khinh miệtcùng với lửa hậnsục sôi trong mắtcủa câu ta.

".....Chính hắn, Azazel. Tên cặn bã đó là kẻ chủ mưu lần này!"

Từ giọng điệu đầy thù hận của Vali thì tôi chỉ có thể nghĩ tới duy nhất một gã mà thôi.

Nếu đó làsự thật, thì chúng ta sẽ không phải là những người duy nhất bị tổn thương.....!

......Tại sao hắn ta lại quyết định trỗi dậy vào lúc này......?

Tôi không thể ngừng cảm thấy cơn ớn lạnh tỏa ra từ cơ thể của mình

Tập 15 - Hiệp Sĩ Bóng Đêm của Sunny Spot

Yuuto 1

Bên ngoài tuyết đang rơi nặng hạt—

Tôi, Kiba Yuuto, hiện đang ở trong lãnh thổ của ma cà rồng, phe Tepes, nằm sâu trong Romania cùng với chủ nhân của mình là Rias Gremory.

Đây là lâu đài của nhà Vladi. Chúng tôi đã được dẫn đếncăn phòngtrong khuvực sinh hoạt của lâu đài. Khung cảnh tôi có thể nhìn thấy từ cửa sổ là tuyết trắng xoá và thị thành.

— Có thể nói đây chính là quê nhà của Gasper-kun.

Thị trấntừng chìm trong sương mù; tuy nhiên,chuyện đã dừng ngay khi tuyết bắt đầu rơi.

Tất nhiên. Làn sương dày được dùngđể ngăn ánh mặt trời, và nó được tạo ra bởi các ma cà rồng. Không cần sương mù nếu thời tiết bắt đầu có tuyết rơi.

Cá nhân tôi thì không thích làn sương với vẻ ảm đạm đó. Tôi cảm thấy không ổn lắm vì cảm giác như thể chúng đang theo dõi nhất cử nhất động của tôi vậy.

Ngạc nhiên là có vẻ như Azazel-sensei cũng càm ràm về làn sương mù. Chắc là thị trấn bên đó cũng đang chìm ngập trong làn sươngmù.

Chúng tôi được phép bước vào toà lâu đài đang được sử dụng như một căn cứ cho nhà Vladingay lập tức. Hội trưởng,sau khi gặp mặt cha của Gasper-kun và có một vài cuộc nói chuyện với ông ta, đã được phép ở lại một thời gian.

Điều đó có nghĩa là vẫn còn chuyện gì đó Hội trưởng muốn tìm hiểu. Vì vậy có vẻ là nhà Vladi không thể dễ dàng yêu cầu cô ấy từ bỏ việc đó được

Tuyết đang rơi; tuy vậy, tôi có thể nhìn thấy một tòa nhà khổng lồ từ đằng xa. Phải, đó là toà lâu đài của nhà Tepes, nguồn gốc của phe Tepes cũng như tổ tiên của họ. Nó lớn hơn nhiều so với lâu đài thuộc nhà Vladi này.

Đối với ma cà rồng, những người thuần huyết sẽ được quyền sống trong lãnh thổ bên trong cội nguồn. Vì lý do đó, có những lâu đài và dinh thựthuộc về giới quý tộc trong thành thị này. Chắc cảnh quannơi đây cũng tương tự cảnh trong thị trấn của phe Carmilla.

Tôinghe rằng cónhững người tuy là ma cà rồng thuần huyết nhưng lại sốnglặng lẽ ở những nơi hẻo lánh hơn. Tôi cũng có nghe nói những ma cà rồng thuần huyết là những kẻ dị giáo không thể hoà hợp với xã hội hiện tại của ma cà rồng

Thật bất ngờ, có lẽ những ma cà rồng đó có lẽhợp cạ với chúng tôi hơn. Tầng lớp quý tộc thuần huyết làthứ gì đó chỉ có thuần huyếtmới ca tụng thôi.

Sau đó có tiếng gõ cửa.

[Yuuto, tôi có thể vào được không?]

Đó là Hội trưởng. Khi tôi trả lời "Vâng", chủ nhân của tôi đi vào như thể cô ấy đang cảm thấy buồn chán.

Chắc đúng là cô ấy đang buồn chán rồi. Dẫu sao thì, cuộc trò chuyện của cô bị dừng lại giữa chừng mà.

Các mặt bên trong lâu đài thay đổi chỉ vài ngày trước. Đó là những điều không thể nào biết được chỉ từ vẻ ngoài và bầu không khí của họ; tuy nhiên, với sự thay đổi nhỏ nhoi từnhững người sống ở đây, chúng tôi khẳng định điều gì đó đã xảy ra. Thậm chí người đứng đầu nhà Vladi, cha của Gasper-kun, người đang lắng nghe ý kiến của Hội trưởng cũng đột nhiêntạm hoãn giữa chừngvà đi đến lâu đài của nhà Tepes.

Tuy nhiên, vì chúng tôi ởlại đây và cuộc gặp mặt với ông ấy đã được kéo dài thêmbởi ông ấy vẫn muốn đàm thoại tiếp, chúng tôi có rất nhiều thời gian rảnh rỗi. Điều duy nhất mà Hội trưởng có thể làm là đi giữa phòng của tôi và căn phòng được chuẩn bị cho cô ấy. Ngoài ra những việc khác về cơ bản là bị cấm.

Hội trưởng cũng nhìn ra ngoài cửa sổ.

"Hay là câu goi cho Ise-kun đi?"

Chủ nhân của tôi thở dài trước lời gợi ý của tôi.

"Tớ chắc chắn vào lúc nàycậu ấy đang ở trường, nên tớ không thể cứ thế gọi cho cậu ấy được. Mà gọi điện cho cậu ấy trong khi không tiến triển gì như thế này sẽ làm cho cậu ấy lo lắng thôi "

Điều đó có thể xảy ra lắm. Chúng ta đang nói về Ise-kun mà. Nếu cậu ta biết Hội trưởngở lại nhà Vladi mà không có chút tiến triển nào, có thể cậu ta sẽcho là "Các cậu đang bị quản thúc à!?"

Sự thật là chúng tôi đang trong tình trạng bị quản thúc , do đó chắc chắn rằng chúng ta không nên làm cho cậu ta lo lắng không cần thiết.

Hội trưởng đang nhìn cảnh vật bên ngoài và lẩm bẩm.

".....Chuyện này đúng là đem lại nhiều hoài niệm thật. Hôm đó cũng là một ngày tuyết rơi như thế này mà."

Buchou nói vậy. Ö, ý cậu là việc đó à.

"Tớ cũng nghĩ như vậy. Chắc là vì chỗ này gần nơi đó hơn là Nhật Bản."

Tôi đã gặp Hội trưởng cũng vào một ngày tuyết rơi như thế này—

Tập 15 - Hiệp Sĩ Bóng Đêm của Sunny Spot

Life 6 - Điều thắp sáng trong bạn

Part 1

-Tôi muốn sống.

Sự sống của tôi chuẩn bịkết thúcmột cách lặng lẽ trongkhu rừng đầy tuyết.

Là một trong những đứa trẻ được tậphợp lạicho một dự án của Nhà thờ và là một đối tượng thí nghiệm. Họ tập hợpnhững đứa trẻ kiểu như tôi, không gia đình và có năng lực đặc biệt cho dự án của họ,nhằm mục đích khiến chúng tôi có khả năng điều khiển được thánh kiếm Excalibur nhân tạo.

Mỗi ngày, ngày này qua ngày khác,lúc nào cũng có các cuộc thí nghiệm. Nó là những thí nghiệm cực kì khắc nghiệt, nhưng vì chúng tôi được bảo rằng chúng tôi sẽ trở thành một thực thể đặc biệt mà một ngày nào đó sẽ được chọn bởi Chúa, tôi và những đồng đội thậm chí không đọng lạimột chútsợhãinào.

Một ngày nọ, mọi thứ điều bỗng dưng thay đổi.

Họ đột ngột ập đến để xử lí chúng tôi.

Chúng tôi bị gom lại một chỗ và họ phun hơiđộc vào chúng tôi-. Tay tôi trở nên tê liệt, chân tôi không thể di chuyển, và cơ thể của tôi trải qua một cơ đau kinh khủng như thể hệ thống thần kinh của tôi đã bị chém đứt vậy.

Có nhiều chất dịch bao gồm nước mắt và máu tôi chảy ra từ cơ thể tôi, và chỉ còn cơn đau là đang chế ngự cơ thể tôi.

Sau đó sự tỉnh táo của tôi yếu dần-và tôi sắp chết rồi.

Rất nhiều đồng đội đã chết trước mắt tôi trong khichịu đau đớn.

Lúc đầu tôi còn không biết chuyện gì đang diễn ra. Tôi thậm chí còn nghĩ đó là một thí nghiệm.

Tôi không thể tưởng tượng nổi những nhà nghiên cứu đang cố làm

điều gì đó đặc biệt với chúng tôi,cùng tin vàomột Chúa với chúng tôi lại giơ mũi dao về phía chúng tôi-

Một người chết, rồi hai người chết. Những đồng đội của tôilần lượt nằm xuống. Tôi cuối cùng cũng hiểu được tình cảnh của mình trong khi cái chết đang kề cạnh.

Không, tôi sắp bị giết rồi.

Đã tới lượt tôi và tôi được dẫn đến ngay giữa căn phòng. Những nhà nghiên cứu mặc quần áo bảo hộ phun hơi độc vào chúng tôi, cơ thể họ đều đang run rẩy.

Thậm chínếu tôi ngừng thở, thì nó cũng có giới hạn thôi. Tôi dần dần bắt đầu hít phải khí gas và hấp thụ khí gas vào cơ thể trong khi hít thở.

Cơ thể tôi bị đau đớn và chuột rút, mắt tôi thì bắt đầu mờ đi.

Tôi quy xuống trên đầu gối của mình và bắt đầu xoa dịu cơn đau đang lan khắp cơ thể mình bằng cách xoa bóp các bộ phận cơ thể, nhưng một đồng đội của tôi đã đẩy ngãmột nhà nghiên cứu.

Sau khi cậu ta mở cánh cửa bằng vũ lực, người đồng đội của tôi hét lên với tôi, người đang trong trạng thái ít nguy kịch nhất trong cả bọn.

"Đi đi! Ít nhất là có cậu sống sót!"

Tôi-. Khi nghe điều đó, tôi đã trốn khỏi căn phòng đó sau khi đứng dậy ngay lập tức.

Tôi không muốn chết-.

Chỉ có điều đó trong đầu, tôi đã thành công trong việc trốn khỏi các nhà nghiên cứu sau khi thấy được cơ hội để tẩu thoát.

Có lẽ họ tự tin chorằng "Chúng sẽ tin tưởng chúng ta cho đến giây phút cuối cùng của bọn chúng và sẽ không có một tên nào sẽ chạy khỏi chúng ta" bởi chúng tôi là những con chiên ngoạn đạo.

Tôi đã thành công trong việc bỏ trốn vì họ đã để cửa hé mở.

[&]quot; Đứng lại!"

[&]quot;Đừng để tên đó thoát!"

Tuy nhiên, những người truy đuổi vẫn tiếp tục đuổi theo tôi.

Bên trong khu rừng của ngọn núi đang có tuyết rơi, tôi đơn giản là tiếp tục cấm đầu chạy-.

Tôi bắt đầu nhớ lại những ngày tôi ở trong viện thí nghiệm trong khi trốn chạy-.

Những đồng đội của tôi đã hứa với tôi sẽ trở thành một thực thể đặc biệt. Chúng tôi ăn cùng nhau, hát với nhau, và cười đùa cùng nhau.

Tuy vậy-họ đều đã mất rồi. Chỉ có mình tôi là có thể trốn thoát.

......Tôi đã thành công trong việc trốn thoát. Cơ hội họ đã cho tôi......

Tôi sẽ sống sót và.....

Sự tỉnh táo của tôi bắt đầu mờ nhạt dần khi cơn đau chạy khắp cơ thể. Tôi bắt đầunung nấumột lòng căm thù sâu sắcbên trong mình.

Với cái lũ-.

Cái lũ đã nghĩ ra dự án đó-.

Tổ chức Excalibur-.

Không đời nào tôi có thể tha thứ cho chúng.....!

Dẫu vậy,thể trạng và sự tỉnh táo của tôi đã đến cực hạng rồi.....và tôi đã ngã quy xuống một cách lặng lẽ bên trong khu rừng.

Tôi thậm chí còn không thể cử động nổi một ngón tay nữa.

Thật hiển nhiên là tôi sẽ chết. Liệu mình có thể tiến lên một chút nữa không nhỉ? Cho dù chỉ một bước về phía trước-.

Tôi không muốn cái chết của họ trở nên vô ích. Tôi.....tôi.....

Tôi đơn giản là muốn sống tiếp-.

Trong lúc sự tỉnh táo của tôi mờ nhạt dần, một màu đỏ huyền hiện ra trước mắt tôi-.

Khi tôi nhắc đầu lên, một cô gái tóc đỏ huyền đã đứng trước tôi rồi.

Tôi có thể thấy cô ấy mỉm cười mặc dù mắt tôiđã bị mờ đi.

" Cậu đang theo đuổi điều gì?"

Cô gái hỏi tôi trong lúc giúp tôi, người đang sắp chết-.

Đó là cuộc gặp với chủ nhân của tôi, Rias Gremory.

Đó là việc đã xảy ra bốn năm về trước.

Khi tôi mở mắt ra-đó là một căn phòng trong căn nhà nào đó. Mình....đang nằm trên giường?

Tôi đã hốt hoảng một chút khi nhìn thấy một trần nhà xa lạ.

.....Tôi đã bị phun hơi độc ở phòng thí nghiệm và tôi đã trốn khỏi đó.

Tôi đã đi lang thang trong khu rừng đó. Rồi tôi gặp một cô gái với mái tóc màu đỏthẫm.....

Mình.....tại sao mình lại ở đây trông căn phòng lạ hoắc này.....? Không lẽ mình đã bị bắt về phòng thí nghiệm....?

Trong lúc tôi đang có rất nhiều nghi ngờ, cửa phòng mở ra và một cô gái nhỏ nhắn mang chậu rửa mặt bước vào. Cô ấy có đôi tainhư tai mèo mọc ra từ đầu của cổ. Cô ấy là quái vật à?

"....!"

Cô gái nhận thấy tôi đã tỉnh và đã chạy vội ra khỏi phòng mang chậu rửa đi theo luôn.

[Ara-ara, cậu ta dậy rồi à? Chị hiểu rồi, nhẹ lòng thật. Chị nên đi gọi Rias thôi.]

Tôi nghe thấy giọng của một người khác nữa do cửa phòng để mở.

Tôi đứng dậy khỏi giường và từ từ nhìn ra bên ngoài

.....Một căn phòng rộng rãi. Đó là phòng khách. Có một cái bàn và một vài thứ dùng trong sinh hoạt hằng ngày.

Tầm mắt của tôi thu trọn về phíacô gái tóc đen và cô gái có đôi tai thú trước đó

Tôi bước ra sau khi cô gái tóc đen rời khỏi phòng.Cô gái với đôi tai thú cảm nhận được sự hiện diện của tôi và nấp ra sau bức tường trong khi cơ thể của cô ấy thì cừng đờ ra.

"…"

Cô ấy nhìn tôi một cách thầm lặng.

Cô gái tóc đen xuất hiện một lúc sau đó và cô ấy đi cùng cô gái tóc đỏ

thẫm. Cảhai người đều có vẻ như không khác độ tuổi của tôi lắm. Họ có vẻ cỡ mười ba hoặc mười bốn tuổi gì đấy.

Ngay khi cô gái tóc đỏ huyền xuất hiện, cô gái với đôi tai thú liền nắp sau cổ. Có vẻ như cô ấy thật sự gắn bó với cô gái kia.

Cô gái tóc đỏ thẫm nói trong khi cười mỉm.

"Xin đừng doạ em ấy. Em ấy nhác người lạlắm. Têncô bé là Koneko, nên hãy chăm sóc tốt em ấy nhé. Còn cô gái tóc đen tên là Akeno."

Khi cô gái tóc đổ thẫm xoa đầu cô gái có tai thú, cô gái tên Koneko nhìn có vẻ rất vui.

Vâng, đó là lần gặp mặt đầu tiên của tôi với Koneko-chan. Em ấy cũng mới được Rias-buchou nhận vào, vào lúc đó em ấy đang bắt đầu hồi phục lại cảm xúc của mình nên đó là thời gian em ấy thật sự đề phòng mọi thứ.

Và vào dạo ấy, tôi biết rõ rằng những cô gái đó có luồng aurabất thường bao quanh và nó không giống với con người.

Những luồng aura đó.....tôi đã từng cảm thấy được chúng hồi ở phòng nghiên cứu.

-Họ là quỷ

Tôi đã chộp lấy cây kéo để trên bàn và chĩa vào bọn họ.

"..... Nơi này là chỗ nào? Tại sao tôi ở đây!? Mấy người là ai!?"

Cô gái tóc đỏ thẫm cười khi thấy hành động của tôi. Cô ta thậm chí còn không điên lên vì hành vi của tôi.

"Chúng ta đang ở Nhật Bản. Cậu biết vị trí của nó ở đâu không? Đó là một quốc đảo nằm ở Viễn Đông. Đây là một trong vài nơi trên thế giới đang hưởng thanh bình. Tôi mang cậu tới đây là vì khuôn mặt cậu gần giống với người Nhật. Đây là tư gia tạm thời của tôi ở Nhât."

Nhật Bản? Thanh bình? Tư gia tạm thời của cô ta?

Đây là một tình huống tôi không thể hiểu nổi. Tại sao tôi lại ở Nhật Bản trong khi tôi gực trong rừng ở châu Âu?

Tôi không thể ngừng hốt hoảng nhưng khi cô gái tóc đỏ thẫm và cô gái tóc đen gật đầu với nhau-họ có đôi cánh giống cánh dơi mọc ra từ

phía sau lưng.

Cánh của quỷ-.

Cô ấy nói với vẻ mặt hoà nhã không hề quá quỷ quyệt.

"Tôi là Rias Gremory. Tôi là người thừa kế của nhà Gremory, một quỷ Thượng cấp. Và cậu cũng là-."

Cô gái tự xưng là Rias chỉ ngón tay vào lưng tôi.

Rồi tôi cảm thấy cảm giác thứ gì đó đang mọc ra từ lưng tôi. Khi tôi nhìn về hướng đó, có một đôi cánh màu đen tuyền đang mọc ra-.

"Cậu thật ra đã chết một lần rồi. Đó là lí do tôi hồi sinh cậu thành quỷ."

.....Phải một vài phút sau tôi mới hiểu được điều cô ấy nói.(Trans: Chậm tiêu thật JJ)

Tôi đã chết trong khu rừng đó và được đưa đến Nhật sau khi bị biến thành quỷ-.

Thực tại nàyđã xô đổ hoàn toàn giá trị quantrọng mà tôi có trước đây-.

Part 2

"…"

".....Tôi sẽ không làm gì cậu đâu."

Rias Gremory và tôi đang đứng mặt đối mặt nhau. Tôi trở nên cực kì cẩn trọng sau vụ đó nên tôi đã tạm ở với họ tại nơi đó.

Có vẻ đây là một căn phòng trong một dinh thự nằm ở một thị trấn nào đó của Nhật.

Tôi tạo ra một thanh kiếm trong tay và chĩa lưỡi kiếm về phía con quỷ tên Rias Gremory.

Tôi vẫn còn hoài nghi về chị ấy vào lúc ấy. Tôi thậm chí còn thấy sợ nữa.

Chẳng phải điều đó thật hiển nhiên sao? Tôi được dạy rằng quỷ rất độc ác và là kẻ thù của các tín đồ bọn tôi hồi còn ở phòng thí nghiệm. Thậm chí nếu tôi trở thành thứ bị vứt bỏ bởi dự án đó-quên

đi thứ tôi đã được dạy thật chẳng dễ gì, cho dù tôi bị phản chúa bởi Chúa đi chăng nữa.

Cô tađối xử với tôi rất tử tế. Nhưng điều đó còn làm sự đề phòng củatôi với cô ta còn nhiều hơn nữa

Không thể nào một con quỷ có thể tốt bụng như vậy được. Chắc chắn có lí do đằng sau việc này. Đó là suy nghĩ của tôi. (Trans: Tội cho một người bị nhồi sọ LL)

.....Lí do cho việc cô ta biến mình thành quỷ chắc là vì cô ta có thể lợi dụng mình cho việc gì đó. Tôi có nghe nói quỷ lừa con người và chuyển sinh họ thành giống chúng. Cô ta có thể đã hồi sinh tôi vì biết rằng tôi là một đối tượng thí nghiệm ở nơi đó.

.....Không, đây cũng có thể là dịp tốt. Lợi dụng quỷ để hoàn thành việc trả thù của mình có vẻ là ý tưởng hay đấy. Vào lúc ấy đầu óc tôi đang trong tình trạng tồi tệ vì thù hận và ngờ vực người khác nên tôi đã mặc kệ việc giao linh hồn cho quỷ cốt chỉ để báo thù cho các đồng đội của tôi.

Cô ta rời phòng sau khi để khay thức ăn trên bàn như thể đã buông xuôi rồi.

Có vẻ như cô ta muốn ăn tốicùng nhau với tôi. Tôi còn nghĩ rằng cô ta là một con quỷ có những hành động lạ lùng nữa. Muốn ăn tối cùng với một người mà cô ta đã biến thành quỷ của cô ta sao.....

Tôi không thể đụng tay vào món ăn ngay được. Tôi thậm chí chỉ uống nước từng ngụm một trong khi đề phòng về nó.

Cố trốn khỏi cái dịnh thự đó quả là việc khó khăn. Có vẻ như nó cómột rào chắn mạnh mẽ và cho dù tôi có thể đi để cái cổng ra vào đi chăng nữa, tôi cũng không có thể mở được cửa.

Có thể nói rằng tôi đang trongcảnh bị giam lỏng ở cáidinh thự này.

Nếu giờ nghĩ lại, đó là một biện pháp hợp lí. Nếu tôi trốn thoáttôi sẽ trở thành một"quỷ sa ngã" và cuối cùng sẽ trở thành mục tiêu của các thể lực khác.

Tuy nhiên, vào lúc ấy tôi nghĩ rằng tôi có thể trốn được nếu lợi dụng cô gái tên Koneko như một lá chắn của mình.....Nhưng tôi sẽ cảm thấy rất cắn rứt nếu chĩa lưỡi kiếm của mình vào một cô gái đang rất là sợ hãi rồi.

Đã khoảng một tháng từ khi tôi bắt đầu sống với những quỷ nữ nhưng tôi vẫn chưa mở lòng với họ.

Một người đàn ông bước vào phòng tôi đang đứng.

Là một người Nhật.....không phải, là quỷ, và người đómặc một bộ haori.

Người đàn ông đóđã cười mỉm rồi hỏi Rias Gremory người đang đi cùng ông ta.

"Công chúa, cậu nhóc nàyquân[Mã] được đồn đại, đúng không?"

"Vâng, tên cậu ta là......có vẻ như cậu ta không có tên."

Đúng như Rias Gremory nói, tôi không có tên. Tôi có một cái tên thay thế với vai trò là một đối tượng thí nghiên, nhưng tôi không có ý định dùng cái tên đó. Đó là thứ tôi đã vứt bỏ từ lâu. Sau cùng thì tôi không còn là chuột thí nghiệm của bọn chúng-.

Tôi nhận thấy gã đó là một người có một sức mạnh xuất chúng từ hào quanh của gã. Tôi lấy kiếm của mình ra và đối mặt với gã trong khi rất đề phòng gã. Người đó cười vui vẻ khi nhìn thấy hành động của tôi.

" Vậy nhóc có thể tạo ra kiếm ư? Chắc nhóc là một người sỡ hữu Sacred Gear rồi. Thế đứng của nhóc......tệ hại thật, nhưng ta nhận thấy tiềm năng trong nhóc vì nhóc có thể cảm thấy một chút sức mạnh của ta ngay lập tức."

Người đó mỗi lúc mộttiến đến gần tôi hơn. Gã vẫn chưa mất nụ cười trên môi.

Tôi không thể chịu được cảnh tôi không thể đoán được đối thủ sẽ làm gì, nên cuối cùng tôi nhảy xổ vào gã.

Tôi vung kiếm về thẳng phía gã.

Nhưng tôi bị mất cân bằng sau khi gã gạt chân tôi bằng chân của gã. Kiếm của tôi trượt mục tiêu và kết cuộc là cắm vào trần nhà.

Gã đó nói trong khi nhìn xuống tôi,người bị ngã trên sàn.

"Ta là Okita Souji. Vậy thôi; Từ này ta sẽ là người huấn luyện nhóc."

.....? Tôi không thể hiểu gã này đang muốn nói gì.

Huấn luyện? Ai? Tôi á? Tại sao? Vì lí do gì nhỉ?

Gã tự xưng là Okita Souji nói chuyện với Rias Gremory.

"Công chúa, sẽ tốt hơn nếu để cậunhóc này rèn luyện cảm xúc mình ở nơi nào đó yên tĩnh. Cũng sẽ có lợi nếu nhóc đó có thể mài dũa kiếm kĩ của mìnhvì dù gì cậu nhóc đó cũng là quân [Mã] mà......vậy cho thần mượn nhóc đó một thời gian được không?"

Rias Gremory nhìn có vẻ đang suy nghĩ về điều gã, Okita, yêu cầu cô ta, nhưng cô ta đã trả lời bằng cách nói "Được" sau khi cô ta nhìn tôi, một người vẫn chưa thay đổi gì cả với ánh mắt buồn bã.

Thế là, tôi đã gặp được người đàn ông tên là-Okita Souji, người sau này trở thành sư phụ kiếm thuật của tôi.

"Chỗ này, đây sẽ là nơi nhóc sẽ ở một thời gian."

Nơi tôi bị dẫn đến qua một vòng phép-là một căn nhà gỗ nhỏ xây sâu trong núi ở nơi nào đó.

Ở đây xung quanh chỉ toàn cây là cây; thậm chí không có chút dấu hiệu của nền văn minh, nên nơi này đúng là nơi chó ăn đá gà ăn sỏi mà.

Có một chỗ nhìn giống như võ đường nằm cạnh căn nhà gỗ. Okita Souji và tôi đi vào chỗ đó.

Sàn nhà bóng loáng không có một hạt bụi nữalàm tôi một người không có chút kiến thức nào về kiếm thuật ngần ngại bước chân vào bêntrong.

Ông ta lấy hai thành bokuto(katana gỗ) treo trên tường của võ đường rồi ném một cây cho tôi. Nhìn thấy tôi bắt được nó, Okita Souji thủ thế với thành bokuto của mình.

"Bây giờ, lao vào ta đi."

Tôi nhận thấy lời nói và hành động của ông ta đáng nghi. Nên tôi không thể kiềm lòng nên đã hỏi ông ta.

".....Ông đang cố làm gì khi đem tôi tới đây?"

Okita Souji giản dị mim cười

"Mặc kệ nhóc đang gặp phải vấn đề gì, nhưng ta có thể biết qua
ánh mắt của nhóc rằng nhóc đang chắc chứa lòng thù hận sâu sắc với
ham

muốnbáo thù trong người. Thế nên sẽ khôngcó ích lợi gì nếu để những xúc cảm đó chiếm ngự trong người mình, đúng không nào?"

Có vẻ như ông ta đã nhìn thấu con người tôi. Okita Souji tiếp tục.

"Cho dù nếu nhóc cố hoàn thành việc trả thù của mình trong khi thiếu sức mạnh. Sẽ rất là bình thường nếu thay vào đó cậu bị đồ sát. Nghe thế nào? Hay là nhóc hãy quên đi sự thật là cậu đã hồi sinh thành quỷ và đồng thời quênCông chúa Riasđi và đơn giản là hãy trở nên mạnh hơn? Nhóc biết không nhóc sẽ không thể trả thù hay làm bất cứ điều gì nếu nhóc không mạnh?"

—!

Đối với tôi vào lúc đấy, những lời đó đủ để cuốn phăng sự ám ảnh mà tôi cótrước đây. Điều đó dư sức hướng tôi đi theo một hướng duy nhất.

Đến lúc tôi nhận ra điều đó, tôi đã tiến thẳng về phía Okita Souji với thanh bokuto trên tay

"Haaaa!"

Tôi đã không có một động tác đúng nào khi tôi đơn thuần là lao thẳng vào ông ấy. Hồi đó tôi thậm chí còn không biết cách cầm kiếm. Tuy vậy, sư phụ của tôi-Okita Souji, đã đỡ trực diện mọi đòn tấn công của tôi.

Tôi có cảm giác rằng sự ám ảnh chiếm lĩnh cả thể xác lẫn linh hồn tôi đã tan biến khi tôi vung kiếm.

Tôi từ từ bắt đầu vung thanh bokuto một cách tuyệt vong.

"Nghe này. Điểm quan trọng khi vung kiếm là cách nhóc vượt qua sự phòng vệ của đối thủ một cách chuẩn xác hơn là dùng sức mạnh cơ bắp. Vì lí do đó nên tốt hơn là hay rèn dũa kĩ năng của mình đi."

Sư phụ của tôi-Okita Souji, đã dạy tôi một cách chân thành trong khi tôi vung thanh bokuto của mình

Sư phụ của tôi không dạy tôi tuyệt kĩ Tennen Rishin-ryu(Kiếm thuật tân đảng) mà đích thân mình sử dụng. Ông ấy tìm ra phong cách kiếm kỹphù hợp với tôi.

Thứ tôi học được từ sư phụ mình thông qua những thanh kiếm là tâm trí và sự chuẩn bị là thứtôi cần mang theo, và đồng thời tôi nên

giao tranh như thế nào. Tôi sau đó được dạy bằng cách nàođể xác định thời điểmthích hợp dùng đến kiếm của mình.

Đã một tháng trôi qua từ khi tôi bắt đầu học cách sử dụng kiếm từ sư phụ của mình. Thật kì lạ là tôi thậm chí chưa một lần tìm cách trốn khỏi ngọn núi này trong khoảng thời gian đó.

Trở nên mạnh mẽ trở thành yếu tố quan trọng nhất và là ý nghĩa cho việc tôi tiếp tục sống.

Vâng, giống như việc mà sư phụ đã nói với tôi khi đem tôi tới đây, "Nhóc sẽ không thể trả thù hay làm bất cứ việc gì nếu như nhóc không mạnh".

Có vẻ sốc như con quỷ đầu tiên mà tôi mở lòng lại là-sư phụ tôi.

Tôi không nói chuyện với ông theo cách nói năng khi trò chuyện với người lớn tuổi hơn tôi; tuy nhiên tôi cũng bắt đầu có thể trò chuyện với sư phụ của tôi.

Điều đó xảy ra khi tôi đi câu cá cùng với ông.

Việc này trở nên bình thường với chúng tôi khi nói chuyện trong lúc câu cá dưới trời nóng.

Sư phụ tôi hỏi.

"Nhóc có ghét quỷ không?"

Đó là một câu hỏi bất chợt. Tôi trả lời với biểu cảmkhó chịu.

".....Quỷ là kẻ thù của con người. Chúng là những sinh vật tiêu diệt nhân loại.Đó là điều tôi được dạy."

Đó là điều tôi đã được đọc ở cơ sở nghiên cứu đó. Điều đó được khắc sâu trong đầu tôi. (Trans: Tội cho người con trai bị nhồi sọ đó LL)

Sư phụ cười mim.

"Nhóc nói đúng đấy. Thiên đàng-từ quan điểm của Nhà thờ, quỷ là thế lực thù địch của họ. Tuy nhiên, điều đó chưa phải là tất cả."

".....Vậy, Quỷ đứng về phía của con người hả.....?"

Ông không lắc đầu hay gật đầu khi nghe câu hỏi của tôi. Thay vào đó, sư phụ giản dị mỉm cười.

"Đối với quỷ, con người là sự hiện hữu cần tồn tại. Quỷ đã tiếp tục tồn tại từ thời cổ đại bằng cách trao đổi giao kèo với một cái giá. Cho và Nhận. Đó là lí thuyết nền tảng của quỷ. Mà cũng có những con quỷ lừa dối con người, tuy nhiên cũng có những con người lừagạt quỷ nữa. Nên họ đều làm điều đó với nhau.

"Tôi biết điều đó. Chỉ có điều tôi được dạy quỷ là sự tồn tại xấu xa, kiếm ăn dưa trên sư yếu đuối của con người."

"Xấu xa à......ta hiểu rồi."

Sư phụhíp mắt lại khi nghe thấy từ độc ác.

"...Sự xấu xa thật sự nhắm vào những người vô dụng hơn thế nữa kìa.....Mà nhóc có lẽ sẽ không hiểu điều ta đang nói đâu."

"?"

Vào lúc ấy đó là thứ tôi không tài nào hiểu nổi.

Sư phụ bắt được một con cá và hỏi tôi một câu hỏi khác.

"Này, nhóc.Nhóc có nghĩ quỷ là sinh vật sẽ tiêu diệt nhân loạikhông? Lấy ví dụ thế này đi, nhóc có nghĩ rằng Công chúa Rias và ta là những kẻ sẽ tiêu diệt nhân loại không?"

—Rias Gremory.

Rias Gremory đã đi đến ngọn núivào lúc này để quan sát cách tôi hành xử kể từ lúc tôi bị đưa đến đây. Có vẻ cô ta đã lo lắng cho tôi và vì tôi đãnghi ngờ hành động của cô ta vào lúc trước, tôi đã tránh mắt cô ta hết sức có thể.

Không phải, tôi bắt đầu cảm thấy điều đó tận đáy lòng mình.

-Cô gái tóc đỏ thẫm đấy không phải là một con quỷ độc ác.

Nụ cười của cô ta hướng thẳng đến tôi và cô gái có tai thú thì....không cảm thấy một chút ý định độc ác hay động cơ ẩn đằng sau nào cả

".....Tôi không biết."

Đó là câu trả lời tốt nhất mà tôi có thể đưa ra.

Sư phụcười mỉm lần nữa. Có vẻông ấy thích thấy cảnh một đứa trẻ đắn đo suy nghĩ lắm.

"Hãy suy nghĩ bằng việc nhìn vào nhiều điều. Ít nhất nhóc được quyền được lựa chọn để làm thế. Nhóc có biết điều đó tuyệt vời đến mức nào không? Tưởng tượng có bao nhiêu người trên thế giới này thậm chí không có cơ hội để đắn đo suy nghĩ....."

Tôi bây giờ đã có thể hiểu điều sư phụnói lúc đó. Tuy nhiên, vào dạo ấy tôi chỉ thấy rằng nó đáng nghi thôi-.

Sau đó,Sư phụ dạy cho tôi nhiều cách để có "niềm vui". Ông không chỉ dạy tôi câu cá, màcòn dạy tôi nấu nướng, cách làm đồ thủ công, cách chơi bài, cách chơi con quay, và cách hát một bài hát.

Sư phụ thậm chí còn dạy tôi cách viết các kí tự tiếng Nhật từ cơ bản nữa.

Phải, Sư phụđã định hình con người tôi hiện nay bằng cách ân cần day bảo tôi-.

Khi ông ấy dạy tôi về thứ gì đó lúc nào cũng là dưới nắng vàng.

Đó là khoảng thời gian quý báu và lạ kì đối với tôi mặc dù trở thành một con quỷ

".....Được rồi."

Có một chuyện cách vài ngày tôi là tôi lại làm.

Đó là làm mộ cho các đồng đội của tôi ở cánh đồng trống trong ngọn núi. Tôi có thể làm việc đó vào ngày hôm nay.

Tôi tạo ra những thanh kiếm tinh xảo mỗi thành điều có hình dạng khác nhau nhờ vào năng lực của tôi. Tôi cắm những thanh kiếm vào trong đất và đắp lên một cái ụ đất.

......Tôi đã không làm mộ họcó thánh giá. Sẽ không đời nào tôi làm vậy.

Tôi cũng không khắc tên của họ. Tôi có thể biết mộ nào của người nào mà không cần khắc tên. Đó là bởi vì tôi có thể nhớ mặt của từng đồng đội của tôi khi tôi đứng trước mộ của họ.

Mọi việc sẽ hoàn tất nếu tôi làm thêm khoảng mười thanh nữa. Lí do tại sao tôi nói "khoảng" là vì tôi đang chần chừ nên làm cho mình một cái mộ hay không.

Tôi đã chết khi còn là người. Tuy nhiên, tôi đang là quỷ. Tôi vẫnđắn đo về việc liệu có cần thiết làm một ngôi mộ cho tôi kẻ đã chết với

tư cách là một con người.

Kẻ luôn tìm cáchbáo thù là tôi với tư cách là một con quỷ.

.....Không, tôi vẫn là chính mình. Tôi vẫn chưa biến mất trên cõi đời mà. Tôi đã trở thành quỷ, nhưng tôi vẫn đang tồn tại ngay tại đây. Vậy thì tôi không cần mộ.

.....Ngoại trừ, việc đó làm tôi đau đớn rằng tôi không thể xây mộ cho họ ở quê nhà chúng tôi.

Tuy nhiên, nơi đây cũng hợp nên tôi nghĩ tới chuyện đó. Tôi nghe nói Nhật Bản là một quốc gia thanh bình. Thế nên tôi không cần phải lo nơi đây bi tàn phá.

Tôi đặt những bông hoa lên mộ mọi người. Sau khi mặc niệm, tôi cố rời đi. Thì chuyên đó xảy ra-.

[Houhou, một con quỷ tạo ra kiếm à. Đúng là hiếm thấy thật.]

Một giọng nói rùng rợnvang vọngkhắp ngọn núi. Tôi bắt đầunghe ngóng xung quanh.

.....Tôi không thể ngừng cảm thấy một luồng aura xấu xa.

Zushin, zushin.....Kể xuất hiện trong khi bước đi nặng nề vang vọng xung quanh là một tên khủng lồ có đầu là hổ-. Hắn là một tên thú nhân to lớn có đặc điểm của hổ trên người.

Cơ thể của hắn rất là đồ sộ, hắn cao khoảng năm mét. Luồng khí bao quanh cơ thể hắn là......quỷ năng!

-Hắn là quỷ

Tôi chưa bao giờ nghĩ rằng tên này sẽ xuất hiện ở một nơi cách xa làng mạc của con người thế này cả...... Hắn ta rất có thể là một "quỷ sa ngã". Lúc trước tôi đã được chủ nhân cho biết về "quỷ sa ngã", nên tôi nắm được lai lịch của tên quái đó ngay lập tức.

Tên hổ nhân thú cầm lấy một thanh kiếm tôi lấy làm mộ.

Hắn dùng cặp mắt bự chảng của mình nhìn thành kiếm một cách say sưa. Có ra nhiều răng nanh sắc nhọn thẳng một hàng lộ ratừ cái mồm to của hắn.

[Quỷ kiếm ư? Không phải, đây là hàng quỷ kiếmnhái thôi. Dù vẫn chưa bằng trình của Hàng Gốc.....nhưng đây vẫn là một năng lực

hiếm có.]

Tôi tạo ra một thanh kiếm trong tay mình và thủ thế trước hắn ta.

"Bỏ thanh kiếm đó xuống. Đó là.....một ngôi mộ!"

Cho dù tôi đã nói vậy, tên thú nhân đơn giản là cười khinh bỉ.

[Một nắm mộ? Cái này hả? Mặc kệ nó đi. Có một việc quan trọng hơn này. Nhóc, màyđi với tao. Có vẻ như mày sẽ bán được giá đấy. Mày cũng là một tên "sa ngã" giống tao, phải không? Mày biết không tao sẽ không đối xử với mày tệ bạc đâu?

......Có vẻ như tên thú nhân có hứng thú với năng lực của tôi nên hắn chắc đang thèm khát tôi lắm.(Edit: tự dưng thấy ớn)

Không có lí do gì để tôi bị bắt đi bởi tên thú nhân này cả.

Tôi sẽ trở nên manh mẽ hơn.....

Tôi sẽ mạnh hơn và

• • • • •

-Liệu tôi thật sự thấy ổn với việc tìm cách trả thù sau khi mạnh hơn?

Có một sự nghi hoặc bất ngờ xuất hiện trong tôi.

Vâng, lí do tôi bắt đầu tập luyện ở đây bởi vì sư phụ của tôi nói thẳng vào mặt rằng "Nhóc sẽ không thể trả thù và làm bất cứ điều gì nếu nhóc không mạnh"

Lí đó tại sao tôi trở nên mạnh hơn là cũng vì lẽ đó. Nhưng tôi vẫn tự hỏi.

Trong lúc tôi sống cùng sư phụ......Tôi bắt đầu suy nghĩ những việc không cần thiết.

Tôi chính tôi là người đã thi thố với sư phụ tôi trong việc câu cá, và cũng chính tôi là người đã vui vẻ vì khả năng nấu ăn của mình được cải thiện.

Tôi đã tuyên thề rằng tôi sẽ sống thay cho những đồng đội của tôi và tìm cách trả thù tổ chức Excalibur, nhưng tôi......Tôi bắt đầu tìm thấy niềm vui trong cuộc sống hiện giờ.

Tôi đập vào đầu để tỉnh lại và một lần nữa hướng kiếm mình vào tên

thú nhân.

"Đừng có đùa nhau. Tao sẽ không bao giờ đi với mày!"

Tôi nói với tinh thần cao ngất nhưng hắn đơn giản là biểu lộ một nụ cười độc ác.

[Không sao cả. Để
khởi động, tao sẽ làm mày căm miệng bằng cách tra tấn mày.]

Tên thú nhân bắt đầu toả ra sự thù địch từ cả cơ thể của mình thẳng về phíatôi-. Hắn chắc định tấn công tôi.

Tôi bứt tốc từ chỗ tôi đứng và vung kiếm vào đối thủ từ điểm mù của hắn sau khi chạy theo đường ZigZag(Edit: lượn qua lượn lại ấy) xung quanh hắn.

Tôi sẽ đánh vào bên sườn của hắn! -Đó là điều tôi tưởng, nhưng tên thú nhân biến mất ngay lập tức.

Hắn nhanh thật!

Tôi chỉ có thể nghĩ về điều đó trông chốt lát, nhưng tôi bị dính một đòn mạnh từ phía sao trong khi đang lao về phía trước.

Khi tôi nhìn về phía đó tôi nhìn thấy tên thú nhân nhìn tôi như thể vừa đá tôi. Hắn vòng ra đẳng sau tôi ngay lập tức.

Bằng một cách nào đó tôi vẫn có thể đứng trên mặt đất sau khi nhận một cú từ sau lưng và muốn tắt thở vì cú đó.

Tên thú nhân bắt đầu cười nham nhở

[Đó là một đòn hay đấy. Mày quả là mạnh so với một đứa tầm tuổi mày đấy.-Như mày không đọ lại tao được đâu. Mặc dù tao như thế này, tao cũng là một quân [Mã] dưới trướng của chủ nhân tao. Mà tao không thể dùng kiếm được nữa. Theo quan sát của tao, mày cũng là một quân [Mã], đúng không nhóc? Dù có vẻ là mày hơi thiếu sức mạnh đấy.]

.....Quân [Mã] à? Bây giờ thì tôi nhớ ra rồi, tôi có nghe nói rằng quỷ sẽ có đặc điểm tùy theo những quân cờ tội lỗi được đưa cho họ. Nên quân tôi được nhận là.....quân [Mã] à. Tôi nghĩ là cô gái tên Rias cũng từng nói điều gì đó giống vậy. Hồi trước, tôi đã bỏ ngoài tai những gì cô ấy nói

[Hmph. Những tên được hồi sinh là con người đúng là yếu thật.]

Tên thú nhân đã đá khi làm một cú quay tròn. Những ngôi mộ làm từ kiếm đã bị phá hủy!

[Có vẻ mày bị ám ảnh bỏi những ngôi mộ tồi tàn đó! Giống như mày, những ngôi mộ đó cũng yếu ớt!]

Khi nhìn thấy như vậy, tôi đã không thể kiềm nén được bản thân nên đã nổi điên lên và nhảy thẳng vào hắn!

"Khốn nạn!"

Tuy nhiên, địch thủ có bước di chuyển vượt hơn hẳn tôi, nên kết cục là tôi nhận đòn phản công của hắn.

Mặc dù là đòn tấn công của tôi đã bị né đi và nhận đòn phản công của hắn, tôi vẫn đứng dậy dù có chuyện gì đi nữa và tiến thắng về phía hắn.

Đối với một đứa nhỏ không có kinh nghiệm chiến đấu như tôi, hắn là một đối thủ tôi sẽ không bao giờ có thể đánh bại.

Tôi bị nện xuống và ngã xuống đất. Khi tôi ngã xuống, tôi chất vấn bản thân.

......Tôi muốn trở nên mạnh hơn. Vì ai chứ? Vì bản thân mình ư? Vì những đồng đội của tôi? Vì muốn trả thù?

Tôi nghĩ là vì tất cả những việc đó. Nhưng, ngay lúc này

[Nhìn có vẻ mày cuối cùng cũng chịu im lặng rồi]

Chuyện đó diễn ra khi tên hổ nhân thú đang cố nhắc tôi lên khi tôi đang nằm trên đất.

"Đừng lại gần đứa trẻ đó hơn nữa."

Một giọng nói thân quen âm vang khắp khu rừng. Khi tôi quay đầuvề hướng đó, có một cô gái tóc đỏ thẫm đang đứng đó.

Đó là Rias Gremory. Rất nhanh chóng cô ấy đã nắm bắt được tình hình, cô ấy liếc nhìn tên thú nhân như thể cô ấy sẽ giao chiến.

"Ta cần trả đũa ngươi vì đã săn đuổi cậu bé đó. Ngươi chắc hẳn là một tên "sa ngã" nhỉ? Ta tự hỏi ngươi đã vào ngọn núi này bằng cách nào. Mù tịt quả đúng là đáng sợ."

Sự can đảm của Rias Gremorythể hiện ở chỗ cô ấy không hề nao

núng khi đối đầu với đối thủ to lớn hơn mình vài lần. Tên thú nhân nhấp nháy lông mày mình khi nhìn thấy tóc màu đỏ thẫm.

[.....Tóc màu đỏ thẫm, người là người nhà Gremory à? Hồ,vậy có nghĩa là tên nhóc này là hậu cận của nhà Gremory rồi. Thú vị thật. Việc này chắc chắn có vẻ là ta sẽ bán được tên đó với giá cao nếu tên nhóc đó là hầu cận của nhà Gremory đấy.]

Lời lẽ thô tục của hắn nhắm vào Rias Gremory. Mái tóc đỏ thẫm của cô ấy đung đưa vì luồng hào quang cuồng nộ của mình.

"Giá cao à? Ngươi đang muốn bán hầu cận đáng yêu của ta? Ta sẽ không tha thứ cho ngươi. Ngươi đáng chịu án tử vì việc đó!"

.....Đúng vậy, tên hổ nhân thú đó đáng chết.

Hắn nhạo bán.....tôi.....và mộ của các đồng đội của tôi

Trong lúc tôi chịu đựng cơ đau đang lan khắp cơ thể tôi, tôi đã nói theo sau hắn sau khi tôi bằng một cách nào đó đứng dậy với đôi chân không chịu nghe lời tôi chút nào.

"..... Không quan trọng..... về việc tao.....bị bán hay không....điều đó chẳng hề quan trọng ngay lúc này!.....!"

Tôi muốn trở nên mạnh mẽ.

Ngay lúc này. Nếu tôi có thể đánh tên hổ nhãi nhép khốn kiếp này, thì tôi-.

Những ngôi mộ dành cho những đồng đội của tôi.....là thứ không một ai được bất kính.....! Và hơn thế nữa-.

Tôi cũng không.....có ý định kết thúc cuộc đời của mình ngay tại đây!

"Tao không thể thua cái hạng như mày-! Tao sẽ trở nên mạnh mẽ hơn để tiếp tục sốngggg-

Tôi nhận ra thứ gì đó đã tuôn chảy đồng thời với lúc tôi thét lên. Sau đó một luồng quỷ năng cực mạnh tuôn trào khỏi người tôi rồi lan ra khắp xung quanh. Khoảng khắc tiếp theo, rất nhiều thanh kiếm với nhiều hình dạng khác nhau bắt đầu xuất hiện từ mặt đất quanh chỗ tôi đứng.

Những thanh kiếm ấy có nhiều thuộc tính khác nhau cái thì mang thuộc tính hoả cái khác thì mang thuộc tính băng.

- -Tất cả chúng đều là quỷ kiếm.
- Tôi cầm lên một thành quỷ kiếm bảo phủ bởi bóng tối. Đó là một thành quỷ kiểm tốt, phù hợp với một con quỷ như tôi.
- Thanh kiếm này nuốt chửng ánh sáng. Tôi sẽ đặt tên cho nó là Holy Eraser.
- Tôi thủ thế với thanh quỷ kiếm trong tay và lao thẳng về phía tên thú nhân. Trọng lúc đối đầu trực diện, tôi rút một cây quỷ kiếm khác và nhanh chóng ném nó về phía tên thú nhân.
- Đó là thành hoả quỷ kiếm. Nó tạo nên một ngọn lửa cuồng bạo và hướng thẳng về phía tên thú nhân.

[Kuu!]

- Tên thú nhân chuyển hướng nó bằng nắm đấm của mình, nhưng vì tôi đang ở thế giáng kiếm xuống hắn.
- Hắn phản ứng với điều đó và cố bắt lấy thành quỷ kiếm-tuy nhiên, tôi đã tạo ra thanh băng quỷ kiếm xuất hiện ở mũi bàn chân tôi.
- Tôi làm vậy vì tôi nhớ đến lời của sư phụ.
- Điểm quan trọng khi vung kiếm là cách nhóc vượt qua sự phòng vệ của đối thủ một cách chuẩn xác hơn là dùng sức mạnh cơ bắp.
- Cùng lúc khi tôi phong ấn thanh quỷ kiếm hắc ám, tôi đã đã một cứ đá sắc ngọt với thanh băng quỷ kiếm thẳng vào mặt tên thú nhân.
- Thanh quỷ kiếm cắm vào mắt trái của tên thú nhân khi sự phòng vệ của hắn bi vượt qua.
- [Nugaaaaaaaaaaah!]
- Do mắt mình bị khoét ra nên hắn gào thét thảm thiết và quần quại trong đau đớn.
- Tôi đã nói với hắn trong khi cười khoái chí.
- ".....Tao không nghĩ là chỉ cần có sức mạnh là đủ đâu. Nếu mày cũng là một quân [Mã], và nếu mày cũng là một người từng cầm kiếm, thì tao nghĩ kĩ năng là hướng đi tốt nhất."
- Đúng vậy, đây chính xác là điều sư phụ tôi đã dạy. Cũng sẽ không sao nếu tôi yếu hơn đối thủ. Đó là bởi vì tôi có thể bù đắp điều với kĩ

- năng của mình và vượt qua sự phòng bị của đối thủ-.
- Khi nghe lời tôi nói, tên thú nhân biểu lộ biểu hiện giận dữ và tôi thấy hắn không còn chút tựtin nào.
- [Tao không còn hứng cmn thú về mày nữa! Tao quyết định sẽ cho mày chầu ông bà ngay lập tức!]
- Tên thú nhân làm cho cặp móng vuốt dài hơn và vồ tôi.
- Tôi không thể tránh né sau khi mất chút sức lực ít ỏi còn lại cho đòn tấn công trước, và-.
- Việc đó xảy ra khi tôi chuẩn bị nhận phải đòn chí mạng. Tôi đã nghe thấy một giọng nói rất thân quen.
- "-Một tên "sa ngã" không biết nơi đây là địa bàn của ta.....việc đó lí giải cho việc ngươi là hạng vô danh tiểu tốt."
- Zaaaaaa....Những cái cây tạo nên tiếng động đó
- "Ta vẫn đang đợi nhóc đấy."
- Người bất chợt xuất hiện đứng giữa tôi và tên thú nhân là Sư phụ của tôi, Okita Souji. Ông ấy vẫn nở một nụ cười như thường lệ.
- Chuyện gì đã xảy ra với đòn tấn công của tên thú nhân? Tôi thì đang nghĩ ngợi...... còn tên hổ nhân thúthì đơ ra trong tư thế vuốt của hắn xụi lơ xuống, và cơ thể to lớn của hắn bị xé tan tành vài phút sau đó.
- Sư phụ ấy chém hắn ra từng mảnh với tốc độ thần thánh của mình ngay vừa khi ông vừa tới chỗ này.
- Tôi không thể nhìn thấy bước đi chuyển của ông và khoảng khắc ông rút kiếm ra.
- Khi tôi sửa lại những ngôi mộ cùng với sư phụ và Rias Gremory, sư phụđã thì thầm với tôi.
- "Này chàng trai. Nhóc đã từng nói với ta rằng.- Quỷ là những sinh vật tiêu diệt con người."
- Trong lần đicâu cá hồi trước với sư phụ, tôi đã nói gì đó kiểu như thế vớiông ấy.
- Sư phụ tiếp tục trong khi đặt những thanh kiếm sẽ dùng làm mộ trên mặt đấtchất thànhnấm.

"Ta đã từng như nhóc. Ta cũng từng đau đầu suy nghĩ về việc đó khi ta được hồi sinh. Về việc ngừng làm người và trở thành sự tồn tại tượng trưng cho loài quỷ. Vào khoảng thời gian đó, chủ nhân của ta Sirzechs Lucifer đã nói với ta như thế này."

[Ta muốn cậu tự mình suy ngẫm về điều đó. Ta chỉ đơn giản là cho cậu một cơ hội thôi. Cậu muốn sống theo kiểu nào và cậu muốn dành thời gian của mình cho việc gì. Những việc đó là do cậu quyết định. Ngoại trừ việc, liệu cậucó muốn giúp việc cho tôi với vai trò là hầu cận của ta vào lúc này không? Ta tin rằng kiếm thuật là thứ cần thiết cho ta. Tuy nhiên, nếu cậu trở thành một mối đe doạ cho con người-thì ta sẽ trử khử cậu với tư cách là chủ nhân của cậu.-Nhưng cậu biết đấy, ta muốn cậu nhớ điều này. Quỷ, con người, thiên thần, và những loài khác. Không phải là thứ trong thế giới này phải bị trừ khử.]

Sư phụsau đó tiếp tục và nói rằng

"Trở thành một con quỷ sẽ tiêu diệt con người là tùy thuộc vào nhóc. Nhưng hiển nhiên là nhóc, Công Rias, và ta rõ ràng là không là loại quỷ đó, phải không nào?"

.....Hồi đó, tôi không hiểu ý ông là gì.

Ngoài trừ việc-.

Tôi bắt đầu nghĩ rằng tôi nên tin tưởng cô gái tóc đỏthẫm, người đang rất chăm chỉ sửa lại ngôi mộ bên cạnh tôi.

Sau khi chúng tôi bằng cách nào đó tạo dựng lại các ngôi mộ, chúng tôi đã cùng nhau tản bộ trên con đường mòn cua ngọn núi.

Trong lúc chúng tôi tản bộ, Sư phụ hỏi Rias Gremory.

"Tiện đây,Công chúa. Cô đã quyết định tên cậu bé này là gì chưa ạ?"

"Dạ rồi, nhưng con không chắc là đứa trẻ đó sẽ thích cái tên đó......"

Cô gái nhìn vào tôi nhỏ nhẹ nói ra cái tên.

"Kiba Yuuto. Tôi đã nghĩ ra cái tên đó từ cảm nghĩchủ quan của mình, nhưng cậu thấy thế nào?"

Tôi mỉm cười khi nghe đề xuất của cô ấy và gật đầu.

"Vâng, tôi nghĩ đó là một cái tên hay"

Nhìn thấy phản ứng của tôi, cả sư phụ và Rias Gremory điều mim cười.

Mỉm cười.....à.Đúng vậy. Tôi sẽ chắc chắn rằng tôi sẽ luôn luôn mỉm cười. Thế như tôi không biết liệu tôi có thể trở nên giống họ.....

Vì tôi có thể sống, tôi sẽ sống một cuộc đời vui vẻ

Khi tôi bước đến võ đường trong lúc ánh nắng rọi trên người tôi, tôi đã đề nghị kiếm sư và chủ nhân tóc đỏ thẫm.

"Hay là ba chúng ta cùng chơi đánh quay với nhau đi?"

Mặc dù chúng tôi là Quỷ, nhưng chúng tôi lại bắt đầu chơi đùa dưới nắng vàng-.

Tập 15 - Hiệp Sĩ Bóng Đêm của Sunny Spot

Yuuto 2

Cảnh tuyết rơi mà tôi có thể nhìn từ cửa sổ chẳng thay đổi gì cả, nhưng tôi, Kiba Yuuto, và chủ nhân của tôi, Rias Gremory, đang trò chuyện vui vẻ với nhau về chuyện trong quá khứ.

"Koneko quả nhiên là không dễ dàng thân thiết với em nhỉ."

Hội trưởng nói trong khi cười mim.

Đúng vậy, Koneko-chan không hề dễ dàng mở lòng với tôi, kể cả sau khi tôi trở lại cái dinh thự đó. Mà việc đó cũng chả giúp được gì vì ấn tượng ban đầu giữa tôi và em ấy cũng rất tệ.

Tuy nhiên, chúng tôi bắt đầu sống như anh em trong nhà sau vụ đó. Koneko-chan vẫn là cô em gái đáng yêu của tôi cho đến tận bây giờ.

Và Rias-buchou với Akeno-san là đàn chị của tôi đồng thời cũng là chị hai đối với tôi

Hội trưởng nói với vẻ mặt không dễ chịu cho lắm.

"Chị vẫn mong có lúc em sẽ gọi chị là" Rias-oneechan " đấy."

Tôi thật sự sợ rằng tôi sẽ không thể gọi như được. Và tôi cảm thấy thực sự có lỗi với Ise-kun nếu tôi làm như vậy

Tuy nhiên, tôi vẫn coi chị ấy là chủ nhân và là chị gái tôi.

Tôi cũng noi theo sư phụ của tôi. Ông ấy là hình ảnh lý tưởng của tôi về một " Quân Mã" nên như thế nào.

Sau đó có một ai đó gõ cửa. Người bước vào sau khi tôi trả lời là-

Một mà cà rồng từ nhà Vladi. Cậu ta là một thanh niên nhìn hơi giống Gasper-kun. Cậu ta chắc là người anh cùng họ của em ấy.

Nếu cậu ta đi thẳng tới đây mà không gọi chúng tôi tới phòng khách, vậy có nghĩa....có chuyện gì rồi.

Người thanh niên hỏi Hội trưởng với vẻ mặt rất nghiêm túc.

"Xin thứ lỗi vì gặp cô đường đột thế này. Rias Gremory-dono, xin thứ lỗi nhưng liệu cô có thể lắng nghe điều tôi sắp nói được không?

"Dĩ nhiên rồi.Anh đến từ nhà Vladi phải ko?

Cậu thanh niên gật đầu.

Nếu cậu thanh niên này đến đây thay vì người đứng đầu hiện tại, người đã đi đến lâu đài Tepes thì có nghĩa là cục diện đã thay đổi .

".....Tôi có nghe nói cô và hầu cận của cô đã đánh bại người thân của cựu Ma Vương, Ác thần Loki. Và hậu vệ của các anh hùng"

".....Chuyện gì đang diễn ra vậy?"

Với câu hỏi của Hội trưởng, chàng trai nhìn ra ngoài cửa sổ, hướng mắt thẳng hướng lâu đài của phe Tepes.

"- Liệu thật sự có thứ được ban tặng bởi "Chúa trong Kinh thánh" không?" Chúng tôi cũng không biết tại sao chúng tôi, tộc của màn đêm u tối, lại được ban cho thứ đó. Vì lí do gì mà lại ban "Chén Thánh" cho chúng tôi...."

Cậu thành niên thở một hơi ra trò chuyện cùng chúng tôi với dáng vẻ chẳng có chút tự tin nào hết.

" Rias Gremory-dono, chúng tôi phải dẫn cô đến trước Valerie Tepes, người hiện đang là người đứng đầu nhà Tepes đồng thời là lãnh đạo hiện tại của phe Tepes

" "—!?" "

Hội trưởng và tôi đều bị sốc.

Lãnh đạo của họ là Valerie Tepes.....!?

.....Ise-kun, Gasper-kun, mọi người. Có vẻ một chuyện gì đó ngoài sự tưởng tượng của bọn tôi đang diễn ra ở nơi đây.

Table of Contents

```
High School DxD
Tập 15 - Hiệp Sĩ Bóng Đêm của Sunny Spot
      Illustration
      Issei 1
      Life 1 - Ma pháp thiếu nữ Rias
      Issei 2
      Life 2 - Scarlet và Crimson
      Issei 3
      Life 3 - Thánh nữ tới vùng đất thánh
      Issei 4
      Life 4 - Hãy cùng Luyện Tập Chương Địa Ngục
      Issei 5
      Azazel 1
      Life 5 - Chứng nhận của Sói
      Azazel 2
      Yuuto 1
      Life 6 - Điều thắp sáng trong bạn
      Yuuto 2
```